

**PREDLOG
PRVA OBRAVNAVA
EVA 2020-2430-0002**

ZAKON O UČINKOVITI RABI ENERGIJE

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Področje energetske učinkovitosti in učinkovite rabe energije, ki se ga ureja s predlogom novega Zakona o učinkoviti rabi energije (v nadaljnjem besedilu: predlog zakona), je trenutno urejeno v Energetskem zakonu (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo in 65/20; v nadaljnjem besedilu: EZ-1). EZ-1 celovito ureja področje energetike in prenaša v slovenski pravni red tudi obsežno zakonodajo Evropske unije s področja energetskega prava. Poleg energetske učinkovitosti, EZ-1 ureja še področje energetske politike, trg z električno energijo in trg z zemeljskim plinom, oskrbo s toplotno energijo, obnovljive vire energije, Agencijo za energijo, energetskega infrastrukture, inšpekcijski nadzor in še nekatera druga skupna vprašanja. Zlasti pogoste spremembe evropske zakonodaje na teh področjih, so glavni razlog tudi za spreminjanje in dopolnjevanje EZ-1. Obenem postaja evropska energetska zakonodaja vedno bolj podrobna in obsežna na vseh omenjenih področjih, kar povečuje tudi obseg vsebin, ki jih ureja EZ-1.

Zaradi obsežnosti EZ-1 postaja materija, ki jo zakon ureja, čedalje bolj nepregledna, čedalje težje je zagotavljati tudi pravočasen prenos direktiv v slovenski pravni red. Iz tega razloga se vse bolj kaže potreba po tem, da se zakonska ureditev energetike, ki je sedaj zajeta v enem zakonu, po vsebini razdeli na več samostojnih zakonov, ki bodo sledili strukturi pravnega urejanja teh vsebin v aktih sekundarne zakonodaje EU. Temu premisleku sledi tudi predlog zakona, ki iz EZ-1 izloča področje energetske učinkovitosti (gre za 5. del EZ-1) in ga ureja samostojno.

Področje energetske učinkovitosti zajema splošne ukrepe, ki veljajo za vse sektorje v oskrbovalni verigi z energijo (proizvodnja, prenos, distribucija in potrošnja), posebne ukrepe, ki veljajo za stavbe in posegajo zlasti v gradbeni sektor, to področje pa zaokrožuje še ureditev okoljsko primerne zasnove izdelkov povezanih z energijo in obvezne energijske nalepke izdelkov. V Evropski uniji navedena področja urejajo štirje temeljni pravni akti. Direktiva 2012/27/EU o energetske učinkovitosti, ki kot krovna direktiva na splošno ureja področje energetske učinkovitosti. Direktiva 2010/31/EU o energetske učinkovitosti stavb ureja energetske učinkovitost stavb. Direktiva 2009/125/ES Ecodesign ureja energetske učinkovitost produktov, Uredba (EU) 2017/1369 o energetske označevanju pa ureja obveznost označevanja energetske učinkovitosti pri različnih kategorijah produktov.

Zakonska ureditev področja energetske učinkovitosti oziroma učinkovite rabe energije v Republiki Sloveniji tako v celoti temelji na pravni ureditvi tega področja v EU. Na podlagi posebnega zakona za to področje se ocenjuje, da bo mogoče doseči lažje izvajanja regulatornih in strokovnih nalog javne uprave na tem področju in pa hitrejši prenos in vsakokratno uskladitev nacionalne zakonodaje z evropsko.

Premislek o samostojnem zakonu za področje energetske učinkovitosti nadalje sovpada tudi s potrebo po prenosu evropskega zakonodajnega paketa »Čista energija za vse Evropejce« v slovenski pravni red. Obveznosti ukrepanja držav članic v okviru tega zakonodajnega paketa zadevajo energetska učinkovitost, energijo iz obnovljivih virov, trg električne energije, zanesljivost oskrbe z električno energijo in nova pravila za upravljanje energetske unije. Na področju energetske učinkovitosti nove ukrepe prinašata dve direktivi, ki sta del tega zakonodajnega svežnja EU, in sicer:

- Direktiva (EU) 2018/844 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o spremembi Direktive 2010/31/EU o energetske učinkovitosti stavb in Direktive 2012/27/EU o energetske učinkovitosti (UL L št. 156 z dne 19.6.2018, str. 75; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2018/844/EU);
- Direktiva (EU) 2018/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o spremembi Direktive 2012/27/EU o energetske učinkovitosti (UL L št. 328 z dne 21.12.2018, str. 210; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2018/2020/EU).

Obe direktivi v primerjavi s predhodno ureditvijo sledita še bolj ambicioznim ciljem za doseganje energetske učinkovitosti na ravni EU in v zvezi s tem pomembno nadgrajujeta obstoječi pravni okvir ukrepov za doseganje teh ciljev. Rok za prenos prve direktive se izteče 25. 6. 2020, rok za prenos druge direktive pa se je iztekel 10. 3. 2020.

Energetska učinkovitost je v okviru energetske politike obravnavana kot eden izmed stroškovno najučinkovitejših načinov za podporo prehodu na nizkoogljično družbo in za ustvarjanje rasti, delovnih mest ter investicijskih priložnosti. Pravni okvir je bil z Direktivo 2012/27/EU oblikovan s ciljem 20 % povečanja energetske učinkovitosti do leta 2020. Ta cilj je sedaj s spremembo direktive (Direktiva 2018/2002/EU) nadomeščen z ambicioznejšim ciljem, da je treba na ravni Evropske unije doseči najmanj 32,5 % povečanje energetske učinkovitosti do leta 2030. Na ravni držav članic ni predvidenih zavezujočih ciljev, ampak države članice same določijo svoje nacionalne prispevke k doseganju skupnega cilja.

Cilj Republike Slovenije je, da se do leta 2030 izboljša energetska učinkovitost za vsaj 35 % glede na osnovni scenarij iz leta 2007, kar je ambicioznejši cilj od skupnega cilja EU, ki je 32,5 %. To pomeni, da je treba s sistematičnim izvajanjem sprejetih politik in ukrepov zagotoviti, da raba končne energije leta 2030 ne bo preseгла 54,9 TWh (4.717 ktoe).

S spodbujanjem ukrepov za povečanje učinkovite rabe energije (in torej tudi zmanjšanje njene rabe) se zmanjšuje povpraševanje po energiji, kar ima pozitivne učinke na okolje, na kakovost zraka, javno zdravje in zmanjševanje emisij toplogrednih plinov. Večja energetska učinkovitost pomeni tudi manjšo odvisnost od uvoza energije, nižje stroške za energijo v gospodinjstvih in podjetjih zaradi manjše porabe in hkrati vodi do povečanja konkurenčnosti in števila delovnih mest.

Največji potencial za izboljšanje energetske učinkovitosti ima stavbni sektor. V stavbah se porabi kar 40% energije in so vir 36% emisij CO₂. Cilj Republike Slovenije je zmanjšati rabo končne energije v stavbah za 20 % do leta 2030 glede na leto 2005 in zagotoviti zmanjšanje emisij toplogrednih plinov v stavbah za vsaj 70 % do leta 2030 glede na leto 2005. Vodilno vlogo pri energetske prenovi stavb ima javni sektor. Stavbe v lasti in rabi javnih organov predstavljajo okoli 10 % celotnega stavbnega fonda. Organizacije javnega sektorja od leta 2018 naprej lahko kupujejo samo energetske varčne stavbe, proizvode in storitve. Vsako leto je potrebno prenoviti 3 % površine stavb v lasti in rabi državne uprave.

Na podlagi EZ-1 je Vlada RS dne 29. oktobra 2015 sprejela "Dolgoročno strategijo za spodbujanje naložb energetske prenovi stavb", ki določa operativne cilje za zmanjšanje rabe energije v stavbah do leta 2030. Dolgoročna vizija te strategije je, da se do leta 2050 doseže visoko energetska učinkovit in razogljičen stavbni fond, kar je mogoče doseči z znatnim izboljšanjem energetske učinkovitosti in povečanjem uporabe obnovljivih virov v stavbah.

Od leta 2019 naprej morajo biti vse novo zgrajene javne stavbe, ki za svoje delovanje porabijo energijo za ogrevanje in/ali hlajenje, zgrajene kot skoraj ničenergijske, od leta 2021 pa to velja še za vse ostale novogradnje. Energija v takih stavbah bo v veliki meri morala biti zagotovljena iz obnovljivih virov energije. Energija, ki se na ali v stavbah proizvaja iz obnovljivih virov, prispeva k temu, da se v stavbnem sektorju porabi manjša količina energije, pridobljene iz fosilnih goriv.

Veljavna zakonska ureditev na tem področju poleg tega določa še sistem energetskega certificiranja stavb (energetske izkaznice), predpisuje obvezne energetske preglede za večja podjetja, določa obveznost rednih pregledov ogrevalnih in klimatskih sistemov in opredeljuje naloge neodvisnih strokovnjakov v zvezi z izdajanjem energetskih izkaznic in izvajanjem rednih pregledov ogrevalnih in klimatskih sistemov.

V skladu z Direktivo 844/2018/EU se s predlogom zakona daje večji poudarek na izrabi tehničnih stavbnih sistemov, ki predstavljajo tehnično opremo za ogrevanje, hlajenje, pripravo sanitarne tople vode, razsvetljavo itd. Težnja novih ukrepov je spodbujanje nastajanja pametnih stavb, ki samodejno prilagajajo delovanje in učinkovitost tehničnih stavbnih sistemov spremembam v okolju. Zaradi lažjega prehoda na električna vozila se v okviru energetske učinkovitosti stavb zahteva tudi namestitve polnilnih mest za električna vozila na parkirnih mestih.

V skladu z Direktivo 2002/2018/EU, ki spreminja krovno Direktivo 2012/27/EU, bo morala Republika Slovenija v prihodnje doseči skupni prihranek končne porabe energije, ki v obdobju od 1. januarja 2021 do 31. decembra 2030 ustreza vsaj novim letnim prihrankom v višini 0,8 % letne količine prodane energije končnim odjemalcem. Za izpolnjevanje te obveznosti je Republika Slovenija z EZ-1 uvedla shemo obveznega doseganja prihrankov energije pri končnih odjemalcih. Po tej shemi so bili dobavitelji energije dolžni dosegati obvezne 0,75 % letne prihranke energije z izvajanjem ukrepov energetske učinkovitosti na domovih njihovih strank. S predlogom zakona se ta shema ohranja, pri čemer se za obdobju po 1. januarju 2021 zvišuje obveznost dobaviteljev za doseganje letnih prihrankov na 0,8 % letne porabe končne energije glede na porabo v preteklem letu.

Doseganju prihrankov energije so nadalje namenjeni tudi alternativni ukrepi EKO Sklada, ki izvaja programe za finančno spodbujanje naložb v energetske učinkovitost. K uresničevanju ciljev na področju energetske učinkovitosti, zlasti k cilju skoraj ničenergijske stavbe, prispeva tudi spodbujanje rabe obnovljivih virov energije v stavbah, čemur so prav tako namenjene finančne spodbude EKO sklada.

Poleg energetskega certificiranja stavb obstoječa zakonska ureditev postavlja tudi sistem označevanja energetske učinkovitosti proizvodov, ki so povezani z energijo. Ta sistem temelji na Uredbi (EU) 2017/1369 o energetskega označevanju in zahteva, da so vsi proizvodi, ki so povezani z rabo energije, označeni z energijskimi nalepkami, ki izkazujejo energetske učinkovitosti proizvodov, in sicer po lestvici od A do G. Te ukrepe nadalje dopolnjujejo zakonski ukrepi, ki so bili sprejeti na podlagi Direktive 2009/125/ES in zavezujejo proizvajalce in uvoznike energetskih produktov k zmanjšanju porabe energije in okolju škodljivih učinkov, ki se kumulirajo skozi celotni življenjski cikel proizvoda in na katere je mogoče vplivati ob sami zasnovi in proizvodnji produkta.

Glede na to, da na področju energetskega označevanja proizvodov in njihove okoljsko primerne zasnove ni bilo sprememb, se to področje v predlogu zakona ureja na enak način, kot je to sedaj urejeno v EZ-1.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Krovni cilj predloga zakona je povečati energetska učinkovitost v vseh sektorjih družbe, da se zagotovi izpolnitev energetskih in podnebnih ciljev za leti 2030 in 2050.

Drugi cilji zakonskega predloga, ki so povezani s krovnim ciljem, so še:

- pospešitev stroškovno učinkovite prenove obstoječih stavb;
- zanesljiva oskrba z energijo;
- učinkovita pretvorba energije;
- prehod na podnebno nevtralno družbo z uporabo nizkoogljičnih energetskih tehnologij;
- zagotavljanje energetskih storitev;
- zagotavljanje kakovosti notranjega okolja v stavbah;
- ozaveščanje končnih odjemalcev o koristih večje energetske učinkovitosti, o porabi energentov in energetske učinkovitosti njihovih objektov;
- zagotavljanje socialne kohezivnosti in
- varstvo potrošnikov kot končnih odjemalcev energije.

2.2 Načela

Predlog zakona sledi načelu „energetska učinkovitost na prvem mestu“, ki je vodilno načelo energetske unije. To načelo, ki se v EZ-1 imenuje načelo prioritete (7. člen EZ-1), pomeni, da je treba pred sprejetjem odločitev glede energetskih načrtov, politike in naložb preučiti, ali bi lahko stroškovno učinkoviti ter tehnično, gospodarsko in okoljsko sprejemljivi alternativni ukrepi za energijsko učinkovitost v celoti ali delno nadomestili druge predvidene ukrepe na področju načrtovanja, politike in naložb v nove zmogljivosti za oskrbo z energijo oziroma energetska infrastrukturo, hkrati pa še vedno dosegli cilje posameznih odločitev.

Načela v predlogu zakona niso izrecno urejena, pač pa se za področje, ki ga ureja predlog zakona uporabljajo skupna načela kot jih določa veljavni EZ-1, ki enotno ureja temeljna načela energetske politike v državi za vsa področja energetike. Poleg že omenjenega načela prioritete predlog zakon upošteva še naslednja načela:

- načelo stroškovne učinkovitosti;
- načelo socialne kohezivnosti;
- načelo enakega obravnavanja;
- načelo preglednosti;
- načelo javnosti;
- načelo varstva potrošnikov;
- načelo celovitosti.

2.3 Poglavitne rešitve

a) Predstavitev predlaganih rešitev:

Energetska učinkovitost - splošno

Predlog zakona v 10. členu podaljšuje obveznost dobaviteljev energije za doseganje prihrankov energije pri končnih odjemalcih po letu 2020 in hkrati nekoliko zvišuje zahtevano višino novih letnih prihrankov na 0,8-odstotno stopnjo.

Predlog zakona v definicijah pojmov (4. člen) uvaja razlikovanje med končnimi odjemalci in končnimi porabniki, ki služi temu, da se v večstanovanjskih stavbah z individualnimi števci zagotovijo pravočasne in jasne povratne informacije vsem končnim porabnikom o njihovi dejanski porabi energije, kar jim lahko pomaga zmanjšati stroške energije. Pojem „končni porabnik“ se nanaša na širšo skupino porabnikov in

poleg končnih odjemalcev, ki imajo za ogrevanje, hlajenje ali sanitarno toplo vodo sklenjeno pogodbo o dobavi, vključuje tudi stanovalce individualnih stavb ali individualnih enot v večstanovanjskih ali večnamenskih stavbah, če se take enote oskrbujejo iz centralnega vira in če stanovalci nimajo neposredne ali individualne pogodbe z dobaviteljem energije.

S predlogom zakona se alternativni ukrep za doseganje prihrankov energije pri končnih odjemalcih, ki se izvaja s programi EKO Sklada, dopolnjuje z vključitvijo zahteve, da se pri izvajanju dela teh programov upoštevajo tudi socialni cilji, ki so povezani z ublažitvijo energijske revščine (šesti odstavek 6. člena). Zakon daje izvajalcu tega ukrepa popolno prožnost glede določitve njegovega obsega, področja uporabe in vsebine.

Predlog zakona daje podlago, da vlada na podlagi uredbe razširi nabor alternativnih ukrepov politike za doseganje prihrankov energije pri končnih odjemalcih (14. člen).

Nadgrajuje se sistem upravljanja z energijo v javnem sektorju s tem, da se uvaja obveznost imenovanja energetskih managerjev, ki bodo na nivoju oseb javnega sektorja skrbeli za izvajanje ukrepov s področja upravljanja energije v stavbi (drugi odstavek 15. člena).

Z določbami v 4. oddelku 3. poglavja predlog zakona določa splošne obveznosti na področju merjenja porabe energije in obračunavanja stroškov za porabljeno energijo v sektorju zemeljskega plina in daljinskega ogrevanja, daljinskega hlajenja in sanitarne tople vode. Merjenje in obračunavanje porabe električne energije je iz predloga zakona izključeno, ker bodo ta vprašanja urejena v posebnem zakonu, s katerim se bo v slovenski pravni red prenesla Direktiva (EU) 2019/944 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. junija 2019 o skupnih pravilih notranjega trga električne energije in spremembi Direktive 2012/27/EU (UL L št. 158 z dne 14.6.2019, str. 125), ki za področje električne energije posebej ureja zahteve glede merjenja in obračunavanja porabe in v zvezi s tem razveljavlja dosedanje določbe o teh vprašanjih v Direktivi 2012/27/EU.

S prvim odstavkom 19. člena predloga zakona se jasno določa zahteva, da morajo biti vse nove stavbe, ki imajo centralni vir ogrevanja ali hlajenja ali se oskrbujejo iz sistemov daljinskega ogrevanja ali daljinskega hlajenja, opremljene z individualnimi števci posebej za merjenje porabe toplote za ogrevanje, hlajenje in pripravo sanitarne tople vode.

S predlogom zakona se uvaja postopno uvedbo števec in delilnikov stroškov ogrevanja z daljinskim odčitavanjem (20. člen). Toplotni števci, števci za sanitarno toplo vodo ali delilniki stroškov ogrevanja, ki bodo nameščeni po 20. oktobru 2020 na katerem koli novem ali obstoječem priključnem mestu v omrežju za daljinsko ogrevanje, bodo morali biti naprave z daljinskim odčitavanjem. Dodatna korist daljinskega odčitavanja je tudi odprava potrebe po tem, da morajo biti potrošniki doma in odčitovalcem števecv omogočiti dostop do svojih stanovanj, poleg tega pa bodo lahko končni porabniki izkoristili dodatne storitve, ki jih omogočajo take naprave (npr. opozorila pred iztekanjem tople vode).

Odjemalcem, ki bodo imeli nameščene individualne števce in delilnike s funkcijo daljinskega odčitavanja, zakon zagotavlja pravico do prejemanja mesečnih informacij o porabi toplote (četrti odstavek 22. člena).

Pravice v zvezi s prejemanjem informacij o obračunu porabe energije za ogrevanje, hlajenje ter pripravo sanitarne tople vode se s predlogom zakona razširja na vse končne porabnike (22. člen). Predlog zakona v tem členu tudi jasno določa, da je za obveščanje končnih porabnikov o obračunih, ki torej poleg informacij o dejanski porabi vključujejo tudi informacije o stroških in drugih elementih obračuna, odgovoren dobavitelj toplote iz omrežja, upravljavec skupne kotlovnice ali druga oseba, ki jo za izvajanje obračunov v večstanovanjski stavbi ali drugi stavbi z več posameznimi deli določijo etažni lastniki (prvi odstavek 22. člena).

Opredelitev tehničnih stavbnih sistemov se v skladu s 4. členom predloga zakona razširja na proizvodnjo električne energije na kraju samem.

Na podlagi tretjega odstavka 7. člena predloga zakona se bo okrepila povezava med javnim financiranjem prenove stavb in predvidenimi ali doseženimi prihranki energije v okviru posameznih ukrepov energetske učinkovitosti (ugotovljenimi na primer na podlagi na primerjave energetskih izkaznic pred in po prenovi).

Za tehnične stavbne sisteme v stavbah se uvajajo zahteve za dokumentiranje učinkovitosti njihovega delovanja ob spremembah, ki imajo vpliv na energetsko učinkovitost sistema (28. člen). Učinkovitost spremenjenega dela se izkazuje z nalepko o energijski učinkovitosti in z informacijskim listom proizvoda. V primeru, da bodo spremembe imele znaten vpliv na celotno učinkovitost sistema, pa bo potrebno učinkovitost spremenjenega sistema izkazati z ustrezno dokumentacijo, ki jo bo predpisal minister. Obveznost dokumentiranja ne bo veljala za vzdrževalna dela in popravila tehničnih stavbnih sistemov, katerih edini namen je zagotoviti varno in optimalno delovanje sistema ter pri zamenjavi manj pomembnih sestavnih delov sistema.

Predlog zakona v 29. členu spodbuja razvoj potrebne infrastrukture za elektromobilnost z določitvijo zahtev za namestitve najmanjšega števila polnilnih mest za nestanovanjske in stanovanjske stavbe. Z infrastrukturo, pripravljeno za uporabo, se bodo zmanjšali stroški namestitve polnilnih mest za posamezne lastnike, kar bo lastnikom električnih vozil olajšalo dostop do polnilnih mest. Nove nestanovanjske in stanovanjske stavbe z več kot desetimi parkirnimi mesti in tiste, ki so v postopku večje prenove, bodo morale imeti napeljane kableske vode za električno polnjenje vozil.

Posodablajo se določbe o rednih pregledih ogrevalnih in klimatskih sistemov, ki zagotavljajo, da stavbe delujejo energetsko učinkovito v daljšem časovnem obdobju (35. in 36. člen predloga zakona). Redni pregled za ogrevalne sisteme bo obvezen za sisteme, katerih izhodna moč je večja od 70 kW.

S predlogom zakona se uvaja sisteme za avtomatizacijo in nadzor delovanja tehničnih stavbnih sistemov v nestanovanjskih stavb kot stroškovno učinkovita alternativa za fizične preglede (37. člen).

Z namenom preprečevanja zlorab se izjema od obvezne predložitve energetske izkaznice pri oddaji stavbe ali njenega dela v najem za obdobje do enega leta dopolnjuje z določbo, da izjema ne velja v primeru, ko se z istim najemnikom sklepajo zaporedne pogodbe, katerih neprekinjeni čas je daljši od enega leta (sedmi odstavek 31. člena).

b) Način reševanja:

Poglavitna vprašanja, ki se bodo urejala s predlaganim zakonom, so navedena v predhodni točki.

Vprašanja, ki se bodo podrobneje urejala v podzakonskih predpisih, so naslednja:

- finančne spodbude (7. člen): minister določi tehnične specifikacije, ki jih morajo izpolnjevati naprave in sistemi za proizvodnjo energije iz obnovljive energije v stavbah, da so upravičeni do finančnih spodbud;
- prihranki energije pri končnih odjemalcih (10. člen): vlada določi, da se prihranek primarne energije, dosežen v sektorjih pretvorbe, distribucije in prenosa energije, vključno z infrastrukturami za učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje, upošteva pri prihranku končne energije;
- vrednotenje ukrepov in programov (12. člen): minister predpiše metode za določanje prihrankov energije in količine energije, doseženih s posameznimi ukrepi;
- sistem upravljanja z energijo (15. člen): vlada z uredbo določi zavezance in minimalne vsebine sistema upravljanja z energijo, ukrepe za doseganje ciljev, način preverjanja doseganja ciljev,

vrsto podatkov, ki jih zavezanci sporočajo v informatizirano zbirko energetskega knjigovodstva, ter naloge in pogoje, ki jih mora izpolnjevati odgovorna oseba za upravljanje z energijo;

- energetski pregledi (16. člen): minister predpiše metodologijo za izdelavo in obvezno vsebino energetskih pregledov;
- tehnični stavbni sistemi (28. člen): minister določi zahteve za pravilno namestitvev, ustrezno velikost, prilagoditev delovanja in za nadzor delovanja tehničnih stavbnih sistemov, vrsto ustrezne dokumentacije za izkazovanje učinkovitosti celotnega tehničnega stavbnega sistema in način njenega hranjenja, pri čemer se pri tem upošteva vrsto stavb, tehnologije in velikost tehničnega stavbnega sistema;
- pregled klimatskih sistemov (35. člen): minister predpiše podrobnejšo vsebino za izvajanje pregledov in vodenje registra poročil;
- pregled ogrevalnih sistemov (36. člen): minister predpiše podrobnejšo vsebino za izvajanje pregledov in vodenje registra poročil;
- celovita ocena možnosti za uporabo soproizvodnje z visokim izkoristkom ter učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje ter analiza stroškov in koristi (51. člen, 54. člen): minister predpiše podrobnejšo vsebino analize stroškov in koristi.

Z dnem uveljavitve tega zakona se preneha uporabljati :

- Pravilnik o metodologiji izdelave in vsebini študije izvedljivosti alternativnih sistemov za oskrbo stavb z energijo (Uradni list RS, št. 35/08), razen v postopkih za pridobitev gradbenega dovoljenja za stavbe iz 76. člena tega zakona, kjer se uporablja do dokončanja teh postopkov.

Predpisi, za katere je predvideno podaljšanje veljavnosti, so naslednji:

- Pravilnik o metodologiji za izdelavo in vsebini energetskega pregleda (Uradni list RS, št. 41/16),
- Uredba o tehničnih zahtevah za okoljsko primerno zasnovo proizvodov, povezanih z energijo (Uradni list RS, št. 76/14),
- Pravilnik o načinu delitve in obračunu stroškov za toploto v stanovanjskih in drugih stavbah z več posameznimi deli (Uradni list RS, št. 82/15 in 61/16),
- Pravilnik o usposabljanju, licencah in registru licenc neodvisnih strokovnjakov za izdelavo energetskih izkaznic (Uradni list RS, št. 30/18),
- Pravilnik o usposabljanju, licencah in registru licenc neodvisnih strokovnjakov za redne preglede klimatskih sistemov (Uradni list RS, št. 18/16),
- Pravilnik o metodologiji izdelave in izdaji energetskih izkaznic stavb (Uradni list RS, št. 92/14 in 47/19),
- Pravilnik o vrstah podatkov, ki jih zagotavljajo izvajalci energetskih dejavnosti in drugi zavezanci (Uradni list RS, št. 22/16 in 24/16 – popr.),
- Pravilnik o finančnih spodbudah za energetske učinkovitost, daljinsko ogrevanje in rabo obnovljivih virov energije (Uradni list RS, št. 52/16 in 59/16 – popr.),
- Uredba o zagotavljanju prihrankov energije (Uradni list RS, št. 96/14),
- Pravilnik o metodah za določanje prihrankov energije (Uradni list RS, št. 67/15 in 14/17),
- Uredba o upravljanju z energijo v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 52/16),
- Pravilnik o izdelavi analize stroškov in koristi za uporabo soproizvodnje toplote in električne energije z visokim izkoristkom ter učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje (Uradni list RS, št. 6/19).

Do začetka uporabe predpisov, izdanih na podlagi tega zakona, se še naprej uporabljata Uredba o določanju količine električne energije, ki je proizvedena v soproizvodnji toplote in električne energije z visokim izkoristkom ter določanju izkoristka pretvorbe energije biomase (Uradni list RS, št. 37/09 in 17/14 – EZ-1) in Pravilnik o rednih pregledih klimatskih sistemov (Uradni list RS, št. 26/08).

c) Normativna usklajenost predloga zakona:

Novela zakona je usklajena z veljavnim pravnim redom in z pravnim redom Evropske unije. S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašajo naslednje direktive Evropske unije:

- Direktiva 2009/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o vzpostavitvi okvira za določanje zahtev za okoljsko primerno zasnovo izdelkov, povezanih z energijo (UL L št. 285 z dne 31. 10. 2009, str. 10; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2009/125/ES),
- Direktiva 2010/31/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 2010 o energetske učinkovitosti stavb (UL L št. 153 z dne 18. 6. 2010, str. 13), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2018/844 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o spremembi Direktive 2010/31/EU o energetske učinkovitosti stavb in Direktive 2012/27/EU o energetske učinkovitosti (UL L št. 156 z dne 19. 6. 2018, str. 75; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2010/31/EU),
- Direktiva 2012/27/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o energetske učinkovitosti, spremembi direktiv 2009/125/EU in 2010/30/EU ter razveljavitvi direktiv 2004/8/ES in 2006/32/ES (UL L št. 315 z dne 14. 11. 2012, str. 1), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2019/944 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. junija 2019 o skupnih pravilih notranjega trga električne energije in spremembi Direktive 2012/27/EU (UL L št. 158 z dne 14. 6. 2019, str. 125; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2012/27/ES),
- Direktiva (EU) 2018/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov (UL L št. 328 z dne 21. decembra 2018, str. 82);
- Direktiva 2009/73/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z zemeljskim plinom in o razveljavitvi Direktive 2003/55/ES (UL L št. 211 z dne 14.8.2009, str. 94), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2019/692 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o spremembi Direktive 2009/73/ES o skupnih pravilih notranjega trga z zemeljskim plinom (UL L št. 117 z dne 3. 5. 2019, str. 1).

Predlog zakona je prav tako skladen z drugimi akti zakonodajnega svežnja Čista energija za vse Evropejce.

Predlog zakona bo neposredno prispeval k predlaganemu cilju Direktive o energetske učinkovitosti za izboljšanje energetske učinkovitosti za 32,5 % do leta 2030.

Cilji energetske učinkovitosti so povezani s podnebnimi cilji, določenimi z Nacionalnim energetske in podnebnim načrtom ter okoljsko zakonodajo, zlasti z zmanjševanjem emisij toplogrednih plinov.

č) Usklajenost predloga zakona:

Usklajevanje predloga zakona je potekalo v okviru javne obravnave in na podlagi izvedene delavnice s strokovno javnostjo.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

- ocena finančnih sredstev za državni proračun

Sprejem zakona ne bo imel dodatnega vpliva na proračun. Sredstva za spodbujanje ukrepov učinkovite rabe in obnovljivih virov energije so že zagotovljena v proračunu za leto 2020 in planirana v letu 2021.

- ocena drugih javnih finančnih sredstev

Ne pričakuje se, da bi nove zakonske spremembe privedle do občutnih dodatnih proračunskih stroškov za javne organe, saj se izvajanje dodatnih obveznosti oziroma pristojnosti naslanja na že sprejete ukrepe in strukture, ki se z novim zakonom ohranjajo.

Predlog zakona nima finančnih posledic za državni proračun in druga javno-finančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Predlog zakona ne predvideva dodatne porabe proračunskih sredstev v obdobju, za katerega je bil državni proračun že sprejet, zato v že sprejetem državnem proračunu dodatnih sredstev ni treba zagotoviti.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Predlog zakona je prilagojen pravnemu redu EU, ker v nacionalni pravni red prenaša naslednje direktive EU:

- Direktivo 2009/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o vzpostavitvi okvira za določanje zahtev za okoljsko primerno zasnovo izdelkov, povezanih z energijo (UL L št. 285 z dne 31. 10. 2009, str. 10; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2009/125/ES),
- Direktivo 2010/31/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 2010 o energetske učinkovitosti stavb (UL L št. 153 z dne 18. 6. 2010, str. 13), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o upravljanju energetske unije in podnebnih ukrepov, spremembi uredb (ES) št. 663/2009 in (ES) št. 715/2009 Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU in 2013/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Sveta 2009/119/ES in (EU) 2015/652 ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 328 z dne 21. 12. 2018, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2010/31/EU),
- Direktivo 2012/27/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o energetske učinkovitosti, spremembi direktiv 2009/125/EU in 2010/30/EU ter razveljavitvi direktiv 2004/8/ES in 2006/32/ES (UL L št. 315 z dne 14. 11. 2012, str. 1), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2019/944 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. junija 2019 o skupnih pravilih notranjega trga električne energije in spremembi Direktive 2012/27/EU (UL L št. 158 z dne 14. 6. 2019, str. 125), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2012/27/ES),
- Direktivo (EU) 2018/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov (UL L št. 328 z dne 21. decembra 2018, str. 82),
- Direktivo 2009/73/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z zemeljskim plinom in o razveljavitvi Direktive 2003/55/ES (UL L št. 211 z dne 14. 8. 2009, str. 94), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2019/692 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o spremembi Direktive 2009/73/ES o skupnih pravilih notranjega trga z zemeljskim plinom (UL L št. 117 z dne 3. 5. 2019, str. 1).

a) ITALIJA

Politika države na področju energetske učinkovitosti

Ustavni zakon iz leta 2001 je v Italiji reformiral 117. člen Ustave in podelil sočasno zakonodajno oblast tudi regijam (i.e. Regioni) v zvezi s proizvodnjo, prevozom in nacionalno distribucijo energije. V

italijanskem pravu se lokalne oblasti delijo na občine (velemesta imajo lastno oblast), te se združijo v pokrajine, slednje pa sestavljajo regije (114. člen Ustave).

Zakonsko, regulativno, organizacijsko, davčno in finančno avtonomijo v skladu z 117. členom Ustave imajo le regije. Kljub temu je omenjena devolucija zakonodajne oblasti iz državne na regionalno raven uporabljiva v skladu z načelom subsidiarnosti določenim v 118. členu Ustave. Kar v praksi pomeni, da se le v primeru, da področje ni urejeno na državni ravni, uredi na regionalni ravni in nikakor milejše, kot to določa državni zakon. 21. januarja 2020 je Ministrstvo za gospodarski razvoj (i.e. Ministero dello sviluppo economico) poslalo Evropski komisiji končno besedilo Celostnega nacionalnega energetskega in podnebnege plana za obdobje 2021–2030 narejenega v skladu z Uredbo 2018/1999/EU. Glavni cilji Plana so 30% odstotek energije iz OVE v bruto končni porabi energije, kar je v skladu s cilji, ki jih je za Italijo zastavila EU; delež energije iz OVE v bruto končni porabi energije v prometu 22% v primerjavi z 14% pričakovanimi s strani EU; 43-odstotno zmanjšanje porabe primarne energije v primerjavi s scenarijem PRIMES 2007 in s 32,5% zastavljenim ciljem EU; zmanjšanje toplogrednih plinov v primerjavi z letom 2005 za vse sektorje, ki niso vključeni v sistem trgovanja z emisijami, za 33%, kar je za 3% višji cilj v primerjavi s pričakovanimi v EU.

V skladu z 76. členom Ustave je senat in parlament (i.e. due Camere) z t.i. Legge delega n. 117/2019 (slo. Zakon o prenosu pooblastil št. 117/2019) pooblastil Vlado za prenos Direktiv (EU) 2018/844 in (EU) 2018/2002 v nacionalni pravni red.

Splošno – ukrepi za izboljšanje energetske učinkovitosti (Direktiva (EU) 2012/27)

Prenos Direktive 2012/27/EU v italijanski pravni red je bil narejen z Zakonsko uredbo 4. julij 2014, št. 102 (i.e. Decreto legislativo 102/2014). Zakonska uredba določa kot nacionalni okvirni cilj za področje energetske učinkovitosti do leta 2020 zmanjšati za 20 milijonov toe (i.e. tonne of oil equivalent) porabe primarne energije, kar je ekvivalentno 15,5 milijona toe (v nadaljevanju označeno kot Mtoe) končne energije, šteto od leta 2010, v skladu z nacionalno energetske strategijo. Regije pri izvajanju svojih avtonomnih pristojnosti za energetske načrtovanje, s sodelovanjem lokalnih enot (pokrajine, občine in velemesta), lahko prispevajo k doseganju zgoraj omenjenega nacionalnega cilja. 30. aprila 2018 je bila izmerjena raven doseganja zastavljenega cilja. Povpraševanje po primarni energiji se je v letu 2016 zmanjšalo za 0,8% v primerjavi z letom 2015, kar predstavlja 148,4 Mtoe porabo, kar potrjuje trend upadanja porabe v zadnjih nekaj letih, izjema je leto 2015. Končna poraba energije (brez porabe neenergetskih virov) v letu 2016 je znašala 115,9 Mtoe. Kar predstavlja rahlo znižanje (-0,3%) v primerjavi z letom 2015, predvsem zaradi padca prometnega sektorja za -1,1% in v stanovanjskem sektorju, -1,0%. S takim trendom je mogoče do leta 2020 končno porabo energije oceniti pod ciljno vrednostjo 124 Mtoe (-1,2%).

Ukrepi za izboljšanje energetske učinkovitosti stavb (Direktiva (EU) 2018/844)

Direktiva 2002/91/ES Evropskega Parlamenta In Sveta z dne 16. decembra 2002 o energetske učinkovitosti stavb je pravni mejnik evropske ureditve. Tri leta kasneje je bila sprejeta v italijanski pravni red z Zakonodajno uredbo 192/2005 (i.e. D. LGS. 192/2005). Uredba določa minimalne zahteve za energetske učinkovitost stavb in z njimi povezana merila za energetske certificiranje stavb; inšpekcijske preglede stavb in inšpekcijske preglede na inštalacijah (starejših od 15 let, poleg inšpekcijskega pregleda tudi diagnoza naprave in zgradbe), pregledi in vzdrževanje ogrevalnih sistemov; poklicne zahteve in akreditacijska merila strokovnjakov ali organov, ki jim je treba zaupati certificiranje; pregled klimatskih sistemov. Zakonodajna uredba 311/2006 pa določa popolno veljavnost in uporabnost Direktive 2002/91/ES za novogradnje; stavbe z uporabno površino večjo od 1000 m² (v primeru obnove ali rušenja); razširitev obstoječe stavbe (če je ta prizidek večji od 20% prvotne prostornine).

Vzporedno z nacionalno zakonodajo o energetske učinkovitosti stavb se odvije zapleten okvir regionalne ureditve področja. Regije: Emilia Romagna, Liguria, Lombardija, Piemonte, Furlanija Julijska krajina, Dolina d'Aosta, Puglia in Toskana izdajo lastne normative, ki "prilagodijo" nekaj vidikov, med drugim tudi zahteve za energetske izkaznice. Za bolj zapleten, že tako zapleten regulativni okvir (in okvir obveznosti

lastnikov in najemnikov stavb) posreduje Finančni zakon z dne 6. avgust 2008, v katerem je senzacionalno razveljavljen, z zloglasnim členom 35. odstavkom 2-bis, obveznost priloge energetske izkaznice pri nakupu ali prodaji celotnih stavb ali posameznih enot nepremičnine, vse v popolnem nasprotju z 6. Členom, odstavka 3 in 4, Zakonske uredbe št. 192/2005. To popolno zmedo popravi Zakonska uredba št. 28/2011, ki v 13. členu, prvem odstavku točke c) določa od 29. marca 2011, obveznost, da morajo kupoprodajne pogodbe in najemne pogodbe stavb ali posameznih enot nepremičnine vsebovati klavzulo, s katero kupec oziroma najemnik potrdi, da je prejel informacije in dokumentacijo za energetska izkaznica stavbe. Ministrski odlok 22/12/2012 iz leta 2012 odpravi možnost za lastnike večine vrst nepremičnin (za najemnike velja obveznost od leta 2013), da se odloči za samocertificiranje razreda G. Med drugimi novostmi je uvedba sistema občasnih pregledov klimatskih naprav z močjo nad 12kW, ki vključuje oceno učinkovitosti kot tudi predloge uporabnikom o možnih izboljšavah. Z Zakonsko uredbo z dne 4. junija 2013 št. 63 se bistveno posodobi zakonodajna uredba 192/2005. Energetska izkaznica spremeni svoje ime in izdana mora biti v obliki izvršljivega naslova (6. člen d.lgs. 192/2005). V primeru kršitev so predvidene globe do 18.000 EUR. Temu so sledile še nekatere zakonodajne spremembe (D.P.R. 16/04/2013 št. 75; D.L. 145/2013; L. 147/2013; D.L.151/2013; L. 9/2014), ki so pripeljali do rešitve leta 2015 z Ministrsko uredbo z dne 26. junij 2015. Poenostavljeni izračuni energetskih izkaznic in enotno državno ureditev. Kar zadeva stavb državne javne uprave, poročilo poroča o letnem odstotku površine, ki je predmet prekvalifikacije energijskega razreda stavbe. Ta odstotek presega 3-odstotno obveznost določeno s strani EU in se zato ocenjuje pozitivno.

a) AVSTRIJA

Politika države na področju energetske učinkovitosti

Avstrijski pravni red temelji na ustavnem dualizmu. Vseh devet dežel (i.e. Bundesländer) imajo poleg zveznega ustavnega prava tudi svoje deželno ustavno pravo, ki mora biti v skladu z zveznim pravom. Na energetske področju imajo zvezne dežele popolno avtonomijo. Od pristopa k EU leta 1995 je Avstrija po načelu hierarhije postavila pravo EU pred zveznim ustavnim pravom, v kolikor je v skladu z ustavnimi zveznimi načeli. Da bi delovala skladno z novim energetske evropskim svežnjem, je zvezna vlada Avstrije v juniju 2018 sprožila podnebno in energetske strategijo, imenovano #mission2030¹, ki določa strategije za spopadanje z ambicioznimi EU cilji leta 2030. Ključni cilj je zmanjšati emisije toplogrednih plinov za 36% v primerjavi z letom 2005 in ustvariti 100% avstrijske električne energije iz obnovljivih virov energije do leta 2030. Trenutno je bilo izmerjeno 8-odstotno znižanje. Za doseg zastavljenih ciljev, je država predstavila 10 projektov, ki vključujejo E-mobilnost za avtomobile in vlake ter finančno podporo za zasebnike, ki vgrajujejo fotovoltaike. Za zagotovitev pravne podlage tem projektom bo potrebno sprejeti več sprememb obstoječih zakonov. Decembra 2018 je avstrijska vlada poslala Evropski komisiji Celostni nacionalni energijski in podnebni plan 2021-2030², sprejet v skladu z Uredbo 2018/1999/EU. Avstrija si je postavila kot cilj izboljšanje porabe primarne energije za 25-30% v primerjavi z letom 2015. Če bo potreba po primarni energiji do leta 2030 presegla 1200 petajul (PJ), bo potrebno povečano porabo energije pokriti z energijo iz obnovljivih virov.

V absolutnem smislu to ustreza porabi primarne energije 30,763 / 28,712 Ktoe in do končne porabe energije v višini 25.634 / 23.925 Ktoe leta 2030. Ta izračun je temeljil na letni stopnji gospodarske rasti za 1,5%.

Junija 2019 je EU komisar Miguel Aarias Canete opozoril Avstrijo na nepopoln plan, pomanjkanje informacij in ukrepov za zagotovitev zastavljenih ciljev. Bruselj se je pritožil tudi zaradi pomanjkanja informacij in ukrepov o tem, kako namerava Avstrija zmanjšati svoje emisije toplogrednih plinov in

¹ Federal Ministry Republic of Austria; <https://www.bmlrt.gv.at/english/environment/Climateprotect/-mission2030.html>.

² https://ec.europa.eu/energy/sites/ener/files/documents/at_final_necp_main_en.pdf

zagotoviti podnebno ravnovesje. Nadaljnje kritične točke so se nanašale na konkretne načrte za povečanje energetske učinkovitosti in pomanjkanje vključenosti kmetijstva. Leta 2019 je ponovno predložila Celostni nacionalni energijski in podnebni plan 2012-2030, v katerem je določila splošen okvir ukrepov za izboljšanje energijske učinkovitosti glede pometa, stavb in segrevanja. Plan daje močan poudarek na razsežnosti dekarbonizacije in energetske učinkovitosti in z njimi povezane politike. To gospodarsko in industrijsko transformacijo morajo podpirati ambiciozne politike glede zanesljivosti oskrbe, notranjega trga dimenzije in razsežnosti raziskav, inovacij in konkurenčnosti. Tudi za energetske učinkovitost Avstrija še ni navedla posebne številke kot svoj prispevek, vendar je zagotovila obseg, ki temelji na optimistični napovedi. Končni načrt bi koristil vključitvi ključnih elementov oziroma sektorjev, ki prispevajo k energetske učinkovitosti, kot je npr. sektor prenove stavb. Trenutno vrednotenje Zveznega Zakona o energetske učinkovitosti bi lahko pomenila tudi priložnost za presojo ravnih ciljev in ustrezne politike in ukrepe, saj je treba na ravni EU povečati prizadevanja za skupno doseganje ciljev Unije do leta 2030 na področju energetske učinkovitosti. Žal trenutna politična situacija v Avstriji upočasnjuje prilagoditev pravnega reda evropskim energetskim zahtevam, kljub temu, je skrajni rok leto 2021. Pred razpadom vlade v letu 2019, je odgovorno Ministrstvo vseeno o pripravilo osnutek novega Zveznega Zakona o razširitvi energije (i.e. Erneuerbaren Ausbau Gesetz), ki bo vseboval nove evropske zahteve po energetske učinkovitosti.

Splošno – ukrepi za izboljšanje energetske učinkovitosti (Direktiva (EU) 2012/27)

V Avstriji se Direktiva 2012/27/EU izvaja z avstrijskim Zakonom o energetske učinkovitosti iz leta 2014 (Energieeffizienzgesetz, BGBl. I 72/2014, v nadaljevanju označeno kot EEEffG), veljavnim z dne 1.1.2015. Četrti člen EEEffG določa prizadevanja za energetske učinkovitost, katerih cilj je do leta 2020 končna poraba energije ne presega 1050 PJ t.i. merilo energetske učinkovitosti. Končna poraba energije v Avstriji je v letu 2016 znašala 1.145,9 PJ - kar je za 18,3% več kot v letu 2000. V letu 2016 je imel prometni sektor največji delež skupne končne potrošnje, in sicer s 33,6%, sledi industrijski sektor s 30,9-odstotnim deležem v končni porabi energije. Zasebna gospodinjstva so zabeležila delež 23,7%, storitve 9,9% in kmetijstvo 1,9%. Te cilje je treba doseči z obvezno shemo za distributerje energije (z obsegom prodaje končnim odjemalcem energije več kot 25 GWh), ki prispevajo z ukrepi za energetske učinkovitost do (kumulativno) 159 PJ, in s tako imenovanimi strateškimi ukrepi javnih organov z do (kumulativno) 151 PJ do 2020. Strateški ukrepi vključujejo energetske davke, korporativne sheme subvencij za varstvo okolja, obnovitvene dejavnosti / boni, stanovanjske in energetske subvencije. Velika podjetja morajo vsaka štiri leta izvajati energetske pregled. Zvezno ministrstvo za znanost, raziskave in gospodarstvo (i.e. Bundesministerium für Wissenschaft, Forschung und Wirtschaft) ocenjuje, da se bo z bruto domačim proizvodom, ki je višji za 550 milijonov evrov, v prihodnjem sektorju energetske učinkovitosti ustvarilo približno 6.400 novih delovnih mest. Avstrijska vlada je ponudila 43,5 milijona evrov za toplotno obnovo stavb. Povprečna subvencija je znašala približno 4.200 EUR.

Ukrepi za izboljšanje energetske učinkovitosti stavb (Direktiva (EU) 2018/844)

Zvezni zakon o energetske izkaznici iz leta 2012 (i.e. Energieausweis-Vorlage-Gesetz 2012 – EAVG 2012, BGBl. I Nr. 27/2012), s katerim se je prenesla Direktiva 2010/31/ES, dopolnjuje obveznost predložitve energetske izkaznice za vse stavbe (novogradnje, stavbe ob večji prenovi, stavbe, ki se oddajajo in prodajajo, javne zgradbe), ki sicer velja že od leta 2008, za javne stavbe pa od leta 2009. To obveznost je določila že Direktiva 2002/91/ES, ki je 'prisilila' Avstrijo v poenotenje energetskega področja na zvezni ravni. Kot posledica so energetske izkaznice določene enotno v Avstriji z zveznimi zakoni, deželnimi predpisi in smernicami OIB (Österreichisches Institut für Bautechnik). 9. člen Zveznega zakona o energetske izkaznici (v nadaljevanju EAVG 2012) določa globo prodajalca ali drugega lastnika nepremičnine ali nepremičninskega agenta, ki v prodajnem listu ali inventarju ne navede potreb po ogrevanju in celotnega faktorja energetske učinkovitosti stavbe ali predmeta uporabe do 1 450 evrov. Prodajalec mora torej predložiti energetske izkaznico, ki je stara največ deset let, in kupcu izročiti popolno kopijo v 14 dneh po sklenitvi kupoprodajne pogodbe (4. člen EAVG 2012). Izjeme od obveznosti predložitve energetske izkaznice določa EAVG 2012 v 5. členu, in sicer, za stavbe, ki se ogrevajo le do zmrzali; za vse stavbe, ki so namenjene rušenju ali/in prodajna pogodba predvideva, da

bo kupec stavbo porušil v naslednjih treh letih po sklenitvi pogodbe; za stavbe, ki se uporabljajo izključno za bogoslužje in druge verske namene; za stavbe z načrtovano življenjsko dobo največ dveh let; za vse stavbe namenjene industrijskim obratom, delavnice in kmetijske stavbe, v katerih večino energije, potrebne za hlajenje notranjih prostorov, ustvari odpadna toplota, ki nastaja v zgradbi; za stanovanjske stavbe, ki so po svoji naravi namenjene za uporabo le omejeno časovno obdobje v koledarskem letu in katerih pričakovana poraba energije je zaradi tega omejenega obdobja uporabe manjša od četrtnine potreb po energiji za letošnje uporabo, in za montažne stavbe s skupno uporabno površino manj kot 50 kvadratnih metrov. Postopek izdaje energetske izkaznice na podlagi referenčnega – primerljivega objekta ostaja nespremenjen.

Do leta 2020 bo za novogradnje za potrebe pridobitve gradbenega dovoljenja zahtevana ocena A+ . Avstrija ima sistem subvencioniranja investicij v energetske učinkovitosti stanovanjskih stavb predviden za prenovo stanovanjskih in poslovnih zgradb, ki so bile zgrajene pred več kot 20 leti. Proračun za dodelitev subvencij je na voljo za naslednje ukrepe: izolacija zunanjih sten; izolacija zgornjega stropa in strehe; izolacija spodnjega stropa in kletnih tal; obnova ali zamenjava oken in zunanjih vrat; menjava fosilnih ogrevalnih sistemov: namestitve sončnih termalnih naprav, kotlov na biomaso, toplote črpalke, priključek na omrežje daljinskega ogrevanja ali lokalno ogrevalno omrežje (samo stanovanjske stavbe); vgradnja sistemov za rekuperacijo toplote (samo poslovne stavbe); namestitve senčil (samo poslovne stavbe).

Skupna energetska učinkovitost (indikator ODEX) se je med letoma 2000 in 2016 izboljšala za 20%. To izboljšanje učinkovitosti je bilo doseženo v sektorjih gospodinjstva (32%) in terciarnem sektorju (30%). Energijska učinkovitost v industrijskem sektorju se je povečala za 16%, v prometnem sektorju pa za 9%. Na splošno se lahko coeni, da so bila izboljšanja energetske učinkovitosti deloma izravnana ali celo presežena z višjimi stopnjami aktivnosti. Avtomobilski promet se je zvišal za 21%; učinkovitost prevoza tovora (cestni + železniški + rečni) se je povečala za 34%. Zaloga avtomobilov se je povečala za 26%; tovorni promet na cesti pa za 37% med letoma 2000 in 2016. Poleg tega pojav stalno ogrevanih stanovanj (+ 18%), povprečna talna površina stanovanj (+ 10%) in stopnja nasičenosti električnih gospodinjstev (pomivalni stroji: + 73%, sušilniki: + 190%) in nove tehnične lastnosti, kot so klimatska naprava (+ 336%) preprečujejo pozitivno oceno energetske učinkovitosti stavb.

c) NEMČIJA

Politika države na področju energetske učinkovitosti

V zadnjih štirih desetletjih se je oskrba z energijo preusmerila iz očitne prevlade premoga in nafte v bolj raznolik sistem. Jedrske energije, ki je bila prvič uvedena v 70. letih prejšnjega stoletja, nadomeščajo z več obnovljivimi viri energije, v skladu z nemškimi cilji na področju energetskega prehoda. Poleg tega naj bi bil premog, ki je danes še ogromen vir za proizvodnjo električne energije, v celoti ukinjen do leta 2038.³ Z 01. januarjem 2016 so bile vse davčne olajšave za biogoriva, vključno z biometanom, ukinjene. Kvota za biogoriva je bila v začetku 01. januarja 2015 nadomeščena s kvoto za zmanjšanje toplogrednih plinov. V letu 2016 so uvedli okolijski bonus za nakup električnih, vtičnih in vodikovih osebnih avtomobilov.⁴ V letu 2018 se je energetska učinkovitost v Nemčiji izboljšala za 3,2 odstotka v primerjavi s preteklim letom. Med razlogi za to so bile sodobne, energetske učinkovitejšie elektrarne, statistični učinki opuščanja jedrske energije po celotni Nemčiji in vedno večja uporaba obnovljivih virov energije. Energetska učinkovitost v zasebnih gospodinjstvih, prilagojena temperaturnim vplivom, se je v letu 2018 poslabšala za 1,6 odstotka.

Leta 2017 je Nemčija priložila Evropski komisiji Nacionalni plan za energetske učinkovitosti (v nadaljevanju NAPE). Poraba primarne energije se je v letu 2017 nekoliko povečala v primerjavi z letom

³IEA: <https://www.iea.org/reports/germany-2020>

⁴ <http://www.res-legal.eu/search-by-country/germany/summary/c/germany/s/res-t/sum/136/lpid/135/>

poprej. V letu 2017 je poraba primarne energije znašala 13.594 PJ, kar je 0,8% več kot leto prej. K povečanju sta pripomogla gospodarska rast za 2,2%, pa tudi porast prebivalstva za 308 000.⁵

Zaradi porasta potrošnje v gospodarstvu in rasti prebivalstva so bili le delno doseženi zastavljeni cilji za energetske učinkovitost. V letu 2017 se je povečalo povpraševanje po obnovljivih virih energije, zemeljskem plinu in nafti. Obratno se je zmanjšalo povpraševanje po premogu, lignitu in jedrski energiji. K temu so pripomogla večja zmogljivost obnovljivih virov energije v industriji. Glavni vzrok za povečanje porabe zemeljskega plina je bil njegov vedno večji pomen za proizvodnjo električne energije in ogrevanje.⁶ Končna poraba energije v letu 2017 je znašala 9.329 PJ, kar je 2,8% več kot prejšnje leto. Po prilagoditvah vplivov temperature in zalog je bil izračun končne porabe energije v letu 2017 v primerjavi s predhodnim letom še večji, in sicer povečanje za 3,3%. Razčlenjeno po sektorjih se je poraba najbolj povečala v industriji, in sicer na 3,5%, sledil je sektor trgovine in storitev na 3,4% in prevoz za 2,4% in gospodinjstva za 2,2%.⁷

Glede na trenutno stanje so ključni ukrepi politike energetske učinkovitosti v Nemčiji naslednji: povečati energetske učinkovitost v gradbenem sektorju; vzpostaviti energetske učinkovitost kot poslovni model in model ustvarjanja donosnih naložb; povečajte osebno odgovornost za energetske učinkovitost.⁸

Države članice EU morajo za uresničitev energetske in podnebne ciljev EU do leta 2030 oblikovati 10-letni integrirani nacionalni energetske in podnebni načrt za obdobje od leta 2021 do 2030 uveden z Uredbo o upravljanju energetske unije in podnebni ukrepi (EU/ 2018/1999). Nemčija do 15. maja 2020 še ni predložila takega načrta.⁹ Predložila je Okoljevarstveni načrt do 2050, v katerem zastavlja dolgoročni cilj globalne nevtralnosti toplogrednih plinov in konkretnije srednjeročni cilj zmanjšanja emisije toplogrednih plinov za najmanj 55 odstotkov do leta 2030 v primerjavi z ravni iz leta 1990.¹⁰

Splošno – ukrepi za izboljšanje energetske učinkovitosti (Direktiva (EU) 2012/27)

Prenos Direktive 2012/27/EU se je izvedel v Nemčiji v več nacionalnih zakonih. Ključni je Zakon o energetske storitvah in ukrepih za energetske učinkovitost (*Energiedienstleistungsgesetz, EDL-G*). Novela zakon iz leta 2019 določa redne energetske preglede za velika podjetja (z letno porabo manj kot 500.000 kilovatnih ur) vsake 4 leta na podlagi poenostavljenega postopka preko spletne izjave. Spletne deklaracije o energetske porabi se posredujejo Zveznemu uradu za gospodarstvo in nadzor izvoza (BAFA) za potrebe energetske revizije. Novela prav tako ureja redno izobraževanje za energetske revizorje. Od energetske revizije so oproščena podjetja, ki so certificirana v skladu z ISO 50001 ali EMAS.¹¹ Drugi pomembnejši mejnik v energetske pravu leta 2019 je Zakon o kolektivni energiji imenovan *Energiesammelgesetz (BGBl. I 2018 S. 2549 - Gesetz zur Änderung des Erneuerbare-Energien-Gesetzes, des Kraft-Wärme-Kopplungsgesetzes, des Energiewirtschaftsgesetzes und weiterer energierechtlicher Vorschriften)* z dne 17. december 2018. Zakon je kombinacija prej veljavnih *Kraft-Wärme-Kopplungsgesetzes - KWKG* in *Energiewirtschaftsgesetzes - EnWG* in ostalih energetske predpisov. Bistvene novosti v Zakonu se nanašajo predvsem na javna naročila in denarna plačila zanje, s ciljem večje konkurenčnosti med ponudniki/izvajalci brez zamud; večje subvencije za fotovoltaične

⁵ https://www.bmwi.de/Redaktion/EN/Publikationen/Energie/second-progress-report-energy-transition.pdf?__blob=publicationFile&v=3

⁶ https://www.bmwi.de/Redaktion/EN/Publikationen/Energie/second-progress-report-energy-transition.pdf?__blob=publicationFile&v=3

⁷ https://www.bmwi.de/Redaktion/EN/Publikationen/Energie/second-progress-report-energy-transition.pdf?__blob=publicationFile&v=3 (str. 69).

⁸ https://ec.europa.eu/energy/sites/ener/files/documents/de_annual_report_2019_de.pdf

⁹ https://ec.europa.eu/energy/topics/energy-strategy/national-energy-climate-plans_en

¹⁰ <https://www.bmu.de/en/topics/climate-energy/climate/national-climate-policy/greenhouse-gas-neutral-germany-2050/>

¹¹ <https://www.ecogreen-energie.de/inkrafttreten-nouvelle-energiedienstleistungsgesetz-2019/>

celice na stavbah z močjo od 40 do 750 kW; oprostitev plačila dajatve EEG za CHP stavbe. Zakon predvsem ureja pospešeno tranzicijo nemškega energetskega sistema na obnovljive vire.

Ukrepi za izboljšanje energetske učinkovitosti stavb (Direktiva (EU) 2018/844)

Nemčija ima razmeroma star stavbni sklad, nizko stopnjo gradnje in dolgo življenjsko dobo stavbe. Zato politika poudarja rekonstrukcije in predelave stavb, s čimer spodbuja povpraševanje po naknadnih vgradnjah in dodatno spodbuja te naknadne namestitve za doseganje energetskih prihrankov. Nemčija si prizadeva tudi poostriiti gradbene standarde za nove stavbe in nadzorovati naraščajočo porabo električne energije za naprave, elektroniko, razsvetljavo in drugo. Nemčija je za svoj gradbeni sektor postavila ambiciozne cilje za zmanjšanje energije 80-odstotno zmanjšanje porabe primarne energije v stavbah do leta 2050¹².

Evropska direktiva o energetske učinkovitosti stavb je bila vnesena v nemški pravni red z zveznim Zakonom o varčevanju z energijo (Energieeinsparungsgesetz, v nadaljevanju označen kot EnEG) in z Uredbo o varčevanju z energijo (Energieeinsparverordnung; v nadaljevanju označen kot EnEV). V Nemčiji je bil sicer večji del nalog iz Direktive 2002/91/EU prenesen z Uredbo o varčevanju z energijo - EnEV iz leta 2002/2004; vse naloge so bile dokončane takoj, ko je bila izdana EnEV iz leta 2007. Novela zakona EnEv 2013 je sprejela Direktivo 2010/31/EU. V letu 2019 je zvezna vlada združila pravila v enotni zakon, in sicer zakone: Zakon o varčevanju z energijo (EnEG), Odlok o varčevanju z energijo (EnEV) in Zakon o toplotni energiji iz obnovljivih virov (EEWärmeG). Če povzamemo, lahko rečemo, da v obstoječih predpisih skoraj ni sprememb, le da so vsi predpisi zdaj v enem zakonu: za nove stavbe se zahteva najnižji energetski standard od leta 2019 za javne zgradbe in od leta 2021 za zasebne stavbe, in sicer po 31. decembru 2020 pa obveznost, da se vsaka stavba zgradi kot nizkoenergijska stavba (11. člen tretji odstavek GEG 2017); za pokrivanje preostalih potreb po energiji je potrebna uporaba obnovljivih virov energije. 28. maja 2020 - bi morali člani Bundestaga na plenarnem zasedanju dati končni nasvet o Zakonu o gradbeni energiji (GEG 2020). Toda tema je izginila z dnevnega reda, ker je poslanska skupina SPD želela razjasniti nekatere energetske potrebe s koalicijskimi partnerji¹³.

EnEv je Uredba, ki določa energetske izkaznico (*i.e. Energieausweis*), natančneje v 17. členu določa vrsto (računsko – *Bedarfsausweis* ali merjena - *Verbrauchsausweis*) energetske izkaznice za novogradnje in prenovljene stavbe, za nestanovanjske, večstanovanjske in manjše stavbe. Podobno kot avstrijski sistem energetskih izkaznic, tudi nemški dovoljuje primerjavo porabe energije s tipično porabo energije v različnih tipskih vrstah stavb. Veljavnost energetske izkaznice je 10 let, kar pomeni, da se ob kupoprodaji pogodbi ali najemni pogodbi ne sme priložiti energetske izkaznice starejšo od desetih let. Nemški sistem izdajanja energetskih izkaznic ne zahteva posebnega strokovnjaka ali posebne izobrazbe, 21. člen EnEv zahteva le, da izdajatelj (to so lahko arhitekti, inženirji in drugi, ki imajo izobrazbo na področju gradbeništva, arhitekture, strojništva, elektrotehnike in drugih tehničnih področij) sam oceni ali ima dovolj znanja, izkušenj in kompetenc, da pravilno izda energetske izkaznice, drugače je predvidena globa do 15.000 € (tudi za lastnika nepremičnine).¹⁴

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Zakon ne bo imel posledic na področju poslovanja javne uprave ali pravosodnih organov.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

¹² Buildings Energy Efficiency in China, Germany, and the United States
Hermann Amecke, Jeff Deason and Andrew Hobbs, April, 2013

¹³ https://www.enev-online.eu/geg_news/200528_geg_aktueller_stand_und_weitere_schritte.htm

¹⁴ https://fotogalerija.dz-rs.si/datoteka/Publikacije/Zborniki_RN/2014/Energetska_izkaznica.pdf

Zakon ne bo imel posledic pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki, in sicer za:

Pričakuje se zmanjšanje emisij toplogrednih plinov v državi, kar bo pozitivno vplivalo na podnebne spremembe. Z zmanjšanjem rabe energije se bodo zmanjšali negativni učinki rabe naravnih virov, predvsem omejenih.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo, in sicer za:

Pričakuje se pozitiven vpliv zakona na gospodarstvo zaradi naložb v dodatno energetske učinkovitosti oziroma naložb v prenovi stavb, od česar imajo korist zlasti mala in srednja podjetja. Izboljšana energetska učinkovitost bo podjetjem pomagala izboljšati konkurenčnost z znižanjem stroškov za energijo zaradi manjše porabe.

Obveznosti, določene z zakonom za sisteme daljinskega ogrevanja, bodo vplivale na ceno toplote za končne odjemalce, saj bodo zahteve po večji učinkovitosti terjale dodatne investicije v tistih sistemih, ki danes niso učinkoviti. Obveznost sicer ni nova, saj jo je uvedel že EZ-1, se pa smiselno nadaljuje v izvajanju tudi s tem zakonom.

NEPN predvideva, da bo za spodbujanje energetske učinkovitosti potrebno nadgraditi sheme obveznega zagotavljanja prihrankov in postopno povečati prispevek za energetske učinkovitosti za zagotavljanje potrebnih namenskih sredstev za izvajanje ukrepov glede URE in OVE (ob upoštevanju presoje vpliva na konkurenčnost podvojitev višine prispevka).

Porast poslovnih priložnosti, povezanih z energetske učinkovitim obnavljanjem stavb bo pozitivno vplivala tudi na zaposlovanje. V predlogu Direktive 2018/2002/EU je navedeno, da je pregled več kot 20 študij pokazal, da 1,2 milijona EUR, ki se porabi za energetske učinkovitosti, neposredno podpre približno 23 delovnih mest v industriji energetske učinkovitosti.

MSP test je v prilogi zakona.

6.4 Presoja posledic za socialno področje, in sicer za:

Pričakuje se, da bo imel predlog zakona pozitiven vpliv na področju reševanja energijske revščine. Predlog zakona krepi socialne vidike energetske učinkovitosti tako, da pri oblikovanju spodbud za ukrepe učinkovite rabe energije zahteva upoštevanje energijske revščine. Prek spodbujanja ukrepov energetske učinkovitosti za gospodinjstva, ki jih je prizadela energijska revščina, bo mogoče znižati račune za energijo.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja, in sicer za:

Pričakuje se, da bo imel predlog zakona pozitiven vpliv na dokumente razvojnega načrtovanja. Predlog zakona določa obveznost priprave dolgoročne strategije energetske prenove stavb, ki bo določila obveznosti javnega in zasebnega sektorja pri izvajanju energetskih prenov stavbnega fonda. Predlog zakona bo vplival tudi na strategije in programe ter druge razvojne aktivnosti države in lokalnih skupnosti, ki bodo morali pri načrtovanju in izvajanju razvojnega načrtovanja upoštevati energetske učinkovite rešitve.

6.6 Presoja posledic za druga področja

Zakon ne bo imel posledic na drugih področjih.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

a) Predstavitev sprejetega zakona:

Predlog Zakona bo objavljen tudi na spletni strani Ministrstva za infrastrukturo. Posebne delavnice ne bodo potrebne in niso predvidene.

b) Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa:

Ministrstvo za infrastrukturo bo spremljalo izvajanje zakona in podzakonskih predpisov.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

Pri pripravi predpisa je sodeloval Inštitut za javno upravo pri Pravni fakulteti v Ljubljani.

7. PRIKAZ SODELOVANJA JAVNOSTI PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA:

Predlog zakona je bil objavljen na spletni strani Ministrstva za infrastrukturo in na e-demokraciji od 3. 4. 2020 do 4. 5. 2020. V fazi javne obravnave smo prejeli pripombe 47 različnih dajalcev in sicer so največ pripomb in predlogov podali:

Ministrstvo za okolje in prostor, Inšpektorat Republike Slovenija za infrastrukturo, Agencija za energijo, Ministrstvo za javno upravo, Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo, Eko sklad, ELES d.o.o., SODO d.o.o., Borzen d.o.o., GEN-I d.o.o., Skupina HSE, Gospodarsko interesno združenje distribucije električne energije, Združenje neodvisnih strokovnjakov za izdelavo energetskih izkaznic, ZaEnSvet – Zavod energetsko svetovanje, Združenje za energetsko neodvisnost Slovenije, Zveza potrošnikov Slovenije, OMV Slovenija d.o.o., Trgovinska zbornica Slovenije, Slovensko združenje za trajnostno gradnjo, Center energetsko učinkovitih rešitev, Inovacijsko-Razvojni inštitut univerze v Ljubljani, Inženirska zbornica Slovenije, Gospodarsko interesno združenje za distribucijo plina, g.i.z., Adriaplin d.o.o., Plinovodi d.o.o., Slovenski inštitut za standardizacijo, Zavod za gradbeništvo Slovenije, Gradbeni inštitut ZRMK, Inštitut Jožef Štefan – Center za energetsko učinkovitost, Združenje občin Slovenije, Agencija za prestrukturiranje energetike.

Ministrstvo za infrastrukturo je pregledalo in obravnavalo vse prejete pripombe in jih deloma tudi upoštevalo, v kolikor niso bile v nasprotju s pravnim redom Republike Slovenije in EU ter sistemskimi rešitvami predloga zakona.

8. PODATEK O ZUNANJEM STROKOVNJAKU OZIROMA PRAVNI OSEBI, KI JE SODELOVALA PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA, IN ZNESKU PLAČILA ZA TA NAMEN

Pri pripravi gradiva so sodelovali naslednji zunanji strokovnjaki:

- Prof. dr. Rajko Pirnat, Inštitut za javno upravo pri Pravni fakulteti v Ljubljani,
- Boštjan Zuljan, Inštitut za javno upravo pri Pravni fakulteti v Ljubljani.

Zakon je nastal na podlagi Analize nadomestitve veljavnega Energetskega zakona in prenosa paketa EU predpisov „Čista energija za vse evropejce“, katerega izvajalec je Inštitut za javno upravo pri Pravni fakulteti v Ljubljani v okviru tehnične pomoči Evropske komisije pri prenosu navedenega zakonodajnega paketa iz sredstev Programa EU za podporo strukturnim reformam. Vrednost celotnega projekta, ki vključuje pripravo petih novih zakonov na področju energetike v letih 2020 in 2021, je bila ocenjena na 120.000 eurov. Javno naročilo je izvedla Evropska komisija, MZI je prejemnik tehnične pomoči.

9. NAVEDBA, KATERI PREDSTAVNIKI PREDLAGATELJA BODO SODELOVALI PRI DELU DRŽAVNEGA ZBORA IN DELOVNIH TELES

- Jernej Vrtovec, minister,
- Blaž Košorok, državni sekretar,
- Aleš Mihelič, državni sekretar,
- mag. Hinko Šolinc, generalni direktor Direktorata za energijo,
- mag. Tina Seršen, vodja sektorja za pravne in mednarodne energetske zadeve,
- mag. Erik Potočar, vodja oddelka za politiko učinkovite rabe in obnovljive vire energije,
- Vesna Gajšek, podsekretarka, Sektor za pravne in mednarodne energetske zadeve.

II. BESEDILO ČLENOV

I. poglavje: SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen (vsebina zakona)

(1) Ta zakon določa ukrepe za spodbujanje energetske učinkovitosti, ukrepe za povečanje učinkovite rabe energije in ukrepe za izboljšanje energetske učinkovitosti stavb.

(2) Ta zakon določa tudi pristojnosti organov, ki opravljajo naloge po tem zakonu, in izvajanje politike države na področju energetske učinkovitosti.

2. člen (prenos in izvrševanje predpisov Evropske unije)

(1) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašajo naslednje direktive Evropske unije:

- Direktiva 2009/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o vzpostavitvi okvira za določanje zahtev za okoljsko primerno zasnovo izdelkov, povezanih z energijo (UL L št. 285 z dne 31. 10. 2009, str. 10; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2009/125/ES),
- Direktiva 2010/31/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 2010 o energetske učinkovitosti stavb (UL L št. 153 z dne 18. 6. 2010, str. 13), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o upravljanju energetske unije in podnebnih ukrepov, spremembi uredb (ES) št. 663/2009 in (ES) št. 715/2009 Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU in 2013/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Sveta 2009/119/ES in (EU) 2015/652 ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 328 z dne 21. 12. 2018, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2010/31/EU),
- Direktiva 2012/27/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o energetske učinkovitosti, spremembi direktiv 2009/125/EU in 2010/30/EU ter razveljavitvi direktiv 2004/8/ES in 2006/32/ES (UL L št. 315 z dne 14. 11. 2012, str. 1), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2019/944 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. junija 2019 o skupnih pravilih notranjega trga električne energije in spremembi Direktive 2012/27/EU (UL L št. 158 z dne 14. 6. 2019, str. 125), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2012/27/ES),
- Direktiva (EU) 2018/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov (UL L št. 328 z dne 21. decembra 2018, str. 82),
- Direktiva 2009/73/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z zemeljskim plinom in o razveljavitvi Direktive 2003/55/ES (UL L št. 211 z dne 14. 8. 2009, str. 94), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2019/692 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o spremembi Direktive 2009/73/ES o skupnih pravilih notranjega trga z zemeljskim plinom (UL L št. 117 z dne 3. 5. 2019, str. 1).

(2) Ta zakon določa pristojni organ za nadzor nad izvajanjem in sankcije za kršitve Uredbe (EU) 2017/1369 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2017 o vzpostavitvi okvira za označevanje z energijskimi nalepkami in razveljavitvi Direktive 2010/30/EU (UL L št. 198 z dne 28. 7. 2017, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 2017/1369/EU).

3. člen (cilji zakona)

- Cilji na področju energetske učinkovitosti in učinkovite rabe energije so zlasti:
- zmanjšanje rabe energije;
 - učinkovita raba energije;
 - povečanje energetske učinkovitosti;
 - zanesljiva oskrba z energijo;
 - učinkovita pretvorba energije;
 - prehod v podnebno nevtralno družbo z uporabo nizkoogljičnih energetskih tehnologij;
 - zagotavljanje energetskih storitev;
 - zagotavljanje kakovosti notranjega okolja v stavbah;
 - ozaveščanje končnih odjemalcev o koristih večje energetske učinkovitosti, porabi energentov in energetske učinkovitosti njihovih objektov;
 - povečanje energetske učinkovitosti vseh deležnikov, zlasti javnega sektorja;
 - zagotavljanje socialne kohezivnosti;
 - varstvo potrošnikov kot končnih odjemalcev energije.

4. člen **(pomen izrazov)**

- (1) Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, pomenijo:
1. »center za podpore« je dejavnost operaterja trga z elektriko, ki zajema naloge gospodarske javne službe dejavnosti operaterja trga, kot jih določa zakon, ki ureja oskrbo z električno energijo;
 2. »daljinsko ogrevanje ali daljinsko hlajenje« je distribucija toplote v obliki pare, vroče vode ali ohlajenih tekočin iz centralnega proizvodnega vira po omrežju do več stavb ali lokacij za namene ogrevanja ali hlajenja prostorov ali za procesno ogrevanje ali hlajenje;
 3. »dati na trg« pomeni prvič ponuditi proizvod, povezan z energijo, na trgu Evropske unije z namenom distribucije ali uporabe v Evropski uniji, odplačno ali brezplačno, ne glede na vrsto prodaje (prodajno tehniko);
 4. »dati v uporabo« pomeni prvo uporabo proizvoda, povezanega z energijo, za predvideni namen končnega uporabnika v Evropski uniji;
 5. »distributer energije« je fizična ali pravna oseba, vključno z operaterjem distribucijskega sistema, ki je odgovorna za prenos ali distribucijo energije zaradi dobave končnim odjemalcem ali distribucijskim postajam, ki energijo prodajajo končnim odjemalcem;
 6. »distributer proizvoda, povezanega z energijo« je vsaka pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost v dobavni verigi, ki ni proizvajalec ali uvoznik in omogoči dostopnost proizvoda, povezanega z energijo, na trgu ali v uporabi;
 7. »dobavitelj proizvoda, povezanega z energijo« je proizvajalec s sedežem v Evropski uniji, pooblaščen zastopnik proizvajalca, ki nima sedeža v Evropski uniji, ali uvoznik, ki da proizvod, povezan z energijo, na trg ali v uporabo v Evropski uniji. Če teh ni, se za dobavitelja šteje druga fizična ali pravna oseba, ki da proizvode, povezane z energijo, na trg ali v uporabo;
 8. »dostopnost proizvoda na trgu« pomeni vsako dobavo proizvoda, povezanega z energijo, za distribucijo, porabo ali uporabo na trgu Evropske unije v okviru gospodarske dejavnosti, bodisi odplačno ali brezplačno;
 9. »energetska izkaznica stavbe« je javna listina s podatki o energetske učinkovitosti stavbe s priporočili za povečanje energetske učinkovitosti;
 10. »energetska storitev« pomeni fizikalni učinek, korist ali ugodnost, ki izhaja iz kombinacije energije in energetske učinkovite tehnologije ali ukrepa, ki lahko vključuje potrebno obratovanje, vzdrževanje in nadzor glede opravljanja storitve, in se opravi na podlagi pogodbe ter za katero se je izkazalo, da v običajnih okoliščinah preverljivo in merljivo oziroma ocenljivo izboljša energetske učinkovitost ali prihrani primarno energijo;
 11. »energetska učinkovitost« je razmerje med doseženim učinkom, storitvijo, blagom ali energijo ter vloženo energijo;

12. »energetska učinkovitost stavbe« pomeni izračunano ali izmerjeno količino energije, potrebno za zadovoljevanje potreb po energiji, povezanih z običajno uporabo stavbe, ki med drugim vključuje energijo za ogrevanje, hlajenje, prezračevanje, sanitarno toplo vodo in razsvetljavo;
13. »energetski pregled« je sistematični postopek za seznanitev z obstoječim profilom porabe energije stavbe ali skupine stavb, industrijskega ali komercialnega procesa, obrata, zasebne ali javne storitve, s katerim se opredelijo in ocenijo stroškovno učinkovite možnosti za prihranek energije ter v okviru katerega se poroča o ugotovitvah;
14. »energija« so vse oblike energentov, kakor so opredeljene v točki d 2. člena Uredbe (ES) št. 1099/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008 o statistiki energetike (UL L št. 304 z dne 14. 11. 2008, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) št. 2019/2146 z dne 26. novembra 2019 o spremembi Uredbe (ES) št. 1099/2008 Evropskega parlamenta in Sveta o statistiki energetike glede izvedbe letnih, mesečnih in kratkoročnih statistik energetike (UL L št. 325 z dne 16. 12. 2019, str. 43);
15. »energija iz obnovljivih virov« je energija iz obnovljivih nefosilnih virov, namreč vetrna, sončna (sončni toplotni in sončni fotovoltaični viri) in geotermalna energija, energija okolice, energija plimovanja, valovanja in druga energija morja, vodna energija, ter iz biomase, deponijskega plina, plina, pridobljenega z napravami za čiščenje odplak, in bioplina;
16. »generator toplote« je del ogrevalnega sistema, ki z enim ali več naslednjih procesov ustvarja koristno toploto:
 - a) zgorevanje goriv, na primer v kotlu;
 - b) učinek na podlagi Joulovega zakona, do katerega pride v grelnih elementih ogrevalnega sistema z električno upornostjo;
 - c) zajemanje toplote iz okoliškega zraka, iz izpušnega zraka od prezračevanja ali iz vodnih ali talnih virov toplote z uporabo toplotnih črpalk;
17. »informativni list proizvoda« je standardni dokument s podatki o proizvodu, povezanem z energijo, v natisnjeni ali elektronski obliki;
18. »indeks pozidanosti« je razmerje med tlorisno površino stavb in površino zemljišč na nekem ozemlju;
19. »izboljšanje energetske učinkovitosti« je povečanje energetske učinkovitosti zaradi tehnoloških, vedenjskih ali gospodarskih sprememb;
20. »končni odjemalec« je fizična ali pravna oseba, ki kupuje energijo za lastno končno rabo;
21. »končni porabnik« je končni odjemalec, ki kupuje toploto za ogrevanje, hlajenje ali sanitarno toplo vodo, ali fizična ali pravna oseba, ki se ji toplota za ogrevanje, hlajenje ali sanitarno toplo vodo dobavlja iz centralnega vira stavbe in nima sklenjene neposredne ali individualne pogodbe z dobaviteljem energije;
22. »končni uporabnik« je stranka, ki pomeni fizično ali pravno osebo, ki kupi, najame ali prejme izdelek za lastno uporabo ne glede na to, ali deluje za namene, ki ne spadajo v njeno trgovsko, poslovno, obrtno ali poklicno dejavnost;
23. »koristna toplota« je toplota, proizvedena v postopku sproizvodnje za zadovoljitev ekonomsko opravičljivega povpraševanja po toploti oziroma hladu. Ekonomsko opravičljivo povpraševanje je povpraševanje, ki ne presega potreb po toploti ali hladu in bi ga bilo treba sicer zadovoljiti po pogojih na trgu s postopki za proizvodnjo toplote ali hladu, različnimi od sproizvodnje;
24. »mala in srednja podjetja« so podjetja, ki ustrezajo merilom za mikro, majhne in srednje družbe v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe;
25. »mikro izdvojeni sistem« je izdvojeno omrežje, ločeno od javnega distribucijskega omrežja električne energije, ki je sistem s porabo, manjšo od 500 GWh, kjer ni povezav z drugimi sistemi;
26. »naprava z daljinskim odčitavanjem« je števec ali delilnik stroškov ogrevanja, ki ga je mogoče daljinsko odčitati;
27. »napredni merilni sistem« je elektronski sistem, ki meri porabo energije, ob čemer omogoča več podatkov kot običajni števec ter lahko pošilja in prejema podatke z uporabo elektronske komunikacije;
28. »nazivna izhodna moč klimatskega sistema« je največja toplotna moč, za katero proizvajalec navede in zagotavlja, da jo je mogoče dosežati ob podani učinkovitosti pri neprekinjenem delovanju;
29. »nedovoljena raba nalepke« je raba nalepke, s katero se označuje energijski razred, v katerega se proizvod uvršča, v nasprotju s predpisi;
30. »nova stavba« je novozgrajena stavba, kot jo določajo predpisi s področja graditve objektov;

31. »obsežna prenova proizvodne naprave« je prenova proizvodne naprave, katere stroški presega 50 % vrednosti naložbe za novo primerljivo proizvodno napravo;
32. »ogrevalni sistem« je kombinacija komponent, potrebnih za obdelavo zraka v zaprtih prostorih, s katero se dvigne temperatura;
33. »okoljsko primerna zasnova« je sistematična vključitev okoljskih vidikov v zasnovo proizvoda, da bi se izboljšala okoljska učinkovitost proizvoda v njegovi življenjski dobi;
34. »ovoj stavbe« so vgrajeni elementi stavbe, ki ločujejo njeno notranjost od zunanjega okolja;
35. »osebe javnega sektorja« so državni organi, uprava samoupravnih lokalnih skupnosti, javni zavodi, javni gospodarski zavodi, javni skladi, javne agencije in ustanove, katerih ustanovitelj je država ali občina;
36. »osebe ožjega javnega sektorja« so ministrstva, organi v sestavi ministrstev, upravne enote, vladne službe, pravosodni organi in drugi državni organi;
37. »osebe širšega javnega sektorja« so javni zavodi, javni gospodarski zavodi, javni skladi, javne agencije in ustanove, katerih ustanovitelj je država, ter občine in javni zavodi, javni gospodarski zavodi, javni skladi, javne agencije in ustanove, katerih ustanovitelj je občina;
38. »pogodbeno zagotavljanje prihranka energije« je pogodbeni dogovor med porabnikom in ponudnikom ukrepa za izboljšanje energetske učinkovitosti, ki se preverja in spremlja ves čas veljavnosti pogodbe in v okviru katerega se naložbe (delo, dobava ali storitev) v ukrep plačujejo sorazmerno s stopnjo izboljšanja energetske učinkovitosti, dogovorjeno s pogodbo, ali drugim dogovorjenim merilom za energetske učinkovitost, kot so finančni prihranki;
39. »ponudnik energetskih storitev« je fizična ali pravna oseba, ki opravlja energetske storitve ali druge ukrepe za izboljšanje energetske učinkovitosti v objektu ali prostorih končnega odjemalca;
40. »pooblaščen zastopnik« je vsaka fizična ali pravna oseba s sedežem v Evropski uniji, ki je pridobila pisno pooblastilo proizvajalca za opravljanje vseh ali dela obveznosti in formalnosti v zvezi s proizvodi, povezanimi z energijo, v njegovem imenu;
41. »poraba končne energije« pomeni vso energijo, ki se dobavi za industrijo, prevoz, gospodinjstva, storitve in kmetijstvo. Izključuje dobavo sektorju pretvorbe energije in samemu energetskemu gospodarstvu;
42. »poraba primarne energije« pomeni bruto porabo brez neenergetske rabe;
43. »posamezni ukrep« je ukrep, ki zagotovi preverljivo in merljivo ali ocenljivo izboljšanje energetske učinkovitosti ter je sprejet kot rezultat ukrepa politike;
44. »prihranek energije« je količina prihranjene energije, določena z meritvijo ali oceno porabe pred izvedbo ukrepa za izboljšanje energetske učinkovitosti in po njej, ob zagotovljenih normalnih zunanjih pogojih, ki vplivajo na porabo energije;
45. »prihranek primarne energije« je prihranek energije, dovedene z gorivom, ki ga ustvari proizvodna naprava s soproizvodnjo, v primerjavi z ločeno proizvodnjo električne energije in toplote;
46. »primarna energija« je energija iz obnovljivih in neobnovljivih naravnih virov pred katero koli energijsko pretvorbo;
47. »program podpore za energetske učinkovitost« je vsak instrument, program ali mehanizem, ki spodbuja energetske učinkovitost (npr. naložbena pomoč, davčne spodbude in drugi programi podpore, ki zavezujejo k energetski učinkovitosti);
48. »proizvajalec proizvodov, povezanih z energijo« je vsaka fizična ali pravna oseba, ki izdeluje proizvode, povezane z energijo, ali se zanje načrtujejo ali izdelujejo in jih trži pod svojim imenom ali blagovno znamko;
49. »proizvod, povezan z energijo« je izdelek ali sistem, ki med uporabo vpliva na porabo energije in je dan na trg ali v uporabo, vključno z deli, ki med uporabo vplivajo na porabo energije, ki so dani na trg ali v uporabo končnim uporabnikom ter so namenjeni za vgradnjo v proizvode, in za katerega se lahko naredi samostojna ocena okoljske učinkovitosti;
50. »sistem upravljanja z energijo« je sklop medsebojno povezanih ali medsebojno delujočih delov načrta, ki določa cilj energetske učinkovitosti in strategijo za doseganje tega cilja;
51. »sistem za avtomatizacijo in nadzor stavb« je sistem, ki vključuje vse proizvode, programsko opremo in inženirske storitve, ki lahko s samodejnim nadzorom in omogočanjem ročnega upravljanja tehničnih stavbnih sistemov podpirajo energetske učinkovite, gospodarno in varno delovanje teh tehničnih stavbnih sistemov;
52. »sistem za kombinirano ogrevanje in prezračevanje« je sistem, ki vključuje skupne tehnologije ogrevanja in prezračevanja;

53. »skoraj ničenergijska stavba« je stavba z zelo visoko energetske učinkovitostjo oziroma zelo majhno količino potrebne energije za delovanje, pri čemer je potrebna energija v zelo veliki meri proizvedena iz obnovljivih virov, vključno z energijo iz obnovljivih virov, proizvedeno na kraju samem ali v bližini;
54. »skupna uporabna tlorisna površina« je tlorisna površina stavbe ali dela stavbe, kjer se uporablja energija za ogrevanje ali hlajenje prostora;
55. »soproizvodnja« je postopek sočasne proizvodnje toplote in električne ali mehanske energije;
56. »stavba« je krita konstrukcija s stenami, v kateri se uporablja energija za zagotavljanje notranjih klimatskih pogojev;
57. »stavbe oseb javnega sektorja« so vse stavbe, ki so v lasti oseb javnega sektorja in se uporabljajo za opravljanje njihove dejavnosti na podlagi zakonitega pravnega naslova;
58. »stroškovno optimalna raven« je raven energetske učinkovitosti z najnižjimi stroški med ocenjenim ekonomskim življenjskim ciklom, pri čemer se najnižji stroški določijo ob upoštevanju stroškov naložb, povezanih z energijo, stroškov vzdrževanja in operativnih stroškov (vključno s stroški energije, energijskimi prihranki, kategorijo zadevne stavbe in zasluzki od proizvedene energije), kjer je to primerno, in stroškov odstranjevanja, kjer je to primerno. Stroškovno optimalna raven je v območju ravni učinkovitosti, kjer je analiza stroškov in koristi, izračunana med ocenjenim ekonomskim življenjskim ciklom, pozitivna;
59. »tehnični stavbni sistem« je tehnična oprema stavbe ali posameznega dela stavbe, ki omogoča ogrevanje in hlajenje prostorov, prezračevanje, pripravo sanitarne tople vode, vgrajeno razsvetljavo, avtomatizacijo in nadzor stavbe, proizvodnjo električne energije na kraju samem ali kombinacijo navedenega, vključno s tistimi sistemi, ki uporabljajo energijo iz obnovljivih virov;
60. »trgovec proizvodov, povezanih z energijo« je trgovec na drobno ali druga oseba, ki proizvode, povezane z energijo, končnemu uporabniku prodaja, oddaja v najem, ponuja na obroke ali jih razstavlja (daje na ogled);
61. »učinkovito individualno ogrevanje in hlajenje« je sistem dobave za individualno ogrevanje in hlajenje, ki v primerjavi z učinkovitim daljinskim ogrevanjem in hlajenjem znatno zmanjša vnos primarne energije iz neobnovljivih virov, potrebne za dobavo enote energije znotraj ustrezne systemske meje, ali zahteva enak vnos primarne energije iz neobnovljivih virov, vendar ob nižjih stroških, pri čemer se upošteva energija, potrebna za pridobivanje, pretvorbo, prevoz in distribucijo energije;
62. »učinkovito ogrevanje in hlajenje« je sistem ogrevanja in hlajenja, ki v primerjavi z izhodiščnim scenarijem za nespremenjeno stanje znatno in glede na oceno iz analize stroškov in koristi stroškovno učinkovito zmanjša vnos potrebne primarne energije za dobavo enote energije znotraj ustrezne systemske meje, pri čemer se upošteva energija, potrebna za pridobivanje, pretvorbo, prevoz in distribucijo;
63. »ukrep politike« je regulativni, finančni, davčni, prostovoljni instrument ali instrument o obveščanju, ki ga država ali lokalna skupnost uvede in izvaja, da ustvari podporni okvir, zahteve ali spodbude, s katerimi zagotovi, da udeleženci na trgu nudijo ali kupujejo energetske storitve ter izvajajo druge ukrepe za izboljšanje energetske učinkovitosti;
64. »uvoznik proizvoda, povezanega z energijo« je pravna oseba ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost s sedežem v Evropski uniji in proizvode, povezane z energijo, daje na trg Evropske unije iz tretjih držav;
65. »večja prenova« je rekonstrukcija ali vzdrževanje stavbe, kjer skupni stroški prenove ovoja stavbe ali tehničnih stavbnih sistemov presegajo 25 % vrednosti stavbe brez vrednosti zemljišča, na katerem ta stoji, ali pri kateri se prenavlja več kot 25 % površine ovoja stavbe;
66. »zasnova proizvoda« pomeni vrsto postopkov, ki pretvarjajo pravne, tehnične, varnostne, funkcionalne, tržne ali druge zahteve v tehnične lastnosti proizvoda, ki jim mora proizvod, povezan z energijo, ustrezati.

(2) Izrazi s področja energetike, ki niso opredeljeni s tem zakonom, imajo enak pomen, kot ga določajo predpisi s področja energetike.

(3) Izrazi s področja graditve objektov, ki niso opredeljeni s tem zakonom, imajo enak pomen, kot ga določajo predpisi, ki urejajo graditev objektov.

(4) Izrazi s področja alternativnih goriv, ki niso opredeljeni s tem zakonom, imajo enak pomen, kot ga določajo predpisi s področja alternativnih goriv.

(5) Izrazi s področja večstanovanjskih stavb, ki niso opredeljeni s tem zakonom, imajo enak pomen, kot ga določajo predpisi s področja večstanovanjskih stavb.

II. poglavje: MEHANIZMI SPODBUJANJA ENERGETSKE UČINKOVITOSTI IN UČINKOVITE RABE ENERGIJE

5. člen

(pristojnosti na področju spodbujanja energetske učinkovitosti)

(1) Država in lokalna skupnost pri sprejemanju politik, strategij, programov, načrtov in pravnih aktov upoštevata tudi cilje s področja energetske učinkovitosti ter v skladu s svojimi pristojnostmi spodbujata dejavnosti za povečanje energetske učinkovitosti.

(2) Eko sklad, Slovenski okoljski javni sklad, ustanovljen z zakonom, ki ureja varstvo okolja (v nadaljnjem besedilu: Eko sklad), na državni ravni pripravlja in izvaja program za izboljšanje energetske učinkovitosti. Eko sklad dodeljuje finančne spodbude po tem zakonu na podlagi potrjenega programa za izboljšanje energetske učinkovitosti in po postopku, določenem z zakonom, ki ureja varstvo okolja.

(3) Spodbujanje ukrepov energetske učinkovitosti izvaja država s programi izobraževanja, informiranja in ozaveščanja javnosti, z energetskim svetovanjem, spodbujanjem energetskih pregledov, pripravo predpisov, finančnimi spodbudami, demonstracijskimi projekti in drugimi programi podpore, ki so podrobno določeni v dokumentih dolgoročnega načrtovanja energetske politike, akcijskih načrtih, strategijah in programih.

6. člen

(namen spodbujanja učinkovite rabe energije)

(1) Spodbujanje ukrepov učinkovite rabe energije se izvaja z namenom zmanjšanja porabe energije, posrednega povečanja količine in deleža obnovljivih virov energije, povečanja zanesljivosti oskrbe z energijo, zmanjšanja uvozne odvisnosti pri oskrbi z energijo in drugih energetskih razlogov, ki so določeni v strateških dokumentih in akcijskih načrtih.

(2) Pri določanju spodbud morajo biti okolju prijaznejše naprave, tehnologije, oprema, proizvodi in storitve ter dejavnosti deležne večjih ugodnosti od okolju manj prijaznih.

(3) Višina spodbud mora biti oblikovana stroškovno učinkovito in zagotavljati izvedbo ukrepov učinkovite rabe energije.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek je višina spodbud v primeru večje prenove obstoječih stavb, ki vključuje prenovo ovoja stavbe, prenovo tehničnih stavbnih sistemov in vgradnjo naprav za rabo obnovljivih virov, relativno višja, tako da investitorje spodbuja k večji prenovi.

(5) Ne glede na tretji odstavek tega člena je višina spodbud lahko višja v primeru:

– energetske prenove soseske, tako da investitorje spodbuja k sočasni prenovi na območju soseske, in

– demonstracijskih projektov.

(6) Pri določitvi ukrepov za spodbujanje učinkovite rabe energije, ki jih izvaja Eko sklad, se upošteva tudi socialni vidik za ublažitev energetske revščine.

(7) Pri določitvi načinov spodbujanja in višine spodbud se upoštevajo tudi drugi vidiki, kot so varstvo okolja in zmanjševanje emisij, ohranjanje kulturne dediščine, ohranjanje narave, uporaba naravnih materialov, spodbujanje zaposlovanja, spodbujanje tehnologij, spodbujanje regionalnega razvoja.

7. člen

(upravičenci in vrste finančnih spodbud)

(1) Upravičenci do finančnih spodbud za energetske učinkovitost, daljinsko ogrevanje in rabo obnovljivih virov energije v stavbah so fizične osebe in pravne osebe, vključno z osebami javnega sektorja, razen neposrednih uporabnikov državnega proračuna.

(2) Organ, ki dodeljuje finančne spodbude iz prejšnjega odstavka, na svoji spletni strani objavi vse prejemnike finančnih spodbud, njihov naslov ter vrsto in velikost financiranega projekta.

(3) Organ, ki dodeljuje finančne spodbude za energetske učinkovitost pri prenovi stavb, mora v razpisnih pogojih zagotoviti, da so spodbude pogojene s predvidenimi ali doseženimi prihranki energije v okviru posameznih ukrepov energetske učinkovitosti, ki se ugotovijo na podlagi enega ali več naslednjih meril:

- energetske učinkovitosti opreme ali materiala za prenavo, ki jo namesti ustrezno certificiran ali usposobljen inštalater;
- standardnih vrednosti za izračun prihrankov energije v stavbah;
- izboljšanja energetske učinkovitosti, ki ga prinese takšna prenova in se ugotavlja s primerjavo energetskih izkaznic, izdanih pred prenavo in po njej;
- rezultatov energetskega pregleda;
- rezultatov druge ustrezne, pregledne in sorazmerne metode, ki pokaže izboljšanje energetske učinkovitosti.

(4) Minister, pristojen za energijo (v nadaljnjem besedilu: minister), s predpisom določi vrste finančnih spodbud za energetske učinkovitost, daljinsko ogrevanje in rabo obnovljivih virov energije v stavbah, pogoje in merila za njihovo dodelitev, vrste upravičencev do spodbud ter spodbude, ki se dodeljujejo kot državne pomoči, intenzivnost državnih pomoči, spodbude, ki se dodeljujejo po pravilu »de minimis«, in druge finančne spodbude. Minister določi tudi tehnične specifikacije, ki jih morajo izpolnjevati naprave in sistemi za proizvodnjo energije iz obnovljive energije v stavbah, da so upravičeni do finančnih spodbud.

8. člen

(sredstva za izvajanje programov Eko sklada)

(1) Sredstva za izvajanje programa Eko sklada iz drugega odstavka 5. člena tega zakona se zagotavljajo s prispevkom na rabo energije za povečanje energetske učinkovitosti (v nadaljnjem besedilu: prispevek za energetske učinkovitost). Prispevek za energetske učinkovitost se plačuje za daljinsko toploto, električno energijo ter trdna, tekoča in plinasta goriva. Prispevek za energetske učinkovitost mora plačati vsak končni odjemalec elektrike in zemeljskega plina iz omrežja operaterju, vsak končni odjemalec toplote iz omrežja ter trdnih, tekočih in drugih plinastih goriv pa dobavitelju energije.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se prispevek ne plačuje za trdna goriva, ki jih končnim odjemalcem dobavijo dobavitelji, ki letno dobavijo manj kot 100 MWh energije.

(3) Operaterji in dobavitelji toplote iz omrežja ter dobavitelji trdnih, tekočih in drugih plinastih goriv so dolžni obračunavati in zbirati prispevke iz prvega odstavka tega člena od končnih odjemalcev ter jih nakazovati Eko skladu.

(4) Vlada določi višino prispevka za energetske učinkovitost iz prvega odstavka tega člena tako, da je vsa energija, ne glede na vrsto, enakomerno obremenjena.

(5) Vlada ob potrditvi programa, ki je sestavni del poslovnega in finančnega načrta Eko sklada, določi del zbranih sredstev, ki so prihodek Eko sklada in se porabijo za izvajanje programa za izboljšanje energetske učinkovitosti.

(6) Zavezanec za plačilo prispevka za energetske učinkovitost za plinasta goriva v plinskih jeklenkah je prvi kupec plinastega goriva.

(7) Eko sklad enkrat letno na svoji spletni strani objavi poročilo o izvedenem programu, doseženih prihrankih energije, višini porabljenih sredstev za izvajanje programa in specifičnih stroških doseganja prihrankov.

9. člen **(dolgoročna strategija energetske prenove stavb)**

(1) Vlada na predlog ministrstva, pristojnega za energijo (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), sprejme dolgoročno strategijo prenove nacionalnega fonda obstoječih javnih in zasebnih stanovanjskih in nestanovanjskih stavb v visoko energetske učinkovit in razogljičen stavbni fond do leta 2050, v okviru katere se spodbuja stroškovno učinkovita preobrazba obstoječih stavb v skoraj ničenergijske stavbe (v nadaljnjem besedilu tega člena: strategija), ter jo s povzetkom sodelovanja javnosti pošlje Evropski komisiji.

(2) Strategija zajema:

- določitev oseb ožjega in širšega javnega sektorja za potrebe prenove,
- določitev površine stavb v lasti in uporabi oseb javnega sektorja,
- pregled nacionalnega stavbnega fonda, ki temelji na statističnem vzorčenju in pričakovanem deležu prenovljenih stavb v letu 2020,
- opredelitev stroškovno učinkovitih načinov prenove,
- politike in ukrepe za spodbujanje stroškovno učinkovite večje prenove stavb,
- pregled politik in ukrepov za načrtno obravnavo segmentov nacionalnega stavbnega fonda z najslabšo energetske učinkovitostjo, dilem razdeljenih spodbud in nedelovanja trga ter oris ustreznih ukrepov na ravni države za zmanjšanje energetske revščine,
- politike in ukrepe za vse javne stavbe,
- pregled pobud na državni ravni za spodbujanje naprednih tehnologij ter povezanih stavb in skupnosti, pa tudi spretnosti in znanj ter izobraževanja v gradbenem sektorju in sektorju energetske učinkovitosti,
- oceno pričakovanih prihrankov energije in širših koristi, kot so koristi za zdravje, varnost in kakovost zraka,
- časovni načrt z ukrepi in kazalniki, ki omogočajo spremljanje napredka pri doseganju dolgoročnega cilja zmanjšanja emisij toplogrednih plinov v Evropski uniji do leta 2050 in zagotavljanja visoko energetske učinkovitega in razogljičenega stavbnega fonda. Časovni načrt mora vsebovati okvirni cilj za leto 2050 in vmesna cilja za leti 2030 in 2040 ter mora opredeliti, kako ti mejniki prispevajo k doseganju ciljev Evropske unije glede energetske učinkovitosti v skladu z Direktivo 2012/27/EU.

(3) Stavbe, ki so varovane v skladu s predpisi o varstvu kulturne dediščine, so v strategiji obravnavane posebej.

(4) Letni cilj je prenova 3 % skupne neto tlorisne površine za stavbe v lasti ali uporabi ožjega javnega sektorja. V okviru strategije se določijo stavbe posameznih oseb ožjega javnega sektorja, ki prispevajo k doseganju tega cilja.

(5) Pri načrtovanju in izvajanju ukrepov za večjo energetske prenovi stavb se upošteva stavba kot celota, vključno z ovojem stavbe, tehničnimi stavbnimi sistemi, obratovanjem in vzdrževanjem. Prednost pri energetski prenovi morajo imeti stavbe z najnižjo energetsko učinkovitostjo, če je to tehnično izvedljivo in stroškovno upravičljivo. Pri tem se upoštevajo še drugi vidiki prenove stavb, vključno s protipotresnimi, požarnimi in funkcionalnimi vidiki. Ukrepi se oblikujejo tako, da spodbujajo uporabo naravnih materialov, vključno z lesom.

(6) Pri preseganju letnega cilja prenove skupne tlorisne površine se ta lahko upošteva pri ciljnih za naslednja leta. V okvir letne stopnje prenove stavb oseb ožjega javnega sektorja se uvrstijo tudi nove stavbe, ki so v uporabi in lasti kot nadomestilo za stavbe oseb ožjega javnega sektorja, porušene v enem od predhodnih dveh let, ali stavbe, ki so bile prodane, porušene ali so prenehale biti v uporabi v enem od predhodnih dveh let zaradi intenzivnejše uporabe drugih stavb.

(7) Iz strategije so izvzete stavbe, ki se uporabljajo za:

- namene državne obrambe, vendar brez posameznih bivalnih prostorov ali poslovnih delov stavb,
- obredne namene ali verske dejavnosti.

(8) Strategija mora upoštevati vse razvojne programe in akcijske načrte, povezane s tem področjem.

III. poglavje: OBVEZNOSTI UČINKOVITE RABE ENERGIJE

1. Obveznost doseganja prihrankov energije

10. člen (prihranki energije pri končnih odjemalcih)

(1) Dobavitelji elektrike, toplote, plina, tekočih in trdnih goriv končnim odjemalcem so zavezanci za doseganje prihrankov pri končnih odjemalcih (v nadaljnjem besedilu: zavezanec).

(2) Ne glede na prejšnji odstavek dobavitelji trdnih goriv končnim odjemalcem, ki dobavijo letno manj kot 100 MWh energije, niso zavezanci za doseganje prihrankov.

(3) Zavezanec mora v tekočem koledarskem letu doseči prihranke v višini 0,8 % prodane energije v preteklem letu.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko zavezanci namesto zagotavljanja prihrankov energije pri končnih odjemalcih izpolnijo svojo obveznost iz prvega odstavka z nakazilom finančnih sredstev Eko sklada. Znesek, ki ga morajo nakazati, je enak zmnožku prihrankov, ki bi jih morali doseči pri končnih odjemalcih, in specifičnega stroška doseganja prihrankov iz sedmega odstavka 8. člena tega zakona.

(5) Zavezanci pri izpolnjevanju svojih obveznosti glede doseganja prihrankov energije ne smejo postavljati pogojev, ki končne odjemalce ovirajo pri zamenjavi dobavitelja energije.

(6) Ukrepi, ki jih izvajajo zavezanci v okviru sistema obveznosti doseganja prihrankov energije, ne smejo biti hkrati predmet spodbud Eko sklada iz 8. člena tega zakona.

(7) Prihranek primarne energije, dosežen v sektorjih pretvorbe, distribucije in prenosa energije, vključno z infrastrukturo za učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje, se upošteva pri prihranku končne energije.

(8) Vlada z uredbo določi:

- način izračuna višine prihrankov;
- porazdelitev prihrankov po posameznih letih določenega obdobja;
- način in roke za izpolnjevanje obveznosti zavezancev ter
- način izračuna specifičnega stroška iz četrtega odstavka tega člena.

11. člen

(vrste energetske storitev in ukrepov za izboljšanje energetske učinkovitosti)

(1) Vrste energetske storitev in ukrepov za izboljšanje energetske učinkovitosti za doseganje prihrankov energije, ki jih izvajajo zavezanci, so predvsem:

- ukrepi učinkovite rabe in večje rabe obnovljivih virov energije pri proizvodnji toplote ali električne energije v javnem in storitvenem sektorju ter industriji in gospodinjstvih,
- ukrepi učinkovite rabe energije v stavbah,
- ukrepi učinkovite rabe energije v prometu,
- ukrepi za povečanje učinkovitosti sistemov daljinskega ogrevanja,
- programi izvajanja energetske pregledov.

(2) Vlada v uredbi iz osmega odstavka prejšnjega člena podrobneje določi vrste energetske storitev in ukrepov za izboljšanje energetske učinkovitosti.

12. člen

(vrednotenje ukrepov in programov)

Pri pripravi, izvajanju in vrednotenju ukrepov in programov za izboljšanje energetske učinkovitosti se za določanje prihrankov energije in količine energije, doseženih s posameznimi ukrepi za izboljšanje energetske učinkovitosti, upoštevajo metode, ki jih predpiše minister.

13. člen

(poročanje in preverjanje doseganja prihrankov)

(1) Zavezanci iz 10. člena tega zakona Agenciji za energijo (v nadaljnjem besedilu: agencija) do 31. marca pošljejo poročilo o doseganju ciljev za preteklo leto.

(2) Agencija vodi register zavezancev, v katerega se vpišejo vsi dobavitelji energentov končnim odjemalcem ne glede na izjemo iz drugega odstavka 10. člena tega zakona.

(3) Agencija do 30. aprila za preteklo leto objavi vse prihranke energije vsakega posameznega zavezanca in skupne prihranke vseh zavezancev.

(4) Agencija preveri vsaj statistično pomembni delež in reprezentativni vzorec ukrepov za izboljšanje energetske učinkovitosti, ki jih izvedejo zavezanci.

(5) Agencija določi obliko in vsebino poročila iz prvega odstavka tega člena ter način vodenja in vpisa v register zavezancev za doseganje prihrankov energije iz drugega odstavka tega člena.

14. člen

(drugi ukrepi politike za doseganje prihrankov)

(1) Obveznost glede doseganja prihrankov energije se lahko izpolni tudi z drugimi ukrepi, ki zagotavljajo, da se prihranki dosežejo pri končnih odjemalcih.

(2) Druge ukrepe za doseganje prihrankov pri končnih odjemalcih določi vlada z uredbo, s katero uredi tudi način merjenja, preverjanja izvajanja ukrepov in nadzora nad njihovim izvajanjem, ki mora biti neodvisen od udeleženih subjektov, ki so sodelovali pri izvajanju drugih ukrepov politike. Sistem nadzora mora omogočati, da se dokumentirano preverita vsaj statistično pomembni delež in reprezentativni vzorec ukrepov za izboljšanje energetske učinkovitosti, ki so jih uvedli udeleženi subjekti.

2. Upravljanje z energijo v javnem sektorju

15. člen (sistem upravljanja z energijo)

(1) Osebe javnega sektorja vzpostavijo sistem upravljanja z energijo.

(2) Osebe javnega sektorja določijo osebo, ki je odgovorna za upravljanje z energijo v stavbi ali stavbah, ki so v lasti ali uporabi oseb javnega sektorja. Odgovorna oseba za upravljanje z energijo opravlja zlasti naslednje naloge:

- izvaja ukrepe s področja upravljanja energije v stavbi in skrbi za nenehno izboljševanje energetske učinkovitosti stavbe;
- svetuje glede načrtovanja in izvajanja ukrepov za povečanje energetske učinkovitosti in rabe obnovljivih virov energije;
- vodi energetske knjigovodstvo;
- sodeluje pri energetskih pregledih.

(3) Oseba javnega sektorja lahko za opravljanje vseh ali posameznih nalog upravljanja z energijo iz prejšnjega odstavka pooblasti zunanje strokovnjake, ki izpolnjujejo pogoje, kadar teh nalog ne more opraviti s svojimi zaposlenimi osebami.

(4) Oseba javnega sektorja mora najmanj enkrat letno, do 31. marca za predhodno leto, vnesti podatke o rabi energije v stavbi ali posameznem delu stavbe v informatizirano zbirko upravljanja z energijo, ki jo vodi ministrstvo.

(5) Dobavitelji energije na zahtevo oseb javnega sektorja pošljejo podatke o rabi energije za posamezno merilno mesto v informatizirano zbirko upravljanja z energijo z namenom spremljanja učinkovite rabe energije.

(6) Vlada z uredbo določi zavezanca in minimalne vsebine sistema upravljanja z energijo, ki vključujejo cilje s področja energetske učinkovitosti in obnovljivih virov energije za skupino stavb istega zavezanca, ukrepe za doseganje ciljev, način preverjanja doseganja ciljev, vrsto podatkov, ki jih zavezanci sporočajo v informatizirano zbirko upravljanja z energijo, ter naloge in pogoje, ki jih mora izpolnjevati odgovorna oseba za upravljanje z energijo ter so odvisni od vrste stavb in tehničnih stavbnih sistemov.

(7) Vlada v uredbi iz prejšnjega odstavka določi tudi obvezne deleže obnovljivih virov in zahteve glede energetske učinkovitosti stavb oseb javnega sektorja ter ukrepe za povečanje energetske učinkovitosti in uporabo obnovljivih virov energije v stavbah, ki jih uporabljajo osebe javnega sektorja.

3. Energetski pregledi

16. člen (energetski pregledi)

(1) Ministrstvo spodbuja izdelavo in izvajanje energetskega pregledov v malih in srednjih podjetjih ter izvajanje priporočil, ki izhajajo iz teh pregledov.

(2) Velike družbe, kot so določene v predpisih s področja gospodarskih družb, izvedejo energetskega pregleda na vsaka štiri leta in o izvedenem energetskem pregledu poročajo agenciji.

(3) Šteje se, da je zahteva iz prejšnjega odstavka izpolnjena, če:

- podjetje izvaja sistem upravljanja z energijo ali okolja, ki ga je potrdil neodvisni organ v skladu z evropskimi ali mednarodnimi standardi, če sistem upravljanja z energijo ali okolja vključuje pregled rabe energije v skladu z metodologijo iz drugega odstavka tega člena, ali
- je izvedena širša okoljska presoja, ki vključuje pregled rabe energije v skladu z metodologijo iz sedmega odstavka tega člena.

(4) Na zahtevo velike družbe iz drugega odstavka tega člena agencija potrdi izpolnitev obveznosti energetskega pregleda podjetju, ki izkaže, da v svojem poslovanju dosega namen energetskega pregledov na enega od načinov iz tretjega odstavka tega člena.

(5) Agencija vodi evidenco velikih družb in izvaja nadzor nad izpolnjevanjem obveznosti iz tretjega odstavka tega člena ter nad kakovostjo energetskega pregledov v skladu z metodologijo iz sedmega odstavka tega člena.

(6) Agencija vsako leto do 31. marca ministrstvu pošlje poročilo o izpolnitvi obveznosti izvedbe energetskega pregledov v preteklem letu in o morebitnih neskladnostih izvedenih pregledov z metodologijo iz sedmega odstavka tega člena.

(7) Minister predpiše podrobno metodologijo za izdelavo in obvezno vsebino energetskega pregledov.

4. Merjenje in obračunavanje porabljene energije

17. člen (merjenje porabe zemeljskega plina)

(1) Distribucijski operater zemeljskega plina mora končnim odjemalcem zagotoviti uvajanje naprednih merilnih sistemov, ki spodbujajo končne odjemalce k aktivni udeležbi na trgu dobave zemeljskega plina in so v skladu z naslednjimi zahtevami:

- natančno merijo dejansko porabo energije in končnim odjemalcem dajejo na voljo informacije o dejanskem času porabe;
- potrjeni podatki o pretekli porabi so za končne odjemalce preprosto in varno dostopni ter grafično prikazani, na zahtevo in brez dodatnih stroškov;
- varnost naprednih merilnih sistemov, sporočanje podatkov ter zasebnost in varnost osebnih podatkov so v skladu z zakonodajo Evropske unije s področja kibernetske varnosti in varstva osebnih podatkov ter ob upoštevanju najboljših tehnologij, pri čemer se upoštevajo stroški in načela sorazmernosti;
- brezplačna zagotovitev ustreznih nasvetov in informacij ob namestitvi naprednega merilnega sistema, zlasti o vseh možnostih v zvezi z upravljanjem odčitavanja števecov, spremljanjem porabe energije ter o zbiranju in obdelavi osebnih podatkov v skladu s predpisi Evropske unije na področju varstva osebnih podatkov.

(2) Agencija mora izdelati oceno stroškovne učinkovitosti uvedbe naprednih merilnih sistemov, ki vključuje oceno dolgoročnih stroškov in koristi za trg in posamičnega odjemalca,

ekonomsko oceno, katera oblika naprednega merjenja je ekonomsko upravičena in stroškovno učinkovita ter kakšen časovni okvir je izvedljiv za njihovo uvedbo.

(3) Zahteva za uvedbo naprednih merilnih sistemov iz prvega odstavka tega člena se pogojuje s tem, da agencija v postopku ocene stroškovne učinkovitosti uvajanje naprednih merilnih sistemov oceni pozitivno.

(4) Kadar je uvedba sistemov naprednega merjenja v postopku ocene stroškovne učinkovitosti pozitivna, vlada predpiše ukrepe in časovni razpored uvajanja naprednih merilnih sistemov, pri čemer upošteva dolgoročno ekonomsko oceno primernosti oblike, časovnega okvira in povezanega delovanja naprednih merilnih sistemov za razvoj notranjega trga z zemeljskim plinom, ki jo izdelava agencija v postopku ocene stroškovne učinkovitosti iz prejšnjega odstavka.

(5) Kadar je uvajanje sistemov naprednega merjenja v postopku ocene stroškovne učinkovitosti iz tretjega odstavka tega člena ocenjeno negativno, agencija vsaj na štiri leta znova preveri oceno stroškov in koristi.

18. člen

(merjenje porabe ogrevanja, hlajenja in toplote za pripravo sanitarne tople vode za posamezno stavbo)

(1) Končni odjemalci daljinskega ogrevanja, daljinskega hlajenja in toplote za pripravo sanitarne tople vode morajo imeti nameščene števec, ki natančno prikazuje njihovo dejansko količino porabljene energije.

(2) Če stavba prejema toploto iz daljinskega ogrevanja ali hlajenja ali se s toploto oskrbuje iz skupne kotlovnice za več stavb ali delov stavb, lastniki stavbe za vsako stavbo posebej zagotovijo, da se merjenje porabe toplote izvaja tako, da se toplotni števec za ogrevanje in števec za toploto za pripravo sanitarne tople vode namestita na mesto oddaje.

(3) Stroški porabe toplote posamezne stavbe se določijo na podlagi stroškov toplote oziroma stroškov goriva v skupni kotlovnici za več stavb ali delov stavb ter na podlagi podatkov o izmerjeni porabi toplote v skladu s prejšnjim odstavkom, in sicer v razmerju izmerjenih porab toplote na ravni posameznih stavb.

19. člen

(individualno merjenje toplote v posameznih delih stavb ter delitev stroškov ogrevanja, hlajenja in priprave sanitarne tople vode)

(1) Nove večstanovajske stavbe in druge stavbe z več posameznimi deli, ki imajo centralni vir ogrevanja ali hlajenja ali se oskrbujejo iz sistemov daljinskega ogrevanja ali daljinskega hlajenja, morajo biti opremljene z individualnimi števci posebej za merjenje porabe toplote za ogrevanje, hlajenje in pripravo sanitarne tople vode.

(2) V večstanovajskih stavbah in drugih stavbah z najmanj štirimi posameznimi deli, ki imajo centralni vir ogrevanja ali hlajenja ali so oskrbovane iz sistema daljinskega ogrevanja ali daljinskega hlajenja, morajo lastniki za merjenje porabe toplote, hlajenja oziroma pripravo sanitarne tople vode zagotoviti namestitev individualnih števcov, ki omogočajo odčitek dejanske porabe toplote posameznega dela stavbe.

(3) Če namestitev individualnih števcov za merjenje toplote za ogrevanje iz prejšnjega odstavka tehnično ni izvedljiva, ker bi to zahtevalo izvedbo nove napeljave, se za merjenje toplote za

ogrevanje uporabijo individualni delilniki stroškov ogrevanja na posameznem radiatorju. V tem primeru morajo biti vsi posamezni deli stavbe opremljeni z delilniki iste vrste in istega tipa.

(4) V večstanovanjskih stavbah in drugih stavbah z najmanj štirimi posameznimi deli, ki imajo centralni vir ogrevanja ali hlajenja ali so oskrbovane iz sistema daljinskega ogrevanja ali hlajenja, se stroški ogrevanja, hlajenja in priprave sanitarne tople vode obračunavajo končnim porabnikom v pretežnem delu na podlagi dejanske porabe toplote. Podlaga za obračun so stroški, ki so določeni na podlagi merjenja porabe toplote celotne stavbe v skladu s prejšnjim členom.

(5) Končni porabniki, za katere niso na voljo odčitki z merilnih naprav, ker te niso pravilno nameščene ali končni porabniki ne omogočajo njihovega odčitavanja, plačajo energijo po ključu delitve ogrevane površine oziroma ogrevane prostornine, povečano na način, določen s predpisom iz šestega odstavka tega člena, tako da se tem lastnikom onemogoči udeležba pri prihrankih energije celotne stavbe, doseženih z namestitvijo naprav in obračunom stroškov po dejanski porabi toplote.

(6) Minister v soglasju z ministrom, pristojnim za stanovanjsko politiko, določi način merjenja, delitve ter obračuna stroškov ogrevanja, hlajenja in priprave sanitarne tople vode v večstanovanjskih in drugih stavbah z več posameznimi deli.

20. člen

(zahteve v zvezi z daljinskim odčitavanjem merilnih naprav za toploto)

Števci in delilniki stroškov ogrevanja iz 18. in 19. člena tega zakona morajo biti naprave z daljinskim odčitavanjem.

21. člen

(zagotavljanje informacij o merjenju in obračunu porabe zemeljskega plina)

(1) Končnim odjemalcem, ki nimajo naprednih merilnih sistemov, morata dobavitelj in operater distribucijskega sistema zagotoviti, da so informacije o obračunu za plin zanesljive in točne ter temeljijo na dejanski porabi, če je to tehnično izvedljivo in ekonomsko upravičeno. Dobavitelj mora obračunavanje na podlagi dejanske porabe izvesti vsaj enkrat na leto. Informacije o obračunu, ki lahko temeljijo na dejanski ali ocenjeni porabi, morajo biti dane na voljo končnemu odjemalcu dvakrat na leto. V primeru zahteve končnega odjemalca ali v primeru prejemanja elektronskega obračuna dobavitelj pošlje informacijo o obračunu najmanj štirikrat na leto. Informacije o obračunu se ne pošljejo v primeru porabe plina samo za namene kuhanja. Ta obveznost se lahko izpolni s sistemom rednega samoodčitavanja končnih odjemalcev, ki odčitane podatke s števca sporočajo dobavitelju energije. Če končni odjemalec ne sporoči odčitanih podatkov s števca za zadevno obračunsko obdobje ali če operater distribucijskega sistema v postopku kontrole podatka le-tega zavrne zaradi prevelikega odstopanja od predvidene porabe, se obračun pripravi na podlagi ocenjene porabe ali pavšalnega zneska.

(2) Končnim odjemalcem, ki imajo napredne merilne sisteme, ki omogočajo točne informacije o obračunu na podlagi dejanske porabe, operater distribucijskega sistema zagotovi možnost preprostega dostopa do dodatnih informacij o pretekli porabi po spletu ali prek vmesnika števca, ki omogočajo podrobno samopreverjanje.

(3) Dodatne informacije iz prejšnjega odstavka vključujejo:

- a) kumulativne podatke za obdobje najmanj treh predhodnih let ali, če je krajše, obdobje od začetka veljavnosti pogodbe o dobavi. Podatki ustrezajo obdobjem, za katera so na voljo informacije o vmesnih obračunih;
- b) podrobne podatke o času porabe za vsak dan, teden, mesec in leto. Taki podatki so dani na voljo končnemu odjemalcu za obdobje najmanj zadnjih 24 mesecev ali, če je krajše, obdobje od začetka veljavnosti pogodbe o dobavi.

(4) Ne glede na namestitev naprednih merilnih sistemov:

- a) se na zahtevo končnega odjemalca dajo na voljo ponudniku energetskih storitev, ki ga imenuje končni odjemalec, informacije o obračunu zemeljskega plina in pretekli porabi končnih odjemalcev, če so takšne informacije na voljo;
- b) mora biti končnim odjemalcem omogočeno elektronsko prejemanje informacij o obračunu in obračunov, ter da na zahtevo prejmejo jasno in razumljivo pojasnilo o tem, kako je bil pripravljen njihov obračun, zlasti če obračuni ne temeljijo na dejanski porabi;
- c) končni odjemalci poleg obračuna dobijo na voljo ustrezne informacije o celovitem prikazu tekočih stroškov za porabljeno energijo, in sicer:
 - veljavne dejanske cene in o dejanski porabi energije,
 - primerjavo med sedanjo porabo energije končnega odjemalca in porabo energije v istem obdobju prejšnjega leta,
 - kontaktne podatke organizacij, ki razpolagajo z informacijami o ukrepih za izboljšanje energetske učinkovitosti, primerjalnih diagramih porabe končnih odjemalcev in o podatkih o tehničnih specifikacijah za opremo, ki porablja energijo,
 - primerjavo s povprečnim standardnim ali referenčnim končnim odjemalcem iz iste porabniške skupine, kadar je to mogoče in koristno;
- č) se končnim odjemalcem na zahtevo zagotavljajo informacije o stroških energije in predračuni zanje pravočasno in v lahko razumljivi obliki, ki omogoča primerjavo ponudb na enaki podlagi.

22. člen

(zagotavljanje informacij o merjenju in obračunu porabe toplote za ogrevanje, hlajenje ter pripravo sanitarno toplo vodo)

(1) Dobavitelj toplote iz omrežja, upravljavec skupne kotlovnice ali druga oseba, ki jo za izvajanje obračunov v večstanovanjski stavbi ali drugi stavbi z več posameznimi deli določijo etažni lastniki (v nadaljnjem besedilu: zavezanec za obveščanje), mora končnim porabnikom vsaj enkrat na leto zagotoviti informacije o obračunih porabe toplote za ogrevanje, hlajenje in sanitarno toplo vodo.

(2) Če zavezanec za obveščanje, kadar se za merjenje toplote v stavbi ali delu stavbe uporabljajo delilniki stroškov, ni pooblaščen za odčitavanje delilnikov in delitev stroškov, morata obveznosti glede obveščanja končnih porabnikov po tem zakonu zagotoviti skupaj zavezanec za obveščanje ter izvajalec storitev odčitavanja in delitve stroškov. Skupna zavezanca z medsebojnim dogovorom določita dolžnosti vsakega od njiju z namenom izpolnjevanja obveznosti v skladu s tem zakonom, zlasti v zvezi z nalogami vsakega od njiju glede zagotavljanja informacij o obračunih iz tretjega odstavka tega člena in informacij o porabi iz četrtega odstavka tega člena, ter o vsebini medsebojnega dogovora obvestita končne porabnike.

(3) Zavezanci za obveščanje morajo zagotoviti:

- a) da so informacije o obračunih zanesljive in točne ter temeljijo na dejanski porabi ali odčitanih podatkih delilnikov stroškov;
- b) da imajo končni odjemalci možnost elektronskega prejemanja informacij o obračunu in obračunov;
- c) da obračuni v jasni in razumljivi obliki vsebujejo naslednje informacije:
 - veljavne dejanske cene in o dejanski porabi energije ali skupnih stroških ogrevanja ter odčitane podatke z delilnikov stroškov ogrevanja,
 - informacije o uporabljeni mešanici virov energije in s tem povezanih letnih emisijah toplogrednih plinov, tudi za končne porabnike, ki se oskrbujejo iz daljinskega ogrevanja ali daljinskega hlajenja, ter informacije o davkih, dajatvah in tarifah,
 - primerjave med sedanjo porabo energije končnega porabnika in porabo energije v istem obdobju prejšnjega leta, v grafični obliki, za ogrevanje in hlajenje glede na klimatske razmere,
 - kontaktne podatke organizacij, ki razpolagajo z informacijami o ukrepih za izboljšanje energetske učinkovitosti, primerjalnih diagramih porabe končnih odjemalcev in o podatkih o tehničnih specifikacijah za opremo, ki porablja energijo,
 - informacije o pritožbenih postopkih,

- primerjave s povprečnim normaliziranim ali referenčnim končnim porabnikom iz iste porabniške skupine. V primeru elektronskih obračunov lahko te primerjave zagotovijo na spletu, hkrati pa se priložijo obračunom,
- jasno in razumljivo pojasnilo o tem, kako je bil znesek na računu izračunan, ter vsaj informacije iz četrte in pete alineje tega odstavka, če obračuni ne temeljijo na dejanski porabi ali odčitanih podatkih z delilnikov stroškov ogrevanja;
- č) da se informacije o obračunu in pretekli porabi ali odčitani podatki iz delilnikov stroškov, če so na voljo, na zahtevo končnega porabnika dajo na voljo ponudniku energetskih storitev, ki ga določi končni porabnik;
- d) da je poskrbljeno za kibernetsko varnost ter varnost zasebnosti in osebnih podatkov v skladu s predpisi o varstvu osebnih podatkov.

(4) Zavezanec za obveščanje mora končnim porabnikom zagotoviti podatke o dejanski porabi ali odčitane podatke vsak mesec, v katerem se je izvajalo ogrevanje, hlajenje ali priprava sanitarne tople vode. Ti podatki so končnim porabnikom lahko dani na voljo tudi po spletu in se posodablajo tako pogosto, kolikor to dopuščajo merilne naprave in sistemi, ki se uporabljajo.

(5) Končni porabnik lahko ne glede na pogoje dogovora zavezancev iz drugega odstavka tega člena uresničuje svoje pravice do prejema obračunov in podatkov o porabi v skladu s tem zakonom proti vsakemu od zavezancev.

23. člen

(stroški dostopa do informacij o merjenju in obračunu za zemeljski plin)

(1) Končnim odjemalcem zemeljskega plina mora biti zagotovljeno, da račune za porabo energije in informacije o njih prejmejo brezplačno.

(2) Distribucijski operater mora zagotoviti, da je končnim odjemalcem in tretjim osebam, ki jih končni odjemalci za to pooblastijo, na ustrezen način in brezplačno omogočen dostop do podatkov o njihovi porabi.

24. člen

(stroški dostopa do informacij o merjenju in obračunu ter porabi za ogrevanje, hlajenje in sanitarno toplo vodo ter stroški merjenja, odčitavanja in delitve stroškov)

(1) Končnemu porabniku mora biti zagotovljeno, da informacije o izstavljenih obračunih za porabo energije za ogrevanje, hlajenje in sanitarno toplo vodo ter informacije o lastni porabi prejmejo brez dodatnih stroškov.

(2) Stroški, ki zajemajo merjenje, odčitavanje, delitev stroškov med končne porabnike in sestavo obračunov za porabo ogrevanja, hlajenja in sanitarne tople vode v večstanovanjskih in drugih stavbah, se lahko prenesejo na končne porabnike. Stroški, ki se lahko zaračunajo končnim porabnikom, ne smejo presegati dejanskih stroškov, ki so potrebni za opravljanje teh storitev ob upoštevanju stroškovne učinkovitosti njihovega izvajanja.

(3) Če naloge iz prejšnjega odstavka v večstanovanjski stavbi opravlja upravnik, mora v svojem obračunu stroškov upravljanja stavbe, ki jih razdeli med etažne lastnike, strošek v zvezi z nalogami prikazati ločeno od drugih upravniških storitev.

(4) Minister določi najvišje dovoljene stroške za zagotavljanje obračunov iz drugega odstavka tega člena ob upoštevanju dejanskih stroškov in načela stroškovne učinkovitosti, če trg storitev izvajanja delitve in obračuna ni konkurenčen ter ima škodljive učinke za končne porabnike.

IV. poglavje: ENERGETSKA UČINKOVITOST STAVB

25. člen (skoraj ničenergijske stavbe)

- (1) Vse nove stavbe morajo biti skoraj ničenergijske.
- (2) Pri določitvi minimalnih zahtev glede energetske učinkovitosti stavb in njihovih elementov se upoštevajo stroškovno optimalne ravni za minimalne zahteve glede energetske učinkovitosti stavb in elementov stavb, ki jih izračuna ministrstvo v skladu z delegiranimi akti Evropske komisije iz prvega odstavka 5. člena Direktive 2010/31/EU.

26. člen (akcijski načrt za skoraj ničenergijske stavbe)

- (1) Vlada na predlog ministrstva sprejme in vsaka tri leta obnovi akcijski načrt za skoraj ničenergijske stavbe.
- (2) Akcijski načrt za skoraj ničenergijske stavbe vključuje cilje ter programe in ukrepe za doseganje teh ciljev, pa tudi kadrovske in finančne vire za izvedbo teh programov in ukrepov. Vlada v tem načrtu oblikuje tudi politiko in ukrepe za spodbuditev energetske prenovne stavb v skoraj ničenergijske.
- (3) Ministrstvo vsaka tri leta pripravi poročilo o napredku pri povečanju števila skoraj ničenergijskih stavb in o tem obvesti Evropsko komisijo.

27. člen (alternativni sistemi za oskrbo z energijo)

- (1) Pri graditvi nove stavbe je treba pri projektiranju in izvedbi upoštevati uporabo razpoložljivih visoko učinkovitih alternativnih sistemov za oskrbo z energijo z upoštevanjem tehnične, funkcionalne, okoljske in ekonomske izvedljivosti teh sistemov.
- (2) Pri večji prenovi stavbe ali njenega posameznega dela, ki po predpisih o graditvi objektov pomeni rekonstrukcijo, je treba pri projektiranju in izvedbi tehničnih stavbnih sistemov upoštevati uporabo visoko učinkovitih alternativnih sistemov, če je to tehnično, funkcionalno in ekonomsko izvedljivo, ter predpisane notranje klimatske pogoje, požarno varnost in potresno tveganje.

- (3) Za alternativne sisteme za oskrbo z energijo se štejejo naslednji sistemi:
- decentralizirani sistemi na podlagi obnovljivih virov energije;
 - soproizvodnja z visokim izkoristkom;
 - daljinsko ali skupinsko ogrevanje ali hlajenje, če je na voljo;
 - toplotne črpalke;
 - sistemi na podlagi odvečne toplote iz obnovljivih virov energije.

28. člen (učinkovitost tehničnih stavbnih sistemov)

- (1) Tehnični stavbni sistemi, ki se namestijo v stavbe, morajo izpolnjevati tehnične zahteve za pravilno namestitev, ustrežno velikost, namestitev delovanja in nadzor nad delovanjem.

(2) Po namestitvi novega tehničnega stavbnega sistema, ob zamenjavi celotnega tehničnega stavbnega sistema ali večji nadgradnji tehničnega stavbnega sistema, ki lahko znatno vpliva na celotno učinkovitost, se učinkovitost celotnega tehničnega stavbnega sistema izkaže z dokumentacijo.

(3) Če se na tehničnem stavbnem sistemu izvede zamenjava, nadgradnja ali druga sprememba, ki ima vpliv na energetska učinkovitost sistema, se učinkovitost spremenjenega dela izkaže z nalepko o energijski učinkovitosti in z informacijskim listom proizvoda iz 48. člena tega zakona.

(4) Pri vzdrževalnih delih in popravilih tehničnih stavbnih sistemov, katerih namen je zagotoviti varno in optimalno delovanje sistema, ter pri zamenjavi manj pomembnih sestavnih delov sistema ni treba izkazati učinkovitosti tehničnega stavbnega sistema.

(5) Dokumentacijo iz drugega odstavka ter nalepko o energijski učinkovitosti in informacijski list proizvoda iz tretjega odstavka tega člena je treba hraniti ves čas obratovanja tehničnega stavbnega sistema, ki je bil spremenjen, tako da je na voljo za preverjanje skladnosti tehničnega stavbnega sistema z minimalnimi zahtevami, ki so predpisane za te sisteme, in za izdajo energetskih izkaznic. Za hrambo dokumentacije je odgovoren lastnik stavbe, v kateri je tehnični stavbni sistem nameščen.

(6) Minister v soglasju z ministrom, pristojnim za graditev, podrobneje določi zahteve iz prvega odstavka tega člena, vrsto dokumentacije iz drugega odstavka tega člena, pri čemer upošteva vrsto stavb, tehnologije in velikost tehničnega stavbnega sistema, manj pomembni sestavni del sistema iz četrtega odstavka tega člena ter način hranjenja dokumentacije.

29. člen **(polnilna mesta za električna vozila)**

(1) Pri graditvi novih stavb in večjih prenovah nestanovanjskih stavb, ki imajo več kot deset parkirnih mest, mora investitor zagotoviti namestitev najmanj enega polnilnega mesta za električna vozila, kot ga določa predpis, ki ureja vzpostavitev infrastrukture za alternativna goriva v prometu, in namestitev infrastrukture za napeljavo vodov za električne kable za vsaj eno na vsakih pet parkirnih mest tako, da bo omogočeno hkratno polnjenje električnih vozil na vseh parkirnih mestih:

- če so parkirna mesta znotraj stavbe in gre za večjo prenovu, prenovitvena dela zajemajo parkirna mesta ali električno inštalacijo stavbe, ali
- če so parkirna mesta neposredno ob stavbi in gre za večjo prenovu, prenovitvena dela zajemajo parkirna mesta ali električno inštalacijo parkirnih mest.

(2) Za nestanovanjske stavbe, ki imajo več kot dvajset parkirnih mest, mora lastnik zagotoviti namestitev najmanj enega polnilnega mesta za električna vozila, kot ga določa predpis, ki ureja vzpostavitev infrastrukture za alternativna goriva v prometu, in namestitev infrastrukture za napeljavo vodov za električne kable za vsaj eno na vsakih deset parkirnih mest, tako da omogoči poznejšo namestitev polnilnih mest za električna vozila.

(3) Prvi in prejšnji odstavek tega člena ne velja za stavbe, katerih lastniki so mala in srednja podjetja, ali za stavbe, ki niso priključene na elektroenergetski sistem.

(4) Pri graditvi novih in večjih prenovah stanovanjskih stavb, ki imajo več kot deset parkirnih mest, mora investitor zagotoviti namestitev infrastrukture za napeljavo vodov za električne kable tako, da bo omogočeno polnjenje električnih vozil na vsakem parkirnem mestu:

- če so parkirna mesta znotraj stavbe in gre za večjo prenovu, prenovitvena dela zajemajo parkirna mesta ali električno inštalacijo stavbe, ali
- če so parkirna mesta neposredno ob stavbi in gre za večjo prenovu, prenovitvena dela zajemajo parkirna mesta ali električno inštalacijo parkirnih mest.

30. člen (energetska izkaznica)

(1) Energetska izkaznica je javna listina s podatki o energetske učinkovitosti stavbe ali dela stavbe.

(2) Energetska izkaznica stavbe mora vsebovati oceno energetske učinkovitosti stavbe in referenčne vrednosti, ki omogočajo primerjavo. Sestavni del energetske izkaznice so priporočila za optimalne ali stroškovno učinkovite izboljšave energetske učinkovitosti, razen pri novih stavbah.

(3) Veljavnost energetske izkaznice je deset let. Stranka lahko pridobi novo energetske izkaznico pred potekom desetih let.

(4) Stavba ali posamezni del stavbe ne more imeti dveh ali več veljavnih energetske izkaznic. Nova energetska izkaznica za posamezno stavbo ali posamezni del stavbe razveljavi prejšnjo.

(5) Za stavbo, v kateri ni vzpostavljena etažna lastnina, se energetska izkaznica lahko izda le za celotno stavbo. V tem primeru lastnik posameznega dela stavbe iz drugega odstavka 31. člena tega zakona lahko naroči izdajo energetske izkaznice le za celotno stavbo.

(6) Energetske izkaznice stavb izdaja pooblaščen pravna ali fizična oseba iz 38. člena tega zakona na zahtevo stranke.

(7) Vsako izdajo energetske izkaznice mora neodvisni strokovnjak za izdelavo energetske izkaznice sočasno ob izdaji prijaviti za vpis v register energetske izkaznic.

(8) Energetska izkaznica se izroči lastniku ali uporabniku posamezne stavbe ali posameznega dela stavbe.

31. člen (pravica in dolžnost imetništva energetske izkaznice)

(1) Energetske izkaznice lahko pridobi lastnik ali uporabnik stavbe oziroma posameznega dela stavbe.

(2) Energetske izkaznice mora zagotoviti lastnik stavb ali posameznih delov stavb za stavbe ali posamezne dele stavb, ki se zgradijo, prodajo ali oddajo, ter jo predložiti pri prodaji ali oddaji v najem kupcu oziroma novemu najemniku najpozneje pred sklenitvijo pogodbe. Namesto energetske izkaznice posameznega dela stavbe se lahko predloži energetska izkaznica za celotno stavbo.

(3) Obveznost zagotovitve energetske izkaznice iz prejšnjega odstavka ne velja za oddajo stavbe ali njenega posameznega dela najemniku, ki je bil pred najemom lastnik stavbe ali njenega posameznega dela ali je imel pred najemom v stavbi ali njenem posameznem delu prijavljeno stalno ali začasno prebivališče.

(4) Osebe javnega sektorja morajo zagotoviti energetske izkaznice za vse stavbe s celotno uporabno površino nad 250 m², ki so v njihovi lasti ali uporabi.

(5) Za novozgrajene stavbe, ki se po dokončani gradnji ne prodajo ali oddajo v najem, se šteje, da je obveznost izdaje energetske izkaznice iz drugega odstavka tega člena izpolnjena z izkazom o energetske lastnostih stavbe, ki je sestavni del dokazila o zanesljivosti objekta v skladu s predpisi s področja graditve objektov.

- (6) Energetske izkaznice za stavbo ali njen posamezni del ni treba predložiti pri:
- oddaji v najem za obdobje, krajše od enega leta;
 - prodaji v primeru izkazane javne koristi za razlastitev;
 - prodaji v postopku izvršbe ali v stečajnem postopku;
 - izročitvi nepremičnine v last Republike Slovenije ali lokalne skupnosti na podlagi sklepa o izročitvi zapuščine, kadar ni dedičev;
 - prodaji nevzdrževanih, zapuščenih in dotrajanih stavb, ki se štejejo za neprimerne za uporabo ali prebivanje, zanje pa izračun energijskih kazalnikov ni mogoč.

(7) Če je po poteku pogodbe o oddaji stavbe ali posameznega dela stavbe v najem, ki je bila sklenjena za obdobje, krajše od enega leta, sklenjena ena ali več zaporednih pogodb o oddaji v najem z istim najemnikom, katerih neprekinjeni čas trajanja bi bil daljši kot eno leto, je lastnik dolžan predložiti energetske izkaznice ob sklenitvi zaporedne pogodbe, s katero se skupna dolžina trajanja najema podaljša prek enega leta. Trimesečna ali krajša prekinitve ne pomeni prekinitve zaporednega sklepanja pogodb o oddaji v najem.

(8) Če se stavba ali njen posamezni del prodaja ali oddaja v najem še pred pridobitvijo uporabnega dovoljenja, mora investitor kupcu oziroma najemniku predložiti izkaz o energijskih lastnostih stavbe, ki je izdelan v skladu s predpisom, ki ureja učinkovito rabo energije v stavbah. Po pridobitvi uporabnega dovoljenja mora investitor kupcu oziroma najemniku predložiti energetske izkaznice.

(9) Pri prodaji ali oddaji stavbe ali njenega posameznega dela v najem mora lastnik zagotoviti, da se pri oglaševanju navedejo energijski kazalniki energetske učinkovitosti stavbe ali njenega posameznega dela iz energetske izkaznice.

(10) Zahteve glede energetske izkaznice in izkaza o energijskih lastnostih stavbe iz tega člena se ne nanašajo na:

- stavbe, ki se uporabljajo za obredne namene ali verske dejavnosti,
- industrijske stavbe in skladišča, če se v njih ne uporablja energija za zagotavljanje notranjih klimatskih pogojev,
- nestanovanjske kmetijske stavbe, če se v njih ne uporablja energija za zagotavljanje notranjih klimatskih pogojev,
- enostavne in nezahtevne objekte ter
- samostojne stavbe s celotno uporabno tlorisno površino, manjšo od 50 m².

32. člen (register energetske izkaznice)

(1) Ministrstvo vodi register energetske izkaznice. V register se vpišejo podatki o stavbi oziroma posameznem delu stavbe, podatki o energetske izkaznici, podatki o neodvisnem strokovnjaku, ki je izdelovalec izkaznice: ime in priimek ter številka in datum izdaje licence. Register energetske izkaznice je javen.

(2) Podatki iz registra energetske izkaznice so del skupne prostorske podatkovne infrastrukture ter so na voljo za statistične in raziskovalne namene.

(3) Podrobnejšo vsebino, obliko in metodologijo za izdajo energetske izkaznice, vrste stavb, za katere velja obveznost izdaje energetske izkaznice, ter vsebino podatkov, način vodenja registra energetske izkaznice in način prijave izdane energetske izkaznice za vpis v register energetske izkaznice predpiše minister.

33. člen (strošek izdelave energetske izkaznice)

- (1) Strošek izdelave energetske izkaznice mora plačati lastnik oziroma lastniki stavbe.
- (2) Strošek izdelave izkaznice se šteje za strošek rednega upravljanja, vezanega na učinkovitejšo rabo energije.

34. člen **(namestitvev energetske izkaznice na vidno mesto)**

- (1) Lastnik ali upravljavec stavbe mora zagotoviti, da se veljavna energetska izkaznica namesti na vidno mesto, in sicer:
- v stavbah s celotno uporabno tlorisno površino nad 250 m², ki so v lasti ali uporabi oseb javnega sektorja;
 - v stavbah s celotno uporabno tlorisno površino nad 500 m², kjer se pogosto zadržuje javnost in za katere velja obveznost izdaje energetske izkaznice iz 31. člena tega zakona ter niso v lasti ali uporabi javnega sektorja.
- (2) Vrste stavb iz tega člena, za katere velja obveznost namestitve energetske izkaznice na vidno mesto, podrobneje predpiše minister.

35. člen **(pregled klimatskih sistemov)**

- (1) Lastnik stavbe ali dela stavbe mora najmanj na vsakih pet let zagotoviti redni pregled dostopnih delov klimatskih sistemov ali sistemov za kombinirano klimatizacijo in prezračevanje z nazivno izhodno močjo nad 70 kW.
- (2) Prvi pregled klimatskega sistema ali sistema za kombinirano klimatizacijo in prezračevanje se mora opraviti v petih letih od izdaje uporabnega dovoljenja oziroma v petih letih od vgradnje ali prenove klimatskega sistema ali sistemov za kombinirano klimatizacijo in prezračevanje.
- (3) Preglede klimatskih sistemov izvajajo neodvisni strokovnjaki, ki pridobijo licenco iz 40. člena tega zakona.
- (4) Pregled vključuje oceno učinkovitosti in velikosti klimatskega sistema v primerjavi z zahtevami v zvezi s hlajenjem stavbe ter priporočila za stroškovno učinkovito izboljšanje energetske učinkovitosti pregledanega sistema. Kadar je to ustrezno, pregled vključuje tudi oceno sistema pri tipičnih ali povprečnih pogojih obratovanja.
- (5) Na podlagi pregleda neodvisni strokovnjak uporabnikom svetuje tehnično mogoče in stroškovno učinkovite izboljšave ali zamenjavo klimatskega sistema ali sistema za kombinirano klimatizacijo in prezračevanje ter alternativne rešitve.
- (6) Izdano poročilo o pregledu klimatskega sistema mora neodvisni strokovnjak prijaviti za vpis v register poročil pregledov klimatskih sistemov. Poročilo o pregledu klimatskega sistema se izroči lastniku posamezne stavbe ali posameznega dela stavbe.
- (7) Register poročil pregledov klimatskih sistemov vodi ministrstvo. V register se vpišejo podatki o stavbi oziroma delu stavbe, podatki o poročilu o pregledu klimatske naprave, podatki o neodvisnem strokovnjaku, ki je izdelovalec poročila: ime in priimek ter številka in datum izdaje licence. Podatki iz registra poročil pregledov klimatskih sistemov so del skupne prostorske podatkovne infrastrukture.
- (8) Klimatski sistemi ali sistemi za kombinirano klimatizacijo in prezračevanje iz prvega odstavka tega člena so oproščeni pregledov, če so predmet pogodbenega zagotavljanja prihrankov

energije na podlagi pogodbe, ki določa dogovorjeno raven izboljšave energetske učinkovitosti teh sistemov in poleg tega vsebuje tudi naslednje sestavine:

- navedbo zagotovljenih prihrankov, ki bodo doseženi z izvajanjem ukrepov po pogodbi;
- trajanje pogodbe, pogoje in odpovedni rok;
- referenčni datum za določitev doseženih prihrankov;
- obveznost, da se v celoti izvajajo ukrepi iz pogodbe, in dokumentiranje vseh sprememb med trajanjem pogodbe;
- jasne in pregledne določbe o merjenju in preverjanju doseženih zagotovljenih prihrankov.

(9) Lastnik stavbe ali dela stavbe mora po prenehanju pogodbe iz prejšnjega odstavka zagotoviti prvi redni pregled v enem letu.

(10) Podrobnejšo vsebino, način izvedbe, merila za določitev cene poročila o pregledu klimatskega sistema ter način vodenja registra poročil pregledov klimatskih sistemov predpiše minister.

36. člen (pregled ogrevalnih sistemov)

(1) Lastnik stavbe ali dela stavbe mora zagotoviti redne preglede dostopnih delov ogrevalnih sistemov ali sistemov za kombinirano ogrevanje in prezračevanje, kot so kurilne naprave, generator toplote, toplotne črpalke, nadzorni sistemi in obtočne črpalke z nazivno izhodno močjo za ogrevanje prostorov nad 70 kW.

(2) Prvi pregled ogrevalnega sistema ali sistema za kombinirano ogrevanje in prezračevanje, ki je vgrajen v novo stavbo, se mora opraviti v osmih letih od izdaje uporabnega dovoljenja oziroma v osmih letih od vgradnje ali prenove ogrevalnega sistema ali sistema za kombinirano ogrevanje in prezračevanje.

(3) Preglede ogrevalnih sistemov izvajajo neodvisni strokovnjaki, ki pridobijo licenco iz 40. člena tega zakona.

(4) Pregledi med drugim vključujejo oceno učinkovitosti in velikosti kurilne naprave v primerjavi z zahtevami v zvezi z ogrevanjem stavbe ter priporočila za stroškovno učinkovito izboljšanje energetske učinkovitosti pregledanega ogrevalnega sistema. Kadar je to ustrezno, pregled vključuje tudi oceno sistema pri tipičnih ali povprečnih pogojih obratovanja.

(5) Na podlagi pregleda neodvisni strokovnjak za izdelavo poročila o pregledu ogrevalnega sistema uporabnikom svetuje mogoče izboljšave ali zamenjavo kurilnih naprav, druge spremembe ogrevalnega sistema ali sistema za kombinirano ogrevanje in prezračevanje prostorov ter alternativne rešitve, da se ocenita učinkovitost in ustreznost velikosti teh sistemov.

(6) Izdano poročilo o pregledu ogrevalnega sistema mora neodvisni strokovnjak prijaviti za vpis v register poročil o pregledu ogrevalnega sistema. Poročilo o pregledu ogrevalnega sistema se izroči lastniku stavbe ali dela stavbe.

(7) Pri pregledu morajo neodvisni strokovnjaki pooblaščenih pravnih ali fizičnih oseb upoštevati metodologijo, določeno s predpisom iz enajstega odstavka tega člena.

(8) Register poročil pregledov ogrevalnih sistemov vodi ministrstvo. V register se vpišejo podatki o stavbi oziroma delu stavbe, podatki o poročilu o pregledu ogrevalnega sistema, podatki o neodvisnem strokovnjaku, ki je izdelovalec poročila: ime in priimek ter številka in datum izdaje licence. Podatki iz registra poročil pregledov ogrevalnih sistemov so del skupne prostorske podatkovne infrastrukture.

(9) Ogrevalni sistemi ali sistemi za kombinirano ogrevanje in prezračevanje, ki po nazivni moči presegajo prag iz prvega odstavka tega člena, so oproščeni pregledov, če so predmet pogodbenega zagotavljanja prihrankov energije na podlagi pogodbe, ki določa dogovorjeno raven izboljšave energetske učinkovitosti teh sistemov in poleg tega vsebuje tudi naslednje sestavine:

- navedbo zagotovljenih prihrankov, ki bodo doseženi z izvajanjem ukrepov po pogodbi;
- trajanje pogodbe, pogoje in odpovedni rok;
- referenčni datum za določitev doseženih prihrankov;
- obveznost, da se v celoti izvajajo ukrepi iz pogodbe, in dokumentiranje vseh sprememb med trajanjem pogodbe;
- jasne in pregledne določbe o merjenju in preverjanju doseženih zagotovljenih prihrankov.

(10) Lastnik stavbe ali dela stavbe mora po prenehanju pogodbe iz prejšnjega odstavka zagotoviti prvi redni pregled v enem letu.

(11) Pogostost izvajanja rednih pregledov ogrevalnih sistemov ali sistemov za kombinirano ogrevanje in prezračevanje, metodologijo izvedbe pregledov, merila za določitev cene poročila o pregledu ogrevalnega sistema predpiše minister, pri čemer kot merilo upošteva izhodno moč naprav. Minister predpiše tudi način vodenja registra in način poročanja v register.

37. člen

(obveznost uvedbe sistemov za avtomatizacijo in nadzor stavb)

(1) Nestanovanjske stavbe, ki imajo projektiran ali nameščen ogrevalni sistem, klimatski sistem, sistem za kombinirano ogrevanje in prezračevanje ali sistem za kombinirano klimatizacijo in prezračevanje z nazivno izhodno močjo nad 290 kW, morajo biti opremljene s sistemi za avtomatizacijo in nadzor stavb.

(2) Sistemi za avtomatizacijo in nadzor stavb iz prejšnjega odstavka morajo izpolniti naslednje zahteve glede funkcionalnosti:

- stalno spremljajo, zapisujejo in analizirajo porabo energije ter omogočajo prilagajanje porabe energije,
- primerjajo energetske učinkovitosti stavbe glede na referenčne vrednosti, odkrivajo izgube učinkovitosti tehničnih stavbnih sistemov in obveščajo osebe, ki so odgovorne za stavbo ali tehnično upravljanje stavbe, o možnostih za izboljšanje energetske učinkovitosti ter
- omogočajo komunikacijo s povezanimi tehničnimi stavbnimi sistemi in drugimi napravami v stavbi ter so interoperabilni s tehničnimi stavbnimi sistemi med različnimi vrstami tehnologij, naprav in proizvajalcev.

(3) Sistemi za avtomatizacijo in nadzor stavb morajo izpolnjevati minimalne zahteve glede na celotno energetske učinkovitost, ustrezno velikost, prilagoditev in nadzor nad sistemi, ki jih predpiše minister.

(4) Stavbe, ki so opremljene s sistemi za avtomatizacijo in nadzor stavb, so izvzete iz obveznosti pregledov iz 35. in 36. člena tega zakona.

38. člen

(pooblastilo za izdajanje energetskih izkaznic)

Energetske izkaznice izdajajo pooblaščen pravne ali fizične osebe (v nadaljnjem besedilu: izdajatelj). Minister z odločbo podeli pooblastilo za izdajo energetskih izkaznic osebi, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- ima v sodni register oziroma v Poslovni register Slovenije vpisano dejavnost projektiranja ali tehničnega svetovanja in

- ima za izvajanje nalog iz prejšnje alineje s pogodbo o zaposlitvi, s pogodbo o delu, prek kooperacije ali na drug zakonit način zagotovljeno sodelovanje vsaj enega neodvisnega strokovnjaka za izdelavo energetskih izkaznic.

39. člen

(izdajanje energetskih izkaznic in poročil o pregledih klimatskih in ogrevalnih sistemov)

(1) Izdajatelj mora na zahtevo stranke izvesti postopek izdaje energetske izkaznice, postopek izdaje poročila o pregledu klimatskega ali ogrevalnega sistema. Naročnik energetske izkaznice, pregleda klimatskega ali ogrevalnega sistema mora neodvisnemu strokovnjaku dati na voljo vse potrebne podatke in projektno dokumentacijo v skladu s predpisi o graditvi objektov, zaradi potrebnega preverjanja podatkov pa mu omogočiti tudi vstop v prostore ter ogled ustreznih predmetov, naprav in sistemov.

(2) Pri opravljanju svojih nalog morajo neodvisni strokovnjaki ravnati v skladu s predpisi v zvezi z izdajanjem energetskih izkaznic, pregledi klimatskih sistemov ali pregledi ogrevalnih sistemov in jih opravljati v skladu s pravili stroke ter neodvisno od vpliva naročnika ali drugih oseb ali navodil delodajalca.

(3) Neodvisni strokovnjak ne sme izdelati energetske izkaznice ali pregleda klimatskega ali ogrevalnega sistema, če:

- obstaja kateri od razlogov za njegovo izločitev v skladu s predpisi, ki urejajo splošni upravni postopek;
- je bil v zadnjih treh letih zaposlen pri stranki oziroma naročniku energetske izkaznice oziroma pregleda ali je bil v zadnjih treh letih z njim v kakršnem koli drugem razmerju, na podlagi katerega je zanj proti plačilu izvajal storitve ali delo v odvisnem razmerju v skladu s predpisi o dohodnini;
- ne dela neodvisno, tako da to vpliva na nepristransko izdelavo energetske izkaznice, poročila o pregledu klimatskega ali ogrevalnega sistema;
- pri oblikovanju priporočenih ukrepov daje prednost konkretni opremi ali storitvam določenega ponudnika in zaradi interesov ponudnikov opreme ali storitev predlaga ukrepe, ki strokovno niso utemeljeni.

40. člen

(licenca neodvisnega strokovnjaka)

(1) Licenco neodvisnega strokovnjaka za izdelavo energetskih izkaznic lahko dobi posameznik, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po študijskem programu prve stopnje, oziroma izobrazbo, ki ustreza ravni izobrazbe, pridobljene po študijskih programih prve stopnje, in je v skladu z zakonom, ki ureja slovensko ogrodje kvalifikacij, uvrščena na sedmo raven s študijskih področij, ki spadajo v ožje področje tehnika (razen v podrobno področje kemijsko inženirstvo in procesi ali v podrobno področje okoljevarstvena tehnologija) ali v ožje področje arhitektura, prostorsko načrtovanje in gradbeništvo ali v podrobno področje lesarska, papirniška, plastična, steklarska in podobna tehnologija ali v podrobno področje fizika, v skladu s predpisom, ki določa klasifikacijski sistem izobraževanja in usposabljanja;
- ima najmanj dve leti ustreznih delovnih izkušenj od pridobitve izobrazbe iz prejšnje alineje na strokovnem področju učinkovite rabe energije in obnovljivih virov energije v stavbah;
- je v zadnjih petih letih pred vložitvijo zahteve za izdajo licence uspešno opravil usposabljanje za neodvisne strokovnjake za izdelavo energetskih izkaznic v skladu s tem zakonom.

(2) Licenco neodvisnega strokovnjaka za preglede klimatskih sistemov lahko dobi posameznik, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po študijskem programu prve stopnje, oziroma izobrazbo, ki ustreza ravni izobrazbe, pridobljene po študijskih programih prve stopnje, in je v skladu z zakonom, ki ureja slovensko ogrodje kvalifikacij, uvrščena na sedmo raven s študijskih področij, ki spadajo v ožje področje tehnika (razen v podrobno področje kemijsko inženirstvo in procesi ali v podrobno področje okoljevarstvena tehnologija ali v podrobno področje motorna vozila, ladje in letala), v skladu s predpisom, ki določa klasifikacijski sistem izobraževanja in usposabljanja;
- ima najmanj dve leti ustreznih delovnih izkušenj od pridobitve izobrazbe iz prejšnje alineje na strokovnem področju klimatskih sistemov;
- je v zadnjih petih letih pred vložitvijo zahteve za izdajo licence uspešno opravil usposabljanje po programu usposabljanja za neodvisne strokovnjake za pregled klimatskih sistemov.

(3) Licenco neodvisnega strokovnjaka za preglede ogrevalnih sistemov lahko dobi posameznik, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po študijskem programu prve stopnje, oziroma izobrazbo, ki ustreza ravni izobrazbe, pridobljene po študijskih programih prve stopnje, in je v skladu z zakonom, ki ureja slovensko ogrodje kvalifikacij, uvrščena na sedmo raven s študijskih področij, ki spadajo v ožje področje tehnika (razen v podrobno področje kemijsko inženirstvo in procesi ali v podrobno področje okoljevarstvena tehnologija ali v podrobno področje motorna vozila, ladje in letala), v skladu s predpisom, ki določa klasifikacijski sistem izobraževanja in usposabljanja;
- ima najmanj dve leti ustreznih delovnih izkušenj od pridobitve izobrazbe iz prejšnje alineje na strokovnem področju ogrevalnih sistemov;
- je v zadnjih petih letih pred vložitvijo zahteve za izdajo licence uspešno opravil usposabljanje po programu usposabljanja za neodvisne strokovnjake za pregled ogrevalnih sistemov.

(4) Ministrstvo na zahtevo stranke izda licenco neodvisnega strokovnjaka za nedoločen čas.

(5) Imetnik licence neodvisnega strokovnjaka se je dolžan vsakih pet let po pridobitvi licence udeležiti dopolnilnega usposabljanja po programu dopolnilnega usposabljanja, ki ne vsebuje preizkusa znanja.

(6) Ministrstvo upravlja register licenc neodvisnih strokovnjakov iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena. V registru se za namene upravnega odločanja in delovanja strokovnjakov po tem zakonu obdelujejo osebni podatki o neodvisnem strokovnjaku (osebno ime, naslov prebivališča, strokovni ali znanstveni naslov, datum in kraj rojstva, po potrebi vrsta specializacije in podatki o objavah, telefonska številka, naslov elektronske pošte) in datumu izdaje licence. Javni niso naslednji osebni podatki: naslov prebivališča, datum in kraj rojstva, telefonska številka, naslov elektronske pošte. Ne glede na prejšnji stavek se posamezniku v vlogi za izdajo licence omogoči, da lahko da privolitve za javno objavo svojih podatkov za stike (telefonska številka, naslov elektronske pošte).

(7) Neodvisni strokovnjaki iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena spadajo med regulirane poklice v Republiki Sloveniji.

(8) Minister predpiše programe usposabljanja za neodvisne strokovnjake za izdelavo energetskih izkaznic ter za redne preglede klimatskih in ogrevalnih sistemov po tem zakonu, vsebino dopolnilnega usposabljanja iz petega odstavka tega člena, podrobnejše pogoje za izvajalce usposabljanja za pridobitev licenc iz 44. člena tega zakona, obliko in vsebino licence neodvisnega strokovnjaka ter podrobnejšo vsebino in način vodenja registra licenc neodvisnih strokovnjakov.

41. člen **(pristojni organ za priznavanje poklicnih kvalifikacij)**

(1) Naloge pristojnega organa v skladu s predpisom, ki ureja postopek priznavanja poklicnih kvalifikacij za opravljanje reguliranih poklicev za državljane držav članic Evropske unije, Evropskega gospodarskega prostora in Švicarske konfederacije v Republiki Sloveniji, izvaja ministrstvo.

(2) Ministrstvo ima vse pravice in obveznosti, ki jih določajo predpisi o priznavanju poklicnih kvalifikacij. Če s tem zakonom ni določeno drugače, se za izvajanje teh nalog uporabljajo določbe predpisov o priznavanju poklicnih kvalifikacij.

(3) Državljeni držav članic Evropske unije, Evropskega gospodarskega prostora in Švicarske konfederacije ali države, s katero je sklenjen ustrezen mednarodni sporazum (v nadaljnjem besedilu: države pogodbenice), lahko v Republiki Sloveniji opravljajo regulirane poklice po tem zakonu pod enakimi pogoji kot slovenski državljani, razen če s tem zakonom ni določeno drugače. Pri tem morajo uporabljati metodologijo in standarde, ki jih predpisujejo slovenski predpisi.

42. člen

(stalno opravljanje reguliranih poklicev za državljane držav pogodbenic)

(1) Državljeni držav pogodbenic, ki želijo stalno opravljati regulirani poklic po tem zakonu, morajo pri ministrstvu pridobiti odločbo o priznanju poklicne kvalifikacije.

(2) Vloga za priznanje poklicne kvalifikacije se vloži v skladu z zakonom, ki ureja priznavanje poklicnih kvalifikacij. Poleg dokazil, ki jih za postopek priznavanja določa zakon, ki ureja priznavanje poklicnih kvalifikacij, mora vloga za priznanje poklicne kvalifikacije po tem zakonu vsebovati tudi dokazila o izpolnjevanju pogojev, ki so primerljivi s pogoji iz tega zakona.

(3) Na podlagi odločbe o priznanju poklicne kvalifikacije lahko posameznik zaprosi za licenco neodvisnega strokovnjaka.

(4) Zoper odločbo o priznanju poklicne kvalifikacije, ki jo izda ministrstvo, pritožba ni možna, možen pa je upravni spor.

43. člen

(občasno opravljanje reguliranih poklicev za državljane držav pogodbenic)

(1) Državljeni držav pogodbenic, ki želijo občasno opravljati regulirani poklic po tem zakonu, morajo pri ministrstvu vložiti pisno prijavo. Poleg dokazil, ki jih za prijavo določa zakon, ki ureja priznavanje poklicnih kvalifikacij, mora prijava za občasno opravljanje reguliranih poklicev po tem zakonu vsebovati tudi dokazila o izpolnjevanju pogojev, ki so primerljivi s pogoji iz tega zakona.

(2) Pri reguliranih poklicih ministrstvo pred prvim opravljanjem storitev preveri izpolnjevanje pogojev iz prejšnjega odstavka in poklicno kvalifikacijo ponudnika po določbah zakona, ki ureja priznavanje poklicnih kvalifikacij.

(3) Ob izpolnjevanju pogojev iz prvega in drugega odstavka tega člena ministrstvo izda dovoljenje in ponudnika storitev začasno vpiše v register licenc neodvisnih strokovnjakov, ki občasno opravljajo poklic v Republiki Sloveniji. Register licenc neodvisnih strokovnjakov je javno dostopen na spletni strani ministrstva. Za ponudnika storitev vpis v register licenc neodvisnih strokovnjakov ne pomeni dodatnih stroškov.

(4) Posameznik, ki storitev opravlja več kot eno leto, svojo prijavo podaljša enkrat v koledarskem letu pri ministrstvu in v njej obvesti o morebitni spremembi podatkov.

44. člen

(izvajalci usposabljanja za pridobitev licenc)

Usposabljanje za neodvisne strokovnjake za izdelavo energetskih izkaznic oziroma za redne preglede klimatskih in ogrevalnih sistemov po tem zakonu lahko opravljajo organizacije, ki jih po predhodno opravljenem javnem razpisu z odločbo za največ pet let pooblasti minister. Pogoji za pridobitev pooblastila se nanašajo na:

- usposobljenost predavateljev in drugega pedagoškega kadra, ki ga angažira ta organizacija;
- kader, ki je potreben za uspešno usposabljanje in druge s tem povezane naloge (sprejemanje prijav, vodenje potrebnih evidenc in podobno);
- opremo in prostore, ki so potrebni za usposabljanje in druge s tem povezane naloge.

45. člen

(opomin ali odvzem pooblastila oziroma licence)

(1) Minister lahko z odločbo izreče opomin izdajatelju ali odvzame pooblastilo iz 38. člena tega zakona.

(2) Opomin se izdajatelju izreče v primeru ugotovljenih najmanj dveh istovrstnih nepravilnosti pri izdani energetski izkaznici.

(3) Pooblastilo se lahko odvzame, če izdajatelj:

- ne izpolnjuje katerega od pogojev iz 38. člena tega zakona ali
- neodvisni strokovnjak, angažiran pri izdajatelju, pri opravljanju nalog več kot trikrat prekrši določbe tega zakona ali določbe podzakonskega predpisa.

(4) Minister lahko z odločbo izreče opomin ali odvzame licenco neodvisnemu strokovnjaku.

(5) Opomin se imetniku licence izreče v primeru ugotovljenih najmanj dveh istovrstnih nepravilnosti pri izdelavi energetske izkaznice.

(6) Licenca se odvzame, če imetnik:

- ne izpolnjuje katerega od pogojev iz prvega, drugega in tretjega odstavka 40. člena tega zakona;
- po izdanem opominu ponovi napako;
- pri opravljanju nalog več kot enkrat prekrši določbo tega zakona ali določbo podzakonskega predpisa;
- krši tretji odstavek 39. člena tega zakona ali
- ne opravi dopolnilnega usposabljanja v skladu s petim odstavkom 40. člena.

(7) Licenca ali pooblastilo se lahko znova pridobi po poteku treh let od pravnomočnosti odločbe o odvzemu.

46. člen

(strokovni nadzor nad izdanimi energetskimi izkaznicami in poročili o pregledu klimatskih in ogrevalnih sistemov)

(1) Strokovni nadzor nad energetskimi izkaznicami in poročili o pregledih izvaja ministrstvo.

(2) Ministrstvo vsako leto opravi naključni izbor med vsemi letno izdanimi energetskimi izkaznicami in opravi nadzor nad izbranimi. Vzorec mora biti dovolj velik, da se zagotovijo statistično pomembni rezultati glede skladnosti.

(3) Strokovni nadzor nad energetskimi izkaznicami lahko zajema preverjanje vhodnih podatkov o stavbi, ki so uporabljeni za izdajo energetske izkaznice, rezultatov, navedenih v izkaznici, vključno z danimi priporočili, in obiske stavb na kraju samem, če je to možno, da bi se preverilo ujemanje

med specifikacijami, navedenimi v energetske izkaznici, in stavbo, za katero je bila izdana energetska izkaznica.

(4) Ministrstvo vsako leto opravi nadzor nad naključno izbranim, vsaj statistično pomembnim deležem vseh letno izdanih poročil o pregledu klimatskih in ogrevalnih sistemov ter ta poročila preveri.

(5) Za preverjanje iz drugega odstavka tega člena in prejšnjega odstavka ministrstvo za vsako posamezno energetske izkaznico ali poročilo o pregledu, ki se preverja, naroči strokovno analizo, s katero se preveri pravilnost izdane energetske izkaznice ali poročila o pregledu. V primeru ugotovljenih nepravilnosti ministrstvo na podlagi strokovne analize izdajatelju energetske izkaznice ali poročila o pregledu izda odločbo, s katero odredi odpravo nepravilnosti.

(6) Za namene strokovnega nadzora lahko ministrstvo ali oseba, ki izdeluje strokovne analize in pridobi izrecno pooblastilo ministrstva, pridobiva podatke iz uradnih evidenc.

(7) Podrobnejšo vsebino, obliko, metodologijo in roke za nadzor nad izdanimi energetske izkaznicami in poročili o pregledu klimatskih in ogrevalnih sistemov predpiše minister.

(8) Če v postopku strokovnega nadzora ministrstvo podvomi o pravilnosti energetske izkaznice ali poročila o pregledu, o ugotovitvah obvesti pristojni inšpektorat.

V. poglavje: ZAHTEVE GLEDE ENERGETSKE UČINKOVITOSTI ZA PROIZVODE

47. člen (okoljske zahteve za proizvode na trgu in v uporabi)

(1) Proizvod, povezan z energijo (v nadaljnjem besedilu: proizvod), se sme dati na trg, v uporabo oziroma je lahko dostopen na trgu, ko:

- izpolnjuje predpisane tehnične zahteve glede okoljsko primerne zasnove proizvodov,
- je narejena ocena skladnosti proizvoda,
- je izdana izjava Evropske unije o skladnosti,
- je izdelana tehnična dokumentacija v enem od uradnih jezikov držav članic Evropske unije,
- je označen z znakom skladnosti CE ter
- so zagotovljene jasne in razumljive informacije za končne uporabnike v slovenskem jeziku.

(2) Proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik mora hraniti tehnično dokumentacijo, ki omogoča oceno skladnosti proizvoda, in izjavo Evropske unije o skladnosti še deset let po tem, ko je bil izdelan zadnji proizvod.

(3) Če proizvajalec nima sedeža v Evropski uniji in v Evropski uniji nima pooblaščenega zastopnika, je izpolnjevanje zahtev iz prvega in drugega odstavka tega člena dolžan zagotoviti uvoznik.

(4) Dobavitelj ali distributer proizvodov na poziv nadzornega organa zagotovi tehnično dokumentacijo proizvoda, iz katere je za proizvod razvidno izpolnjevanje zahtev glede okoljsko primerne zasnove.

(5) Prepovedano je označevanje proizvoda z znaki, ki bi lahko zavajali uporabnike glede pomena ali oblike znaka skladnosti CE.

(6) Proizvod, ki ne izpolnjuje vseh zahtev glede okoljsko primerne zasnove, se lahko prikazuje na sejnih, razstavah, demonstracijah in drugih prireditvah, če je vidno označeno, da ne bo dan na trg oziroma v uporabo pred zagotovitvijo skladnosti.

(7) Vlada z uredbo podrobneje določi tehnične zahteve glede okoljsko primerne zasnove proizvodov.

48. člen (energijsko označevanje proizvodov na trgu)

- (1) Proizvodi smejo biti dani na trg, v uporabo oziroma so lahko dostopni na trgu, ko:
- so zanje izvedeni merilni postopki v skladu z Uredbo 2017/1369/EU in delegiranimi akti, sprejetimi na podlagi Uredbe 2017/1369/EU,
 - so opremljeni z nalepko o energijski učinkovitosti (v nadaljnjem besedilu: nalepka) in z informacijskim listom proizvoda,
 - je zanje izdelana tehnična dokumentacija, ki zadostuje za oceno točnosti podatkov, ki jih vsebujeta nalepka in informacijski list proizvoda.

(2) Energijsko označevanje proizvodov na trgu se zagotavlja in izvaja v skladu z Uredbo 2017/1369/EU in delegiranimi akti, sprejetimi na podlagi Uredbe 2017/1369/EU.

(3) Oblika in vsebina nalepke ter informacijski list proizvoda morajo biti pravilni in navedeni v slovenskem jeziku.

49. člen (poročanje o proizvodih)

(1) Proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik ali uvoznik, ki daje na trg proizvode iz prejšnjega člena oziroma naprave za proizvodnjo toplote iz obnovljivih virov energije (v nadaljnjem besedilu: naprave), poroča ministrstvu o količini proizvodov, danih na trg v Republiki Sloveniji, in o njihovem energijskem razredu, ki je zapisan na energijski nalepki oziroma v tehnični dokumentaciji proizvoda oziroma naprave. Podatke o količini in energijskem razredu proizvodov oziroma naprav, dobavljenih na tržišče Republike Slovenije, morajo podati tudi distributerji.

(2) Minister določi vrsto podatkov in način poročanja iz prejšnjega odstavka.

VI. poglavje: ENERGETSKA UČINKOVITOST SISTEMOV OSKRBE Z ENERGIJO

50. člen (uporaba obnovljivih virov energije, soproizvodnje in odvečne toplote v sistemih daljinskega ogrevanja)

(1) Sistemi daljinskega ogrevanja in hlajenja morajo biti učinkoviti tako, da distributerji toplote na letni ravni zagotovijo toploto iz vsaj enega od naslednjih virov:

- vsaj 50 % toplote proizvedene posredno ali neposredno iz obnovljivih virov energije,
- vsaj 50 % odvečne toplote,
- vsaj 75 % toplote iz soproizvodnje ali
- vsaj 50 % kombinacije toplote iz najmanj dveh virov iz prejšnjih alinej.

(2) Preverjanje obveznosti iz prejšnjega odstavka izvaja agencija na podlagi poročil, ki so jih agenciji dolžni poslati distributerji toplote v skladu s predpisi, ki urejajo zagotavljanje oskrbe s toploto iz distribucijskih sistemov. Agencija do 1. maja za preteklo leto objavi, kateri sistemi daljinskega ogrevanja so energetske učinkoviti.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena se vrednosti iz prvega odstavka tega člena lahko dosežejo tudi v več omrežjih na območju iste lokalne skupnosti, če tako določa lokalni energetski koncept.

51. člen

(celovita ocena možnosti za uporabo sproizvodnje z visokim izkoristkom, učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje ter analiza stroškov in koristi)

(1) Ministrstvo na zahtevo Evropske komisije pripravi celovito oceno možnosti za uporabo sproizvodnje z visokim izkoristkom ter učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje, ki vsebuje informacije, kot so določene s prilogo VIII Direktive 2012/27/EU.

(2) Celovita ocena iz prejšnjega odstavka mora vključevati analizo stroškov in koristi.

(3) Analiza stroškov in koristi mora vsebovati določitev izhodiščnega scenarija in izvedljive alternativne scenarije, v katerih se morajo upoštevati samo sproizvodnja z visokim izkoristkom, učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje ali možnosti za učinkovito individualno ogrevanje in hlajenje ter ekonomsko analizo z vsemi ekonomskimi učinki.

(4) Minister s pravilnikom predpiše podrobnejšo vsebino analize stroškov in koristi iz drugega odstavka tega člena.

52. člen

(zagotavljanje statističnih podatkov o učinkovitosti pri sproizvodnji)

Državni organ, pristojen za statistiko, predloži Evropski komisiji vsako leto do 30. aprila statistične podatke o:

- nacionalni proizvodnji električne energije in toplote iz sproizvodnje z visokim in nizkim izkoristkom v primerjavi s skupnimi zmogljivostmi za proizvodnjo toplote in električne energije,
- zmogljivostih za proizvodnjo toplote in električne energije iz sproizvodnje,
- gorivih, porabljenih za sproizvodnjo,
- proizvodnji in zmogljivostih daljinskega ogrevanja in hlajenja v primerjavi s skupnimi zmogljivostmi za proizvodnjo toplote in električne energije,
- prihrankih primarne energije.

53. člen

(način določanja izkoristka sproizvodnje z visokim izkoristkom)

(1) Sproizvodnja z visokim izkoristkom je sproizvodnja, ki zagotovi prihranke primarne energije v primerjavi z ločeno proizvodnjo električne energije in toplote.

(2) Za posamezne vrste tehnologij proizvodnih naprav s sproizvodnjo minister predpiše način izračunavanja prihranka primarne energije v sproizvodnji z visokim izkoristkom, način določanja izkoristka sproizvodnje z visokim izkoristkom in način izračunavanja količine električne energije iz sproizvodnje, ki se šteje za električno energijo, proizvedeno v sproizvodnji z visokim izkoristkom.

54. člen

(analiza stroškov in koristi pri posameznih investicijah)

(1) Investitor mora pri načrtovanju novih gradenj in obsežne prenove proizvodne naprave v postopku pridobitve gradbenega dovoljenja ob upoštevanju celovite ocene možnosti iz 51. člena tega zakona zagotoviti analizo stroškov in koristi za možnosti za uporabo soprodukcije z visokim izkoristkom ter učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje v primeru:

- termoelektrarne, katere skupna vhodna toplotna moč presega 20 MW, oceno stroškov in koristi obratovanja elektrarne kot obrata za soprodukcijo z visokim izkoristkom;
- obsežno prenovljene termoelektrarne s skupno vhodno toplotno močjo nad 20 MW oceno stroškov in koristi pretvorbe elektrarne v obrat za soprodukcijo z visokim izkoristkom;
- načrtovanega ali obsežno prenovljenega industrijskega obrata, katerega skupna vhodna toplotna moč presega 20 MW in ki proizvaja odvečno toploto pri koristni ravni temperature, oceno stroškov in koristi uporabe odvečne toplote za zadovoljevanje ekonomsko upravičenega povpraševanja, tudi za soprodukcijo in priključitev na omrežje za daljinsko ogrevanje in hlajenje;
- načrtovanega novega omrežja za daljinsko ogrevanje ali obstoječega omrežja pri načrtovanju novega kotla ali elektrarne, katere skupna moč presega 20 MW, ali temeljite prenove tega obrata oceno stroškov in koristi rabe odvečne toplote iz bližnjih industrijskih obratov.

(2) Minister določi metodologijo, predpostavke in časovni okvir za analizo stroškov in koristi ter načela, ki jih je treba spoštovati pri izvedbi analize stroškov in koristi iz prejšnjega odstavka.

VII. poglavje: INFORMIRANJE, OZAVEŠČANJE, USPOSABLJANJE

55. člen

(splošno informiranje, ozaveščanje in usposabljanje)

(1) Center za podpore pripravlja in izvaja programe za informiranje, ozaveščanje in usposabljanje različnih ciljnih skupin o koristih in praktičnih vidikih razvoja in uporabe tehnologij za učinkovito rabo energije in uporabo obnovljivih virov.

(2) Center za podpore najmanj enkrat na dve leti izvaja usposabljanje strokovnjakov za izvajanje energetskih pregledov, da se vsem končnim odjemalcem zagotovijo kakovostni energetski pregledi. Center na svoji spletni strani objavlja prostovoljni seznam strokovnjakov, ki se udeležijo teh usposabljanj.

(2) Pri pripravi in izvedbi programov iz prejšnjega odstavka, ki se nanašajo na lokalne skupnosti, center za podpore sodeluje z organi lokalne skupnosti, ki so pristojni za učinkovito rabo energije in obnovljive vire energije.

(3) Center za podpore na spletu objavi informacije o učinkoviti rabi energije in obnovljivih virih energije za različne skupine oseb, in sicer:

- informacije o neto koristih, stroških ter energetski učinkovitosti naprav in sistemov za ogrevanje, hlajenje in proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov,
- informacije o programih podpore za ukrepe energetske učinkovitosti in obnovljivih virov energije,
- informacije o sistemih certificiranja oziroma inštalaterjih energetskih naprav za uporabo obnovljivih virov in seznam certificiranih inštalaterjev, ki vključujejo ime, priimek in kontaktne podatke,
- smernice za najboljšo kombinacijo obnovljivih virov energije, tehnologije z visokim izkoristkom ter daljinskega ogrevanja in hlajenja pri načrtovanju, projektiranju, gradnji in prenovi poslovnih, industrijskih in stanovanjskih območij,
- informacije o razpoložljivosti in okoljskih prednostih različnih obnovljivih virov energije, namenjenih uporabi v prometu,

- informacije o razpoložljivih mehanizmih za povečanje energetske učinkovitosti,
- informacije o energetskih izkaznicah,
- informacije o finančnih in pravnih okvirih za izvajanje ukrepov za povečanje energetske učinkovitosti,
- informacije o vplivu ukrepov povečanja energijske učinkovitosti na izboljšanje kakovosti notranjega okolja.

(4) Center za podpore objavi geografski prikaz možnosti za uporabo obnovljivih virov energije in podatke o prejemnikih subvencij za projekte za povečanje učinkovitosti rabe energije in za uporabo obnovljivih virov energije, ki vključujejo ime oziroma firmo prejemnika, naslov prejemnika ter vrsto in velikost financiranega projekta.

(5) Sredstva za izvajanje programov iz tega člena, ki jih izvaja center za podpore, se zagotovijo iz sredstev za izvajanje programa za povečanje energetske učinkovitosti Eko sklada iz prejšnjega člena.

(6) Ne glede na določbe tega člena lahko informacije o ukrepih za povečanje energetske učinkovitosti in uporabe obnovljivih virov energije porabnikom energije nudijo vsi udeleženci na trgu energetskih storitev, vključno z dobavitelji energije in izvajalci energetskih storitev.

56. člen (energetsko svetovanje)

(1) Energetsko svetovanje za učinkovito rabo energije se organizira z mrežo svetovalnih pisarn.

(2) Eko sklad organizira in vodi svetovanje iz prejšnjega odstavka.

(3) Eko sklad organizira mrežo svetovalnih pisarn v sodelovanju z zainteresiranimi lokalnimi skupnostmi.

(4) Program dejavnosti izobraževanja, informiranja in svetovanja poleg podajanja nasvetov lahko vsebuje pripravo in uporabo promocijskega, informacijskega gradiva ter drugih navodil, pripomočkov in orodij za ta namen.

(5) Energetsko svetovanje se sofinancira iz sredstev za izvajanje programa za povečanje energetske učinkovitosti Eko sklada in iz sredstev lokalnih skupnosti.

57. člen (izvajalci energetskega svetovanja)

(1) Dejavnost informiranja in svetovanja iz prejšnjega člena opravljajo neodvisni strokovnjaki posamezniki, ki:

- so opravili usposabljanje za neodvisne strokovnjake za izdelavo energetskih izkaznic pri organizaciji iz 44. člena tega zakona in
- imajo veljavno licenco neodvisnega strokovnjaka za izdelavo energetskih izkaznic iz 40. člena tega zakona.

(2) V okviru izvajanja energetskega svetovanja iz prejšnjega člena se organizira tudi redno dodatno strokovno usposabljanje za izvajalce energetskega svetovanja.

58. člen (zagotavljanje informacij o energetskih storitvah)

- (1) Ministrstvo spodbuja trg energetskih storitev tako, da:
- objavlja informacije o razpoložljivih pogodbah o energetskih storitvah, vključno z vzorčnimi pogodbami za pogodbeno zagotavljanje prihranka energije,
 - objavlja informacije o najboljših praksah pri pogodbenem zagotavljanju prihranka energije.

(2) V pogodbe za zagotavljanje prihranka energije, sklenjene z javnim sektorjem, ali med razpisne pogoje, ki so z njimi povezani, so vključeni vsaj:

- a) jasen in pregleden seznam ukrepov za povečanje učinkovitosti, ki jih je treba izvajati, ali rezultatov povečanja učinkovitosti, ki jih je treba doseči,
- b) zagotavljeni prihranki, ki bodo doseženi z izvajanjem ukrepov iz pogodbe,
- c) trajanje in ključne točke pogodbe, pogoji in odpovedni rok,
- č) jasen in pregleden seznam obveznosti vsake pogodbenice,
- d) referenčni datumi za določitev doseženih prihrankov,
- e) jasen in pregleden seznam faz pri izvajanju ukrepa ali paketa ukrepov, in če je ustrezno, s tem povezanih stroškov,
- f) obveznost, da se v celoti izvajajo ukrepi iz pogodbe, in dokumentiranje vseh sprememb med projektom.
- g) predpisi, ki določajo vključitev enakovrednih zahtev v katero koli podizvajalsko pogodbo s tretjimi stranmi,
- h) jasen in pregleden prikaz finančnih posledic projekta in porazdelitev deleža obeh strani pri doseženih denarnih prihrankih (plačilo ponudniku storitve),
- i) jasne in pregledne določbe o merjenju in preverjanju doseženih zagotovljenih prihrankov, preverjanju kakovosti in jamstvih,
- j) določbe, ki pojasnjujejo postopke v primeru spreminjanja okvirnih pogojev, ki vplivajo na vsebino in rezultat pogodbe (tj. spremembe pri cenah energije, intenzivnosti rabe obrata),
- k) podrobnosti o obveznostih vsake pogodbenice in kaznih za njihovo kršitev.

VIII. poglavje: INŠPEKCIJSKI NADZOR

59. člen (inšpekcijski nadzor)

(1) Inšpektorat, pristojen za energijo (v nadaljnjem besedilu: energetska inšpekcija), izvaja nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in na njegovi podlagi izdanih podzakonskih predpisov, razen tistih določb, za katere je v tem zakonu izrecno določeno, da nadzor nad njihovim izvajanjem izvaja agencija oziroma pristojni inšpektorat iz drugega ali tretjega odstavka tega člena.

(2) Inšpektorat, pristojen za nadzor trga (v nadaljnjem besedilu: tržni inšpektorat), izvaja nadzor nad okoljsko primerno zasnovo proizvodov, povezanih z energijo, iz 47. člena tega zakona in energijskim označevanjem iz 48. člena tega zakona ter nad izvajanjem 3. do 6. člena, drugega in četrtega odstavka 9. člena, trinajstega odstavka 11. člena ter tretjega odstavka 20. člena Uredbe 2017/1369/EU in delegiranih aktov, sprejetih na podlagi Uredbe 2017/1369/EU, na trgu.

(3) Tržni inšpektorat izvaja nadzor nad izpolnjevanjem obveznosti glede oglaševanja energetskih izkaznic iz devetega odstavka 31. člena tega zakona.

(4) Za izvajanje inšpekcijskega nadzora po tem zakonu se uporabljajo določbe zakona, ki ureja inšpekcijski nadzor, kolikor posamezna vprašanja s tem zakonom niso urejena drugače.

60. člen (pooblastila inšpektorjev pri nadzoru nad proizvodi, povezanimi z energijo)

(1) Pri nadzoru nad izpolnjevanjem zahtev glede okoljsko primerne zasnove in energijskega označevanja proizvodov ima inšpektor, pristojen za trg, poleg pooblastil po zakonu, ki ureja inšpekcijski nadzor, in zakonu, ki ureja tržno inšpekcijo, še naslednja pooblastila:

- a) izvesti ustrezne preglede in preskuse proizvodov glede skladnosti;
- b) v primeru dvoma o točnosti podatkov od dobavitelja ali distributerja zahtevati, da se zagotovijo dokazila o točnosti podatkov, ki jih vsebujejo nalepke in informacijski listi proizvodov;
- c) odrediti odpravo nepravilnosti in pomanjkljivosti;
- č) zahtevati potrebne informacije in vpogled v izdane listine o skladnosti ter v tehnično dokumentacijo;
- d) brezplačno odvzeti vzorce proizvodov;
- e) prepovedati uporabo listin o skladnosti za neskladne proizvode;
- f) zahtevati, da so proizvodi pravilno označeni;
- g) odrediti odstranitev nedovoljenih oznak in prepovedati nedovoljeno rabo nalepke;
- h) do predložitve dokazil o skladnosti proizvoda ali izpolnjevanja zahtev iz prvega odstavka 47. člena ali prvega odstavka 48. člena tega zakona prepovedati dajanje proizvoda na trg, omejiti njegovo dostopnost na trgu ali prepovedati njegovo uporabo;
- i) prepovedati prikazovanje neskladnega proizvoda, dokler se ne označi z vidno navedbo, da proizvod ne bo dan v promet ali uporabo, dokler se ne zagotovi njegova skladnost;
- j) odrediti odpravo ugotovljenih neskladnosti v primernem časovnem obdobju, če se neskladnost nadaljuje, pa prepovedati dajanje proizvoda na trg, omejiti dostopnost proizvoda na trgu ali prepovedati uporabo proizvoda;
- k) zahtevati, da se proizvodi opremijo s predpisanimi nalepkami in podatki, odrediti odstranitev nedovoljenih nalepk, znakov, simbolov ali napisov;
- l) v času, ki je potreben za izvedbo pregledov in preskusov, začasno prepovedati dobavo, ponudbo dobave ali razstavljanje proizvodov, če obstaja utemeljen sum, da so ti proizvodi neskladni s predpisi;
- m) zahtevati, da se nalepka, tudi prevrednotena, vidno prikaže, tudi pri spletni prodaji na daljavo;
- n) zahtevati podatke v skladu s šestim odstavkom 12. člena Uredbe 2017/1369/EU;
- o) v primeru neskladnosti zahtevati povračilo stroškov pregleda dokumentacije in fizičnih preskusov proizvodov;
- p) zahtevati elektronsko različico tehnične dokumentacije;
- r) zahtevati od dobavitelja podatek, ali je od končnega uporabnika pridobil izrecno soglasje za vse spremembe, ki jih je na proizvodu, povezanem z energijo, izvedel s posodobitvami.

(2) Pri nadzoru nad izpolnjevanjem zahtev glede okoljsko primerne zasnove iz 47. člena tega zakona in energijskega označevanja proizvodov iz 48. člena tega zakona ima inšpektor, pristojen za trg, poleg pooblastil po zakonu, ki ureja inšpekcijski nadzor, in zakonu, ki ureja tržno inšpekcijo, še pooblastilo za izrek prepovedi zavajajočega oglaševanja.

(3) Če pristojni inšpekcijski organ ne razpolaga s potrebnim strokovnim znanjem ali opremo za odvzem in pregled ali preskus vzorca, za izvedbo teh dejanj določi strokovnjaka ali organizacijo, ki ima potrebno strokovno znanje. Šteje se, da ima akreditirana organizacija potrebno strokovno znanje.

(4) Kadar pristojni inšpekcijski organ sprejme odločitev o prepovedi ali omejitvi trgovanja ali uporabe proizvoda ali odloči, da se proizvod umakne s trga, se priglasijo zaščitna klavzula v skladu s predpisom, ki določa način mednarodne izmenjave informacij o ukrepih in dejanjih, ki omejujejo trgovanje s proizvodi. V obvestilu se navedejo naslednji razlogi za odločitev:

- neizpolnjevanje zahtev izvedbenega predpisa;
- nepravilna uporaba harmoniziranih standardov ali
- pomanjkljivosti v harmoniziranih standardih.

Te odločitve morajo biti dostopne javnosti.

(5) Ob prijavi fizične ali pravne osebe, v kateri je izkazana verjetnost, da je proizvod na trgu ali v uporabi neskladen, je inšpektor dolžan ukrepati v skladu z zakonom, ki ureja inšpekcijski nadzor.

61. člen
(posebnosti nadzora nad energetskimi izkaznicami)

(1) Energetska inšpekcija v primeru ugotovljenih nepravilnosti osebi, ki je izdala energetska izkaznico, odredi odpravo nepravilnosti ali izdajo nove energetske izkaznice ter kopijo zapisnika in odločbe pošlje ministrstvu, ki lahko začne postopek iz 45. člena tega zakona.

(2) Energetska inšpekcija ministrstvu poroča o izvajanju inšpekcijskega nadzora in predlaga ustrezne ukrepe za izboljšanje stanja.

62. člen
(dolžnost zavezancev)

Pravne ali fizične osebe ali posameznik morajo energetskemu inšpektorju omogočiti oziroma zagotoviti nemoteno izvajanje inšpekcijskega nadzora mu omogočiti vstop v objekt ter dostop do energetskih naprav, omrežij, postrojev in napeljav ter mu dati na voljo vse zahtevane podatke, tehnično dokumentacijo, druge listine in poročila.

X. poglavje: KAZENSKE DOLOČBE

63. člen
(prekrški glede prispevka za energetska učinkovitost, prihrankov energije in obveznega deleža uporabe obnovljivih virov energije)

- (1) Z globo od 15.000 do 250.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če:
- ne obračunava prispevka za energetska učinkovitost končnim odjemalcem ali zbranih sredstev ne nakaže Eko skladu (tretji odstavek 8. člena);
 - ne dosega predpisane višine prihrankov energije pri končnih odjemalcih in v tem primeru tudi ne plača Eko skladu predpisanega zneska kot nadomestila za nedoseganje prihrankov energije (tretji in četrti odstavek 10. člena);
 - kot distributer toplote ne zagotovi obveznega deleža uporabe obnovljivih virov energije, soproizvodnje in odvečne toplote v sistemih daljinskega ogrevanja v predpisanem roku (50. člen).

(2) Z globo od 3.000 do 150.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 2.000 do 10.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

64. člen
(prekrški glede prihrankov energije, energetskih pregledov, obveščanja in zaračunavanja stroškov končnim uporabnikom ter polnilnih mest)

- (1) Z globo od 5.000 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če:
- a) agenciji ne pošlje poročila o doseganju prihrankov v predpisanem roku (prvi odstavek 13. člena);

- b) kot velika družba ne izvede energetskega pregleda (drugi odstavek 16. člena);
- c) končnemu odjemalcu ne zagotovi na predpisani način informacij o merjenju ali obračunu porabe zemeljskega plina (21. člen);
- č) končnemu porabniku ne zagotovi na predpisani način informacij o merjenju ali obračunu porabe toplote za ogrevanje, hlajenje ali sanitarno toplo vodo (22. člen);
- d) končnim odjemalcem zaračuna morebitne stroške dostopa do informacij o merjenju ali obračunu za zemeljski plin ali če pogojuje dostop do informacij o merjenju in obračunu s plačilom stroškov (23. člen);
- e) končnim porabnikom, ki imajo nameščene individualne števec za merjenje porabe toplote za ogrevanje, hlajenje in sanitarno toplo vodo, zaračuna morebitne stroške dostopa do informacij o merjenju in obračunu porabe toplote ali če pogojuje dostop do informacij o merjenju in obračunu s plačilom stroškov (prvi odstavek 24. člena);
- f) končnim porabnikom v večstanovanjski stavbi ali drugi stavbi, ki ima nameščene individualne delilnike stroškov ogrevanja, zaračuna stroške v zvezi z merjenjem, odčitavanjem, razdelitvijo stroškov med končne porabnike ali sestavo obračunov v nasprotju z drugim odstavkom 24. člena tega zakona;
- g) kot investitor pri graditvi ali večjih prenovi nestanovanjske ali stanovanjske stavbe ne zagotovi namestitve predpisanega števila polnilnih mest in infrastrukture za napeljavo vodov za električna vozila (prvi, drugi in četrti odstavek 29. člena).

(2) Z globo od 5.000 do 125.000 eurov se za prekrške iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 2.000 do 10.000 eurov se za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

65. člen

(prekrški glede namestitve števcov in rednih pregledov ogrevalnih ter klimatskih sistemov)

- (1) Z globo od 1.000 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če:
- kot investitor ne zagotovi, da se nove stavbe, ki imajo centralni vir ogrevanja za sanitarno vodo ali se oskrbujejo iz sistemov daljinskega ogrevanja ali daljinskega hlajenja, opremijo z individualnimi števci za merjenje porabe toplote, hlajenja ali sanitarne tople (prvi odstavek 19. člena);
 - kot lastnik stavbe ali njenega posameznega dela, v katerega je vgrajen klimatski sistem, ne zagotovi rednega pregleda klimatskega sistema (prvi, drugi in deveti odstavek 35. člena);
 - kot lastnik stavbe ali njenega posameznega dela, v katerega je vgrajen ogrevalni sistem, ne zagotovi rednega pregleda ogrevalnega sistema (prvi, drugi in deseti odstavek 36. člena).

(2) Z globo od 1.000 do 10.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 100 do 500 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ali odgovorna oseba v državnem organu ali samoupravni lokalni skupnosti.

(4) Z globo 100 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje posameznik.

66. člen

(prekrški glede energetskih izkaznic)

(1) Z globo 1.000 eurov se za prekršek kaznuje posameznik, če kot neodvisni strokovnjak ravna v nasprotju z obveznostmi iz tretjega odstavka 39. člena tega zakona.

(2) Z globo 300 eurov se za prekršek kaznuje lastnik stavbe ali posameznega dela stavbe, če:

– pri prodaji ali oddaji stavbe ali posameznega dela stavbe v najem kupcu oziroma najemniku najpozneje pred sklenitvijo pogodbe ne predloži izvirnika ali kopije veljavne energetske izkaznice stavbe ali njenega posameznega dela (drugi odstavek 31. člena);

– če pri prodajanju in oddajanju stavbe ali posameznega dela stavbe v najem ne zagotovi, da se pri oglaševanju navedejo energijski kazalniki energetske učinkovitosti stavbe ali posameznega dela stavbe iz energetske izkaznice (deveti odstavek 31. člena).

(3) Z globo 100 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ali odgovorna oseba v državnem organu ali samoupravni lokalni skupnosti.

(4) Z globo 1.000 eurov se za prekršek kaznuje upravljavec stavbe ali posameznega dela stavbe, ki je pravna oseba, če ne zagotovi namestitve veljavne energetske izkaznice na vidno mesto (prvi odstavek 34. člena).

(5) Z globo 500 eurov se za prekršek iz četrtega odstavka tega člena kaznuje upravljavec stavbe ali posameznega dela stavbe, ki je samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(6) Z globo od 100 do 500 eurov se za prekršek iz četrtega odstavka kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ali odgovorna oseba v državnem organu ali samoupravni lokalni skupnosti.

67. člen

(prekrški glede merjenja in obračunavanja stroškov porabe toplote)

(1) Z globo 2.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če:

- kot dobavitelj toplote iz omrežja ali upravljavec skupne kotlovnice ne obračunava stroškov porabe toplote posamezne stavbe na podlagi meritev porabe toplote na ravni posameznih stavb (tretji odstavek 18. člena);
- kot dobavitelj toplote iz omrežja ali upravljavec skupne kotlovnice ne obračunava stroškov ogrevanja, hlajenja in priprave tople sanitarne vode v večstanovanjskih stavbah in drugih stavbah z najmanj štirimi posameznimi deli po dejanski porabi toplote za vsak posamezen del (četrti odstavek 19. člena);
- kot izvajalec obračuna stroškov ne obračunava stroškov ogrevanja, hlajenja in priprave tople sanitarne vode toplote v večstanovanjskih stavbah in drugih stavbah z najmanj štirimi posameznimi deli po dejanski porabi toplote za vsak njen posamezen del (četrti odstavek 19. člena).

(2) Z globo 1.200 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 100 do 500 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

- (4) Z globo od 1.000 do 5.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če:
- kot lastnik stavbe ali posameznega dela stavbe ne zagotovi merjenja porabe toplote posamezne stavbe z namestitvijo števca na mesto oddaje (drugi odstavek 18. člena);
 - kot lastnik posameznega dela v obstoječi večstanovanjski stavbi ali drugi stavbi z najmanj štirimi posameznimi deli, ki ima centralni vir ogrevanja ali hlajenja ali je oskrbovana iz sistema daljinskega ogrevanja ali daljinskega hlajenja, ne zagotovi namestitve merilne naprave za merjenje porabe toplote, hlajenja oziroma pripravo sanitarne tople vode, ki omogočajo odčitek dejanske porabe toplote posameznega dela stavbe (drugi odstavek 19. člena);
 - kot lastnik posameznega dela v obstoječi večstanovanjski stavbi ali drugi stavbi z najmanj štirimi posameznimi deli, ki ima centralni vir ogrevanja ali hlajenja ali je oskrbovana iz sistema daljinskega ogrevanja ali daljinskega hlajenja, ne zagotovi namestitve individualnih delilnikov stroškov ogrevanja na posameznem radiatorju (tretji odstavek 19. člena);
 - kot lastnik stavbe ne zagotovi, da so števci in delilniki stroškov iz 18. in 19. člena tega zakona naprave z daljinskim odčitavanjem (20. člen).

(5) Z globo od 100 do 500 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba v državnem organu ali samoupravni lokalni skupnosti.

(6) Z globo 200 eurov se za prekršek iz četrtega odstavka tega člena kaznuje posameznik.

(7) Z globo od 300 do 500 eurov se za prekršek kaznuje zavezanec za vzpostavitev sistema upravljanja z energijo, ki je pravna oseba, če v roku iz četrtega odstavka 15. člena tega zakona ne vnese predpisanih podatkov o rabi energije v stavbi ali posameznem delu stavbe, ki je v njenem upravljanju.

(8) Z globo od 100 do 200 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba v državnem organu ali samoupravni lokalni skupnosti.

(9) Z globo od 200 do 500 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če kot lastnik stavbe ne hrani dokumentacije v skladu z določbami tega zakona (peti odstavek 28. člena).

(10) Z globo od 100 do 500 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ter odgovorna oseba v državnem organu ali samoupravni lokalni skupnosti.

(11) Z globo 100 eurov se za prekršek iz devetega odstavka tega člena kaznuje posameznik.

68. člen **(prekrški glede okoljskih zahtev za proizvode)**

(1) Z globo od 5.000 do 20.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če kot dobavitelj da na trg oziroma začne uporabljati proizvod, povezan z energijo, in:

- proizvod ne izpolnjuje predpisanih tehničnih zahtev glede okoljsko primerne zasnove proizvodov (prva alineja prvega odstavka 47. člena tega zakona);
- ne naredi ocene skladnosti proizvoda (druga alineja prvega odstavka 47. člena tega zakona);
- ne izda izjave Evropske unije o skladnosti (tretja alineja prvega odstavka 47. člena tega zakona);
- ne izdelava oziroma ne hrani tehnične dokumentacije na predpisani način (četrti alineja prvega odstavka in drugi odstavek 47. člena tega zakona);
- ne zagotovi informacij za končne uporabnike v slovenskem jeziku (šesta alineja prvega odstavka 47. člena tega zakona);
- ne zagotovi tehnične dokumentacije nadzornemu organu (četrti odstavek 47. člena tega zakona);

- označi proizvod z znakom, ki uporabnike zavaja glede skladnosti (peti odstavek 47. člena tega zakona).

(2) Z globo od 3.000 do 10.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če je kot dobavitelj dal na trg oziroma začel uporabljati proizvod, povezan z energijo.

(3) Z globo od 250 do 500 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

69. člen **(prekršek glede označevanja proizvodov)**

(1) Z globo od 500 do 1.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če kot dobavitelj ne označi proizvoda z znakom skladnosti CE (peta alineja prvega odstavka 47. člena tega zakona).

(2) Z globo od 250 do 500 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

70. člen **(prekršek glede tehnične dokumentacije proizvoda in zagotovitve informacij)**

- (1) Z globo od 2.000 do 5.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če kot distributer:
- ne zagotovi informacij za končne uporabnike v slovenskem jeziku (šesta alineja prvega odstavka 47. člena tega zakona);
 - ne zagotovi tehnične dokumentacije nadzornemu organu (četrti odstavek 47. člena tega zakona).

(2) Z globo od 1.000 do 3.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kot distributer kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 200 do 400 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

71. člen **(prekrški glede energijskega označevanja proizvodov)**

(1) Z globo od 3.000 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če kot dobavitelj da na trg oziroma začne uporabljati proizvod in:

- ne zagotovi izvedbe merilnih postopkov (prva alineja prvega odstavka 48. člena tega zakona);
- ne opremi proizvodov z nalepko in informacijskim listom proizvoda (druga alineja prvega odstavka 48. člena tega zakona);
- ne zagotovi pravilne oblike in vsebine nalepke ter informacijskega lista proizvoda (tretji odstavek 48. člena tega zakona);
- ne izdela ali ne hrani tehnične dokumentacije, ki zadostuje za oceno točnosti podatkov na nalepki in informacijskem listu proizvoda, v skladu s tretjo alinejo prvega odstavka 48. člena tega zakona, tretjim odstavkom 3. člena in šestim odstavkom 4. člena Uredbe 2017/1369/EU in delegiranimi akti, sprejetimi na podlagi Uredbe 2017/1369/EU;

- ne zagotovi elektronske različice tehnične dokumentacije za proizvode, dane na trg ali v uporabo, v skladu s tretjim odstavkom 20. člena Uredbe 2017/1369/EU;
- ne vnese proizvoda v zbirko podatkov o izdelkih in v predpisanem roku ne zagotovi elektronske različice tehnične dokumentacije v skladu s 4. členom Uredbe 2017/1369/EU.

(2) Z globo od 2.000 do 5.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če kot dobavitelj da na trg oziroma začne uporabljati proizvod.

(3) Z globo od 200 do 400 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

72. člen

(prekrški glede nalepk, posodobitve proizvoda in tehnične dokumentacije)

(1) Z globo od 1.000 do 2.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če kot dobavitelj oziroma distributer:

- trgovcem brezplačno ne zagotovi potrebne nalepke, tudi prevrednotene nalepke, in informacijskega lista proizvoda v skladu s prvim in drugim odstavkom 3. člena Uredbe 2017/1369/EU;
- ne pridobi soglasja končnega uporabnika proizvoda za izvedbo posodobitev proizvoda v skladu s četrtem odstavkom 3. člena Uredbe 2017/1369/EU;
- na poziv nadzornega organa ne priskrbi potrebne tehnične dokumentacije, iz katere je razvidna pravilnost podatkov na nalepki in informacijskem listu proizvoda, v skladu s tretjim odstavkom 3. člena Uredbe 2017/1369/EU.

(2) Z globo od 800 do 1.500 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki je dobavitelj ali distributer.

(3) Z globo od 200 do 400 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

73. člen

(prekrški glede energijskega označevanja proizvodov)

(1) Z globo od 1.000 do 2.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če kot dobavitelj, distributer ali trgovec:

- a) ne zagotovi pravilne nalepke, pravilne vsebine nalepke in pravilnega informacijskega lista proizvoda v slovenskem jeziku (tretji odstavek 48. člena tega zakona);
- b) vidno ne prikaže nalepke, tudi pri spletni prodaji na daljavo, v skladu s točko a prvega odstavka 5. člena Uredbe 2017/1369/EU;
- c) končnim uporabnikom ne da na voljo informacijskega lista proizvoda, vključno na zahtevo končnega uporabnika na prodajnih mestih tudi v fizični obliki, v skladu s točko b prvega odstavka 5. člena Uredbe 2017/1369/EU;
- č) v vizualnih oglasih ali tehničnem promocijskem gradivu za določeni model ne navede razreda energijske učinkovitosti izdelka in razpona razredov energijske učinkovitosti na nalepki v skladu z ustreznim delegiranim aktom v skladu s točko a 6. člena Uredbe 2017/1369/EU;
- d) ne sodeluje z organi za nadzor trga in na lastno pobudo ali zahtevo organov za nadzor trga nemudoma ne ukrepa za odpravo primerov neskladnosti z zahtevami iz Uredbe 2017/1369/EU in ustreznih delegiranih aktov, ki so v njihovi pristojnosti v skladu s točko b 6. člena Uredbe 2017/1369/EU;

- e) za proizvode, zajete v delegiranih aktih, daje na voljo ali prikazuje druge nalepke, znake, simbole ali napise, ki ne izpolnjujejo zahtev iz Uredbe 2017/1369/EU in ustreznih delegiranih aktov v skladu s točko c 6. člena Uredbe 2017/1369/EU;
- f) za proizvode, ki niso zajeti v delegiranih aktih ali povezani z energijo, zagotovi ali prikazuje nalepke, ki posnemajo nalepko, določeno Uredbi 2017/1369/EU in ustreznih delegiranih aktih v skladu s točkama d in e 6. člena Uredbe 2017/1369/EU;
- g) ne izvede pravilnega postopka za uvedbo in prevrednotenje nalepk v skladu z 11. členom Uredbe 2017/1369/EU;
- h) ne izvede vseh ustreznih popravljalnih ali omejevalnih ukrepov v skladu z drugim odstavkom 9. člena Uredbe 2017/1369/EU glede vseh zadevnih izdelkov, katerih dostopnost je omogočila na trgu po vsej Evropski uniji, v skladu s četrtem odstavkom 9. člena Uredbe 2017/1369/EU.

(2) Z globo od 800 do 1.500 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki je dobavitelj, distributer ali trgovec.

(3) Z globo od 200 do 400 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

74. člen **(prekrški glede poročanja o proizvodih)**

(1) Z globo od 400 do 800 eurov se kaznuje proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik ali uvoznik ali distributer, ki je pravna oseba, če ne poroča ministrstvu o količini proizvodov, danih na trg v Republiki Sloveniji, in o njihovem energijskem razredu v skladu z 49. členom.

(2) Z globo od 200 do 400 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki je proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik ali uvoznik ali distributer.

(3) Z globo 100 do 200 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

75. člen **(prekrški glede preprečevanja ali onemogočanja inšpekcijskega nadzora)**

(1) Z globo od 15.000 do 250.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če prepreči energetske inšpektorju opraviti naloge inšpekcijskega nadzora ali mu jih ne omogoči opraviti ali mu noče dati potrebnih podatkov (62. člen tega zakona).

(2) Z globo od 15.000 do 150.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 2.000 do 10.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(4) Z globo od 400 do 2.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje posameznik.

76. člen

(višina globe v hitrem prekrškovnem postopku)

Za prekrške iz tega zakona se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.

XI. poglavje: PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

77. člen

(dolgoročna strategija energetske prenove stavb)

Dolgoročna strategija za spodbujanje naložbe prenove stavb, ki je bila sprejeta na podlagi 348. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo in 65/20), se šteje za dolgoročno strategijo prenove stavb iz 9. člena tega zakona.

78. člen

(prehodno obdobje doseganje prihrankov energije)

(1) Dobavitelji električne energije, toplote, plina in trdnih goriv končnim odjemalcem morajo v letu 2020 doseči prihranke v višini 0,75 % prodane energije v letu 2019.

(2) Dobavitelji tekočih goriv morajo v letu 2020 doseči prihranke v višini 0,25 % prodanega motornega bencina in dizelskega goriva v letu 2019.

79. člen

(ocena stroškovne učinkovitosti naprednih merilnih sistemov na področju zemeljskega plina)

Ocena stroškovne učinkovitosti uvedbe naprednih merilnih sistemov, ki jo je agencija izdelala na podlagi 174. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo in 65/20), se šteje za oceno stroškovne učinkovitosti iz 17. člena tega zakona.

80. člen

(prehodno obdobje za namestitve individualnih števecv toplote v posameznih delih novih večstanovanjskih stavb)

Zahteva za namestitve individualnih števecv toplote iz prvega odstavka 19. člena tega zakona se uporablja za večstanovanjske stavbe, za katere je bila vloga za izdajo gradbenega dovoljenja vložena po uveljavitvi tega zakona.

81. člen

(prehodno obdobje v zvezi z daljinskim odčitavanjem)

(1) Zahteva iz 20. člena tega zakona se uporablja za števecv in delilnike stroškov ogrevanja, ki so nameščeni od 25. oktobra 2020 dalje.

(2) Števecv in delilnike stroškov ogrevanja, ki so bili nameščeni do 25. oktobra 2020 in jih ni mogoče daljinsko odčitati, lastniki stavb in njihovih posameznih delov do 1. januarja 2027 opremijo s funkcijo daljinskega odčitavanja ali jih nadomestijo z napravami z daljinskim odčitavanjem, razen kadar to ni stroškovno učinkovito.

82. člen
(obveščanje končnih porabnikov o porabi toplote v prehodnem obdobju)

(1) Četrty odstavek 22. člena tega zakona se začne uporabljati 1. januarja 2022.

(2) Kadar so nameščeni števcy ali delilniki stroškov ogrevanja z daljinskim odčitavanjem, se informacija o porabi na podlagi dejanske porabe ali odčitanih podatkov z delilnikov stroškov ogrevanja od 25. oktobra 2020 do 1. januarja 2022 končnim porabnikom zagotavlja vsaj vsako četrletje, in sicer na zahtevo ali če so končni odjemalci izbrali možnost elektronskega prejemanja obračuna, sicer pa dvakrat na leto.

83. člen
(uporaba določb glede zahtev za skoraj ničenergijske stavbe)

Prvi odstavek 25. člena tega zakona se začne uporabljati za nove stavbe, za katere so vloge za izdajo gradbenega dovoljenja vložene od 31. decembra 2020 dalje.

84. člen
(akcijski načrt za skoraj ničenergijske stavbe)

Akcijski načrt za skoraj ničenergijske stavbe, ki je bil sprejet na podlagi 331. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo in 65/20), se šteje za akcijski načrt iz 26. člena tega zakona.

85. člen
(izdelava študije izvedljivosti alternativnih sistemov za oskrbo z energijo v prehodnem obdobju)

Ne glede na 27. člen tega zakona se glede obveznosti in načina izdelave študije izvedljivosti alternativnih sistemov za oskrbo z energijo za nove stavbe, za katere je bila vloga za izdajo gradbenega dovoljenja vložena pred uveljavitvijo tega zakona, uporabljajo dosedanji predpisi.

86. člen
(prehodno obdobje za namestitev polnilnih mest za električna vozila)

(1) Prvi in četrty odstavek 29. člena tega zakona se uporabljata za stavbe, za katere je bila vloga za izdajo gradbenega dovoljenja vložena po uveljavitvi tega zakona.

(2) Drugi odstavek 29. člena tega zakona se uporablja od 1. januarja 2025 dalje.

87. člen
(prehodno obdobje za namestitev sistemov za avtomatizacijo in nadzor stavb v nestanovanjskih stavbah)

(1) Prvi odstavek 37. člena tega zakona se uporablja za stavbe, za katere je bilo gradbeno dovoljenje izdano po uveljavitvi tega zakona.

(2) Nestanovanjske stavbe, ki imajo nameščen ogrevalni sistem, klimatski sistem, sistem za kombinirano ogrevanje in prezračevanje ali sistem za kombinirano klimatizacijo in prezračevanje z nazivno izhodno močjo nad 290 kW, se morajo do leta 2025 opremiti s sistemi za avtomatizacijo in

nadzor stavb, razen če bi bila namestitvev teh sistemov v obstoječe stavbe tehnično neizvedljiva in ekonomsko neupravičena.

88. člen
(pridobljene pravice izvajalcev usposabljanja za pridobitev licenc, neodvisnih strokovnjakov in izdajateljev energetskega izkaznic)

(1) Odločbe o izbiri izvajalca usposabljanja za pridobitev licenc, ki so bile izdane izvajalcem usposabljanja na podlagi 345. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo in 65/20), se štejejo za skladne s tem zakonom.

(2) Odločbe o podelitvi pooblastila za izdajanje energetskega izkaznic, ki so bile izdane izdajateljem energetskega izkaznic na podlagi 339. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo in 65/20), se štejejo za skladne s tem zakonom.

(3) Licence neodvisnih strokovnjakov za izdelavo energetskega izkaznic, licence neodvisnih strokovnjakov za preglede klimatskih sistemov in licence neodvisnih strokovnjakov za preglede ogrevalnih sistemov, ki so bile izdane na podlagi 341. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo in 65/20), se štejejo za skladne s tem zakonom.

89. člen
(prehodno obdobje za izvajalce energetskega svetovanja)

Izvajalci energetskega svetovanja iz 58. člena tega zakona, ki na dan uveljavitve tega zakona izvajajo svetovanje, morajo pridobiti licenco neodvisnega strokovnjaka za izdelavo energetskega izkaznic iz druge alineje 58. člena tega zakona do 1. januarja 2024.

90. člen
(obvezna uporaba obnovljivih virov energije, soproizvodnje in odvečne toplote v sistemih daljinskega ogrevanja)

Distributerji toplote iz sistemov daljinskega ogrevanja ali daljinskega hlajenja morajo obveznost iz prvega odstavka 50. člena tega zakona izpolniti do 31. decembra 2025.

91. člen
(prekrškovni, inšpekcijski in upravni postopki v teku)

Prekrškovni, inšpekcijski in upravni postopki v zadevah s področja tega zakona, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, se dokončajo po dosedanjih predpisih.

92. člen
(izvršilni predpisi)

Izvršilni predpisi iz šestega odstavka 28. člena, desetega odstavka 35. člena, enajstega odstavka 36. člena, osmega odstavka 40. člena glede neodvisnih strokovnjakov za preglede ogrevalnih sistemov ter iz drugega odstavka 53. člena se izdajo v enem letu od uveljavitve tega zakona.

93. člen
(prenehanje uporabe)

Z uveljavitvijo tega zakona se preneha uporabljati Pravilnik o metodologiji izdelave in vsebini študije izvedljivosti alternativnih sistemov za oskrbo stavb z energijo (Uradni list RS, št. 35/08), razen v postopkih za pridobitev gradbenega dovoljenja za nove stavbe iz 79. člena tega zakona, v katerih se uporablja do dokončanja teh postopkov.

94. člen (podaljšanje veljavnosti)

(1) Pravilnik o metodologiji za izdelavo in vsebini energetskega pregleda (Uradni list RS, št. 41/16), izdan na podlagi drugega odstavka 354. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo in 65/20), še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi sedmega odstavka 16. člena tega zakona.

(2) Uredba o tehničnih zahtevah za okoljsko primerno zasnovo proizvodov, povezanih z energijo (Uradni list RS, št. 76/14), izdana na podlagi sedmega odstavka 327. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo in 65/20), še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi sedmega odstavka 47. člena tega zakona.

(3) Pravilnik o načinu delitve in obračunu stroškov za toploto v stanovanjskih in drugih stavbah z več posameznimi deli (Uradni list RS, št. 82/15 in 61/16), izdan na podlagi tretjega odstavka 357. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo in 65/20), še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi šestega odstavka 19. člena tega zakona.

(4) Pravilnik o usposabljanju, licencah in registru licenc neodvisnih strokovnjakov za redne preglede klimatskih sistemov (Uradni list RS, št. 18/16), izdan na podlagi sedmega odstavka 341. člena ter za izvajanje drugega in petega odstavka 341. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo in 65/20), še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi osmega odstavka 40. člena tega zakona.

(5) Pravilnik o usposabljanju, licencah in registru licenc neodvisnih strokovnjakov za izdelavo energetskih izkaznic (Uradni list RS, št. 30/18), izdan na podlagi sedmega odstavka 341. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo in 65/20), še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi osmega odstavka 40. člena tega zakona.

(6) Pravilnik o metodologiji izdelave in izdaji energetskih izkaznic stavb (Uradni list RS, št. 92/14 in 47/19), izdan na podlagi osmega odstavka 333. člena, četrtega odstavka 336. člena, šestega odstavka 347. člena in za izvrševanje četrtega odstavka 333. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo in 65/20), še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi tretjega odstavka 32. člena tega zakona.

(7) Pravilnik o finančnih spodbudah za energetske učinkovitost, daljinsko ogrevanje in rabo obnovljivih virov energije (Uradni list RS, št. 52/16 in 59/16 – popr.), izdan na podlagi prvega in tretjega odstavka 316. člena Energetskega zakona na (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo in 65/20), še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi prvega in četrtega odstavka 7. člena tega zakona.

(8) Uredba o zagotavljanju prihrankov energije (Uradni list RS, št. 96/14), izdana na podlagi tretjega odstavka 317. člena, tretjega in četrtega odstavka 318. člena ter drugega odstavka 319. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo in 65/20), še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi četrtega odstavka 8. člena, osmega odstavka 10. člena in drugega odstavka 11. člena tega zakona.

(9) Pravilnik o metodah za določanje prihrankov energije (Uradni list RS, št. 67/15 in 14/17), izdan na podlagi 320. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo in 65/20) in drugega odstavka 8. člena Uredbe o zagotavljanju prihrankov energije (Uradni list RS, št. 96/14), še naprej velja kot prepis, izdan na podlagi 12. člena tega zakona.

(10) Uredba o upravljanju z energijo v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 52/16), izdana na podlagi 324. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo in 65/20), še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi šestega odstavka 15. člena tega zakona.

(11) Pravilnik o izdelavi analize stroškov in koristi za uporabo sproizvodnje toplote in električne energije z visokim izkoristkom ter učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje (Uradni list RS, št. 6/19), izdan na podlagi četrtega odstavka 360. člena in drugega odstavka 364. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo in 65/20), še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi četrtega odstavka 51. člena in drugega odstavka 54. člena tega zakona.

(12) Pravilnik o vrstah podatkov, ki jih zagotavljajo izvajalci energetskih dejavnosti in drugi zavezanci (Uradni list RS, št. 22/16 in 24/16 – popr.), izdan na podlagi drugega odstavka 32. člena, drugega odstavka 329. člena in tretjega odstavka 382. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo in 65/20), še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi drugega odstavka 49. člena tega zakona.

(13) Predpisa iz osmega in desetega odstavka tega člena se uskladita s tem zakonom v enem letu od uveljavitve tega zakona.

95. člen (podaljšanje uporabe)

Do uveljavitve predpisov iz drugega odstavka 53. člena in desetega odstavka 35. člena tega zakona se še naprej uporabljata Uredba o določanju količine električne energije, ki je proizvedena v sproizvodnji toplote in električne energije z visokim izkoristkom ter določanju izkoristka pretvorbe energije biomase (Uradni list RS, št. 37/09 in 17/14 – EZ-1) in Pravilnik o rednih pregledih klimatskih sistemov (Uradni list RS, št. 26/08).

96. člen (prenehanje veljavnosti dela zakona)

V Energetskem zakonu (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo in 65/20) se:

1. v 1. členu v prvem odstavku črta besedilo »za povečanje energetske učinkovitosti in varčevanja z energijo«,

2. v 2. členu:

– v prvem odstavku črtajo peta, šesta in sedma alineja,

– v drugem odstavku črta sedma alineja,

3. v 4. členu črtajo 11., 12., 29., 30., 31., 37. in 38. točka,

4. črta 174. člen,

5. v naslovu petega dela zakona črta besedilo »ENERGETSKA UČINKOVITOST IN«,

6. v 312. členu črta besedilo »energetske učinkovitosti in«,

7. v 313. členu:

– v prvem odstavku črtajo 3., 4., 7., 8., 9., 10., 13., 14., 15., 16., 19.a, 20., 21., 21.a, 22., 26., 28., 30., 31., 32., 33., 35., 36., 39., 42., 43., 45., 46., 47., 48. in 50. do 55. točka,

- v 41. točki črta besedilo »energetska učinkovitost ali«,
- 8. v naslovu II. poglavja petega dela zakona črta besedilo »ENERGETSKA UČINKOVITOST IN«,
- 9. v 314. členu:
 - v naslovu in v tretjem odstavku črta besedilo »energetske učinkovitosti in«,
 - v prvem odstavku črta besedilo »ukrepov energetske učinkovitosti in«,
 - črta drugi odstavek,
- 10. v 315. členu:
 - v naslovu črta besedilo »učinkovite rabe in«,
 - v prvem odstavku črta besedilo »ukrepov učinkovite rabe energije in«,
- 11. črtajo 316., 317., 318. in 319. člen,
- 12. v 320. členu črta besedilo »energijske učinkovitosti in«,
- 13. črtajo 321., 322. in 324. člen,
- 14. v III. poglavju petega dela zakona črtata 1. oddelek: »Zahteve za okoljsko primerno zasnovano proizvodov, povezanih z energijo« in 2. oddelek: »Energijsko označevanje proizvodov«,
- 15. črtajo 327., 328., 329., 330., 331., 332., 333., 334., 335., 336., 337., 338., 339., 340., 341., 342., 343., 344., 345., 346., 347., 348., 349., 350., 351., 352., 353., 354., 355., 356., 357. in 358. člen,
- 16. v V. poglavju petega dela zakona črta 1. oddelek: Soproizvodnja toplote in električne energije z visokim izkoristkom ter učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje,
- 17. črtajo 360., 362., 363. in 364. člen,
- 18. v 451. členu:
 - v prvem odstavku črta besedilo »oziroma pristojni inšpekciji iz drugega in tretjega odstavka tega člena«,
 - črtata drugi in tretji odstavek,
- 19. črtata 460. in 461. člen,
- 20. v 493. členu:
 - v prvem odstavku v prvi alineji črta besedilo »317. in«,
 - v prvem odstavku črta druga alineja,
 - v četrtem odstavku črtajo prva do peta alineja,
 - v sedmem odstavku črta besedilo »druge ali«,

– črtajo osmi do enaindvajseti odstavek,

21. črta 494. člen.

97. člen (začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu

Ta člen določa vsebino zakona, in sicer se z zakonom urejajo ukrepi za spodbujanje energetske učinkovitosti, ukrepi za povečanje učinkovite rabe energije in ukrepi za izboljšanje energetske učinkovitosti stavb. Poleg tega zakon določa tudi pristojnosti organov, ki opravljajo naloge po tem zakonu ter izvajanje politike države na področju energetske učinkovitosti.

K 2. členu

V členu so sklici na evropske predpise, ki se z zakonom prenašajo v slovenski pravni red, in sicer:

Direktiva 2009/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o vzpostavitvi okvira za določanje zahtev za okoljsko primerno zasnovo izdelkov, povezanih z energijo,

Direktiva 2010/31/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 2010 o energetske učinkovitosti stavb,

Direktiva 2012/27/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o energetske učinkovitosti, spremembi direktiv 2009/125/EU in 2010/30/EU ter razveljavitvi direktiv 2004/8/ES in 2006/32/ES,

Direktiva (EU) 2018/844 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o spremembi Direktive 2010/31/EU o energetske učinkovitosti stavb in Direktive 2012/27/EU o energetske učinkovitosti;

Direktiva (EU) 2018/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o spremembi Direktive 2012/27/EU o energetske učinkovitosti;

Direktiva (EU) 2018/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov (UL L št. 328 z dne 21. decembra 2018, str. 82) v delu, ki ureja informiranje akterjev (kot so odjemalci, gradbeniki, inštalaterji, arhitekti, dobavitelji) o ukrepih podpore za energijo iz obnovljivih virov in o drugih informacijah iz 18. člena navedene direktive;

Direktiva 2009/73/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z zemeljskim plinom in o razveljavitvi Direktive 2003/55/ES (UL L št. 211 z dne 14.8.2009, str. 94) v delu, ki se nanaša na uvajanje naprednih merilnih sistemov.

Zakon pa določa tudi pristojni organ za nadzor nad izvajanjem in sankcije za kršitev Uredbe (EU) 2017/1369 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2017 o vzpostavitvi okvira za označevanje z energijskimi nalepkami in razveljavitvi Direktive 2010/30/EU in pristojne organe za nadzor.

Nekatere direktive so bile prenesene že s prejšnjimi novelami Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo; v nadaljnjem besedilu: EZ-1) in so znova navedene, ker ta zakon razveljavlja to materijo v obstoječem zakonu.

K 3. členu

V členu so navedeni cilji zakona na področju energetske učinkovitosti in učinkovite rabe energije. Cilji zakona so predpisani z namenom, da jih naslovniki zakona upoštevajo pri izvajanju svojih zakonskih nalog (na primer pri sprejemanju Dolgoročne strategije energetske prenove stavb na podlagi 9. člena in Akcijskega načrta za skoraj ničenergijske stavbe na podlagi 26. člena predloga zakona ali pri izvajanju ukrepov spodbujanja učinkovite rabe energije z javnimi sredstvi). Cilji se nadalje upoštevajo tudi pri izdajanju podzakonskih aktov na podlagi predloga zakona.

K 4. členu

Člen opredeljuje pojme, ki se uporabljajo v celotnem besedilu zakona. V členu so pojasnjeni posamezni izrazi, ki deloma prenašajo tudi evropsko zakonodajo. Del evropske zakonodaje s področja energetske učinkovitosti stavb prenašajo gradbeni predpisi o učinkoviti rabi energije v stavbah, zato se pojmi v tem zakonu, ki sodijo na področje graditve objektov, uporabljajo v pomenu kot ga določajo gradbeni predpisi. V členu je določeno tudi, da se uporabljajo določeni izrazi kot so določeni v predpisih s področja energetike ter s predpisi s področja alternativnih goriv.

Skupna uporabna tlorisna površina se nanaša na porabo energije za ogrevanje ali hlajenje, kar pomeni kondicionirano površino stavbe, ki se ogreva ali hladi.

V povezavi s pojmom »večja prenova« se vrednost stavbe določi kot posplošena vrednost, ki jo ureja sistem množičnega vrednotenja nepremičnin.

K 5. členu

V tem členu se določa pristojnost države in lokalnih skupnosti, ki daje podlago za sprejemanje spodbujevalnih ukrepov za povečanje energijske učinkovitosti. Načelo izhaja iz 176.a člena Lizbonske pogodbe, ki določa, da je spodbujanje energetske učinkovitosti in varčevanja z energijo eden izmed ciljev energetske politike Unije.

V tem členu je izrecno je določeno, kakšna je naloga Eko sklada v okviru spodbujanja energetske učinkovitosti.

Člen tudi določa, na kakšen način država izvaja spodbujanje ukrepov energetske učinkovitosti na področju. Podrobneje pa so ukrepi za spodbujanje povečanja energetske učinkovitosti določeni v akcijskih načrtih, strategijah in programih. Gre za dokumente, ki obravnavajo in se nanašajo na področje energetske učinkovitosti v Sloveniji.

K 6. členu

Člen določa osnovni namen spodbujanja ukrepov učinkovite rabe energije. Osnovni namen je izboljšanje parametrov oziroma kazalcev oskrbe in rabe z energijo v državi. Ti kazalci so raba oziroma zmanjšanje rabe energije, povečanja količine in deleža obnovljivih virov energije, povečanja

zanesljivosti oskrbe z energijo, zmanjšanja uvozne odvisnosti pri oskrbi z energijo in drugih energetske razlogov, ki so določeni v strateških dokumentih in akcijskih načrtih. Ker so v praksi, tudi na energetske področju, uveljavljene spodbude za spodbujanje različnih tehnologij, je nadalje določeno, da morajo biti okolju prijaznejše naprave, tehnologije, oprema, proizvodi in storitve pri določanju spodbud obravnavani bolj ugodno od okolju manj prijaznih. Člen določa tudi, da je višina spodbud oblikovana stroškovno učinkovito ter da so merila in pogoji za dodelitev določeni v podzakonskem aktu.

Zakon omogoča, da so večje prenove obstoječih objektov deležne relativno višjih spodbud, torej so upravičene do višjega deleža sofinanciranja investicij, s čemer se želi spodbuditi investitorje k večji prenovi obstoječih objektov. Tudi v primeru energetske preнове seseske je višina spodbud lahko višja, s čemer se spodbuja investitorje k sočasni prenovi na območju seseske.

Pri določitvi načinov spodbujanja in višine spodbud pa se lahko upoštevajo še drugi vidiki, kot so socialni, varovanje okolja, zmanjševanje emisij, ohranjanje kulturne dediščine, ohranjanje narave, uporaba naravnih materialov, spodbujanje zaposlovanja, spodbujanje tehnologij, spodbujanje regionalnega razvoja. Izrecno je določeno, da je lahko spodbuda za demonstracijske projekte višja.

K 7. členu

S tem členom se določa nabor vseh možnih upravičencev do finančnih spodbud za energetske učinkovitost, daljinsko ogrevanje in rabo obnovljivih virov energije v stavbah. V prvem odstavku tega člena je tudi pravna podlaga za sprejem podzakonskega akta, s katero se ministru nalaga, da podrobneje uredi vrste spodbud, prejemnike spodbud in pogoje ter merila dodeljevanja spodbud.

Člen nadalje določa, da je potrebno na spletni strani objaviti vse prejemnike finančnih spodbud, njihov naslov ter vrsto in velikost financiranega projekta.

V tretjem odstavku tega člena je zahteva, da morajo biti finančne spodbude za energetske učinkovitost pri prenovi stavb povezane s predvidenimi ali doseženimi prihranki energije v okviru posameznih ukrepov energetske učinkovitosti. Organ, ki dodeljuje spodbude, lahko izbira med različnimi merili za ugotavljanje predvidenih prihrankov in določi tisto, ki se mu zdi najbolj primerno za določeno spodbudo. V skladu s šestim odstavkom 10. člena Direktive 2010/31/EU se merila lahko nanašajo na (1) energetske učinkovitost opreme ali materiala za prenovu, (2) na standardne vrednosti za izračun prihrankov energije v stavbah, (3) na izboljšanje, ki ga prinese takšna prenova in se ugotavlja s primerjavo energetske izkaznice, izdanih pred prenovu in po njej, (4) rezultate energetskega pregleda in na (5) rezultate druge ustrezne, pregledne in sorazmerne metode, ki pokaže izboljšanje energetske učinkovitosti.

S tem členom se določa tudi pravna podlaga za podzakonsko določitev tehničnih specifikacij, ki jih morajo izpolnjevati naprave in sistemi za proizvodnjo energije iz obnovljivih virov v stavbah, da bi bili deležni podpor iz programov podpor.

K 8. členu

Člen določa vir sredstev za izvajanje programa Eko sklada. Sredstva se zagotavljajo s plačilom prispevka k ceni električne energije, toplote in goriv za povečanje energetske učinkovitosti, ki so ga dolžni plačevati vsi končni odjemalci dobavitelju energije oziroma goriv. Končni odjemalci sredstva v obliki prispevka k ceni energije oziroma goriv plačujejo operaterju, kjer ta obstaja, pri drugih energentih pa dobavitelju energije oziroma goriv, le ta pa jih nakazuje Eko skladu.

Daje se pravna podlaga vladi za določitev višine prispevka, in sicer tako, da je vsa energija, ne glede na to vrsto, enakomerno obremenjena. Prispevek plačujejo končni odjemalci energije. V primeru, ko je količina goriva ali energije, ki jo prodaja posamezni dobavitelj zelo majhna je smiselno, da se prispevek obračuna že prej.

Določene vrste energije oziroma goriv se predno so dobavljene končnim odjemalcem večkrat prodajo. Tak primer predstavlja prodaja plina v jeklenkah na različnih prodajnih mestih. V tem primeru je smiselno, da se prispevek obračuna že v polnilnici jeklenk.

V členu je tudi določba, da Eko sklad v okviru poročila o izvedenem programu objavi tudi specifične stroške doseganja prihrankov. To so skupni stroški vseh ukrepov (spodbuda Eko sklada, brez stroškov izvajanja programa), ki jih je v okviru svojega programa za povečanje energetske učinkovitosti izvajal Eko sklad, deljeni s skupnimi prihranki doseženimi z izvedbo programa. Specifični stroški doseganja prihrankov pomenijo »ceno« doseganja ene kilovatne ure prihrankov. Pri tem se upošteva le sredstva Eko sklada, ne pa tudi lastnih sredstev investitorjev.

K 9. členu

S tem členom se Vladi RS nalaga, da sprejme dolgoročno strategijo prenove nacionalnega fonda obstoječih javnih, zasebnih stanovanjskih in nestanovanjskih stavb v visoko energetske učinkovite in razogljičen stavbni fond do leta 2050. V okviru te strategije se spodbuja stroškovno učinkovito preobrazbo obstoječih stavb v skoraj ničenergijske stavbe. Predlog strategije pripravi ministrstvo, pristojno za energijo.

Stavbe predstavljajo 40 % končne porabe energije v Uniji, zato obstoječe stavbe predstavljajo velik potencial za doseganje prihrankov energije. Dolgoročna strategija je namenjena opredelitvi ukrepov, da bi se ta potencial čim bolj izkoristil. V ta namen mora strategija obravnavati stroškovno učinkovite in temeljite pristope prenove, ki bistveno zmanjša tako dobavljeno kot končno porabo energije stavbe v primerjavi z ravniyo pred prenovo. Strategija mora obravnavati tudi ukrepe za spodbujanje stroškovno učinkovite temeljite prenove stavb, ukrepe za usmerjanje naložbenih odločitev posameznikov, gradbene industrije in finančnih institucij. Stavbe v javni lasti predstavljajo znaten delež stavbnega fonda, zato je treba zanje v strategiji določiti letno stopnjo prenove, da bi se izboljšala njihova energetska učinkovitost.

Nadalje zakon določa, da mora država v svoji dolgoročni strategiji prenove določiti časovni načrt z ukrepi in indikatorji za merjenje napredka pri doseganju dolgoročnega cilja zmanjšanja emisij toplogrednih plinov v Uniji za 80–95 % do leta 2050 v primerjavi z letom 1990. Časovni načrt mora vsebovati okvirne cilje za leta 2030, 2040 in 2050 ter mora opredeliti, kako ti vmesni cilji prispevajo k doseganju ciljev Evropske unije glede povečanja energetske učinkovitosti.

V členu je določen letni cilj prenove za stavbe v lasti ali uporabi ožjega javnega sektorja, ki znaša 3%. V okviru strategije pa se določijo stavbe posameznih oseb ožjega javnega sektorja, ki prispevajo k doseganju tega cilja.

V členu je nadalje določeno, katere stavbe so iz ukrepov strategije izvzete (nekateri vojaški objekti in verski objekti). Stavbe, ki so varovane v skladu s predpisi o varstvu kulturne dediščine, morajo biti v strategiji obravnavane posebej. Strategija mora upoštevati vse programe in akcijske načrte, povezane s tem področjem.

Člen implementira določbe Direktive 2018/844, in sicer drugi odstavek 1. člena omenjene direktive (nov 2a člen), ki določa kaj mora strategija obsegati ter da je potrebno pri predložitvi strategije Evropski komisiji predložiti tudi povzetek rezultatov javnega posvetovanja.

K 10. členu

S tem členom se ureja sistem obveznosti energetske učinkovitosti, ki je namenjen izpolnjevanju doseganja obveznih prihrankov energije iz 7. člena Direktive 2012/27/EU.

V sistem doseganja obveznih prihrankov so vključeni vsi dobavitelji elektrike, toplote, plina in tekočih goriv, dobavitelji trdnih goriv pa le, če dobavijo končnim odjemalcem letno več kot 100 MWh energije. Tako imenovani zavezanci morajo v tekočem koledarskem letu doseči prihranke v višini 0,8 % prodane energije v preteklem letu.

Zakon v tem členu pooblašča vlado za sprejem uredbe, s katero se določi obdobje in višino prihrankov končne energije, ki jih morajo zavezanci doseči v tem obdobju, način izračuna višine prihrankov,

porazdelitev prihrankov po posameznih letih določenega obdobja ter način in roke za izpolnjevanje obveznosti zavezancev ter način izračuna specifičnega stroška za zavezance. Določeno je tudi, da se prihranek primarne energije, dosežen v sektorjih pretvorbe, distribucije in prenosa energije, vključno z infrastrukturami za učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje, upošteva pri prihranku končne energije.

V petem odstavku tega člena se dobaviteljem energije, ki so zavezanci za doseganje prihrankov pri končnih odjemalcih, prepoveduje, da bi v okviru izvajanja ukrepov za doseganje prihrankov, odjemalcem postavljali pogoje, ki bi končne odjemalce ovirali pri zamenjavi dobavitelja. S tem odstavkom se implementira 3. odstavek novega 7a člena Direktive 2012/27/EU.

Dopuščena je tudi izjema za način izpolnjevanja obveznosti doseganja prihrankov energije pri končnih odjemalcih in sicer z vplačilom v nacionalni sklad za energetska učinkovitost, to je Eko sklad. Ta izjema je dopuščena v 20. členu Direktive 2012/27/EU. Določen je tudi način po katerem se določi višina vplačila: to je zmnožek prihrankov, ki jih mora zavezanec doseči in specifičnih stroškov doseganja prihrankov, po katerih bo te prihranke namesto zavezanca dosegel Eko sklad. Na ta način bodo prihranki na nacionalnem nivoju doseženi.

Ukrepi, ki jih izvajajo zavezanci v okviru sistema obveznosti doseganja prihrankov pa ne smejo biti hkrati predmet spodbud iz tega zakona s strani Eko sklada.

K 11. členu

Člen določa vrste energetskih storitev in ukrepov za izboljšanje energijske učinkovitosti za doseganje prihrankov energije, ki jih v svoje programe lahko vključijo zavezanci.

S tem členom se pooblašča Vlado, da podrobneje določi vrste energetskih storitev in ukrepov za izpolnjevanje obveznosti doseganja prihrankov pri končnih odjemalcih.

K 12. členu

Metode za določanje prihrankov energije, doseženih s posameznimi ukrepi oziroma programi za izboljšanje energijske učinkovitosti in uvedbo obnovljivih virov predpiše minister. Enotna metodologija za vrednotenje vseh programov in ukrepov, ki jih izvajajo različni akterji je potreben pogoj za preverjanje doseganja nacionalnih ciljev.

Člen prenaša oziroma daje podlago za sprejem metodologije, v kateri bodo prenesene določbe prve in druge točke Priloge V in pretvorbeni faktorji iz Priloge IV k Direktivi 2012/27/EU.

K 13. členu

Člen prenaša določbe petega in sedmega odstavka 7a. člena Direktive 2012/27/EU. Države članice morajo vzpostaviti sistem poročanja o doseganju prihrankov in preverjanja. Direktiva določa, da se to merjenje, nadzor in preverjanje izvaja neodvisno od zavezanih strani.

Člen določa, da register zavezancev za doseganje prihrankov energije vodi Agencija za energijo. Agencija tudi določi način vodenja in vpisa v register zavezancev ter obliko in vsebino poročila o doseganju ciljev za preteklo leto, ki ga morajo zavezanci agenciji posredovati enkrat letno.

K 14. členu

S tem členom se Vlado RS pooblašča, da lahko z uredbo sprejme tudi druge ukrepe politike, ki lahko dodatno prispevajo k izpolnjevanju obveznosti države za doseganje prihrankov energije v skladu s 7. členom Direktive 2012/27/EU. To so lahko poleg naložbenih spodbud, ki jih dodeljuje Eko sklad, dodatni finančni in nefinančni ukrepi, prostovoljni ali zavezujoči, ki spodbujajo uporabo energetske učinkovite tehnologije ali tehnik, zaradi katerih se zmanjša poraba končne energije. Davčnih ukrepov predlog zakona ne predvideva in tudi na podlagi uredbe iz tega člena ne bo mogoče uvesti novih davkov ali davčnih spodbud, ki bi spodbujali energetska učinkovitost.

K 15. členu

Člen določa, da morajo osebe javnega sektorja (državni organi, uprava samoupravnih lokalnih skupnosti, javni zavodi, javni gospodarski zavodi, javni skladi, javne agencije in ustanove, katerih ustanovitelj je država ali občina) vzpostaviti sistem upravljanja z energijo, in sicer na način, da določijo osebo, ki je odgovorna za upravljanje z energijo v stavbi/stavbah. Ta oseba opravlja zlasti naloge kot so vodenje energetskega knjigovodstva, svetovanje zavezancu glede načrtovanja in izvajanja ukrepov za povečanje energetske učinkovitosti in rabe obnovljivih virov energije, izvajanje ukrepov s področja upravljanja z energijo v stavbi pri tem skrbi za nenehno izboljševanje energetske učinkovitosti v stavbi ter sodeluje pri energetskih pregledih. Vse ali posamezne naloge pa lahko zavezanec poveri zunanjim strokovnjakom ob izpolnjevanju določenih pogojev in v primeru, če teh nalog ne more zagotoviti s svojimi zaposlenimi.

Oseba, ki je dolžna vzpostaviti sistem upravljanja z energijo v stavbi, mora najmanj enkrat letno vnesti podatke o rabi energije za predhodno leto v stavbi (ali delu stavbe) v informatizirano zbirko upravljanja z energijo, ki jo vodi ministrstvo.

Člen pooblašča vlado, da z uredbo določi zavezanca, obvezne minimalne vsebine sistema upravljanja z energijo, ukrepe za doseganje ciljev, način spremljanja doseganja zastavljenih ciljev, vrsto podatkov, ki jih zavezanci sporočajo v informatizirano zbirko upravljanja z energijo, naloge in pogoje, ki jih mora izpolnjevati odgovorna oseba, kar je odvisno od vrste stavb in tehničnih stavbnih sistemov. S tem členom se daje Vladi RS pravno podlago tudi, da z uredbo določi tudi obvezne deleže obnovljivih virov energije in zahteve glede energetske učinkovitosti stavb oseb javnega sektorja ter obvezne ukrepe za povečanje energetske učinkovitosti in uporabo obnovljivih virov energije v stavbah, ki jih uporabljajo osebe javnega sektorja. Obveznosti se lahko izpolnijo za posamezno stavbo ali za skupino stavb. To se nanaša tako na obvezen energetski pregled, kot na investicijske ukrepe (npr. obvezna uporaba termostatskih ventilov pri obstoječih stavbah in način ogrevanja s pomočjo obnovljivih virov energije pri novih stavbah). To je nastavek za določbe, ki bodo prenesle določbe petega odstavka člena 13 Direktive 2009/28/ES.

Ta člen prenaša določbe sedmega odstavka 5. člena Direktive 2012/27/EU.

K 16. členu

Člen določa, da ministrstvo spodbuja izdelavo in izvajanje energetskih pregledov v malih in srednjih podjetjih ter izvajanje priporočil, ki izhajajo iz teh pregledov. Določena je zakonska podlaga za pravilnik, ki bo predpisal metodologijo za izdelavo in obvezno vsebino energetskih pregledov. S tem členom se prenašajo določbe prvega, četrtega, petega in šestega odstavka 8. člena Direktive 2012/27/EU.

Energetski pregled je obvezen za velike gospodarske družbe, ker se lahko tako doseže velik prihranek energije. Velike družbe morajo izvesti energetski pregled na vsaka štiri leta in o tem poročajo Agenciji za energijo. V členu je določeno tudi, kaj se šteje kot izpolnitev navedene obveznosti. Določeno je tudi, da Agencija za energijo na zahtevo upravičenca potrdi izpolnitev obveznosti energetskega pregleda podjetju, ki izkaže, da v svojem poslovanju dosega namen energetskih pregledov na enega izmed načinov iz četrtega odstavka tega člena. Agencija vodi evidenco velikih družb in izvaja nadzor nad obveznostmi iz tega člena ter nad samo kakovostjo pregledov. Določena je tudi obveznost Agencije za energijo, da poroča ministrstvu, pristojnemu za energijo o izpolnjevanju obveznosti izvedbe energetskih pregledov in neskladnostih z metodologijo.

K 17. členu

Na področju zemeljskega plina je bila uvedba sistemov naprednega merjenja v postopku ocene stroškovne učinkovitosti zaenkrat ocenjena negativno, zato še ni prišlo do sistematičnega uvajanja pametnih števec.

Uvedba takšnih sistemov lahko veliko stane, če je izvedena prehitro in stroški take hitre uvedbe bi lahko presegali koristi. Zato je obseg in hitrost uvedbe potrebno natančno preučiti in utemeljiti s študijo glede na vsakokratni razvoj tehnologije in razvoj na trgu. Če bi študija oziroma ekonomska ocena, ki jo izdela agencija, pokazala, da je uvedba takšnih merilnih sistemov ekonomsko sprejemljiva in stroškovno učinkovita le za določene skupine odjemalcev (z določeno višino porabe plina), se to upošteva pri odločitvi vlade o uvajanju naprednih merilnih sistemov.

Ta člen določa, da mora distribucijski operater zemeljskega plina končnim odjemalcem zagotoviti uvajanje naprednih merilnih sistemov, ki spodbujajo končne odjemalce k aktivni udeležbi na trgu dobave zemeljskega plina, skladno z zahtevami. Predvsem se te zahteve nanašajo na natančno merjenje dejanske porabe energije v dejanskem času. Potrjeni podatki o pretekli porabi so za končne odjemalce dostopni brez stroškov, enostavno in varno. Varo pa je tudi sporočanje podatkov ter zasebnost, ki je zagotovljena skladno ustrezno zakonodajo Evropske unije s področja kibernetske varnosti. Prav tako mora distribucijski operater končnim odjemalcem ob namestitvi naprednih števecv brezplačno zagotoviti vse nasvete in informacije, ki se nanašajo na merilni sistem.

S členom se v slovenski pravni red prenaša 9. člen Direktive 2012/27.

K 18. členu

S tem členom se končnim odjemalcem nalaga obveznost, da imajo za merjenje porabe ogrevanja, hlajenja in toplote za pripravo sanitarne tople vode nameščene števce, ki natančno prikazujejo dejansko količino porabljene energije.

Za namestitev števecv na ravni stavbe so odgovorni lastniki stavb, ki morajo namestiti števce na mesto oddaje, kadar se stavba s toplotno energijo oskrbuje iz centralnega vira, ki oskrbuje več stavb, ali iz sistema daljinskega ogrevanja.

V tretjem odstavku je določen ključ delitve stroškov med stavbe in sicer tako, da stroške za porabo toplote posamezne stavbe določi na osnovi stroškov za toploto, ugotovljenih na osnovi meritev v skupni kotlovnici, oziroma stroškov za gorivo v skupni kotlovnici, in sicer v razmerju izmerjenih porab toplote posameznih stavb.

K 19. členu

V prvem odstavku tega člena je zahteva za vse nove večstanovanjske stavbe in druge stavbe z več posameznimi deli, da so opremljene z individualnimi števci za merjenje porabe toplote, za ogrevanje, hlajenje ali pripravo sanitarne tople vode v posameznih delih stavbe, kadar ima taka stavba centralni vir ogrevanja za sanitarno vodo ali se oskrbujejo iz sistemov daljinskega ogrevanja ali daljinskega hlajenja.

Drugi odstavek se nanaša na obstoječe stavbe, kjer je zahteva po zagotovitvi namestitve merilnih naprav, ki omogočajo indikacijo dejanske porabe toplote, hlajenja oziroma pripravo sanitarne tople vode posameznega dela stavbe.

Tretji odstavek se nanaša na obstoječe stavbe, kjer se lahko namesto vgradnje individualnih števecv za merjenje toplote za ogrevanje uporabijo individualni delilniki stroškov ogrevanja na posameznem radiatorju, če vgradnja individualnih števecv tehnično ni izvedljiva, ker bi to zahtevalo izvedbo nove napeljave.

Člen v četrtem odstavku določa, da se v večstanovanjskih stavbah in drugih stavbah z najmanj štirimi posameznimi deli, stroške za ogrevanje in pripravo sanitarne tople vode obračunava v pretežnem delu na osnovi dejanske porabe toplote. To velja tako v primeru daljinskega ogrevanja, kot skupne kotlovnice za eno ali več večstanovanjskih stavb. Podlaga za obračun so stroški, ki so določeni na podlagi merjenja porabe toplote celotne stavbe skladno s prejšnjim členom.

Peti odstavek jasno določa, da se lastnikom posameznih delov, ki merilnih naprav ne vgradijo ali ne omogočijo njihovega delovanja oziroma odčitavanja, onemogoči, da bi bili udeleženi na prihrankih toplote celotne stavbe.

Člen daje pravno podlago za podzakonski predpis o načinu merjenja, delitve ter obračuna stroškov za toploto v večstanovanjskih in drugih stavbah z več posameznimi deli.

K 20. členu

S tem členom se zahteva, da so merilne naprave, ki merijo porabo toplote za ogrevanje, hlajenje in pripravo sanitarne tople vode, naprave z daljinskim odčitavanjem. Cilj te obveznosti je končnim porabnikom omogočiti dovolj pogoste informacije o njihovi porabi. Skupna lastnost merilnih naprav za daljinsko odčitavanje je, da za potrebe odčitavanja ni potreben vstop v posamezna stanovanja oziroma prostore, v katerih so nameščene merilne naprave.

K 21. členu

V členu so določene obveznosti dobavitelja in operaterja distribucijskega sistema zemeljskega plina glede na to ali imajo končni odjemalci nameščene napredne števec ali ne.

Kadar končni odjemalci nimajo nameščenih naprednih števec morata dobavitelj in operater distribucijskega sistema zemeljskega plina zagotoviti točnost in zanesljivost informacij o obračunu za plin, ki temeljijo na dejanski porabi, če je to tehnično izvedljivo in ekonomsko upravičeno. Ob tem je dana tudi možnost rednega samoodčitavanja števec končnim odjemalcem, ki odčitane podatke sporočajo dobavitelju energije. Obračun pa se lahko pripravi na podlagi ocenjene porabe ali pavšalnega zneska le v primeru, da posredovani podatki porabe preveč odstopajo od predvidene porabe ali pa kadar končni odjemalec ne sporoči odčitanih podatkov na predpisan način za zadevno obračunsko obdobje.

Končnim odjemalcem, ki imajo nameščene napredne števec pa mora operater distribucijskega sistema zemeljskega plina zagotoviti možnost enostavnega dostopa do dodatnih informacij o pretekli porabi za namene samopreverjanja.

V obeh primerih, ne glede na to ali so bili napredni števec nameščeni ali ne, četrti odstavek tega člena določa, da mora biti končnim odjemalcem omogočeno elektronsko prejemanje informacij o porabi in obračunih in celovitem prikazu tekočih stroškov za porabljeno energijo. Na zahtevo končnega odjemalca pa tudi nekatere dodatne informacije v zvezi z obračunavanjem.

K 22. členu

V prvem odstavku tega člena so določeni zavezanci, ki so dolžni končne porabnike obveščati o porabi za ogrevanje, hlajenje ter sanitarno toplo vodo. Določeno je tudi, da morajo svojo obveznost glede zagotavljanja informacij o obračunih porabe izpolniti vsaj enkrat na leto.

V drugem odstavku se za primere stavb ali delov v stavbi, kjer za merjenje toplote uporabljajo delilniki stroškov, krog zavezancev dodatno širi tudi na izvajalce storitev odčitavanja in delitve stroškov, kadar teh storitev ne opravljajo zavezanci iz prvega odstavka. V teh primerih zakon določa, da sta za obveščanje končnih porabnikov v zvezi z informacijami o obračunih odgovorna zavezanec iz prvega odstavka in izvajalec storitev odčitavanja in delitve stroškov, ki morata o tem skleniti dogovor o razdelitvi nalog v zvezi s tem. Končni porabnik lahko ne glede na ta dogovor uresničuje svoje pravice glede informiranja proti vsakemu od zavezancev ali proti obema.

V tretjem odstavku je urejena vsebina informacij o obračunu porabe toplote in način obveščanja.

V četrtem odstavku je zaradi spodbujanja učinkovite rabe energije določeno, da se podatki o dejanski porabi toplote zagotovijo končnim porabnikom na mesečni ravni. Za to je dolžan poskrbeti zavezanec, ki je odgovoren za izvajanje storitev odčitavanja podatkov iz merilnih naprav. Izvajanje te obveznosti je pogojeno z namestitvijo merilnih naprav, ki jih je mogoče daljinsko odčitavati.

K 23. členu

Člen določa, da imajo končni odjemalci pravico do brezplačnega prejemanja obračunov in informacij o njih. Prav tako mora biti končnim porabnikom in tretjim osebam, ki jih za to pooblastijo končni odjemalci, omogočen brezplačen dostop do podatkov o njihovi porabi na daljavo.

K 24. členu

Člen z navedbo »brez dodatnih stroškov« določa, da imajo končni porabniki pravico do brezplačnega prejemanja informacij o porabi, vključno s pravico dostopa do podatkov.

Izjema od pravice do brezplačnega prejemanja informacij o obračunih se lahko uporabi za stroške, ki zajemajo merjenje, odčitavanje, razdelitev stroškov med končne porabnike in sestavo obračunov za porabo ogrevanja, hlajenja in pripravo sanitarne tople vode v večstanovanjskih in večnamenskih stavbah v skladu z 20. členom tega zakona. V teh primerih lahko izvajalec teh storitev stroške zaračuna končnim porabnikom, če cena za te storitve ne presega stroškovne cene ob upoštevanju načela stroškovne učinkovitosti. Izvajalec storitev mora predhodno utemeljiti višino stroškov, ki jih bo zaračunal končnim porabnikom.

S petim odstavkom se pooblašča ministra, da lahko določi najvišje dovoljene stroške za zagotavljanje obračunov ob upoštevanju dejanskih stroškov in načela stroškovne učinkovitosti.

K 25. členu

S tem členom se prenaša zahteva iz 9. člena Direktive 2010/31/ES, in sicer da morajo biti vse nove stavbe od 31. decembra 2020 skoraj ničenergijske. Za stavbe, ki so v lasti Republike Slovenije ali samoupravnih lokalnih skupnosti in jih uporabljajo osebe javnega sektorja, ta zahteva velja že od 1.1.2019.

Minimalne tehnične zahteve glede energetske učinkovitosti stavb določi gradbeni predpis, ki ga izda minister, pristojen za graditev objektov.

K 26. členu

Vlada mora sprejeti nacionalni akcijski načrt za povečanje števila skoraj ničenergijskih stavb, ki mora skladno z Direktivo 2010/31/ES vključevati cilje ter programe in ukrepe za doseganje teh ciljev, pa tudi kadrovske in finančne vire za izvedbo teh programov in ukrepov. Vlada v tem načrtu oblikuje tudi politiko in ukrepe za spodbuditev energetske sanacije obstoječih stavb v skoraj ničenergijske. Akcijski načrt skladno z zahtevami direktive mora jasno opredeliti prenos opredelitev skoraj ničenergijskih stavb v prakso z upoštevanjem nacionalnih, regionalnih ali lokalnih pogojev, izraženim skupaj z numeričnim indikatorjem porabe primarne energije.

Vsaka tri leta se akcijski načrt obnovi. Ministrstvo vsake tri leta pripravi poročilo o napredku in o tem obvesti Evropsko komisijo.

K 27. členu

Skladno s 6. členom Direktive 2010/31/ES ta člen določa obveznost investitorjev, da pri novih stavbah in večjih prenovah obstoječih stavb oziroma njihovih posameznih delov upoštevajo uporabo razpoložljivih visoko učinkovitih alternativnih sistemov za oskrbo z energijo.

Člen nadalje določa, kateri sistemi se štejejo za alternativne sisteme.

Možnost uporabe alternativnih sistemov za oskrbo z energijo je treba upoštevati tudi pred pričetkom večje prenove stavbe ali njenega posameznega dela, ki po predpisih o graditvi objektov pomeni rekonstrukcijo zahteve. Prav tako je treba v tem primeru upoštevati tudi zahteve o kakovosti zraka v

notranjem okolju, ki jih določa predpis o prezračevanju in klimatizaciji stavb, ter predpise o požarni in protipotresni varnosti.

K 28. členu

S tem členom se za tehnične stavbne sisteme v stavbah uvajajo zahteve za dokumentiranje učinkovitosti njihovega delovanja ob spremembah, ki imajo vpliv na energetska učinkovitost sistema. Učinkovitost spremenjenega dela se izkazuje z nalepko o energijski učinkovitosti in z informacijskim listom proizvoda. V primeru, da bodo spremembe imele znaten vpliv na celotno učinkovitost sistema, pa bo potrebno učinkovitost spremenjenega sistema izkazati z ustrezno dokumentacijo, ki jo bo predpisal minister. Obveznost dokumentiranja ne bo veljala za vzdrževalna dela in popravila tehničnih stavbnih sistemov, katerih edini namen je zagotoviti varno in optimalno delovanje sistema ter pri zamenjavi manj pomembnih sestavnih delov sistema.

V zadnjem odstavku se ministra pooblašča, da s podzakonskim aktom podrobneje določi vrste dokumentacije za izkazovanje celotne učinkovitosti spremenjenih tehničnih stavbnih sistemov, pri čemer upošteva vrsto stavb, tehnologije in velikost tehničnega stavbnega sistema, ter način hranjenja dokumentacije.

K 29. členu

S tem členom se prenašajo zahteve v zvezi z uvajanjem elektromobilnosti iz drugega in petega odstavka 8. člena Direktive 2010/31/EU.

Prvi odstavek tega člena vsebuje zahtevo, da mora investitor pri novih nestanovanjskih stavbah in nestanovanjskih stavbah, ki so v postopkih večje prenove, in imajo več kot 10 parkirnih mest, zagotoviti namestitev najmanj enega polnilnega mesta v smislu Direktive 2014/94/EU ter da se hkrati namesti tudi infrastruktura za napeljavo vodov za električne kable za vsaj eno na vsakih pet parkirnih mest, tako da bo kasneje mogoče namestiti dodatna polnilna mesta in da bo omogočeno hkratno polnjenje električnih vozil na vseh parkirnih mestih.

Obveznost vgraditve infrastrukture za napeljavo vodov za električne kable, da bo omogočeno polnjenje električnih vozil na vsakem parkirnem mestu, velja tudi za vse nove stanovanjske stavbe in stanovanjske stavbe, ki so v postopku večje prenove, če je parkirišče znotraj stavbe in v primeru večjih prenov prenovitvena dela zajemajo parkirišče ali električno infrastrukturo stavbe ali če je parkirišče neposredno ob stavbi in v primeru večjih prenov prenovitvena dela zajemajo parkirišče ali električno infrastrukturo parkirišča.

Skladno z direktivo je določena tudi obveznost, da mora lastnik za vse nestanovanjske stavbe, ki imajo več kot dvajset parkirnih mest, zagotoviti namestitev najmanj enega polnilnega mesta za električna vozila in namestitev infrastrukture za napeljavo vodov za električne kable za vsaj eno na vsakih deset parkirnih mest, tako da omogoči kasnejšo namestitev polnilnih mest za električna vozila. Ta obveznost pa ne velja za stavbe, katerih lastniki so mala in srednja podjetja ter za stavbe, ki niso priključene na elektro energetska sistem. Glede te zahteve je določeno tudi prehodno obdobje, kot da določa direktiva, in sicer 1. januar 2025. Do tega datuma je torej lastnikom stavb dano prehodno obdobje, v katerem lahko izvedejo potrebne ukrepe za zagotovitev skladnosti stavb z zahtevami.

Električne inštalacije stavbe v okviru večjih prenov predstavljajo električno napeljavo, kar vključuje električne vodnike, aparature in povezano opremo.

K 30. členu

Ta člen ureja energetska izkaznica. V členu je navedeno, da mora vsebovati energetska izkaznica referenčne vrednosti, kot so trenutni veljavni standardi in primerjalni podatki, ki omogočajo primerjavo in oceno energetske učinkovitosti stavbe. Sestavni del energetske izkaznice so priložena priporočila za optimalne ali stroškovno učinkovite izboljšave energetske učinkovitosti, razen v primeru novozgrajenih stavb.

V nadaljevanju je določeno, da je najdaljša veljavnost energetske izkaznice 10 let. Stavba ima lahko le eno veljavno energetska izkaznico, kar nujno izhaja iz njene narave javne listine.

Določena je tudi obveznost neodvisnega strokovnjaka za izdelavo energetske izkaznice, da vsako izdajo energetske izkaznice prijavi za vpis v register energetskih izkaznic.

K 31. členu

V prvem odstavku tega člena je urejena pravica vsakega lastnika ali uporabnika stavbe oziroma dela stavbe, da pridobi energetska izkaznico.

V drugem odstavku je določeno, kdaj je pridobitev energetske izkaznice obvezna za lastnike stavb oziroma njihovih posameznih delov. Obveznost velja v primeru izgradnje nove stavbe, v primeru prodaje stavbe oziroma posameznega dela ali oddaje novemu najemniku. Gre za prenos direktive 2010/31.

Določene so tudi izjeme od obvezne izročitve energetske izkaznice kupcu oziroma najemniku stavbe oziroma posameznega dela.

Sedmi odstavek tega člena določa tudi dolžnost lastnika, da energetska izkaznico predloži najemniku ob sklenitvi zaporedne pogodbe, s katero se skupna dolžina trajanja najemnega razmerja z istim najemnikom podaljša preko enega leta, pri čemer se trimesečna ali krajša prekinitvev najemnega razmerja z istim najemnikom ne šteje kot prekinitvev zaporednega sklepanja pogodbe o oddaji v najem. Dosedanja ureditev ni imela tega določila, zato se je obveznost predložitve energetske izkaznice pogosto izigravala s tem, da so najemniki sklepali zaporedne pogodbe z istim najemnikom, ki so bile krajše od enega leta.

Posebej je opredeljena zakonska obveznost, da je potrebno pri oglaševanju prodaje ali oddaje stavbe ali njenega posameznega dela zagotoviti oglaševanje energetske izkaznice.

V enajstem odstavku so iz obveznosti po tem členu izvzete določene kategorije stavb. Po tem zakonu so iz obveznosti predložitve energetskih izkaznic izvzete, stavbe za verske dejavnosti, industrijske stavbe in skladišča, če se v njih ne uporablja energija za zagotavljanje notranjih klimatskih pogojev, nestanovanjske kmetijske stavbe, če se v njih ne uporablja energija za zagotavljanje notranjih klimatskih pogojev, enostavni in nezahtevni objekti, samostojne stavbe s celotno uporabno tlorisno površino, manjšo od 50m². Na ta način bodo izločeni primeri, ko bi bilo izdajanje energetskih izkaznic stroškovno nesprejemljivo.

K 32. členu

Ta člen ureja register energetskih izkaznic, ki ga vodi ministrstvo. Določa vrste podatkov, ki se v njem vodijo ter osebne podatke izdajatelja energetskih izkaznic v njem, podatki iz registra energetskih izkaznic so del skupne prostorske podatkovne infrastrukture.

V tem členu je vsebovano še pooblastilo ministru za podrobnejšo ureditev energetske izkaznice in registra energetskih izkaznic s pravilnikom.

K 33. členu

Člen določa, da stroški izdelave energetske izkaznice bremenijo lastnike. Člen določa tudi, da se strošek za izdelavo izkaznice šteje kot strošek rednega upravljanja, vezanega na učinkovitejšo rabo energije.

K 34. členu

Člen določa obveznost namestitve energetske izkaznice na vidno mesto, ki velja za določene kategorije stavb v javnem in zasebnem sektorju. Obveznost velja za vse stavbe javnega sektorja, katerih celotna uporabna tlorisna površina presega 250 m². Za stavbe zasebnega sektorja pa ta obveznost velja pod

pogojem, da je bila za stavbo izdana energetska izkaznica in če gre za stavbo s celotno uporabno tlorisno površino nad 500 m², kjer se pogosto zadržuje javnost.

V tem členu je tudi pooblastilo ministru, da predpiše vrste stavb, za katere velja obveznost izdaje in namestitve energetske izkaznice.

K 35. členu

Ta člen ureja obvezne redne preglede klimatskih sistemov, skladno s 15. členom Direktive 2010/31/EU. Pregled je obvezen za klimatske sisteme z izhodno močjo nad 70 kW. Lastnik stavbe ali dela stavbe, v katerem je vgrajen klimatski sistem z navedeno močjo mora pri neodvisnih strokovnjakih, ki imajo licenco iz 40. člena tega zakona naročiti preglede najmanj vsakih 5 let. Podrobneje te redne preglede uredi minister s podzakonskim predpisom. Člen določa tudi register poročil pregledov klimatskih sistemov, ki ga vodi ministrstvo, pristojno za energijo ter podatke, ki se v register vpisujejo.

Preglede so oproščeni klimatski sistemi, ki so predmet pogodbenega zagotavljanja prihrankov energije na podlagi veljavne pogodbe, ki določa dogovorjeno raven izboljšave energetske učinkovitosti in če pogodba izpolnjuje minimalne zahteve iz tega člena.

V kolikor ni sprememb na sistemu se v okviru metodologije predpisa ne zahteva ponovne ocene velikosti klimatske naprave.

K 36. členu

Ta člen ureja obvezne redne preglede ogrevalnih sistemov, skladno s 14. členom Direktive 2010/31/EU. Pregled je obvezen za ogrevalne sisteme in sisteme za kombinirano ogrevanje in prezračevanje z nazivno izhodno močjo nad 70 kW. Lastnik stavbe ali dela stavbe, v katerem je vgrajen klimatski sistem z navedeno močjo mora pri neodvisnih strokovnjakih, ki imajo licenco iz 40. člena tega zakona naročiti periodične preglede, katerih pogostost bo določil minister s pravilnikom.

Preglede so oproščeni ogrevalni sistemi, ki so predmet pogodbenega zagotavljanja prihrankov energije na podlagi veljavne pogodbe, ki določa dogovorjeno raven izboljšave energetske učinkovitosti in če pogodba izpolnjuje minimalne zahteve iz tega člena.

Pri pregledu se skladno s petim odstavkom pregleda tudi bojler oziroma hranilnik toplote.

V okviru enajstega odstavka se pri določitvi pogostosti izvajanja rednih pregledov upošteva zahteva direktive, da v kolikor ni sprememb na sistemu, se ne zahteva ponovne ocene velikosti kurilne naprave.

K 37. členu

V skladu z zahtevo Direktive 2010/31/EU iz člena 14(4) se določa obveznost za lastnike nestanovanjskih stavb, ki imajo projektirane ali nameščene ogrevalne ali klimatske sisteme ali sisteme za kombinirano ogrevanje in prezračevanje prostorov z nazivno močjo nad 290 kW (gre za seštevek vseh sistemov), da namestijo sisteme za avtomatizacijo in nadzor stavb. Ker namestitvev sistemov za avtomatizacijo predstavlja nadomestilo za obvezne preglede ogrevalnih in klimatskih sistemov, so avtomatizirane stavbe s temi sistemi izvzete iz obveznosti rednih pregledov po 35. in 36. členu tega zakona.

K 38. členu

Ta člen določa, kdo lahko izdaja energetske izkaznice. Energetske izkaznice izdajajo na podlagi javnega pooblastila pravne ali fizične osebe. Pooblastilo se podeli z odločbo ministra osebi, ki ima v sodni register oziroma v Poslovni register Slovenije vpisano dejavnost projektiranja ali tehničnega svetovanja in ima za izvajanje nalog iz prejšnje alineje s pogodbo o zaposlitvi, s pogodbo o delu v skladu z obligacijskimi razmerji, preko kooperacije ali na drug zakonit način zagotovljeno sodelovanje vsaj enega neodvisnega strokovnjaka za izdelavo energetske izkaznice.

K 39. členu

Ta člen določa, da morajo neodvisni strokovnjaki izvesti postopek izdaje energetske izkaznice, postopek izdaje poročila o pregledu klimatskega ali ogrevalnega sistema na zahtevo stranke, pri čemer mora stranka strokovnjaku dati na razpolago vse potrebne podatke ter projektno dokumentacijo in mu omogočiti vstop v prostore ter ogled relevantnih predmetov, naprav in sistemov.

Pri obveznosti izvedbe pregleda so seveda izjeme, ko zaradi zagotovitve neodvisnosti ti strokovnjaki ne smejo izdati energetske izkaznice oziroma opraviti pregled klimatskega in ogrevalnega sistema. Še posebej pomembni so izločitveni razlogi, ki se nanašajo na razmerje do stranke in so določeni v tretjem odstavku tega člena.

K 40. členu

Ta člen ureja tri vrste licenc neodvisnega strokovnjaka. Razlika je potrebna zaradi različnih strokovnih znanj, ki so potrebna za pridobitev posamezne vrste licence. Ta člen zato podrobno določa pogoje za pridobitev posamezne vrste licence. Ti pogoji so: določena izobrazba, delovne izkušnje in uspešno opravljen poseben program usposabljanja. Licenco lahko dobi le fizična oseba. O izdaji licence odloča na zahtevo stranke ministrstvo, pristojno za energijo. Licenca se izda za nedoločen čas, imetniki licenc pa se morajo vsakih pet let po pridobitvi licence udeležiti dopolnilnega usposabljanja po programu dopolnilnega usposabljanja, ki ne vsebuje preizkusa znanja.

V nadaljevanju ta člen ureja register licenc, ki ga vodi ministrstvo, pristojno za energijo, in v katerem se vodijo podatki o imetniku licence, izdaji licence in njenem prenehanju in potrebni osebni podatki imetnika licence. Zadevni neodvisni strokovnjaki spadajo med regulirane poklice v RS. Ta člen vsebuje še pooblastilo ministru, pristojnemu za energijo, da predpiše program usposabljanja za neodvisne strokovnjake, pogoje za izvajanje usposabljanja in podrobnejšo vsebino ter način vodenja registra licenc.

K 41. členu

Člen določa, da naloge pristojnega organa za priznavanje poklicnih kvalifikacij tujim državljanom, ki bi želeli pridobiti licenco neodvisnega strokovnjaka, opravlja ministrstvo v skladu s predpisi, ki urejajo postopek priznavanja poklicnih kvalifikacij.

K 42. členu

Ta člen ureja postopke z državljani drugih držav pogodbenic, ki želijo stalno opravljati reguliran poklic neodvisnega strokovnjaka po tem zakonu.

K 43. členu

Ta člen ureja postopke z državljani drugih držav pogodbenic, ki želijo občasno opravljati reguliran poklic po tem zakonu. Med drugim člen ureja potrebna dokazila, ki jih morajo vložiti kandidati in določa, da je vpis v register licenc neodvisnih strokovnjakov v teh primerih časovno omejen na največ eno leto z možnostjo podaljšanja še za eno leto.

K 44. členu

Ta člen ureja podelitev pooblastila za usposabljanje neodvisnih strokovnjakov in izvedbo potrebnih preizkusov znanja. Določeni so pogoji za pridobitev pooblastila.

K 45. členu

Ta člen predvideva opomin ali odvzem pooblastila oz. licence, in primere v katerih se lahko odvzame pooblastilo oz. licenca. Licenca ali pooblastilo se lahko ponovno pridobita po poteku treh let od pravnomočnosti odločbe o odvzemu.

K 46. členu

Ta člen ureja strokovni nadzor nad izdanimi energetskimi izkaznicami in poročili o pregledu klimatskih in ogrevalnih sistemov skladno z določbami Direktive 2010/31/EU. Člen predpisuje način in delovanje neodvisnega nadzornega organa in kdo lahko izvaja neodvisni nadzor. Posebej so opredeljena pooblastila, ki jih lahko koristi pooblaščen oseba za nadzor pri izvajanju pooblastil. Ta člen ureja delovanje institucije, ki je pristojna za nadzor skladno z 18. členom Direktive 2010/31/EU.

Za preverjanje strokovnega nadzora ministrstvo naroči strokovne podlage.

K 47. členu

Proizvod povezan z energijo ni le tisti proizvod, ki uporablja, proizvaja, prenaša ali meri energijo, temveč so vključeni vsi proizvodi, ki pri uporabi lahko prispevajo k bistvenim prihrankom energije. Zato v to skupino sodijo tudi proizvodi, ki se uporabljajo pri gradnji, kot so okna, izolacijski materiali in nekateri proizvodi, ki se uporabljajo v povezavi z vodo, kot so ročne prhe in pipe.

Tehnične zahteve za okoljsko primerno zasnovo posameznih proizvodov povezanih z energijo, predpisujejo Uredbe Evropske komisije, ki so v celoti zavezujoče in se neposredno uporabljajo v vseh državah članicah.

Da se proizvodi povezani z energijo, ki izpolnjujejo zahteve po okoljsko primerni zasnovi, lahko dajo na notranji trg oziroma uporabo in se prosto gibajo po državah EU, morajo biti označeni z znakom skladnosti CE in opremljeni z dodatnimi informacijami. Da pa se proizvod povezan z energijo lahko označi z znakom CE, mora biti predhodno narejena ocena skladnosti proizvoda v skladu z zahtevami Uredbe Evropske komisije za posamezen proizvod, izdana izjava EU o skladnosti, ki je lahko v enem od jezikov držav članic EU, izdelana mora biti tehnična dokumentacija. Za trženje v Republiki Sloveniji mora biti proizvod opremljen oziroma ga morajo spremljati jasne in razumljive informacije za potrošnike v slovenskem jeziku, kot je to predpisano v posamezni Uredbi. Prepovedano je označevanje proizvoda povezanega z energijo z znakom skladnosti CE, če ta ne izpolnjuje zahtev Uredbe, in se s tem zavaja potrošnike glede lastnosti proizvoda. Izjemoma je dovoljeno na sejnih, razstavah, demonstracijah ali podobnih dogodkih prikazovati proizvode, ki ne izpolnjujejo zahtev tega zakona in ustrezne Uredbe. Tak proizvod mora biti vidno označen, da ni namenjen za dajanje na trg ali v uporabo.

Daje se tudi pravna podlaga Vladi RS, da sprejme uredbo, s katero podrobneje določi tehnične zahteve za okoljsko primerno zasnovo proizvodov.

Člen prenaša določbe prvega in petega odstavka 5. člena Direktive 2009/125; prvega in četrtega odstavka 8. člena Direktive 2009/125, tretjega odstavka 8. člena Direktive 2009/125, 4. člena direktive 2009/125, četrtega odstavka 5. člena Direktive 2009/125 ter tretjega odstavka 6. člena Direktive 2009/125.

K 48. členu

Zaradi uveljavitve Uredbe 2017/1369/EU, ki je neposredno zavezujoča, se člen sklicuje na navedeno uredbo. Glede na evropsko zakonodajo se energijsko označevanje proizvodov na trgu zagotavlja in izvaja skladno z Uredbo 2017/1369/EU in delegiranimi akti, sprejetimi na podlagi Uredbe 2017/1369/EU. Oblika in vsebina nalepke ter informacijski list proizvoda pa morajo biti pravilni in navedeni v slovenskem jeziku.

K 49. členu

Države članice EU morajo poročati Komisiji EU o učinkovitem izvajanju in pozitivnih učinkih Direktive 2009/125/ES. Da bi lahko pravilno ovrednotili stanje učinkovitih proizvodov na tržišču Republike Slovenije in posledično v gospodinjstvih, bi potrebovali podatke o količini in energijskih razredih proizvodov prodanih v RS, kar lahko pridobimo samo s pomočjo proizvajalcev, njihovih pooblaščenih zastopnikov, uvoznikov oziroma distributerjev. Predvidoma bi se podatke zajemalo enkrat letno. V zvezi s tem člen daje pravno podlago ministru, da v predpisu določi vrsto podatkov in način zadevnega poročanja.

K 50. členu

Člen določa delež toplote na letnem nivoju proizvedene energije iz obnovljivih virov, ki ga mora doseči vsak sistem daljinskega ogrevanja, in sicer mora biti vsaj 50 % toplote proizvedene energije iz obnovljivih virov, 50 % odvečne toplote, 75 % toplote iz sproizvodnje ali 50 % kombinacije takšne toplote. S tem so v zakon prenesene zahteve o energetske učinkovitih sistemih daljinskega ogrevanja, kot so določene v 41. točki 2. člena Direktive 2012/27/EU.

Člen določa tudi organ za preverjanje izpolnjevanja teh obveznosti, ki je Agencija za energijo.

Člen določa tudi, da se vrednosti lahko dosežejo tudi v več omrežjih na območju iste lokalne skupnosti, če tako določa energetski koncept.

K 51. členu

Eden od temeljnih ciljev energetske politike, za katero mora poskrbeti država, je učinkovita raba energije, pri čemer se zelo računa na prihranke primarne energije, ki jih omogoča večanje deleža sproizvodnje z visokim izkoristkom in izvajanje ukrepov za učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje, ki jih predvideva Direktiva o energetske učinkovitosti 2012/27/EU. Skladno s to pripraviti celovito oceno možnosti za uporabo sproizvodnje z visokim izkoristkom ter učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje, ki obsega informacije kot določene s Prilogo VIII k Direktivi 2012/27/EU.

Direktiva državam članicam nalaga, da se s predvideno celovito oceno zagotovi opis potreb po ogrevanju in hlajenju ter analizirajo potrebe po ogrevanju in hlajenju v stavbah in različnih sektorjih industrije, kjer je zaradi potreb po procesni toploti ali hladu to smiselno in ki jih je mogoče zadovoljiti s sproizvodnjo z visokim izkoristkom, vključno s hišno mikro sproizvodnjo, ter daljinskim ogrevanjem in hlajenjem. Ugotoviti je treba tudi možnosti za dodatno sproizvodnjo z visokim izkoristkom, med drugim zaradi prenove obstoječih in gradnje novih elektrarn in industrijskih obratov ali drugih objektov in naprav, ki proizvajajo odvečno toploto, ter opredeliti možnosti za povečanje energetske učinkovitosti infrastrukture za daljinsko ogrevanje in hlajenje. Identificirati je treba potrebne in možne strategije, politike in ukrepe.

Člen določa, da je mora celovita ocena možnosti za uporabo sproizvodnje z visokim izkoristkom ter učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje vključevati analizo stroškov in koristi, ki mora za različne scenarije potreb in oskrbe s toplotno in hladilno energijo pokazati skupne dolgoročne stroške in skupne dolgoročne koristi. Analiza stroškov in koristi pa mora vsebovati določitev izhodiščnega scenarija in izvedljive alternativne scenarije, v katerih se morajo upoštevati samo sproizvodnja z visokim izkoristkom, učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje ali možnosti za učinkovito individualno ogrevanje in hlajenje ter ekonomsko analizo z vsemi ekonomskimi učinki.

Člen daje tudi pravno podlago za pravilnik, s katerim bo minister predpisal podrobnejšo vsebino analize stroškov in koristi.

K 52. členu

Države članice morajo Evropski komisiji letno poročati o proizvodni električne energije v kogeneracijskih elektrarnah, instaliranih zmogljivostih ter uporabljenih energenti. Proizvedena količina električne energije ter prihranki morajo biti določeni skladno s predpisom, ki ureja način določanja izkoristka sproizvodnje z visokim izkoristkom, način izračunavanja količine električne energije iz sproizvodnje,

ki se šteje za električno energijo proizvedeno v soproizvodnji z visokim izkoristkom ter način izračunavanja prihranka primarne energije v soproizvodnji z visokim izkoristkom. Poročanje že do sedaj opravlja Statistični urad Republike Slovenije.

K 53. členu

S tem členom se daje pravna podlaga ministru, da predpiše način določanja izkoristka soproizvodnje z visokim izkoristkom, način izračunavanja količine električne energije iz soproizvodnje, ki se šteje za električno energijo, proizvedeno v soproizvodnji z visokim izkoristkom, ter način izračunavanja prihranka primarne energije v soproizvodnji z visokim izkoristkom.

Direktiva 2012/27/EU v Prilogi I določa tehnologije za soproizvodnjo, na katere se uporablja direktiva, zahteve po celotnem izkoristku in zahtevanem prihranku primarne energije (Priloga II Direktive) ter način izračuna v soproizvodnji proizvedene elektrike z visokim izkoristkom za posamezne tehnologije ter velikosti proizvodnih naprav.

Tehnologije ter načini za izračunavanje prej naštetih veličin in vrednosti se določajo v podzakonskih aktih.

K 54. členu

Investitor mora pri načrtovanju novih gradenj in obsežne prenove v postopku pridobitve gradbenega dovoljenja, ob upoštevanju celovite ocene možnosti iz 51. člena tega zakona zagotoviti analizo stroškov in koristi za možnosti za uporabo soproizvodnje z visokim izkoristkom ter učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje v določenih primerih investicij.

V tem členu je dana pravna podlaga, da minister s pravilnikom določi metodologijo, predpostavke in časovni okvir za ekonomsko analizo ter načela, ki jih je potrebno spoštovati pri izvedbi analize stroškov in koristi.

K 55. členu

Člen določa naloge na področju informiranja in ozaveščanja ter usposabljanja različnih ciljnih skupin o učinkoviti rabi energije in obnovljivih virih energije. Za izvajanje teh nalog se določa Center za podpore, ki je notranja organizacijska enota operaterja trga z elektriko (družba Borzen d.o.o.).

Člen prenaša določbe 18. člena Direktive 2018/2001/EU, prvega odstavka člena 17 direktive 2012/27/EU in prvega pododstavka drugega odstavka člena 20 Direktive 2010/31/EU. Drugi odstavek prenaša določbe četrtega odstavka člena 17 direktive 2012/27/EU. Šesti odstavek prenaša določbe drugega odstavka člena 17 direktive 2012/27/EU.

Center za podpore najmanj enkrat na dve leti izvaja tudi usposabljanje strokovnjakov za izvajanje energetskih pregledov, da se zagotovi vsem končnim odjemalcem kakovostne energetske preglede. Na spletni strani pa objavlja prostovoljni seznam strokovnjakov, ki se udeležijo teh usposabljanj.

K 56. členu

Člen določa način organiziranja, izvajanja in financiranja energetskega svetovanja, ki ga izvaja Eko sklad. Člen prenaša določbe tretjega odstavka člena 8 Direktive 2012/27/ES.

K 57. členu

Člen določa da morajo imeti neodvisni strokovnjaki, posamezniki, ki opravljajo dejavnost informiranja in energetskega svetovanja, veljavno licenco za izdelavo energetskih izkaznic in so opravili usposabljanje za neodvisne strokovnjake za izdelavo energetskih izkaznic.

Drugi odstavek člena prenaša določbe drugega pododstavka tretjega odstavka člena 8 Direktive 2012/27/EU.

K 58. členu

Za spodbujanje trga energetskih storitev ministrstvo objavlja informacije o razpoložljivih pogodbah o energetskih storitvah ter vzorčne pogodbe za pogodbeno zagotavljanje prihranka energije. Poleg navedenega ministrstvo objavlja še informacije o najboljših praksah pri pogodbenem zagotavljanju prihranka energije.

K 59. členu

Člen določa pristojnosti v zvezi z inšpekcijskim nadzorom. Generalno izvaja nadzor nad tem zakonom inšpektorat, pristojen za energijo, razen za določbe, nad katerimi izvaja nadzor Agencija za energijo ali inšpektorat, pristojen za nadzor trga.

Inšpektorat, pristojen za nadzor trga, izvaja nadzor nad okoljsko primerno zasnovo proizvodov, povezanih z energijo ter energijskim označevanjem, na trgu. Inšpektorat, pristojen za energijo, izvaja nadzor nad energetskimi izkaznicami, razen nadzora nad izpolnjevanjem obveznosti glede oglaševanja energetskih izkaznic, ki je v pristojnosti Tržnega inšpektorata.

K 60. členu

Člen določa pooblastila inšpektorjev pri nadzoru nad proizvodi, povezanimi z energijo, kot je zahtevano v Direktivi 2009/125/ES in Uredbi (EU) 2017/1369.

K 61. členu

Člen ureja posebnosti nadzora nad energetskimi izkaznicami. Nadzor nad izkaznicami izvaja inšpektorat, pristojen za energijo.

K 62. členu

Določba opredeljuje dolžnosti zavezancev pri opravljanju inšpekcijskega nadzora, da nadzor omogočijo in ga ne ovirajo. Kršitev te obveznosti predstavlja dejanski stan prekrška, kar je razlog za uvedbo prekrškovnega postopka zoper zavezanca.

K 63. do 75. členu

Člen določa kazenske sankcije v primeru neizpolnjevanja posameznih določb tega zakona. Prav tako so sankcije diferencirane glede na obliko gospodarskih družb oziroma odgovornih za prekršek: za samostojne podjetnike posameznike so sankcije nižje kot pa za pravne osebe.

Členi določajo kazenske sankcije v primeru neizpolnjevanja posameznih določb tega zakona s področja energijskih nalepk in okoljsko primerne zasnove proizvodov. Sankcije so diferencirane glede na obliko gospodarskih družb: za samostojne podjetnike posameznike so sankcije nižje kot pa za pravne osebe. Sankcije se po teži in obveznostih razlikujejo glede na nivo odgovornosti. Proizvajalec, njegov pooblaščen zastopnik ali uvoznik proizvodov imajo glede skladnosti proizvodov vsekakor večjo odgovornost kot distributer, ki omogoča dostopnost proizvoda, ki se je že nahajal na tržišču EU, v Republiki Sloveniji.

Člen določa kazenske sankcije v primeru neizpolnjevanja posameznih določb tega zakona. Prav tako so sankcije diferencirane glede na obliko gospodarskih družb oziroma odgovornih za prekršek: za samostojne podjetnike posameznike so sankcije nižje kot pa za pravne osebe.

K 76. členu

S tem členom se določa, da se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.

K 77. členu

Ta člen določa, da dolgoročna strategija prenove stavb, ki je bila sprejeta na podlagi EZ-1, ostane v celoti v veljavi in se uskladi s tem zakonom ob prvi posodobitvi te strategije.

K 78. členu

Ne glede na določbo drugega odstavka 10. člena tega zakona morajo zavezanci v letu 2020 doseči prihranke v višini 0,75 % prodane energije v letu 2019, razen zavezancev, ki dobavljajo tekoča goriva, ki morajo doseči prihranke v višini 0,25 % prodanega motornega bencina in dizelskega goriva v letu 2019.

K 79. členu

Člen določa, da se ekonomska ocena uvajanja naprednih merilnih sistemov, ki jo je agencija izdelala na podlagi 174. člena EZ-1 šteje za ekonomsko oceno iz 17. člena tega zakona.

K 80. členu

S tem členom se določa, da se obveznost namestitve individualnih števecv za merjenje porabe toplote, ki velja za nove stavbe, v prehodnem obdobju uporablja za stavbe, za katere je bila zahteva za izdajo gradbenega dovoljenja vložena po uveljavitvi tega zakona.

K 81. členu

Člen določa, da se bo obveznost namestitve merilnih naprav za merjenje porabe toplote, ki omogočajo daljinsko odčitavanje, uporabljala za merilne naprave, ki bodo nameščene po 25. oktobru 2020. Glede merilnih naprav, ki bodo nameščene do 25. oktobra 2020, pa bodo morali lastniki stavb in njihovih posameznih delov poskrbeti, da se merilne naprave do 1. januarja 2027 opremijo s funkcijo daljinskega odčitavanja ali pa jih do takrat zamenjajo z napravami z daljinskim odčitavanjem, razen če to ne bi bilo stroškovno učinkovito.

K 82. členu

V skladu z Direktivo 2012/27/EU, kot je bila spremenjena z Direktivo 2018/2002/EU, se določa prehodno obdobje do 31.12.2021, do katerega morajo zavezanci za obveščanje končnih porabnikov le-tem zagotoviti mesečne podatke o porabi toplote.

Če imajo končni porabniki toplote nameščene merilne naprave z daljinskim odčitavanjem, jim morajo biti informacije o porabi toplote v prehodnem obdobju, ki traja od 25. oktobra 2020 do 1. januarja 2022 zagotovljene vsaj vsako četrletje, in sicer na zahtevo ali kadar so končni odjemalci izbrali možnost elektronskega prejemanja obračuna, sicer pa dvakrat na leto.

K 83. členu

Nove stavbe, za katere bo gradbeno dovoljenje vloženo po 31. decembru 2020, morajo izpolnjevati tehnične zahteve za skoraj nič energijske stavbe. V skladu s točko (b) prvega pododstavka prvega odstavka 9. člena Direktive 2010/31/EU za nove stavbe v lasti oseb javnega sektorja ta obveznost velja že od 1.1.2019 dalje.

K 84. členu

Ta člen določa, da akcijski načrt za skoraj ničenergijske stavbe, ki je bil sprejet na podlagi EZ-1, ostane v celoti v veljavi.

K 85. členu

Za projekte, za katere je bila zahteva za izdajo gradbenega dovoljenja vložena pred uveljavitvijo tega zakona, še naprej velja obveznost izdelave študije izvedljivosti alternativnih sistemov za oskrbo z energijo po dosedanjih predpisih.

K 86. členu

S tem členom se določa, da nova obveznost namestitve infrastrukture za elektromobilnost velja za stavbe, za katere je bila zahteva za izdajo gradbenega dovoljenja vložena po uveljavitvi tega zakona.

K 87. členu

S tem členom se določa, da se obveznost namestitve sistemov za avtomatizacijo in nadzor uporablja za tiste nestanovanjske stavbe, za katere je bilo gradbeno dovoljenje izdano po uveljavitvi tega zakona.

Za vse obstoječe nestanovanjske stavbe, v katerih se uporabljajo ogrevalni sistem, klimatski sistem, sistem za kombinirano ogrevanje in prezračevanje ali sistem za kombinirano klimatizacijo in prezračevanje z nazivno izhodno močjo nad 290 kW, velja, da se morajo opremiti s sistemom za avtomatizacijo in nadzor do 1.1.2025. Izjema od tega velja le v tistih primerih, ko bi bila namestitev teh sistemov v obstoječe stavbe tehnično neizvedljiva in ekonomsko neupravičena. Slednji pogoj je treba presojati v smislu, ali so stroški investicije sorazmerni glede na morebitne prihranke energije. Pod ekonomsko neupravičeno se upošteva, da vlaganja v investicijo v sisteme za avtomatizacijo in nadzor stavbe občutno presegajo finančne prihranke pridobljene z energijsko učinkovitostjo tega sistema.

K 88. členu

Izvajalci usposabljanja, neodvisni strokovnjaki in izdajatelji energetskega izkaznic, ki imajo veljavne odločbe o izbiri za izvajalca usposabljanja ter odločbe o usposobljenosti za izdelavo in izdajo energetskega izkaznic ter preglede klimatskih in ogrevalnih sistemov, ohranijo pravice iz teh odločb tudi po tem zakonu.

K 89. členu

Izvajalcem energetskega svetovanja, ki so opravili usposabljanje za neodvisne strokovnjake v skladu s 345. členom EZ-1 do 1. januarja 2016 se omogoča, da pridobijo licenco neodvisnega strokovnjaka po tem zakonu do 1. januarja 2024.

K 90. členu

Za izpolnitev zahtev iz 50. člena tega zakona se določa prehodno obdobje, do izteka katerega morajo zavezanci izpolniti svojo obveznost.

K 91. členu

Za vse začete postopke, ki se vodijo v zadevah iz področja, ki ga ureja ta zakon, velja pravilo, da se postopki nadaljujejo in zaključijo po predpisih, ki so veljali v času, ko je bil uveden postopek.

K 92. členu

Izvršilni predpisi iz šestega odstavka 28. člena, desetega odstavka 35. člena, enajstega odstavka 36. člena, osmega odstavka 40. člena glede neodvisnih strokovnjakov za preglede ogrevalnih sistemov ter iz drugega odstavka 53. člena se izdajo v roku enega leta od uveljavitve tega zakona.

K 93. členu

Ta člen določa prenehanje uporabe podzakonskega akta.

K 94. členu

Ta člen določa, kateri predpisi, izdani na podlagi EZ-1, ostanejo v celoti veljavni še naprej.

K 95. členu

Podaljša se uporaba nekaterim predpisom, ki so bili sprejeti še pred uveljavitvijo EZ-1 in se jim je z EZ-1 uporaba podaljšala.

K 96. členu

Členi in deli členov, ki so bili iz EZ-1 vključeni v ta zakon, se v EZ-1 razveljavijo.

K 97. členu

V tem členu je urejen vacatio legis zakona, ki traja 15 dni. Rok za uveljavitev zakona je relativno kratek glede na to, da se je rok za prenos Direktive (EU) 2018/844, ki spreminja Direktivo 2010/31/EU, iztekel 10. marca 2020.

IV. PREDLOG ZAKONA RAZVELJAVLJA DOLOČBE VELJAVNIH ZAKONOV

Predlog zakona posega v določbe veljavnega Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo in 65/20), in sicer v spodaj navedene člene.

1. člen (vsebina zakona)

Ta zakon določa načela energetske politike, pravila delovanja trga z energijo, načine in oblike izvajanja gospodarskih javnih služb na področju energetike, načela in ukrepe za doseganje zanesljive oskrbe z energijo, za povečanje energetske učinkovitosti in varčevanja z energijo ter za večjo rabo energije iz obnovljivih virov, določa pogoje za obratovanje energetskih naprav, ureja pristojnosti, organizacijo in delovanje Agencije za energijo (v nadaljnjem besedilu: agencija) ter pristojnosti drugih organov, ki opravljajo naloge po tem zakonu.

2. člen (prenos in izvrševanje predpisov Evropske unije)

(1) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašajo naslednje direktive Evropske unije:

- Direktiva 2009/72/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z električno energijo in o razveljavitvi Direktive 2003/54/ES (UL L št. 211 z dne 14. 8. 2009, str. 55; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2009/72/ES),
- Direktiva 2009/73/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z zemeljskim plinom in o razveljavitvi Direktive 2003/55/ES (UL L št. 211 z dne 14. 8. 2009, str. 94; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2009/73/ES),
- Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/89/ES o ukrepih za zagotavljanje zanesljivosti oskrbe z električno energijo in naložb v infrastrukturo (UL L št. 33 z dne 18. 1. 2006, str. 22; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2005/89/ES),

- Direktiva 2009/28/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov, spremembi in poznejši razveljavitvi direktiv 2001/77/ES in 2003/30/ES (UL L št. 140 z dne 5. 6. 2009, str. 16; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2009/28/ES),
- Direktiva 2009/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o vzpostavitvi okvira za določanje zahtev za okoljsko primerno zasnovo izdelkov, povezanih z energijo (UL L št. 285 z dne 31. 10. 2009, str. 10; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2009/125/ES),
- Direktiva 2010/31/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 2010 o energetske učinkovitosti stavb (UL L št. 153 z dne 18. 6. 2010, str. 13; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2010/31/EU),
- Direktiva 2012/27/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o energetske učinkovitosti, spremembi direktiv 2009/125/EU in 2010/30/EU ter razveljavitvi direktiv 2004/8/ES in 2006/32/ES (UL L št. 315 z dne 14. 11. 2012, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2012/27/ES),
- Direktiva 2004/8/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o spodbujanju sproizvodnje, ki temelji na rabi koristne toplote, na notranjem trgu z energijo in o spremembi Direktive 92/42/EGS (UL L št. 52 z dne 21. 4. 2004, str. 50; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2004/8/ES),
- Direktiva 2009/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta o geološkem shranjevanju ogljikovega dioksida in spremembi Direktive Sveta 85/337/EGS, Direktiv 2000/60/ES, 2001/80/ES, 2004/35/ES, 2006/12/ES, 2008/1/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe (ES) št. 1013/2006 (UL L št. 140 z dne 5. 6. 2009, str. 114; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2009/31/ES),
- Direktiva (EU) 2019/692 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o spremembi Direktive 2009/73/ES o skupnih pravilih notranjega trga z zemeljskim plinom (UL L št. 117 z dne 3. 5. 2019, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2019/692/EU).

(2) Ta zakon določa tudi pristojne organe za izvajanje in sankcije za kršitve naslednjih Uredb Evropske unije:

- Uredbe (ES) št. 714/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o pogojih za dostop do omrežja za čezmejne izmenjave električne energije in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1228/2003 (UL L št. 211 z dne 14. 8. 2009, str. 15; v nadaljnjem besedilu: Uredba (ES) št. 714/2009),
- Uredbe (ES) št. 715/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o pogojih za dostop do prenosnih omrežij zemeljskega plina in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1775/2005 (UL L št. 211 z dne 14. 8. 2009, str. 36; v nadaljnjem besedilu: Uredba (ES) št. 715/2009),
- Uredbe (EU) 2017/1938 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2017 o ukrepih za zagotavljanje zanesljivosti oskrbe s plinom in o razveljavitvi Uredbe (EU) št. 994/2010 (UL L št. 280 z dne 28. 10. 2017, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 2017/1938/EU),
- Uredbe (ES) št. 713/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o ustanovitvi Agencije za sodelovanje energetske regulatorjev (UL L 211 z dne 14. 8. 2009, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba (ES) št. 713/2009),
- Uredbe (EU) št. 1227/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o celovitosti in preglednosti veleprodajnega energetskega trga (UL L št. 326 z dne 8. 12. 2011, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba (EU) št. 1227/2011),
- Uredbe (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in sveta z dne 11. decembra 2018 o upravljanju energetske unije in podnebnih ukrepov, spremembi uredb (ES) št. 663/2009 in (ES) št. 715/2009 Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU in 2013/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Sveta 2009/119/ES in (EU) 2015/652 ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 328 z dne 21. 12. 2018 str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 2018/1999/EU),
- Uredbe (EU) 2017/1369 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2017 o vzpostavitvi okvira za označevanje z energijskimi nalepkami in razveljavitvi Direktive 2010/30/EU (UL L št. 198 z dne 28. 7. 2017, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 2017/1369/EU).

4. člen

(pomen izrazov)

Če ni v posameznem delu zakona pomen izraza določen drugače, imajo v zakonu uporabljeni izrazi naslednji pomen:

1. »ACER« pomeni Agencija za sodelovanje energetskih regulatorjev, ustanovljena z Uredbo (ES) št. 713/2009;
2. »biogorivo« je tekoče ali plinasto gorivo, namenjeno uporabi v prometu, proizvedeno iz biomase;
3. »daljinsko hlajenje« pomeni distribucijo ohlajenih tekočin iz centralnih proizvodnih virov po omrežju do končnih odjemalcev v več zgradbah ali lokacijah;
4. »daljinsko ogrevanje« pomeni distribucijo pare, vroče ali tople vode iz centralnih proizvodnih virov po omrežju do končnih odjemalcev v več zgradbah ali lokacijah;
5. »distribucija tekočih goriv« pomeni distribucijo tekočih goriv do končnih uporabnikov, ki se ne izvaja po distribucijskih cevni omrežjih;
6. »distribucija toplote« pomeni prenos toplote po distribucijskem sistemu, ki vključuje tudi dobavo končnim odjemalcem;
7. »distribucijski operater« pomeni pravno ali fizično osebo, ki izvaja dejavnost distribucijskega operaterja električne energije in je odgovorna za obratovanje, vzdrževanje in razvoj distribucijskega sistema električne energije na določenem območju, za medsebojne povezave z drugimi sistemi, kadar je ustrezno, in za zagotavljanje dolgoročne zmogljivosti sistema za zadovoljitev razumnih potreb po distribuciji električne energije;
8. »dolgoročno načrtovanje« pomeni dolgoročno načrtovanje potrebnih naložb v proizvodnjo, prenosne in distribucijske zmogljivosti ter druge objekte, za zadostitev povpraševanja sistema po električni energiji, zemeljskem plinu in drugih energentih, in za zagotovitev zanesljive oskrbe odjemalcev;
9. »elektrika« pomeni električno energijo;
10. »elektrooperater« pomeni sistemskega operaterja ali distribucijskega operaterja;
11. »energetski pregled« pomeni sistematični postopek za namene seznanitve z obstoječo porabo energije stavbe ali skupine stavb, industrijskega ali komercialnega procesa, obrata, zasebne ali javne storitve, s katerim se opredelijo in ocenijo stroškovno učinkovite možnosti za prihranek energije, ter v okviru katerega se poroča o ugotovitvah;
12. »energija« pomeni vse oblike energentov, kakor so opredeljene v d) točki 2. člena Uredbe (ES) št. 1099/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008 o statistiki energetike (UL L 304 z dne 14. 11. 2008, str. 1);
13. »gospodinjski odjemalec« pomeni odjemalca, ki kupuje električno energijo, zemeljski plin, toploto ali drug energetski plin za svojo lastno rabo v gospodinjstvu, kar izključuje rabo za opravljanje trgovskih ali poklicnih dejavnosti;
14. »končna bruto poraba energije« pomeni energijo ali energent, dobavljen za energetske namene industriji, prometu, gospodinjstvom, storitvenemu sektorju, vključno z javnim sektorjem, kmetijstvu, gozdarstvu in ribištvu, vključno z električno energijo in toploto, ki jo porabi sektor pretvorbe energije za proizvodnjo električne energije in toplote, ter izgubami električne energije in toplote pri distribuciji in prenosu;
15. »končna poraba energije« pomeni energijo ali energent, dobavljen za energetske namene industriji, prometu, gospodinjstvom, storitvenemu sektorju, vključno z javnim sektorjem, kmetijstvu, gozdarstvu in ribištvu, razen dobave sektorju pretvorbe energije;
16. »končni odjemalec« pomeni fizično ali pravno osebo, ki kupuje energijo za lastno končno rabo;
17. »lokalna skupnost« pomeni samoupravno lokalno skupnost;
18. »lokalni energetski koncept« je koncept razvoja lokalne skupnosti ali več lokalnih skupnosti na področju oskrbe in rabe energije, ki vključuje ukrepe za učinkovito rabo energije ter način oskrbe z energijo iz obnovljivih virov, soproizvodnje, odvečne toplote in iz drugih virov;

19. »napredni merilni sistem« pomeni elektronski sistem, ki lahko meri porabo energije, ob čemer doda več informacij kot običajni števec ter lahko pošilja in prejema podatke z uporabo elektronske komunikacije;
20. »nizkoogljične tehnologije« pomeni tehnologije, ki med proizvodnjo toplote ali električne energije ne povzročajo emisij ogljikovega dioksida;
21. »obnovljivi viri energije« so obnovljivi nefosilni viri energije (veter, sonce, aerotermalna, hidrotermalna in geotermalna energija, energija oceanov, vodna energija, biomasa, plin, pridobljen iz odpadkov, plin iz naprav za čiščenje odpadkov in bioplin);
22. »obveznost glede obnovljivih virov energije« pomeni program podpore, ki zahteva od:
- proizvajalcev energije, da v proizvodnjo vključijo določen delež energije iz obnovljivih virov;
 - dobaviteljev energije, da v dobavo vključijo določen delež energije iz obnovljivih virov;
 - od porabnikov energije, da v porabo vključijo določen delež energije iz obnovljivih virov;
23. »odjemalec« je pravna ali fizična oseba, ki kupuje energijo ali gorivo za lastno rabo ali za nadaljnjo prodajo;
24. »operater« pomeni elektrooperater ali operater sistema zemeljskega plina;
25. »operater distribucijskega sistema« pomeni pravno ali fizično osebo, ki izvaja dejavnosti distribucije zemeljskega plina in je odgovorna za obratovanje, vzdrževanje in razvoj distribucijskega sistema na določenem območju, za medsebojne povezave z drugimi sistemi, kadar je ustrezno, in za zagotavljanje dolgoročne zmogljivosti sistema za zadovoljitev razumnih potreb po distribuciji plina;
26. »operater prenosnega sistema« pomeni pravno ali fizično osebo, ki opravlja dejavnosti prenosa zemeljskega plina in je odgovorna za obratovanje, vzdrževanje in razvoj prenosnega sistema na določenem območju, za medsebojne povezave z drugimi sistemi, kadar je ustrezno, in za zagotavljanje dolgoročne zmogljivosti sistema za zadovoljitev razumnih potreb po transportu plina;
27. »operater sistema« je operater prenosnega sistema zemeljskega plina ali operater distribucijskega sistema zemeljskega plina;
28. »podjetje za maloprodajo energije« pomeni pravno ali fizično osebo, ki prodaja energijo končnim odjemalcem;
29. »pogodbena zagotavljanje prihranka energije« pomeni pogodbeni dogovor med koristnikom in ponudnikom ukrepa za izboljšanje energetske učinkovitosti, ki se preverja in spremlja v vsem obdobju pogodbe in v okviru katerega se naložbe (delo, dobava ali storitev) v ukrep plačujejo sorazmerno s stopnjo izboljšanja energetske učinkovitosti, dogovorjeno s pogodbo, ali drugim dogovorjenim merilom za energetsko učinkovitost, kot so finančni prihranki;
30. »ponudnik energetskih storitev« pomeni fizično ali pravno osebo, ki opravlja energetske storitve ali druge ukrepe za izboljšanje energetske učinkovitosti v objektu ali prostorih končnega odjemalca;
31. »prihranek energije« pomeni količino prihranjene energije, določeno z meritvijo ali oceno porabe pred izvedbo ukrepa za izboljšanje energetske učinkovitosti in po njej, ob zagotovljenih normalnih zunanjih pogojih, ki vplivajo na porabo energije;
32. »revizor« je revizijska družba ali samostojni revizor, ki ima po zakonu, ki ureja revidiranje, dovoljenje za opravljanje revidiranja;
33. »sistemski operater« pomeni pravno ali fizično osebo, ki opravlja dejavnost systemskega operaterja prenosa električne energije in je odgovorna za obratovanje, vzdrževanje in razvoj na določenem območju, za medsebojne povezave z drugimi sistemi, kadar je ustrezno, in za zagotavljanje dolgoročne zmogljivosti sistema za zadovoljitev razumnih potreb po transportu električne energije;
34. »soproizvodnja« pomeni postopek sočasne proizvodnje toplote in električne ali mehanske energije;
35. »toplota« pomeni toploto v obliki pare, vroče vode, tople vode ali ohlajenih tekočin;
36. **(črtana)**;
37. »učinkovito individualno ogrevanje in hlajenje« pomeni sistem dobave za individualno ogrevanje in hlajenje, ki v primerjavi z učinkovitim daljinskim ogrevanjem in hlajenjem znatno zmanjša vnos

primarne energije iz neobnovljivih virov, potrebne za dobavo enote energije znotraj ustrezne systemske meje, ali zahteva enak vnos primarne energije iz neobnovljivih virov, vendar ob nižjih stroških, pri čemer se upošteva energija, potrebna za pridobivanje, pretvorbo, prevoz in distribucijo energije;

38. »ukrep politike« pomeni regulativni, finančni, davčni, prostovoljni instrument ali instrument o obveščanju, ki ga država ali lokalna skupnost uvede in izvaja, da ustvari podporni okvir, zahteve ali spodbude, s katerimi zagotovi, da udeleženci na trgu nudijo ali kupujejo energetske storitve ter izvajajo druge ukrepe za izboljšanje energetske učinkovitosti.

174. člen

(napredni merilni sistemi)

(1) Operater distribucijskega sistema mora gospodinjiskim odjemalcem zagotoviti napredne merilne sisteme, ki spodbujajo dejavno sodelovanje odjemalcev na trgu dobave zemeljskega plina.

(2) Vlada predpiše ukrepe in časovni raspored uvajanja naprednih merilnih sistemov, pri čemer upošteva dolgoročno ekonomsko oceno primernosti oblike, časovnega okvira in povezanega delovanja naprednih merilnih sistemov za razvoj notranjega trga z zemeljskim plinom, ki jo izdelata agencija.

Peti del

ENERGETSKA UČINKOVITOST IN OBNOVLJIVI VIRI ENERGIJE

312. člen

(uporaba določb tega dela)

Ta del zakona ureja izvajanje politike države in lokalnih skupnosti na področju energetske učinkovitosti in obnovljivih virov energije.

313. člen

(pomen izrazov)

(1) V tem delu zakona imajo posamezni izrazi naslednji pomen:

1. »aerotermaalna energija« je energija, ki je shranjena v obliki toplote v zraku okolice;
2. »biomasa« je biološko razgradljiva frakcija proizvodov, ostankov in odpadkov biološkega izvora iz kmetijstva (vključujoč rastlinske in živalske substance), gozdarstva in z njim povezanih proizvodnih dejavnosti, vključno z ribištvom in ribogojstvom, kot tudi biološko razgradljiva frakcija industrijskih in komunalnih odpadkov;
3. »dati na trg« pomeni prvič ponuditi proizvod, povezan z energijo, na trgu Evropske unije z namenom distribucije ali uporabe v Evropski uniji, za plačilo ali brezplačno, ne glede na vrsto prodaje (prodajno tehniko);
4. »dati v uporabo« pomeni prvo uporabo proizvoda, povezanega z energijo, za predviden namen s strani končnega uporabnika v Evropski uniji;
5. »dobava« pomeni prodajo, vključno z nadaljnjo prodajo, energije odjemalcem;
6. »dobavitelj energije« pomeni pravno ali fizično osebo, ki opravlja dejavnost dobave;
7. »distributer proizvoda, povezanega z energijo« je vsaka pravna oseba, podjetnik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost v dobavni verigi, ki ni proizvajalec ali uvoznik in ki omogoči dostopnost proizvoda, povezanega z energijo, na trgu ali v uporabi;
8. »dobavitelj proizvoda, povezanega z energijo« je proizvajalec s sedežem v Evropski uniji, pooblaščen zastopnik proizvajalca, ki nima sedeža v Evropski uniji, ali uvoznik, ki da proizvod, povezan z energijo, na trg ali v uporabo v Evropski uniji. Če teh ni, se za dobavitelja šteje druga fizična ali pravna oseba, ki da proizvode, povezane z energijo, na trg, ali v uporabo;

9. »dostopnost proizvoda na trgu« pomeni vsako dobavo proizvoda, povezanega z energijo, za distribucijo, porabo ali uporabo na trgu Evropske unije v okviru gospodarske dejavnosti, bodisi odplačno ali brezplačno;
10. »drugi bistveni viri« pomeni vodo, kemikalije ali katero koli drugo snov, ki jo proizvod, povezan z energijo, porabi pri normalnem delovanju;
11. »Eko sklad« je Eko sklad, Slovenski okoljski javni sklad, ustanovljen z Zakonom o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odločba US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12 in 92/13);
12. »električna energija iz obnovljivih virov energije« je električna energija, ki jo proizvedejo proizvodne naprave, ki uporabljajo samo obnovljive vire energije, kot tudi del električne energije, ki jo iz obnovljivih virov energije proizvedejo kombinirane proizvodne naprave, ki uporabljajo tudi neobnovljive vire energije, vendar brez električne energije iz črpalnih hidroelektrarn in drugih sistemov za skladiščenje energije;
13. »energetska izkaznica stavbe« je javna listina s podatki o energetske učinkovitosti stavbe s priporočili za povečanje energetske učinkovitosti;
14. »energetska storitev« pomeni fizikalni učinek, korist ali ugodnost, ki izhaja iz kombinacije energije in energetske učinkovite tehnologije ali ukrepa, ki lahko vključuje potrebno obratovanje, vzdrževanje in nadzor za opravljanje storitve, in se opravi na podlagi pogodbe ter za katero se je izkazalo, da v običajnih okoliščinah preverljivo in merljivo oziroma ocenljivo izboljša energetske učinkovitost ali prihrani primarno energijo;
15. »energetska učinkovitost stavbe« pomeni izračunano ali izmerjeno količino energije, potrebno za zadovoljevanje potreb po energiji, povezanih z običajno uporabo stavbe, ki med drugim vključuje energijo za ogrevanje, hlajenje, prezračevanje, toplo vodo in razsvetljavo;
16. »energetska učinkovitost« je razmerje med doseženim učinkom, storitvijo, blagom ali energijo ter vloženo energijo;
17. »distributer energije« pomeni fizično ali pravno osebo, tudi operaterja distribucijskega sistema, ki je odgovorna za prenos energije zaradi dobave končnim odjemalcem ali distribucijskim postajam, ki energijo prodajajo končnim odjemalcem;
18. »geotermalna energija« je energija, ki je shranjena v obliki toplote pod trdnim zemeljskim površjem;
19. »hidrotermalna energija« pomeni energijo, ki je shranjena v obliki toplote v površinski vodi;
- 19.a »informativni list proizvoda« je standardni dokument z informacijami o proizvodu, povezanem z energijo, v natisnjeni ali elektronski obliki;
20. »indeks pozidanosti« pomeni razmerje med tlorisno površino stavb in površino zemljišč na določenem ozemlju;
21. »izboljšanje energetske učinkovitosti« pomeni povečanje energetske učinkovitosti zaradi tehnoloških, vedenjskih ali gospodarskih sprememb;
- 21.a »končni uporabnik« je stranka, ki pomeni fizično ali pravno osebo, ki kupi, najame ali prejme izdelek za lastno uporabo, ne glede na to, ali deluje za namene, ki ne spadajo v njeno trgovsko, poslovno, obrtno ali poklicno dejavnost;
22. »koristna toplota« je toplota, proizvedena v postopku soproizvodnje za zadovoljitev ekonomsko opravičljivega povpraševanja po toploti oziroma hlajenju. Ekonomsko opravičljivo povpraševanje je povpraševanje, ki ne presega potreb po toploti ali hladu in ki bi ga bilo treba sicer zadovoljiti po pogojih na trgu s postopki za proizvodnjo toplote ali hladu, različnimi od soproizvodnje;
23. »mala soproizvodnja« je proizvodna naprava za soproizvodnjo z instalirano močjo, manjšo od 1 MWe;
24. »mikro soproizvodnja« je proizvodna naprava za soproizvodnjo z maksimalno močjo, manjšo od 50 kWe;
- 24.a »naprava za samooskrbo« je proizvodna naprava, ki proizvaja električno energijo z izrabo obnovljivih virov energije, razen proizvodnih naprav, ki so ali so bile vključene v podporno shemo za

proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov energije in v soproizvodnji z visokim izkoristkom na podlagi 372. člena tega zakona ali 64.n člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 27/07 – uradno prečiščeno besedilo, 70/08, 22/10, 10/12 in 94/12 – ZDoh-2L);

25. »nazivna električna moč« je najvišja trajna električna moč (brez časovnih omejitev) proizvodne naprave, za katero je ta izdelana in je navedena na napisni ploščici na proizvodni napravi oziroma jo je mogoče razbrati iz proizvajalčevih specifikacij ali pa je določena na podlagi prevzemnih meritev;

26. »nedovoljena raba nalepke« pomeni rabo nalepke, s katero se označuje energijski razred, v katerega se proizvod uvršča, ki je v nasprotju s predpisi;

26.a »neto prevzeta električna energija« je razlika med prevzeto električno energijo iz omrežja in oddano električno energijo v omrežje (v kWh), proizvedeno v napravi za samooskrbo, ob zaključku obračunskega obdobja, in se upošteva pri obračunu električne energije ter omrežnine in drugih prispevkov in dajatev, kot je določeno v 315.a členu tega zakona;

27. »neto proizvedena električna energija« je proizvedena električna energija v proizvodni napravi, zmanjšana za električno energijo, porabljeno za delovanje same naprave;

28. »nazivna izhodna moč klimatskega sistema« je največja toplotna moč, za katero proizvajalec navede in zagotavlja, da jo je mogoče dosegati ob podani učinkovitosti pri neprekinjenem delovanju;

29. »nova proizvodna naprava« pomeni napravo za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov energije oziroma s soproizvodnjo z visokim izkoristkom, pri kateri od njenega prvega obratovanja do vložitve popolne vloge za dodelitev podpore po tem zakonu še ni preteklo več kot eno leto. Za prvo obratovanje proizvodne naprave se šteje datum izdaje uporabnega dovoljenja za obratovanje proizvodne naprave oziroma datum prvega priklopa na omrežje, če pridobitev uporabnega dovoljenja za proizvodno napravo ni predpisana. Če je proizvodna naprava dejansko obratovala že pred tem datumom, agencija za določitev starosti proizvodne naprave ugotovi datum začetka obratovanja v ugotovitvenem postopku;

30. »nova stavba« je novozgrajena stavba, kot jo določajo predpisi s področja graditve objektov;

30.a »obračunsko obdobje za samooskrbo« je koledarsko leto, razen v primerih, ko se merilno mesto s samooskrbo sredi koledarskega leta vključi v bilančno skupino ali izključi iz bilančne skupine določenega dobavitelja;

31. »obsežna prenova« pomeni prenovo, katere stroški presegajo 50 % vrednosti naložbe za novo primerljivo proizvodno napravo;

32. »okoljsko primerna zasnova« pomeni sistematično integracijo okoljskih vidikov v zasnovo proizvoda, da bi se izboljšala okoljska učinkovitost proizvoda v njegovi življenjski dobi;

33. »osebe javnega sektorja« so državni organi, uprava samoupravnih lokalnih skupnosti, javni zavodi, javni gospodarski zavodi, javni skladi, javne agencije in ustanove, katerih ustanovitelj je država ali občina;

34. **(črtana)**;

34.a »pogodba o samooskrbi« je pogodba med dobaviteljem in končnim odjemalcem s samooskrbo o kompenzaciji oddane električne energije (v kWh) s prevzeto električno energijo (v kWh) v obračunskem obdobju ter o predaji presežka električne energije dobavitelju, kadar je v obračunskem obdobju količina oddane električne energije večja od količine prevzete električne energije;

35. »pooblaščen zastopnik« pomeni vsako fizično ali pravno osebo s sedežem v Evropski uniji, ki je pridobila pisno pooblastilo proizvajalca za opravljanje vseh ali dela obveznosti in formalnosti v zvezi s proizvodi, povezanimi z energijo, v njegovem imenu;

36. »posamezni ukrep« pomeni ukrep, ki zagotovi preverljivo in merljivo ali ocenljivo izboljšanje energetske učinkovitosti ter je sprejet kot rezultat ukrepa politike;

37. »potrdilo o izvoru« je javna listina v elektronski obliki, ki dokazuje, da je določena količina električne energije proizvedena v soproizvodnji z visokim izkoristkom ali iz obnovljivih virov energije ali iz neobnovljivih virov energije;

38. **(črtana)**;

- 38.a »promotor« je pravna ali fizična oseba, ki na razpis agencije za vstop v podporno shemo prijavi projekt zasnovan kot posamezni projekt ali skupino projektov, za katere bo naknadno pridobil investitorje, ki bodo pod promotorjevimi pogoji pristopili k izvedbi teh projektov in bodo po postavitvi proizvodnih naprav v primeru izpolnjevanja pogojev iz sklepa agencije o potrditvi promotorjevega projekta upravičeni do dodelitve podpore;
39. »prihranek primarne energije« je prihranek energije, dovedene z gorivom, ki ga ustvari proizvodna naprava s soproizvodnjo, v primerjavi z ločeno proizvodnjo električne energije in toplote;
40. »priključitev na omrežje« je fizična priključitev ali priklop na energetska omrežje pod pogoji, določenimi s tem zakonom;
41. »program podpore« pomeni vsak instrument, program ali mehanizem, ki spodbuja energetska učinkovitost ali uporabo energije iz obnovljivih virov z zmanjševanjem stroškov te energije, povečanjem cene, po kateri se lahko prodaja, ali povečanjem količine nabavljene energije na podlagi obveznosti glede obnovljive energije ali drugače. Sem med drugim spadajo naložbena pomoč, davčne oprostitve ali olajšave, vračilo davkov, programi podpore, ki zavezujejo k uporabi obnovljive energije, vključno s programi, ki uporabljajo zelene certifikate, in neposredni programi zaščite cen, vključno s tarifami za dovajanje toka in plačili premij;
42. »proizvajalec proizvodov, povezanih z energijo« pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki izdeluje proizvode, povezane z energijo, ali se zanj načrtujejo ali izdelujejo in ki jih trži pod svojim imenom ali blagovno znamko;
43. »proizvod, povezan z energijo« pomeni izdelek ali sistem, ki med uporabo vpliva na porabo energije in je dan na trg ali v uporabo, vključno z deli, ki med uporabo vplivajo na porabo energije, ki so dani na trg ali v uporabo končnim uporabnikom ter so namenjeni za vgradnjo v proizvode, in za katere se lahko naredi samostojna ocena okoljske učinkovitosti;
44. »proizvodna naprava« je sklop opreme in instalacij, ki pretvarjajo druge vrste energije v električno energijo in lahko samostojno obratuje;
45. »sistem upravljanja energije« pomeni sklop medsebojno povezanih ali medsebojno delujočih elementov načrta, ki določa cilj energetske učinkovitosti in strategijo za doseganje tega cilja;
46. »skoraj nič-energijska stavba« pomeni stavbo z zelo visoko energetska učinkovitostjo oziroma zelo majhno količino potrebne energije za delovanje, pri čemer je potrebna energija v veliki meri proizvedena iz obnovljivih virov na kraju samem ali v bližini;
- 46.a »skupnostna samooskrba« je proizvodnja električne energije iz obnovljivih virov energije za celotno ali delno pokrivanje potreb končnih odjemalcev, povezanih v skupnostno samooskrbo, po električni energiji z napravo za samooskrbo;
47. »stavbe oseb javnega sektorja« so vse stavbe, ki so v lasti oseb javnega sektorja in se uporabljajo za opravljanje njihove dejavnosti, na podlagi zakonitega pravnega naslova;
48. »stroškovno optimalna raven« raven energetske učinkovitosti, ki vodi v najnižje stroške med ocenjenim ekonomskim življenjskim ciklom, pri čemer se najnižji stroški določijo ob upoštevanju stroškov naložb, povezanih z energijo, stroškov vzdrževanja in operativnih stroškov (vključno s stroški energije, energijskimi prihranki, kategorijo zadevne stavbe in zaslužki od proizvedene energije), kjer je to primerno, in stroškov odstranjevanja, kjer je to primerno. Stroškovno optimalna raven se nahaja v območju ravni učinkovitosti, kjer je analiza stroškov in koristi, izračunana med ocenjenim ekonomskim življenjskim ciklom, pozitivna;
49. »toplotna črpalka« pomeni stroj, napravo ali sistem, ki prenaša toploto iz naravnega okolja (zrak, voda ali zemlja) v stavbo ali za uporabo v industriji, in sicer s preusmeritvijo naravnega toka toplote, tako da ta potuje od nižje temperature k višji. Pri povratnih toplotnih črpalkah je možno tudi prehajanje toplote iz stavbe v naravno okolje;
50. »trgovec proizvodov, povezanih z energijo« pomeni trgovca na drobno ali drugo osebo, ki proizvode, povezane z energijo, končnemu uporabniku prodaja, oddaja v najem, ponuja na obroke ali razstavlja (daje na ogled);

50.a »učinkovito ogrevanje in hlajenje« pomeni sistem ogrevanja in hlajenja, ki v primerjavi z izhodiščnim scenarijem za nespremenjeno stanje znatno in glede na oceno iz analize stroškov in koristi stroškovno učinkovito zmanjša vnos potrebne primarne energije za dobavo enote energije znotraj ustrezne systemske meje, pri čemer se upošteva energija, potrebna za ekstrakcijo, pretvorbo, prevoz in distribucijo;

51. »uvoznik proizvoda, povezanega z energijo« je pravna oseba ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost s sedežem v Evropski uniji in proizvode, povezane z energijo, daje na trg Evropske unije iz tretjih držav;

52. »varčevalni potencial« je delež energije v skupnem obsegu rabe energije pri končnem porabniku, ki ga je možno znižati z ekonomsko utemeljenimi vlaganji;

53. »večja prenova« je rekonstrukcija ali vzdrževanje stavbe, pri kateri se prenavlja več kot 25 % površine ovoja stavbe;

54. »zasnova proizvoda« pomeni vrsto postopkov, ki pretvarjajo pravne, tehnične, varnostne, funkcionalne, tržne ali druge zahteve v tehnične lastnosti proizvoda, katerim mora proizvod, povezan z energijo, ustrezati;

55. »zavezana stran« pomeni distributerja energije ali podjetje za maloprodajo energije, ki ga zavezuje sistem obveznosti energetske učinkovitosti.

(2) Izrazi, ki urejajo področje graditve objektov, in ki niso opredeljeni s tem zakonom, imajo enak pomen, kot ga določajo predpisi, ki urejajo graditev objektov.

II. poglavje: ENERGETSKA UČINKOVITOST IN RABA OBNOVLJIVIH VIROV ENERGIJE

314. člen

(spodbujanje energetske učinkovitosti in rabe obnovljivih virov energije)

(1) Spodbujanje ukrepov energetske učinkovitosti in rabe obnovljivih virov energije izvaja država s programi izobraževanja, informiranja in ozaveščanja javnosti, z energetske svetovanjem, spodbujanjem energetskih pregledov, pripravo predpisov, finančnimi spodbudami in drugimi programi podpore.

(2) Eko sklad na nacionalni ravni pripravlja in izvaja program za izboljšanje energetske učinkovitosti. Eko sklad dodeljuje finančne spodbude po tem zakonu na podlagi potrjenega programa za izboljšanje energetske učinkovitosti in po postopku, določenem z zakonom, ki ureja varstvo okolja, za dodeljevanje namenskega premoženja Eko sklada, če ta zakon ne določa drugače.

(3) Ukrepi in mehanizmi za spodbujanje povečanja energetske učinkovitosti in uporabe obnovljivih virov so podrobno določeni v akcijskih načrtih.

(4) Za postavitev naprav za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov energije ali s soproizvodnjo z visokim izkoristkom, ki se montirajo na, v ali ob obstoječi stavbi ali gradbenem inženirskem objektu, zgrajenem skladno s predpisi, ki urejajo graditev objektov, ni potrebno gradbeno dovoljenje.

(5) Vlada z uredbo določi vrste, velikost ter pogoje za montažo in priključitev naprav za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov energije ali s soproizvodnjo z visokim izkoristkom, za katere ni potrebno gradbeno dovoljenje.

315. člen

(namen spodbujanja učinkovite rabe in obnovljivih virov energije)

(1) Spodbujanje ukrepov učinkovite rabe energije in rabe obnovljivih virov energije se izvaja z namenom zmanjšanja porabe energije, povečanja količine in deleža obnovljivih virov energije, povečanja zanesljivosti oskrbe z energijo, zmanjšanja uvozne odvisnosti pri oskrbi z energijo in drugih energetskih razlogov, ki so določeni v EKS.

(2) Višina spodbud je z energetskega vidika oblikovana stroškovno učinkovito in mora zagotavljati izvedbo ukrepov. Pogoji in merila za dodelitev spodbud in upravičence do spodbud so določeni v predpisu iz prvega odstavka 316. člena tega zakona.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek, je višina spodbud v primeru celovite energetske sanacije obstoječih objektov, ki vključuje sanacijo ovoja stavbe, sanacijo stavbnih tehničnih sistemov in vgradnjo naprav za rabo obnovljivih virov, relativno višja, tako da investitorje spodbuja k celoviti sanaciji.

(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena, se pri določitvi načinov spodbujanja in višine spodbud lahko upošteva tudi socialni vidik.

(5) Ne glede na drugi odstavek tega člena, se lahko pri določitvi načinov spodbujanja in višine spodbud upoštevajo tudi drugi vidiki, kot so varovanje okolja, predvsem zmanjševanje emisij, ohranjanje kulturne dediščine, ohranjanje narave, uporaba naravnih materialov, spodbujanje zaposlovanja, spodbujanje tehnologij, spodbujanje regionalnega razvoja.

(6) Ne glede na drugi odstavek tega člena, je lahko spodbuda za demonstracijske projekte višja.

316. člen

(upravičenci in vrste finančnih spodbud)

(1) Upravičenci do finančnih spodbud za energetske učinkovitost, daljinsko ogrevanje in rabo obnovljivih virov energije so fizične osebe in pravne osebe, vključno z osebami javnega sektorja, razen neposrednih uporabnikov državnega proračuna. Minister, pristojen za energijo, določi vrste finančnih spodbud za energetske učinkovitost, daljinsko ogrevanje in rabo obnovljivih virov energije, pogoje in merila za njihovo dodelitev, vrste upravičencev do spodbud, ter spodbude, ki se dodeljujejo kot državne pomoči, spodbude, ki se dodeljujejo po pravilu »de minimis«, in druge finančne spodbude (v nadaljnjem besedilu: subvencije).

(2) Organ, ki dodeljuje finančne spodbude iz prejšnjega odstavka na svoji spletni strani objavi vse prejemnike finančnih spodbud, njihov naslov ter vrsto in velikost financiranega projekta.

(3) V predpisu iz prvega odstavka tega člena minister določi tehnične specifikacije, ki jih morajo izpolnjevati naprave in sistemi za proizvodnjo energije iz obnovljive energije, da so upravičeni do finančnih spodbud.

317. člen

(sredstva za izvajanje programa Eko sklada)

(1) Sredstva za izvajanje programa Eko sklada iz drugega odstavka 314. člena tega zakona se zagotavljajo s prispevkom na rabo energije za povečanje energetske učinkovitosti (v nadaljnjem besedilu: prispevek za energetske učinkovitost). Prispevek za energetske učinkovitost bremeni daljinsko toploto, električno energijo ter trda, tekoča in plinasta goriva. Prispevek za energetske učinkovitost plačuje vsak končni odjemalec elektrike in zemeljskega plina iz omrežja operaterju, vsak končni odjemalec toplote iz omrežja, ter trdih, tekočih in drugih plinastih goriv pa dobavitelju energije.

(2) Operaterji in dobavitelji toplote iz omrežja ter trdih, tekočih in drugih plinastih goriv zbrana sredstva iz prejšnjega odstavka nakazujejo Eko skladu.

(3) Vlada določi višino prispevka za energetske učinkovitost iz prvega odstavka tega člena in sicer tako, da je vsa energija, ne glede na vrsto, enakomerno obremenjena.

(4) Vlada ob potrditvi programa, ki je sestavni del Poslovnega načrta Eko sklada določi del zbranih sredstev, ki so prihodek Eko sklada in se porabijo za izvajanje programa za izboljšanje energetske učinkovitosti.

(5) Vlada lahko določi, da nastane obveznost zaračunavanja prispevka za energetske učinkovitost za goriva tudi preden se ta dobavijo končnim odjemalcem.

(6) Eko sklad enkrat letno na svoji spletni strani objavi poročilo o izvedenem programu, doseženih prihrankih energije, višini porabljenih sredstev za izvajanje programa in specifičnih stroških doseganja prihrankov.

318. člen

(prihranki energije pri končnih odjemalcih)

(1) Dobavitelji elektrike, toplote, plina ter tekočih in trdnih goriv končnim odjemalcem so zavezanci za doseganje prihrankov (v nadaljnjem besedilu: zavezanci), ki morajo zagotoviti prihranke energije pri končnih odjemalcih.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko zavezanci namesto zagotavljanja prihrankov energije pri končnih odjemalcih, izpolnijo svojo obveznost iz prejšnjega odstavka z nakazilom finančnih sredstev Eko sklada. Znesek, ki ga morajo nakazati, je enak zmnožku prihrankov, ki bi jih morali doseči pri končnih odjemalcih in specifičnega stroška doseganja prihrankov iz šestega odstavka 317. člena tega zakona.

(3) Vlada z uredbo določi:

- obdobje in višino prihrankov končne energije, ki jih zavezanci morajo doseči v tem obdobju;
- način izračuna višine prihrankov;
- porazdelitev prihrankov po posameznih letih določenega obdobja in;
- način in roke za izpolnjevanje obveznosti zavezancev po določbah prejšnjega odstavka.

(4) Vlada v uredbi iz prejšnjega odstavka lahko določi izjeme, in sicer na način, da se prihranek primarne energije, dosežen v sektorjih pretvorbe, distribucije in prenosa energije, vključno z infrastrukturami za učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje, upošteva pri prihranku končne energije.

319. člen

(vrste energetske storitev in ukrepov za izboljšanje energetske učinkovitosti)

(1) Vrste energetske storitev in ukrepov za izboljšanje energetske učinkovitosti za doseganje prihrankov energije, ki jih v svoje programe lahko vključijo zavezanci iz prejšnjega člena, so predvsem:

- ukrepi učinkovite rabe in večje rabe obnovljivih virov energije pri proizvodnji toplote v javnem in storitvenem sektorju ter industriji in gospodinjstvih,
- ukrepi učinkovite rabe energije v stavbah,
- ukrepi učinkovite rabe energije v prometu,
- ukrepi za povečanje učinkovitosti sistemov daljinskega ogrevanja,
- programi izvajanja energetske pregledov.

(2) Vlada v uredbi iz tretjega odstavka 318. člena tega zakona podrobno določi vrste energetske storitev in ukrepov za izboljšanje energetske učinkovitosti.

320. člen

(vrednotenje ukrepov in programov)

Pri pripravi, izvajanju in vrednotenju ukrepov in programov za izboljšanje energijske učinkovitosti in rabe obnovljivih virov se za določanje prihrankov energije in količine energije iz obnovljivih virov energije, doseženih s posameznimi ukrepi za izboljšanje energijske učinkovitosti in rabe obnovljivih virov, upoštevajo metode, ki jih predpiše minister za energijo.

321. člen

(poročanje in preverjanje doseganja prihrankov)

(1) Zavezanci iz 318. člena tega zakona agenciji do 31. marca pošljejo poročilo o doseganju ciljev za preteklo leto.

(2) Agencija do 30. aprila za preteklo leto objavi vse prihranke energije, ki jih je dosegel vsak zavezanec.

(3) Agencija preveri vsaj statistično pomemben delež in reprezentativen vzorec ukrepov za izboljšanje energetske učinkovitosti, ki jih izvedejo zavezanci.

(4) Na zahtevo agencije zavezanci največ enkrat na leto predložijo:

- zbirne statistične podatke o svojih končnih odjemalcih (in opredelijo bistvene spremembe v primerjavi s predhodnimi podatki) in

- trenutne podatke o porabi končnih odjemalcev, po potrebi vključno z diagrami porabe, delitvijo odjemalcev in njihovo geografsko lokacijo, pri tem pa zagotovijo nedotakljivost in zaupnost zasebnih ali poslovno občutljivih podatkov.

(5) Agencija določi obliko in vsebino poročila iz prvega odstavka tega člena.

322. člen

(obvezna uporaba obnovljivih virov energije, soproizvodnje in odvečne toplote v sistemih daljinskega ogrevanja)

(1) Sistemi daljinskega ogrevanja in hlajenja morajo biti učinkoviti tako, da distributerji toplote na letni ravni zagotovijo toploto iz vsaj enega od naslednjih virov:

- vsaj 50 % toplote proizvedene posredno ali neposredno iz obnovljivih virov energije,
- vsaj 50 % odvečne toplote,
- vsaj 75 % toplote iz soproizvodnje ali
- vsaj 50 % kombinacije toplote iz najmanj dveh virov iz prejšnjih alinej.

(2) Preverjanje obveznosti iz prejšnjega odstavka na podlagi poročil iz 311. člena tega zakona izvaja agencija. Agencija do 1. maja za preteklo leto objavi, kateri sistemi daljinskega ogrevanja so energetske učinkoviti.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena, se vrednosti iz prvega odstavka tega člena lahko dosežejo tudi v več omrežjih na območju iste lokalne skupnosti, če tako določa lokalni energetski koncept.

324. člen

(sistem upravljanja z energijo)

(1) Osebe javnega sektorja vzpostavijo sistem upravljanja z energijo.

(2) Vlada z uredbo določi zavezance in minimalne vsebine sistema upravljanja z energijo, ki vključujejo cilje s področja energetske učinkovitosti in obnovljivih virov energije, ukrepe za doseganje ciljev, odgovorne osebe in način preverjanja doseganja ciljev.

(3) Vlada v uredbi iz prejšnjega odstavka določi tudi obvezne deleže obnovljivih virov in zahteve glede energetske učinkovitosti stavb oseb javnega sektorja ter ukrepe za povečanje energetske učinkovitosti in uporabo obnovljivih virov energije v stavbah, ki jih uporabljajo osebe javnega sektorja.

III. poglavje: ENERGETSKA UČINKOVITOST

1. oddelek: Zahteve za okoljsko primerno zasnovo proizvodov, povezanih z energijo

327. člen

(okoljske zahteve za proizvode na trgu in v uporabi)

(1) Proizvod, povezan z energijo (v nadaljnjem besedilu: proizvod), se sme dati na trg, v uporabo oziroma je lahko dostopen na trgu, ko:

- je skladen s predpisanimi tehničnimi zahtevami za okoljsko primerno zasnovo proizvodov,
- je narejena ocena skladnosti proizvoda,
- je izdana izjava Evropske unije o skladnosti,
- je izdelana tehnična dokumentacija v enem izmed uradnih jezikov držav članic Evropske unije,
- je označen z znakom skladnosti CE ter
- so zagotovljene informacije za končne uporabnike v slovenskem jeziku.

(2) Proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik mora hraniti tehnično dokumentacijo, ki omogoča oceno skladnosti proizvoda, in izjavo Evropske unije o skladnosti, še deset let po tem, ko je bil izdelan zadnji proizvod.

(3) Če proizvajalec nima sedeža v Evropski uniji in v Evropski uniji nima pooblaščenega zastopnika, je izpolnjevanje zahtev iz prvega in drugega odstavka tega člena dolžan zagotoviti uvoznik.

(4) Dobavitelj ali distributer proizvodov na poziv nadzornega organa zagotovi tehnično dokumentacijo proizvoda, iz katere je razvidna ustreznost proizvoda zahtevam za okoljsko primerno zasnovo.

(5) Prepovedano je označevanje proizvoda z znaki, ki bi lahko zavajali uporabnike glede pomena ali oblike znaka skladnosti CE.

(6) Proizvod, ki ne izpolnjuje vseh zahtev glede okoljsko primerne zasnove, se lahko prikazuje na sejnih, razstavah, demonstracijah in drugih dogodkih, če je vidno označeno, da ne bo dan na trg oziroma v uporabo pred zagotovitvijo skladnosti.

(7) Vlada z uredbo podrobneje določi tehnične zahteve za okoljsko primerno zasnovano proizvodov.

2. oddelek: Energijsko označevanje proizvodov

328. člen

(energijsko označevanje proizvodov na trgu)

(1) Proizvodi smejo biti dani na trg, v uporabo oziroma so lahko dostopni na trgu, ko:

- so zanje izvedeni merilni postopki v skladu z Uredbo 2017/1369/EU in delegiranimi akti, sprejetimi na podlagi Uredbe 2017/1369/EU,

- so opremljeni z nalepko o energijski učinkovitosti (v nadaljnjem besedilu: nalepka) in z informacijskim listom proizvoda,

- je zanje izdelana tehnična dokumentacija, ki zadostuje za oceno točnosti podatkov, ki jih vsebujeta nalepka in informacijski list proizvoda.

(2) Energijsko označevanje proizvodov na trgu se zagotavlja in izvaja v skladu z Uredbo 2017/1369/EU in delegiranimi akti, sprejetimi na podlagi Uredbe 2017/1369/EU.

(3) Oblika in vsebina nalepke ter informacijski list proizvoda morajo biti pravilni in navedeni v slovenskem jeziku.

329. člen

(poročanje o proizvodih)

(1) Proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik ali uvoznik, ki daje na trg proizvode iz 328. člena tega zakona oziroma naprave za proizvodnjo toplote iz obnovljivih virov energije (v nadaljnjem besedilu: naprave), poroča ministrstvu, pristojnemu za energijo, o količini proizvodov danih na trg v Republiki Sloveniji in o njihovem energijskem razredu, ki je zapisan na energijski nalepki oziroma v tehnični dokumentaciji proizvoda oziroma naprave. Prav tako morajo podatke o količini in energijskem razredu proizvodov oziroma naprav dobavljenih na tržišče Republike Slovenije podati tudi distributerji.

(2) Minister, pristojen za energijo, v predpisu določi vrsto podatkov in način poročanja iz prejšnjega odstavka.

330. člen

(skoraj nič-energijske stavbe)

Vse nove stavbe morajo biti skoraj nič-energijske.

331. člen

(akcijski načrt za skoraj nič-energijske stavbe)

(1) Vlada na predlog ministrstva, pristojnega za energijo sprejme in vsaka tri leta obnovi akcijski načrt za skoraj nič-energijske stavbe za obdobje do leta 2020.

(2) Akcijski načrt za skoraj nič-energijske stavbe vključuje cilje ter programe in ukrepe za doseganje teh ciljev, pa tudi kadrovske in finančne vire za izvedbo teh programov in ukrepov. Vlada v tem načrtu oblikuje tudi politiko in ukrepe za spodbuditev energetske sanacije obstoječih stavb v skoraj nič-energijske.

(3) Ministrstvo, pristojno za energijo, vsake tri leta pripravi poročilo o napredku pri povečanju števila skoraj nič-energijskih stavb in o tem obvesti Evropsko komisijo.

332. člen

(študija izvedljivosti alternativnih sistemov za oskrbo z energijo)

(1) Pri graditvi nove stavbe in večji prenovi stavbe ali njenega posameznega dela, ki po predpisih o graditvi objektov pomeni rekonstrukcijo, je treba izdelati študijo izvedljivosti alternativnih sistemov za oskrbo z energijo (v nadaljnjem besedilu: študija), pri čemer se upošteva tehnična, funkcionalna, okoljska in ekonomska izvedljivost teh sistemov. Za alternativne štejejo naslednji sistemi:

- decentralizirani sistemi na podlagi obnovljivih virov energije;
- soproizvodnja z visokim izkoristkom;
- daljinsko ali skupinsko ogrevanje ali hlajenje, če je na voljo;
- toplotne črpalke.

(2) Študija iz prejšnjega odstavka je obvezna sestavina projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja v skladu s predpisi o graditvi objektov.

(3) Študije iz prvega odstavka tega člena ni treba izdelati za stavbe:

- za katere je način oskrbe z energijo določen v lokalnem energetskega konceptu iz 29. člena tega zakona;
- za katere je način oskrbe z energijo določen s predpisom;
- iz šestega odstavka 334. člena tega zakona;
- če je v projektu za pridobitev gradbenega dovoljenja določeno, da bosta več kot dve tretjini potrebne končne energije za delovanje stavbe zagotovljeni iz enega ali več alternativnih sistemov, se šteje, da je zahteva za izdelavo študije izpolnjena;
- do velikosti 1000 m², če za območje, na katerem stoji ali bo postavljena, obstaja lokalni energetski koncept ali analiza zaokrožene prostorske enote z opredeljenimi možnostmi in zmogljivostmi uporabe obnovljivih virov energije.

(4) Minister, pristojen za energijo, predpiše metodologijo izdelave in obvezno vsebino pri izdelavi študije.

333. člen

(energetska izkaznica)

(1) Energetska izkaznica stavbe mora vsebovati referenčne vrednosti, ki omogočajo primerjavo in oceno energetske učinkovitosti stavbe. Sestavni del energetske izkaznice so priporočila za stroškovno učinkovite izboljšave energetske učinkovitosti, razen pri novih stavbah in pri najemu.

(2) Veljavnost energetske izkaznice je deset let. Stranka lahko pridobi novo energetska izkaznico pred potekom desetih let.

(3) Posamezna stavba ali posamezni del stavbe ne more imeti dveh ali več veljavnih energetske izkaznic. Nova energetska izkaznica za posamezno stavbo ali posamezni del stavbe razveljavi prejšnjo.

(4) Ko lastnik posameznega dela stavbe v večstanovanjski stavbi, za katero se lahko izda energetska izkaznica le za celotno stavbo, naroči izdajo energetske izkaznice, izdana energetska izkaznica velja za celotno stavbo.

(5) Energetska izkaznica stavb izdaja pooblaščen pravna ali fizična oseba iz 339. člena tega zakona na zahtevo stranke.

(6) Vsako izdajo energetske izkaznice mora neodvisni strokovnjak za izdelavo energetske izkaznice sočasno z njeno izdajo prijaviti za vpis v register energetske izkaznic. Energetska izkaznica se izroči lastniku posamezne stavbe ali posameznega dela stavbe.

(7) Register energetske izkaznic vodi ministrstvo, pristojno za energijo. V register se vpišejo podatki o stavbi oziroma delu stavbe, podatki o energetske izkaznici, podatki o neodvisnem strokovnjaku, ki je izdelovalec izkaznice: ime in priimek ter številka in datum izdaje licence. Register energetske izkaznic je javen. Podatki iz registra energetske izkaznic so del skupne prostorske podatkovne infrastrukture.

(8) Podrobnejšo vsebino, obliko in metodologijo za izdajo energetske izkaznice ter vsebino podatkov, način vodenja registra energetskih izkaznic in način prijave izdane energetske izkaznice za vpis v register energetskih izkaznic predpiše minister, pristojen za energijo.

334. člen

(dolžnosti, povezane z energetske izkaznico)

(1) Energetske izkaznice morajo zagotoviti lastniki stavb ali posameznih delov stavb, za stavbe ali posamezne dele stavb, ki se zgradijo, prodajo ali oddajo najemniku, ki pred najemom v stavbi ali njenemu posameznemu delu ni imel prijavljenega stalnega ali začasnega prebivališča. Za stavbe, ki se zgradijo na podlagi predpisov s področja graditve objektov in se ne prodajo ali oddajo v najem se šteje, da je obveznost iz prejšnjega stavka izpolnjena z izkazom o energetskih lastnostih stavbe. Lastnik stavbe ali njenega posameznega dela mora pri njeni prodaji ali oddaji v najem kupcu oziroma najemniku najpozneje pred sklenitvijo pogodbe predložiti veljavno energetske izkaznice stavbe ali njenega posameznega dela. Namesto energetske izkaznice posameznega dela stavbe se lahko predloži energetske izkaznice za celotno stavbo.

(2) Izkaznice za stavbo ali njen posamezni del ni potrebno predložiti pri:

- oddaji v najem za obdobje, krajše od enega leta,
- prodaji v primeru izkazane javne koristi za razlastitev,
- prodaji v postopku izvršbe ali v stečajnem postopku,
- prodaji ali oddaji nepremičnine, ki je v last Republike Slovenije ali lokalne skupnosti prešla na podlagi sklepa o dedovanju.

(3) Energetske izkaznice je obvezna sestavina projekta izvedenih del. Energetske izkaznice nove stavbe mora izkazovati izpolnjevanje zahtev predpisa, ki ureja učinkovito rabo energije v stavbah.

(4) Če se stavba ali njen del prodaja ali oddaja v najem še pred pridobitvijo uporabnega dovoljenja, mora investitor kupcu oziroma najemniku predložiti izkaz o energijskih lastnostih stavbe, ki je izdelan v skladu s predpisom, ki ureja učinkovito rabo energije v stavbah in je sestavni del projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja. Po pridobitvi uporabnega dovoljenja mora investitor kupcu oziroma najemniku predložiti energetske izkaznice.

(5) Pri prodaji in oddaji stavbe ali njenega posameznega dela v najem mora lastnik zagotoviti, da se pri oglaševanju navedejo energijski kazalniki energetske učinkovitosti stavbe ali njenega posameznega dela iz energetske izkaznice.

(6) Zahteve glede energetske izkaznice ter izkaza o energijskih lastnostih stavbe iz tega člena se ne nanašajo na:

- stavbe, ki so varovane v skladu s predpisi o varstvu kulturne dediščine,
- stavbe, ki se uporabljajo za obredne namene ali verske dejavnosti,
- industrijske stavbe in skladišča,
- nestanovanjske kmetijske stavbe, če se v njih ne uporablja energija za zagotavljanje notranjih klimatskih pogojev,
- enostavne in nezahtevne objekte ter
- samostojne stavbe s celotno uporabno tlorisno površino, manjšo od 50 m².

335. člen

(stroški izdelave energetske izkaznice)

(1) Strošek izdelave energetske izkaznice mora plačati lastnik oziroma lastniki stavbe.

(2) Strošek za izdelavo izkaznice se šteje kot strošek rednega upravljanja, vezanega na učinkovitejšo rabo energije.

336. člen

(obveznost izdaje in namestitve energetske izkaznice na vidno mesto)

(1) Energetska izkaznica se izda za stavbe ali posamezne dele stavb skladno s 334. členom tega zakona.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se energetska izkaznica izda za vse stavbe s celotno uporabno tlorisno površino nad 250 m², ki so v lasti ali uporabi javnega sektorja, veljavna energetska izkaznica pa se namesti na vidno mesto.

(3) V stavbah s celotno uporabno tlorisno površino nad 500 m², kjer se pogosto zadržuje javnost in za njih velja obveznost izdaje energetske izkaznice iz 334. člena tega zakona ter niso v lasti ali uporabi javnega sektorja, se veljavna energetska izkaznica namesti na vidno mesto.

(4) Vrste stavb iz tega člena, za katere velja obveznost izdaje in namestitve energetske izkaznice na vidno mesto, podrobneje predpiše minister, pristojen za energijo.

337. člen

(pregled klimatskih sistemov)

(1) Lastnik stavbe ali dela stavbe, v katerem je vgrajen klimatski sistem z izhodno močjo nad 12 kW, mora zagotoviti učinkovito delovanje in redne preglede klimatskih sistemov.

(2) Preglede klimatskih sistemov izvajajo neodvisni strokovnjaki, ki pridobijo licenco iz 341. člena tega zakona.

(3) Pregledi vključujejo oceno učinkovitosti klimatskih sistemov in njihove primernosti glede na uporabo stavbe.

(4) Na podlagi pregleda neodvisni strokovnjak uporabnikom svetuje tehnično mogoče in stroškovno učinkovite izboljšave ali zamenjavo klimatskega sistema in alternativne rešitve.

(5) Vsako izdajo poročila o pregledu klimatskega sistema mora neodvisni strokovnjak prijaviti za vpis v register poročil pregledov klimatskih sistemov. Poročilo o pregledu klimatskega sistema se izroči lastniku posamezne stavbe ali posameznega dela stavbe.

(6) Register poročil pregledov klimatskih sistemov vodi ministrstvo, pristojno za energijo. V register se vpišejo podatki o stavbi oziroma delu stavbe, podatki o poročilu klimatske naprave, podatki o neodvisnem strokovnjaku, ki je izdelovalec poročila: ime in priimek ter številka in datum izdaje licence. Podatki iz registra poročil pregledov klimatskih sistemov so del skupne prostorske podatkovne infrastrukture.

(7) Podrobnejšo vsebino, način izvedbe, roke rednih pregledov in merila za določitev cene poročila o pregledu klimatskega sistema ter način vodenja registra poročil pregledov klimatskih sistemov predpiše minister, pristojen za energijo.

338. člen

(pregled ogrevalnih sistemov)

(1) Lastnik stavbe ali dela stavbe mora zagotoviti redne preglede dostopnih delov sistemov za ogrevanje, kot so kurilne naprave, nadzorni sistemi in obtočne črpalke, s kotli z nazivno močjo za ogrevanje prostorov nad določeno močjo, ki jo predpiše minister.

(2) Preglede ogrevalnih sistemov izvajajo neodvisni strokovnjaki, ki pridobijo licenco iz 341. člena tega zakona.

(3) Pregledi med drugim vključujejo oceno učinkovitosti ogrevalnega sistema in primernosti glede na uporabo stavbe.

(4) Na podlagi pregleda neodvisni strokovnjak za izdelavo poročila o pregledu ogrevalnega sistema uporabnikom svetuje mogoče izboljšave ali zamenjavo delov sistema za ogrevanje.

(5) Vsako izdajo poročila o pregledu ogrevalnega sistema mora neodvisni strokovnjak prijaviti za vpis v register poročil o pregledu ogrevalnega sistema. Poročilo o pregledu ogrevalnega sistema se izroči lastniku posamezne stavbe ali posameznega dela stavbe.

(6) Pri pregledu morajo neodvisni strokovnjaki pooblaščenih pravnih ali fizičnih oseb upoštevati metodologijo, določeno s predpisom, ki predpisuje redne preglede dostopnih delov sistemov za ogrevanje.

(7) Register poročil pregledov ogrevalnih sistemov vodi ministrstvo, pristojno za energijo. V register se vpišejo podatki o stavbi oziroma delu stavbe, podatki o poročilu o pregledu ogrevalnega sistema, podatki o neodvisnem strokovnjaku, ki je izdelovalec poročila: ime in priimek ter številka in datum izdaje licence. Podatki iz registra poročil pregledov ogrevalnih sistemov so del skupne prostorske podatkovne infrastrukture.

(8) Podrobnejšo vsebino, obliko in roke za redne preglede dostopnih delov sistemov za ogrevanje, vsebino podatkov, način vodenja registra, način poročanja v register in način usposabljanja ter merila za določitev cene poročila o pregledu ogrevalnega sistema predpiše minister, pristojen za energijo, v soglasju z ministrom, pristojnim za okolje.

339. člen

(pooblastilo za izdajanje energetske izkaznice)

Energetske izkaznice izdajajo pooblaščen pravne ali fizične osebe (v nadaljnjem besedilu: izdajatelj). Minister, pristojen za energijo, z odločbo podeli pooblastilo osebi, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- ima v sodni register oziroma v Poslovni register Slovenije vpisano dejavnost projektiranja ali tehničnega svetovanja, in
- ima za izvajanje nalog iz prejšnje alineje s pogodbo o zaposlitvi, s pogodbo o delu v skladu z obligacijskimi razmerji, preko kooperacije ali na drug zakonit način zagotovljeno sodelovanje vsaj enega neodvisnega strokovnjaka za izdelavo energetske izkaznice.

340. člen

(izdajanje energetske izkaznice in poročil o pregledih klimatskih in ogrevalnih sistemov)

(1) Izdajatelj mora na zahtevo stranke izvesti postopek izdaje energetske izkaznice, postopek izdaje poročila o pregledu klimatskega ali ogrevalnega sistema. Naročnik energetske izkaznice, pregleda klimatskega ali ogrevalnega sistema mora neodvisnemu strokovnjaku dati na voljo vse potrebne podatke ter projektno dokumentacijo v skladu s predpisi o graditvi objektov, zaradi potrebnega preverjanja podatkov pa mu omogočiti tudi vstop v prostore ter ogled relevantnih predmetov, naprav in sistemov.

(2) Pri opravljanju svojih nalog morajo neodvisni strokovnjaki ravnati v skladu s predpisi v zvezi z izdajanjem energetske izkaznice, pregledi klimatskih sistemov ali pregledi ogrevalnih sistemov in jih opravljati v skladu s pravili stroke ter neodvisno od vpliva naročnika ali drugih oseb ali navodil delodajalca.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena, neodvisni strokovnjak ne sme izdelati energetske izkaznice ali pregleda klimatskega ali ogrevalnega sistema, če:

- obstaja kateri od razlogov za njegovo izločitev v skladu s predpisi, ki urejajo splošni upravni postopek;
- je v zadnjih treh letih bil zaposlen pri stranki oziroma naročniku energetske izkaznice oziroma pregleda ali je v zadnjih treh letih bil z njim v kakršnem koli drugem razmerju, na podlagi katerega je zanj proti plačilu izvajal storitve ali delo v odvisnem razmerju v skladu s predpisi o dohodnini;
- ne dela na neodvisen način, tako da to vpliva na nepristransko izdelavo energetske izkaznice, poročila o pregledu klimatskega ali ogrevalnega sistema;
- pri oblikovanju priporočenih ukrepov daje prednost konkretni opremi ali storitvam določenega ponudnika in zaradi interesov ponudnikov opreme ali storitev predlaga ukrepe, ki strokovno niso utemeljeni.

(4) Neodvisni strokovnjak mora naročniku izročiti pisno izjavo, da ne obstaja nobena od okoliščin iz prejšnjega odstavka, ki bi mu preprečevala izdelavo energetske izkaznice, izvedbo pregleda klimatskega ali ogrevalnega sistema.

(5) Cena energetske izkaznice, poročila o pregledu klimatskega sistema ali poročila o pregledu ogrevalnega sistema je sestavljena iz stroška izdaje energetske izkaznice oziroma stroška izdaje poročila in pristojbine.

(6) Osnova pristojbine za izdajo energetske izkaznice oziroma poročila je odvisna od namembnosti stavbe, velikosti stavbe, števila posameznih enot stavbe in vgrajenega sistema za ogrevanje in hlajenje. Osnovo in višino pristojbine za izdajo energetske izkaznice in poročil o pregledih klimatskih in ogrevalnih sistemov podrobneje določi vlada, upoštevajoč stroške nadzora in stroške vodenja registrov, povezanih z energetskimi izkaznicami, in poročil o pregledih klimatskih in ogrevalnih sistemov.

341. člen

(licenca neodvisnega strokovnjaka)

(1) Licenco neodvisnega strokovnjaka za izdelavo energetskih izkaznic lahko dobi posameznik, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- ima najmanj visoko strokovno izobrazbo ali izobrazbo po študijskem programu prve stopnje s študijskih področij, ki spadajo v ožje področje Tehnika ali v ožje področje Arhitektura, urbanizem in gradbeništvo ali v podrobno področje Lesarska, papirniška, plastična, steklarska in podobna tehnologija, skladno s predpisi o visokem šolstvu;
- ima najmanj dve leti ustreznih delovnih izkušenj od pridobitve izobrazbe iz prejšnje alineje na strokovnem področju učinkovite rabe energije in obnovljivih virov energije v stavbah;
- je v zadnjih petih letih pred vložitvijo zahteve za izdajo licence uspešno opravil usposabljanje za neodvisne strokovnjake za izdelavo energetskih izkaznic skladno s tem zakonom.

(2) Licenco neodvisnega strokovnjaka za preglede klimatskih sistemov lahko dobi posameznik, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- ima najmanj visoko strokovno izobrazbo ali izobrazbo po študijskem programu prve stopnje s študijskih področij, ki spadajo v ožje področje Tehnika (razen v podrobno področje Kemijska tehnologija in procesno inženirstvo ali v Motorna vozila, ladje in letala), skladno s predpisi o visokem šolstvu;
- ima najmanj dve leti ustreznih delovnih izkušenj od pridobitve izobrazbe iz prejšnje alineje na strokovnem področju klimatskih sistemov;
- je v zadnjih petih letih pred vložitvijo zahteve za izdajo licence uspešno opravil usposabljanje po programu usposabljanja za neodvisne strokovnjake za pregled klimatskih sistemov.

(3) Licenco neodvisnega strokovnjaka za preglede ogrevalnih sistemov lahko dobi posameznik, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- ima najmanj visoko strokovno izobrazbo ali izobrazbo po študijskem programu prve stopnje s študijskih področij, ki spadajo v ožje področje Tehnika (razen v podrobno področje Kemijska tehnologija in procesno inženirstvo ali v Motorna vozila, ladje in letala), skladno s predpisi o visokem šolstvu;
- ima najmanj dve leti ustreznih delovnih izkušenj od pridobitve izobrazbe iz prejšnje alineje na strokovnem področju ogrevalnih sistemov;
- je v zadnjih petih letih pred vložitvijo zahteve za izdajo licence uspešno opravil usposabljanje po programu usposabljanja za neodvisne strokovnjake za pregled ogrevalnih sistemov.

(4) Licenco neodvisnega strokovnjaka na podlagi dokazila o uspešno opravljenem usposabljanju izda ministrstvo, pristojno za energijo, na zahtevo stranke.

(5) Ministrstvo, pristojno za energijo, upravlja register licenc neodvisnih strokovnjakov iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena. V registru se za namene upravnega odločanja in delovanja strokovnjakov po tem zakonu obdelujejo osebni podatki o neodvisnem strokovnjaku (osebno ime, naslov prebivališča, strokovni ali znanstveni naslov, enotna matična številka občana, po potrebi vrsta specializacije in podatki o objavah, telefonska številka, številka telefaksa, naslov elektronske pošte), datumu izdaje licence in datumu njenega prenehanja. Javni niso naslednji osebni podatki: naslov

prebivališča, enotna matična številka občana, telefonska številka, številka telefaksa, naslov elektronske pošte. Ne glede na prejšnji stavek, se posamezniku v vlogi za izdajo licence omogoči, da lahko da privolitev za javno objavo svojih podatkov za stike (telefonska številka, številka telefaksa, naslov elektronske pošte).

(6) Neodvisni strokovnjaki iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena spadajo med regulirane poklice v Republiki Sloveniji.

(7) Minister, pristojen za energijo, predpiše programe usposabljanja za neodvisne strokovnjake za izdelavo energetskih izkaznic in za redne preglede klimatskih ter ogrevalnih sistemov po tem zakonu, podrobnejše pogoje iz 345. člena tega zakona, obliko in vsebino licence neodvisnega strokovnjaka ter podrobnejšo vsebino in način vodenja registra licenc neodvisnih strokovnjakov.

342. člen

(pristojni organ)

(1) Naloge pristojnega organa v skladu s predpisi, ki urejajo postopek priznavanja poklicnih kvalifikacij državljanom držav članic Evropske unije, Evropskega gospodarskega prostora in Švicarske konfederacije za opravljanje reguliranih poklicev oziroma dejavnosti v Republiki Sloveniji, izvaja ministrstvo, pristojno za energijo.

(2) Ministrstvo, pristojno za energijo, ima vse pravice in obveznosti, ki jih določajo predpisi o priznavanju poklicnih kvalifikacij. Če s tem zakonom ni določeno drugače, se za izvajanje teh nalog uporabljajo določbe predpisov o priznavanju poklicnih kvalifikacij.

(3) Državljeni držav članic Evropske unije, Evropskega gospodarskega prostora in Švicarske konfederacije ali držav, s katero je sklenjen ustrezen mednarodni sporazum (v nadaljnjem besedilu: države pogodbenice), lahko v Republiki Sloveniji opravljajo regulirane poklice po tem zakonu pod enakimi pogoji kot slovenski državljani, razen če s tem zakonom ni določeno drugače. Pri tem morajo uporabljati metodologijo in standarde, ki jih predpisujejo slovenski predpisi.

343. člen

(stalno opravljanje reguliranih poklicev za državljane držav pogodbenic)

(1) Državljeni držav pogodbenic, ki želijo stalno opravljati regulirani poklic po tem zakonu, morajo pri ministrstvu, pristojnemu za energijo, pridobiti odločbo o priznanju poklicne kvalifikacije.

(2) Vloga za priznanje poklicne kvalifikacije se vloži v skladu z zakonom, ki ureja priznavanje poklicnih kvalifikacij. Poleg dokazil, ki jih za postopek priznavanja določa zakon, ki ureja priznavanje poklicnih kvalifikacij, mora vloga za priznanje poklicne kvalifikacije po tem zakonu vsebovati tudi dokazila o izpolnjevanju pogojev, ki so primerljivi pogojem iz tega zakona.

(3) Zoper odločbo o priznanju poklicne kvalifikacije, ki jo izda organ, pristojen za energijo, ni pritožbe, možen pa je upravni spor.

344. člen

(občasno opravljanje reguliranih poklicev za državljane držav pogodbenic)

(1) Državljeni držav pogodbenic, ki želijo občasno opravljati regulirani poklic po tem zakonu, morajo pri ministrstvu, pristojnemu za energijo, vložiti pisno prijavo. Poleg dokazil, ki jih za prijavo določa zakon, ki ureja priznavanje poklicnih kvalifikacij, mora prijava za občasno opravljanje reguliranih poklicev po tem zakonu vsebovati tudi dokazila o izpolnjevanju pogojev, ki so primerljivi pogojem iz tega zakona.

(2) Pri reguliranih poklicih ministrstvo, pristojno za energijo, pred prvim opravljanjem storitev preveri izpolnjevanje pogojev iz prejšnjega odstavka in poklicno kvalifikacijo ponudnika po določbah zakona, ki ureja priznavanje poklicnih kvalifikacij.

(3) Ob izpolnjevanju pogojev iz prvega odstavka tega člena ministrstvo, pristojno za energijo, ponudnika storitev začasno vpiše v register licenc neodvisnih strokovnjakov, ki občasno opravljajo poklic v Republiki Sloveniji. Register licenc neodvisnih strokovnjakov je javno dostopen na spletni

strani ministrstva, pristojnega za energijo. Za ponudnika storitev vpis v register licenc neodvisnih strokovnjakov ne pomeni dodatnih stroškov.

(4) Posameznik, ki storitev opravlja več kot eno leto, svojo prijavo podaljša enkrat v koledarskem letu pri ministrstvu, pristojnem za energijo, in v njej obvesti o morebitni spremembi podatkov.

345. člen (izvajalci usposabljanja)

Usposabljanje za neodvisne strokovnjake za izdelavo energetskih izkaznic oziroma za redne preglede klimatskih in ogrevalnih sistemov po tem zakonu lahko opravljajo organizacije, ki jih po predhodno opravljenem javnem razpisu z odločbo za največ pet let pooblasti minister, pristojen za energijo. Pogoji za pridobitev pooblastila se nanašajo na:

- usposobljenost predavateljev in drugega pedagoškega kadra, ki ga angažira ta organizacija;
- kader, ki je potreben za uspešno usposabljanje, in druge s tem povezane naloge (sprejemanje prijav, vodenje potrebnih evidenc in podobno);
- opremo in prostore, ki so potrebni za usposabljanje in druge s tem povezane naloge.

346. člen (opomin ali odvzem pooblastila oziroma licence)

(1) Minister, pristojen za energijo, lahko z odločbo izreče opomin izdajatelju ali odvzame pooblastilo iz 339. člena tega zakona.

(2) Opomin se izdajatelju izreče v primeru ugotovljenih najmanj dvakrat ponavljajočih se pomanjkljivosti pri izdani energetski izkaznici.

(3) Pooblastilo se lahko odvzame v primerih, če izdajatelj:

- ne izpolnjuje katerega izmed pogojev iz 339. člena tega zakona;
- ali neodvisni strokovnjak, angažiran pri izdajatelju, pri opravljanju nalog več kot trikrat prekrši določbe tega zakona ali določbe podzakonskega predpisa.

(4) Minister, pristojen za energijo, lahko z odločbo izreče opomin ali odvzame licenco neodvisnemu strokovnjaku.

(5) Opomin se imetniku licence izreče v primeru ugotovljenih najmanj dvakrat ponavljajočih se pomanjkljivosti pri izdelavi energetske izkaznice.

(6) Licenca se odvzame v primerih, če imetnik:

- ne izpolnjuje katerega od pogojev iz 341. člena tega zakona;
- po izdanem opominu ponovi napako;
- pri opravljanju nalog več kot enkrat prekrši določbo tega zakona ali določbo podzakonskega predpisa;
- krši tretji odstavek 340. člena tega zakona.

(7) Licenca ali pooblastilo se lahko ponovno pridobita po poteku treh let od pravnomočnosti odločbe o odvzemu.

347. člen (strokovni nadzor nad izdanimi energetskimi izkaznicami in poročili o pregledu klimatskih in ogrevalnih sistemov)

(1) Strokovni nadzor energetskih izkaznic in poročil o pregledih izvaja ministrstvo, pristojno za energijo.

(2) Ministrstvo je dolžno vsako leto opraviti nadzor nad vsaj statistično pomembnim deležem letno izdanih izkaznic in poročil o pregledu.

(3) Strokovni nadzor obsega preverjanje:

- podatkov o stavbi oziroma sistemu,
- vhodnih podatkov in rezultatov energetske izkaznice oziroma poročila o pregledu ter
- priporočil.

(4) Za preverjanje iz prejšnjega odstavka ministrstvo, pristojno za energijo, za vsako posamezno energetska izkaznico ali poročilo o pregledu, ki se preverja, naroči strokovno analizo, s katero se preveri pravilnost izdane energetske izkaznice ali poročila o pregledu. V primeru ugotovljenih nepravilnosti, ministrstvo, pristojno za energijo, na podlagi strokovne analize izdajatelju energetske izkaznice ali poročila o pregledu izda odločbo, s katero odredi odpravo nepravilnosti.

(5) Za namene strokovnega nadzora lahko ministrstvo ali oseba, ki izdeluje strokovne analize in pridobi izrecno pooblastilo ministrstva, pridobiva podatke iz uradnih evidenc. Pridobivanje podatkov vključuje tudi osebne podatke iz uradnih evidenc, in sicer ime, priimek in naslov lastnika stavbe oziroma sistema.

(6) Podrobnejšo vsebino, obliko, metodologijo in roke za nadzor nad izdanimi energetskimi izkaznicami in poročili o pregledu klimatskih in ogrevalnih sistemov predpiše minister, pristojen za energijo.

(7) Nadzor se financira iz pristojbine iz 340. člena tega zakona.

(8) Če v postopku strokovnega nadzora ministrstvo podvomi v pravilnost energetske izkaznice ali poročila o pregledu, o ugotovitvah obvesti pristojni inšpektorat.

348. člen

(dolgoročna strategija za spodbujanje naložb prenove stavb)

(1) Vlada na predlog ministrstva, pristojnega za energijo in ministrstva, pristojnega za sistem ravnanja s stvarnim premoženjem, sprejme dolgoročno strategijo za spodbujanje naložb v prenavo nacionalnega fonda javnih ter zasebnih stanovanjskih in poslovnih stavb. Strategija vključuje določitev oseb ožjega in širšega javnega sektorja za potrebe prenove, površine stavb v lasti in v uporabi oseb javnega sektorja, določitev deleža prenove skupne tlorisne površine stavb v lasti in rabi oseb ožjega javnega sektorja, pregled nacionalnega stavbnega fonda, opredelitev stroškovno učinkovitih pristopov prenove za različne vrste stavb, ukrepe za spodbujanje stroškovno učinkovite temeljite prenove stavb, ukrepe za usmerjanje naložbenih odločitev posameznikov, gradbene industrije in finančnih institucij. Stavbe, ki so varovane v skladu s predpisi o varstvu kulturne dediščine, so v strategiji obravnavane posebej. Strategija mora upoštevati vse programe in akcijske načrte, povezane s tem področjem. Vsake tri leta se strategija posodobi.

(2) Pri izvajanju ukrepov za večjo prenavo stavb se upošteva stavba kot celota, vključno z ovojem stavbe, opremo, obratovanjem in vzdrževanjem. Prednost pri prenavi morajo imeti stavbe z najnižjo energetsko učinkovitostjo, če je to stroškovno in tehnično izvedljivo.

(3) Iz teh ukrepov so izvzete stavbe, ki se uporabljajo za:

- namene nacionalne obrambe, vendar brez posameznih bivalnih prostorov ali poslovnih delov stavb,
- obredne namene ali verske dejavnosti.

349. člen

(metodologija izračuna deleža prenove)

(1) Za namen izračuna deleža prenove, ki ga določa dolgoročna strategija iz prejšnjega člena, se za izračun skupne tlorisne površine stavb v lasti oseb javnega sektorja, upošteva uporabna tlorisna površina stavb, ki je večja kot 250 m².

(2) Pri preseganju letnega cilja prenove skupne tlorisne površine, ki ga določa dolgoročna strategija iz prejšnjega člena, se ta lahko upošteva pri ciljeh v naslednjih letih. V okvir letne stopnje prenove stavb oseb ožjega javnega sektorja štejejo nove stavbe, ki so v uporabi in lasti kot nadomestilo za določene stavbe oseb ožjega javnega sektorja, porušene v enem od predhodnih dveh let, ali stavbe, ki so bile prodane, porušene ali so prenehale biti v uporabi v enem od predhodnih dveh let zaradi intenzivnejše uporabe drugih stavb.

(3) Ministrstvo, pristojno za energijo, v sodelovanju z ministrstvom, pristojnim za sistem ravnanja s stvarnim premoženjem, pripravi popis stavb oseb javnega sektorja, ki vključuje podatke o uporabni površini in kazalnike energijske učinkovitosti.

350. člen

(metodologija za izračun energetske učinkovitosti stavb)

(1) Minister, pristojen za energijo, predpiše metodologijo za izračunavanje energetske učinkovitosti stavb na nacionalni ravni z upoštevanjem stroškovno optimalne ravni, ki morajo biti določene za minimalne zahteve glede energetske učinkovitosti elementov stavb. Metodologija se upošteva pri določitvi zahtev minimalnih zahtev glede energetske učinkovitosti elementov stavb.

(2) Minister, pristojen za graditev, predpiše metodologijo za izračunavanje energetske učinkovitosti stavb z upoštevanjem stroškovno optimalne ravni in določi minimalne zahteve glede energetske učinkovitosti stavb in njenih elementov. Metodologija se upošteva pri določitvi zahtev minimalnih zahtev glede energetske učinkovitosti elementov stavb.

(3) Zahteve glede energetske učinkovitosti stavb se vsakih pet let preverijo in po potrebi spremenijo.

351. člen

(splošno informiranje, ozaveščanje in usposabljanje)

(1) Center za podpore pripravlja in izvaja programe za informiranje, ozaveščanje in usposabljanje različnih ciljnih skupin o koristih in praktičnih vidikih razvoja in uporabe tehnologij za učinkovito rabo energije in za uporabo obnovljivih virov.

(2) Pri pripravi in izvedbi programov iz prejšnjega odstavka, ki se nanašajo na lokalne skupnosti, center za podpore sodeluje z organi lokalne skupnosti, ki so pristojni za učinkovito rabo energije in obnovljive vire energije.

(3) Center za podpore na spletu objavi informacije o učinkoviti rabi energije in obnovljivih virih energije za različne kategorije oseb, in sicer:

- informacije o neto koristih, stroških ter energetski učinkovitosti naprav in sistemov za ogrevanje, hlajenje in proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov,
- informacije o programih podpore za ukrepe energetske učinkovitosti in obnovljivih virov energije,
- informacije o sistemih certificiranja oziroma inštalaterjih energetskih naprav za uporabo obnovljivih virov iz 359. člena tega zakona in seznam certificiranih inštalaterjev, ki vključujejo ime, priimek in kontaktne podatke,
- smernice za najboljšo kombinacijo obnovljivih virov energije, tehnologije z visokim izkoristkom ter daljinskega ogrevanja in hlajenja pri načrtovanju, projektiranju, gradnji in prenovi poslovnih, industrijskih in stanovanjskih območij,
- informacije o razpoložljivosti in okoljskih prednostih različnih obnovljivih virov energije, namenjenih uporabi v prometu,
- informacije o razpoložljivih mehanizmih za povečanje energetske učinkovitosti,
- informacije o finančnih in pravnih okvirih za izvajanje ukrepov za povečanje energetske učinkovitosti.

(4) Center za podpore objavi geografski prikaz potencialov za uporabo obnovljivih virov energije in podatke o prejemnikih subvencij za projekte za povečanje učinkovitosti rabe energije in za uporabo obnovljivih virov energije, ki vključujejo ime oziroma firmo prejemnika, naslov prejemnika ter vrsto in velikost financiranega projekta.

(5) Sredstva za izvajanje programov iz tega člena, ki jih izvaja center za podpore, se zagotovijo iz sredstev za izvajanje programa za povečanje energetske učinkovitosti Eko sklada iz 317. člena tega zakona.

(6) Ne glede na določbe tega člena, lahko informacije o ukrepih za povečanje energetske učinkovitosti in uporabe obnovljivih virov energije porabnikom energije nudijo vsi udeleženci na trgu energetskih storitev, vključno z dobavitelji energije in izvajalci energetskih storitev.

352. člen

(energetsko svetovanje za občane)

- (1) Energetsko svetovanje za učinkovito rabo energije v široki rabi se organizira z mrežo energetsko svetovalnih pisarn.
- (2) Eko sklad organizira in vodi svetovanje iz prejšnjega odstavka.
- (3) Eko sklad organizira mrežo energetsko svetovalnih pisarn v sodelovanju z zainteresiranimi lokalnimi skupnostmi.
- (4) Program dejavnosti izobraževanja, informiranja in svetovanja za področje stavb in gospodinjstev poleg podajanja nasvetov lahko vsebuje pripravo in uporabo promocijskih, informacijskih gradiv ter drugih navodil, pripomočkov in orodij za ta namen.
- (5) Energetsko svetovanje za občane se financira iz sredstev za izvajanje programa za povečanje energetske učinkovitosti Eko sklada.

353. člen

(izvajalci energetskega svetovanja za občane)

- (1) Dejavnost informiranja in svetovanja za področje stavb in gospodinjstev opravljajo neodvisni strokovnjaki posamezniki, ki
 - so opravili usposabljanje za neodvisne strokovnjake za izdelavo energetskih izkaznic iz 345. člena tega zakona in
 - imajo veljavno licenco neodvisnega strokovnjaka za izdelavo energetskih izkaznic iz 341. člena tega zakona.
- (2) V okviru izvajanja energetskega svetovanja iz prejšnjega člena se organizira tudi redno dodatno strokovno usposabljanje za izvajalce energetskega svetovanja.

354. člen

(energetski pregledi)

- (1) Ministrstvo, pristojno za energijo, spodbuja izdelavo in izvajanje energetskih pregledov.
- (2) Minister, pristojen za energijo, predpiše podrobno metodologijo za izdelavo in obvezno vsebino energetskih pregledov.
- (3) Velike družbe, kot so določene v predpisih s področja gospodarskih družb, izvedejo energetski pregled na vsaka štiri leta in o izvedenem energetskem pregledu poročajo agenciji.
- (4) Šteje se, da je zahteva iz prejšnjega odstavka izpolnjena, če:
 - podjetje izvaja sistem upravljanja energije ali okolja, ki ga je potrdil neodvisni organ v skladu z evropskimi ali mednarodnimi standardi, če sistem upravljanja energije ali okolja vključuje pregled rabe energije v skladu s smernicami iz drugega odstavka tega člena, ali
 - je izvedena širša okoljska presoja, ki vključuje pregled rabe energije v skladu s smernicami iz drugega odstavka tega člena.
- (5) Na zahtevo upravičenca agencija z odločbo prizna oprostitev dolžnosti energetskega pregleda podjetju, ki izkaže, da v svojem poslovanju dosega namen energetskih pregledov na enega izmed načinov iz četrtega odstavka tega člena.
- (6) Agencija vodi evidenco velikih družb in izvaja nadzor nad izpolnjevanjem obveznosti iz tretjega odstavka tega člena ter nad kakovostjo energetskih pregledov, skladno z metodologijo iz drugega odstavka tega člena.
- (7) Agencija vsako leto do 31. marca ministrstvu, pristojnemu za energijo, posreduje poročilo o izpolnitvi obveznosti izvedbe energetskih pregledov v preteklem letu in o morebitnih neskladnostih izvedenih pregledov z metodologijo iz drugega odstavka tega člena.

355. člen

(obvezno merjenje energije in obračun)

- (1) Operater oziroma distributer energije iz omrežja mora meriti dobavljeno energijo za vsakega odjemalca.
- (2) Dobavitelj energije iz omrežja izvaja obračun dejanske porabe energije v jasni in razumljivi obliki. Dobavitelj energije iz omrežja izvaja obračun dovolj pogosto, da odjemalci lahko uravnavajo svojo porabo energije, oziroma vsaj enkrat letno.
- (3) Dobavitelj mora na zahtevo odjemalca v vsakem trenutku obračunati dobavljeno energijo po dejanski porabi.

356. člen

(obvezno merjenje toplote za posamezno stavbo)

- (1) Če stavba prejema toploto iz daljinskega ogrevanja ali hlajenja ali se s toploto oskrbuje iz skupne kotlovnice, kot jo določajo predpisi s področja večstanovanjskih stavb, lastniki vsake stavbe zagotovijo, da se toplotni števec namesti za vsako stavbo posebej, posebej za ogrevanje in za pripravo tople sanitarne vode.
- (2) Stroški za porabo toplote posamezne stavbe se določijo na podlagi stroškov za toploto oziroma stroškov za gorivo v skupni kotlovnici, na podlagi meritev iz prejšnjega odstavka, in sicer v razmerju izmerjenih porab toplote posameznih stavb.

357. člen

(obvezno merjenje toplote v posameznih delih stavb)

- (1) V večstanovanjskih stavbah in drugih stavbah z najmanj štirimi posameznimi deli, ki se oskrbujejo s toploto iz skupnega sistema za ogrevanje, se stroški za ogrevanje in toplo vodo obračunavajo v pretežnem delu na osnovi dejanske porabe toplote. V ta namen lastniki posameznih delov stavbe vgradijo merilne naprave, ki omogočajo indikacijo dejanske porabe toplote posameznega dela stavbe. Podlaga za obračun so stroški, ki so določeni na podlagi merjenja porabe toplote celotne stavbe skladno s prejšnjim členom.
- (2) Lastniki posameznih delov stavbe, za katere niso na razpolago odčitki z merilnih naprav, ker te niso pravilno nameščene ali ker lastniki ne omogočajo njihovega odčitavanja, plačajo energijo po ključu delitve ogrevane površine oziroma ogrevane prostornine, povečano na način, določen s predpisom iz tretjega odstavka tega člena, tako da se tem lastnikom onemogoči udeležba pri prihrankih energije celotne stavbe, doseženih z namestitvijo naprav in obračunom stroškov po dejanski porabi toplote.
- (3) Minister, pristojen za energijo, v soglasju z ministrom, pristojnim za stanovanjsko politiko, določi način merjenja, delitve ter obračuna stroškov za toploto v večstanovanjskih in drugih stavbah z več posameznimi deli.

358. člen

(obveščanje končnih odjemalcev o porabi energije)

- (1) Dobavitelji energije in goriv iz omrežij morajo končnim odjemalcem v jasni in razumljivi obliki najmanj dvakrat letno dati na voljo informacije o obračunu.
- (2) Ne glede na prejšnji odstavek morajo dobavitelji informacije o obračunu dati na voljo najmanj štirikrat letno:
 - na zahtevo odjemalca ali
 - če je odjemalec izbral možnost elektronskega prejemanja obračuna.
- (3) Informacije o obračunu iz prvega in drugega odstavka tega člena vključujejo:
 - veljavne dejanske cene;
 - dejansko porabo energije in dejanske stroške v obračunskem obdobju;
 - primerjave porabe energije odjemalca s porabo energije v istem obdobju prejšnjega leta, kadar je to mogoče;

- primerjave s povprečnim normaliziranim ali referenčnim porabnikom energije iz iste porabniške kategorije vedno, kadar je to mogoče in koristno.

(4) Obveznost dajanja na voljo informacij iz druge alineje prejšnjega odstavka se lahko izpolni z uporabo podatkov, pridobljenih na podlagi rednega samoodčitavanja končnih odjemalcev, ki odčitane podatke s števca sporočajo dobavitelju energije. Le če končni odjemalec ne sporoči odčitanih podatkov s števca za zadevno obračunsko obdobje, se informacije iz druge alineje prejšnjega odstavka pripravijo na podlagi ocenjene porabe ali pavšalnega zneska.

(5) Če imajo odjemalci nameščene napredne merilne sisteme, jim mora biti omogočen enostaven dostop do dodatnih informacij o pretekli porabi, ki omogočajo podrobno samopreverjanje. Te informacije vključujejo:

- kumulativne podatke za obdobje najmanj treh predhodnih let ali, če je krajše, obdobje od začetka veljavnosti pogodbe o dobavi. Podatki ustrezajo obdobjem, za katera so na voljo informacije o vmesnih obračunih; in

- podrobne podatke o času porabe za vsak dan, teden, mesec in leto. Taki podatki so dani na voljo končnemu odjemalcu na spletu ali vmesniku števca za obdobje najmanj zadnjih 24 mesecev, ali če je krajše, obdobje od začetka veljavnosti pogodbe o dobavi.

(6) Dobavitelj in operater morata na zahtevo končnega odjemalca dati vse informacije o obračunu električne energije in pretekli porabi ponudniku energetskih storitev, ki ga imenuje končni odjemalec.

(7) Dobavitelj in operater zagotovita, da imajo končni odjemalci možnost elektronskega prejemanja informacij o obračunu in obračunov ter da odjemalci na zahtevo prejmejo jasno in razumljivo pojasnilo o tem, kako je bil pripravljen njihov obračun, zlasti če obračuni ne temeljijo na dejanski porabi.

(8) Dobavitelj mora dati končnim odjemalcem na zahtevo informacije o stroških energije in predračun v lahko razumljivi obliki, ki porabnikom omogoča primerjavo ponudb na enaki osnovi.

(9) Dobavitelj in operater dajeta končnim odjemalcem obračune za porabo energije in informacije o njih ter dostop do informacij o njihovi porabi brezplačno.

(10) Poleg informacij iz tretjega odstavka tega člena morata dobavitelj in operater končnim odjemalcem posredovati tudi podatke o pravnih in fizičnih osebah, ki nudijo informacije o učinkoviti rabi in obnovljivih virih energije, vključno z naslovi spletnih strani, na katerih je mogoče dobiti informacije o razpoložljivih ukrepih za izboljšanje energetske učinkovitosti, rabi obnovljivih virov energije, sistemih za soproizvodnjo toplote in električne energije, primerjalnih diagramih porabe končnih porabnikov in nepristranskih tehničnih specifikacijah za opremo in proizvode, ki rabijo energijo. Dobavitelj in operater lahko obveznost iz tega odstavka izpolnita z objavo teh podatkov na spletnih straneh.

1. oddelek: Soproizvodnja toplote in električne energije z visokim izkoristkom ter učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje

360. člen

(celovita ocena možnosti za uporabo soproizvodnje z visokim izkoristkom ter učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje ter analiza stroškov in koristi)

(1) Ministrstvo, pristojno za energijo, vsakih pet let pripravi celovito oceno možnosti za uporabo soproizvodnje z visokim izkoristkom ter učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje, ki vključuje opis potreb po ogrevanju in hlajenju ter napoved spreminjanja teh potreb v naslednjih desetih letih, opredelitev potreb po ogrevanju in hlajenju, ki jih je mogoče zadovoljiti s soproizvodnjo z visokim izkoristkom, delež soproizvodnje z visokim izkoristkom ter oceno pričakovanega prihranka primarne energije, ukrepe za povečanje energetske učinkovitosti infrastrukture za daljinsko ogrevanje in hlajenje ter povečanje deleža soproizvodnje.

(2) Celovita ocena iz prejšnjega odstavka mora vključevati analizo stroškov in koristi.

(3) Analiza stroškov in koristi mora vsebovati določitev izhodiščnega scenarija in izvedljive alternativne scenarije, v katerih se morajo upoštevati samo sproizvodnja z visokim izkoristkom, učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje ali možnosti za učinkovito individualno ogrevanje in hlajenje ter ekonomsko analizo z vsemi ekonomskimi učinki.

(4) Minister, pristojen za energijo, s pravilnikom predpiše podrobnejšo vsebino analize stroškov in koristi iz drugega odstavka tega člena.

362. člen

(zagotavljanje statističnih podatkov o učinkovitosti pri sproizvodnji)

Državni organ, pristojen za statistiko predloži Evropski komisiji vsako leto do 30. aprila statistične podatke o:

- nacionalni sproizvodnji električne energije in toplote iz sproizvodnje z visokim in nizkim izkoristkom v primerjavi s skupnimi zmogljivostmi za sproizvodnjo toplote in električne energije,
- letne statistične podatke o zmogljivostih za sproizvodnjo toplote in električne energije iz sproizvodnje,
- gorivih, porabljenih za sproizvodnjo,
- sproizvodnji in zmogljivostih daljinskega ogrevanja in hlajenja v primerjavi s skupnimi zmogljivostmi za sproizvodnjo toplote in električne energije,
- prihrankih primarne energije.

363. člen

(način določanja izkoristka sproizvodnje z visokim izkoristkom)

Za posamezne vrste tehnologij proizvodnih naprav s sproizvodnjo minister, pristojen za energijo, predpiše način določanja izkoristka sproizvodnje z visokim izkoristkom, način izračunavanja količine električne energije iz sproizvodnje, ki se šteje za električno energijo, proizvedeno v sproizvodnji z visokim izkoristkom, ter način izračunavanja prihranka primarne energije v sproizvodnji z visokim izkoristkom.

364. člen

(ocena možnosti za učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje)

(1) Investitor mora pri načrtovanju novih gradenj in obsežne prenove v postopku pridobitve gradbenega dovoljenja, ob upoštevanju celovite ocene možnosti iz 360. člena tega zakona zagotoviti analizo stroškov in koristi za možnosti za uporabo sproizvodnje z visokim izkoristkom ter učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje v primeru:

- termoelektrarne, katere skupna vhodna toplotna moč presega 20 MW, oceno stroškov in koristi obratovanja elektrarne kot obrata za sproizvodnjo z visokim izkoristkom;
- obsežno prenovljene termoelektrarne s skupno vhodno toplotno močjo nad 20 MW, oceno stroškov in koristi pretvorbe elektrarne v obrat za sproizvodnjo z visokim izkoristkom;
- načrtovanega ali obsežno prenovljenega industrijskega obrata, katerega skupna vhodna toplotna moč presega 20 MW in ki proizvaja odvečno toploto pri koristni ravni temperature, oceno stroškov in koristi uporabe odvečne toplote za zadovoljevanje ekonomsko upravičenega povpraševanja, tudi za sproizvodnjo in priključitev na omrežje za daljinsko ogrevanje in hlajenje;
- načrtovanega novega omrežja za daljinsko ogrevanje ali obstoječega omrežja pri načrtovanju novega kotla ali elektrarne, katere skupna moč presega 20 MW, ali temeljite prenove tega obrata, oceno stroškov in koristi rabe odvečne toplote iz bližnjih industrijskih obratov.

(2) Minister, pristojen za energijo, s pravilnikom določi metodologijo, predpostavke in časovni okvir za ekonomsko analizo ter načela, ki jih je potrebno spoštovati pri izvedbi analize stroškov in koristi iz prejšnjega odstavka.

451. člen (inšpekcijski nadzor)

(1) Inšpektorat, pristojen za energijo (v nadaljnjem besedilu: energetska inšpekcija) izvaja nadzor nad določbami tega zakona in na njegovi podlagi izdanih podzakonskih predpisov, razen tistih določb, nad katerimi v skladu s 421. členom tega zakona izvaja nadzor agencija oziroma pristojni inšpekciji iz drugega ali tretjega odstavka tega člena.

(2) Inšpektorat, pristojen za nadzor trga, izvaja nadzor nad okoljsko primerno zasnovo proizvodov, povezanih z energijo iz 327. člena tega zakona ter energijskim označevanjem in oglaševanjem iz 328. člena tega zakona ter nad izvajanjem 3. do 6. člena, drugega in četrtega odstavka 9. člena, trinajstega odstavka 11. člena ter tretjega odstavka 20. člena Uredbe 2017/1369/EU in delegiranih aktov, sprejetih na podlagi Uredbe 2017/1369/EU, na trgu.

(3) Inšpektorat, pristojen za graditev, izvaja inšpekcijski nadzor nad energetskimi izkaznicami.

(4) Organ, pristojen za javnopravne evidence in storitve, je pristojen za nadzor nad izvajanjem prvega in drugega odstavka 108. člena in 234. člena tega zakona.

460. člen

(pooblastila inšpektorjev pri nadzoru nad proizvodi, povezanimi z energijo)

(1) Pri nadzoru izpolnjevanja zahtev okoljsko primerne zasnove in energijskega označevanja proizvodov, povezanih z energijo (v nadaljnjem besedilu: proizvod), imata energetska inšpektor in inšpektor, pristojen za trg, poleg pooblastil po zakonu, ki ureja inšpekcijski nadzor, in zakonu, ki ureja tržno inšpekcijo, še naslednja pooblastila:

- izvesti ustrezne preglede in preskuse proizvodov glede skladnosti;
- v primeru dvoma o točnosti podatkov od dobavitelja ali distributerja zahtevati, da se zagotovijo dokazila o točnosti podatkov, ki jih vsebujejo nalepke in informacijski listi proizvodov;
- odrediti odpravo nepravilnosti in pomanjkljivosti;
- zahtevati potrebne informacije in vpogled v izdane listine o skladnosti ter tehnično dokumentacijo;
- brezplačno odvzemati vzorce proizvodov;
- prepovedati uporabo listin o skladnosti za neskladne proizvode;
- zahtevati, da so proizvodi pravilno označeni;
- odrediti odstranitev nedovoljenih oznak in prepovedati nedovoljeno rabo nalepke;
- do predložitve dokazil o skladnosti proizvoda ali izpolnjevanja zahtev iz prvega odstavka 327. člena ali prvega odstavka 328. člena tega zakona prepovedati dajanje proizvoda na trg, omejiti njegovo dostopnost na trgu ali prepovedati njegovo uporabo;
- prepovedati prikazovanje neskladnega proizvoda, dokler se ne označi z vidno navedbo, da proizvod ne bo dan v promet ali uporabo, dokler se ne zagotovi njegova skladnost;
- odrediti odpravo ugotovljenih neskladnosti v primernem časovnem obdobju, če se neskladnost nadaljuje, pa prepovedati dajanje proizvoda na trg, omejiti dostopnost proizvoda na trgu ali prepovedati uporabo proizvoda;
- zahtevati, da se proizvodi opremijo s predpisanimi nalepkami in podatki, odrediti odstranitev nedovoljenih nalepk, znakov, simbolov ali napisov;
- v času, ki je potreben za izvedbo pregledov in preskusov, začasno prepovedati dobavo, ponudbo dobave ali razstavljanje proizvodov, če obstaja utemeljen sum, da so ti proizvodi neskladni s predpisi;
- zahtevati, da se nalepka, tudi prevrednotena, vidno prikaže, tudi pri spletni prodaji na daljavo;
- zahtevati podatke v skladu s šestim odstavkom 12. člena Uredbe 2017/1369/EU;
- v primeru neskladnosti zahtevati povračilo stroškov za pregled dokumentacije in fizične preskuse proizvodov;
- zahtevati elektronsko različico tehnične dokumentacije;

- zahtevati od dobavitelja podatek, ali je od končnega uporabnika pridobil izrecno soglasje za vse spremembe, ki jih je na proizvodu, povezanem z energijo, izvedel s posodobitvami.

(2) Pri nadzoru izpolnjevanja zahtev okoljsko primerne zasnove iz 327. člena tega zakona in energijskega označevanja proizvodov iz 328. člena tega zakona ima inšpektor, pristojen za trg, poleg pooblastil po zakonu, ki ureja inšpekcijski nadzor, in zakonu, ki ureja tržno inšpekcijo, še pooblastilo za izrek prepovedi zavajajočega oglaševanja.

(3) Če pristojni inšpekcijski organ ne razpolaga s potrebnim strokovnim znanjem ali opremo za odvzem in pregled ali preskus vzorca, za izvedbo teh dejanj določi strokovnjaka ali organizacijo, ki ima potrebno strokovno znanje. Šteje se, da ima akreditirana organizacija potrebno strokovno znanje.

(4) Kadar pristojni inšpekcijski organ sprejme odločitev o prepovedi ali omejitvi trgovanja ali uporabe proizvoda, ali odloči, da se proizvod umakne s trga, se priglasijo zaščitna klavzula skladno s predpisom, ki določa način mednarodne izmenjave informacij o ukrepih in dejanjih, ki omejujejo trgovanje s proizvodi. V obvestilu se navedejo razlogi za odločitve, in sicer:

- neizpolnjevanje zahtev izvedbenega predpisa;
- nepravilna uporaba harmoniziranih standardov;
- pomanjkljivosti v harmoniziranih standardih.

Te odločitve morajo biti dostopne javnosti.

(5) Ob prijavi fizične ali pravne osebe, v kateri je izkazana verjetnost, da je proizvod na trgu ali v uporabi neskladen, je inšpektor dolžan ukrepati skladno z ZIN.

461. člen

(posebnosti nadzora nad energetske izkaznicami ter poročili o pregledu klimatskih in ogrevalnih naprav)

(1) Pristojni inšpektorat iz 451. člena tega zakona, je dolžan inšpekcijski nadzor nad energetske izkaznicami ter poročili o pregledu klimatskih in ogrevalnih naprav izvesti najkasneje v roku petih mesecev od prejema zahteve.

(2) Inšpektorat, pristojen za graditev, v primeru ugotovljenih nepravilnosti osebi, ki je izdala energetske izkaznice, odredi odpravo nepravilnosti ali izdajo nove energetske izkaznice.

(3) Kopijo zapisnika in odločbe pristojni inšpektorat iz 451. člena tega zakona posreduje ministrstvu, pristojnem za energijo, ki lahko začne postopek iz 346. člena tega zakona.

(4) Pristojni inšpektorat iz 451. člena tega zakona ministrstvu dvakrat letno poroča o izvajanju inšpekcijskega nadzora in predlaga ustrezne ukrepe za izboljšanje stanja.

493. člen

(prekrški za peti del zakona)

(1) Z globo od 15.000 do 250.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če:

- ne zbira sredstev in jih ne nakazuje Eko skladu skladno s 317. in 323. členom tega zakona;
- ne dosega prihrankov energije pri končnih odjemalcih skladno s 318. členom tega zakona.

(2) Z globo od 15.000 do 150.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 2.000 do 10.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(4) Z globo od 5.000 do 125.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če:

- ne poroča agenciji skladno s 321. členom tega zakona;
- izdeluje energetske preglede, ki niso skladni z metodologijo iz drugega odstavka 354. člena tega zakona;
- ne izvede energetskega pregleda skladno s tretjim odstavkom 354. člena tega zakona;
- ne meri in obračunava energije skladno s 355. členom tega zakona;

- ne obvešča končnih odjemalcev skladno s 358. členom tega zakona;
 - na prodajnem mestu ne označi goriva skladno s 381. členom tega zakona;
 - ne obvesti agencije o vseh spremembah na proizvodni napravi, ki lahko vplivajo na veljavnost deklaracije (peti odstavek 365. člena tega zakona);
 - pri pripravi razvojnega načrta ne upošteva prednostno potrebne krepitve omrežja, da bi bilo mogoče izvesti priključek proizvodne naprave na obnovljive vire ali priključek, ki proizvaja električno energijo v soproizvodnji z visokim izkoristkom prej kot v petih letih od prve investitorjeve vloge za soglasje za priključitev (369. člen tega zakona);
 - investitorjem v proizvodne naprave za proizvodnjo elektrike iz obnovljivih virov oziroma s soproizvodnjo z visokim izkoristkom, ki se želijo vključiti v omrežje, ne priskrbi zahtevane celovite in potrebne informacije (prvi odstavek 371. člena tega zakona).
- (5) Z globo od 5.000 do 125.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.
- (6) Z globo od 2.000 do 10.000 eurov se za prekršek iz četrtega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.
- (7) Z globo od 400 do 2.000 eurov se kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz druge ali sedme alineje četrtega odstavka tega člena.
- (8) Z globo od 1.000 do 10.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če:
- ne namesti energetske izkaznice na vidno mesto skladno z drugim in tretjim odstavkom 336. člena tega zakona;
 - ne zagotovi rednega pregleda klimatskega sistema (337. člen tega zakona);
 - ne zagotovi rednega pregleda ogrevalnega sistema (338. člen tega zakona).
- (9) Z globo od 1.000 do 10.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.
- (10) Z globo od 100 do 500 eurov se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz osmega odstavka tega člena.
- (11) Z globo v višini 1.000 eurov se za prekršek kaznuje izdajatelj, ki ravna v nasprotju s 340. členom tega zakona.
- (12) Z globo v višini 300 eurov se za prekršek kaznuje lastnik stavbe ali posameznega dela stavbe, če pri njeni prodaji ali oddaji v najem kupcu oziroma najemniku najpozneje pred sklenitvijo pogodbe ne predloži originala ali kopije veljavne energetske izkaznice stavbe ali njenega posameznega dela skladno s 334. členom tega zakona.
- (13) Z globo v višini 1.000 eurov se za prekršek kaznuje upravljavec stavbe ali posameznega dela stavbe, če ne namesti veljavne energetske izkaznice na vidno mesto skladno z drugim odstavkom 336. člena tega zakona.
- (14) Z globo v višini 300 eurov se za prekršek kaznuje lastnik stavbe ali posameznega dela stavbe, če:
- v stavbi ali delu stavbe, v katerem je vgrajen klimatski sistem z izhodno močjo nad 12 kW, ne zagotovi rednih pregledov klimatskih sistemov skladno s 337. členom tega zakona;
 - v stavbi ali delu stavbe, v katerem je vgrajen ogrevalni sistem z določeno močjo, ki jo je predpisal minister, ne zagotovi rednih pregledov ogrevalnih sistemov skladno s 338. členom tega zakona.
- (15) Z globo v višini 250 eurov se za prekršek kaznuje lastnik stavbe ali posameznega dela stavbe, če pri prodajanju in oddajanju stavbe ali posameznega dela stavbe v najem ne zagotovi, da se pri oglaševanju navedejo energijski kazalniki energetske učinkovitosti stavbe ali posameznega dela stavbe iz energetske izkaznice skladno s 334. členom tega zakona.
- (16) Z globo 200 eurov se kaznuje lastnik stavbe ali posameznega dela stavbe, ki ne zagotovi merjenja porabe toplote posamezne stavb (prvi odstavek 356. člena tega zakona).

(17) Z globo 1.200 eurov se kaznuje za prekršek dobavitelj toplote iz omrežja ali upravljavec skupne kotlovnice, če:

- stroškov za porabo toplote posamezne stavbe ne obračunava na podlagi meritev porabe toplote posameznih stavb (tretji odstavek 357. člena tega zakona);
- v večstanovanjskih stavbah in drugih stavbah z najmanj štirimi posameznimi deli ne obračunava stroškov toplote po dejanski porabi za vsak njen posamezni del skladno s predpisom iz tretjega odstavka 357. člena tega zakona.

(18) Z globo 1.200 eurov se kaznuje za prekršek izvajalec delitve stroškov za toploto v večstanovanjskih stavbah in drugih stavbah z najmanj štirimi posameznimi deli, ki ravna v nasprotju s predpisom iz tretjega odstavka 357. člena tega zakona.

(19) Z globo 1.200 eurov se kaznuje za prekršek izvajalec obračuna stroškov za toploto v večstanovanjskih stavbah in drugih stavbah z najmanj štirimi posameznimi deli, ki ravna v nasprotju s predpisom iz tretjega odstavka 357. člena tega zakona.

(20) Z globo 100 do 500 eurov se za prekršek iz šestnajstega do devetnajstega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(21) Z globo 200 eurov se kaznuje za prekršek lastnik posameznega dela stavbe, če ne vgradi merilnih naprav v skladu s prvim odstavkom 357. člena tega zakona.

494. člen

(prekrški za peti del zakona, s področja energijskih nalepk in okoljsko primerne zasnove proizvodov)

(1) Z globo od 5.000 do 20.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, z globo od 3.000 do 10.000 eurov pa se kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če je v zvezi z opravljanjem dejavnosti kot dobavitelj dal na trg oziroma začel uporabljati proizvod, povezan z energijo, in:

- proizvod ni skladen s predpisanimi tehničnimi zahtevami za okoljsko primerno zasnovo proizvodov (prva alineja prvega odstavka 327. člena tega zakona);
- ne naredi ocene skladnosti proizvoda (druga alineja prvega odstavka 327. člena tega zakona);
- ne izda izjave Evropske unije o skladnosti (tretja alineja prvega odstavka 327. člena tega zakona);
- ne izdelava oziroma ne hrani tehnične dokumentacije na predpisan način (četrti alineja prvega odstavka in drugi odstavek 327. člena tega zakona);
- ne zagotovi informacij za končne uporabnike v slovenskem jeziku (šesta alineja prvega odstavka 327. člena tega zakona);
- ne zagotovi tehnične dokumentacije nadzornemu organu (četrti odstavek 327. člena tega zakona);
- označi proizvod z znakom, ki uporabnike zavaja glede skladnosti (peti odstavek 327. člena tega zakona).

(2) Z globo od 500 do 1.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če v zvezi z opravljanjem dejavnosti kot dobavitelj ne označi proizvoda z znakom skladnosti CE (peta alineja prvega odstavka 327. člena tega zakona).

(3) Z globo od 250 do 500 eurov se za prekršek kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, če v zvezi z opravljanjem dejavnosti kot dobavitelj stori prekršek iz prvega in drugega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 2.000 do 5.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, z globo od 1.000 do 3.000 eurov pa se kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če v zvezi z opravljanjem dejavnosti kot distributer ali uporabnik proizvoda:

- ne zagotovi informacij za končne uporabnike v slovenskem jeziku (šesta alineja prvega odstavka 327. člena tega zakona);
- ne zagotovi tehnične dokumentacije nadzornemu organu (četrti odstavek 327. člena tega zakona).

(5) Z globo od 200 do 400 eurov se za prekršek kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, če v zvezi z opravljanjem dejavnosti kot distributer ali uporabnik stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(6) Z globo od 3.000 do 10.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba oziroma z globo od 2.000 do 5.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če je v zvezi z opravljanjem dejavnosti kot dobavitelj dal na trg oziroma začel uporabljati proizvod in:

- ne zagotovi izvedbe merilnih postopkov (prva alineja prvega odstavka 328. člena tega zakona);
- ne opremi proizvodov z nalepko in informacijskim listom proizvoda (druga alineja prvega odstavka 328. člena tega zakona);
- ne zagotovi pravilne oblike in vsebine nalepke ter informacijskega lista proizvoda (tretji odstavek 328. člena tega zakona);
- ne izdela ali ne hrani tehnične dokumentacije, ki zadostuje za oceno točnosti podatkov na nalepki in informacijskem listu proizvoda v skladu s tretjo alinejo prvega odstavka 328. člena tega zakona, tretjim odstavkom 3. člena in šestim odstavkom 4. člena Uredbe 2017/1369/EU in delegiranimi akti, sprejetimi na podlagi Uredbe 2017/1369/EU;
- ne zagotovi elektronske različice tehnične dokumentacije za proizvode dane na trg ali v uporabo v skladu s tretjim odstavkom 20. člena Uredbe 2017/1369/EU;
- ne vnese proizvoda v zbirko podatkov o izdelkih in v predpisanem roku ne zagotovi elektronske različice tehnične dokumentacije v skladu s 4. členom Uredbe 2017/1369/EU.

(7) Z globo od 1.000 do 2.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba oziroma samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če v zvezi z opravljanjem dejavnosti kot dobavitelj oziroma distributer:

- trgovcem brezplačno ne zagotovi potrebne nalepke, tudi prevrednotene nalepke, in informacijskega lista proizvoda v skladu s prvim in drugim odstavkom 3. člena Uredbe 2017/1369/EU;
- ne pridobi soglasja končnega uporabnika proizvoda za izvedbo posodobitev proizvoda v skladu s četrtim odstavkom 3. člena Uredbe 2017/1369/EU;
- na poziv nadzornega organa ne priskrbi potrebne tehnične dokumentacije, iz katere je razvidna pravilnost podatkov na nalepki in informacijskem listu proizvoda, v skladu s tretjim odstavkom 3. člena Uredbe 2017/1369/EU.

(8) Z globo od 200 do 400 eurov se za prekršek kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki v zvezi z opravljanjem dejavnosti kot dobavitelj oziroma distributer stori prekršek iz šestega ali sedmega odstavka tega člena.

(9) Z globo od 1.000 do 2.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba oziroma z globo od 800 do 1.500 eurov samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če v zvezi z opravljanjem dejavnosti kot dobavitelj, distributer ali trgovec:

- ne zagotovi pravilne nalepke, pravilne vsebine nalepke in pravilnega informacijskega lista proizvoda, v slovenskem jeziku (tretji odstavek 328. člena tega zakona);
- vidno ne prikaže nalepke, tudi pri spletni prodaji na daljavo, v skladu s točko a) prvega odstavka 5. člena Uredbe 2017/1369/EU;
- končnim uporabnikom ne izroči informacijskega lista proizvoda tudi v fizični obliki na prodajnih mestih v skladu s točko b) prvega odstavka 5. člena Uredbe 2017/1369/EU;

- v vizualnih oglasih ali tehničnem promocijskem gradivu za določen model ne navede razreda energijske učinkovitosti izdelka in razpona razredov energijske učinkovitosti na nalepki v skladu z ustreznim delegiranim aktom v skladu s točko a) 6. člena Uredbe 2017/1369/EU;
- ne sodeluje z organi za nadzor trga in na lastno pobudo ali na zahtevo organov za nadzor trga nemudoma ne ukrepa za odpravo primerov neskladnosti z zahtevami iz Uredbe 2017/1369/EU in ustreznih delegiranih aktov, ki so v njihovi pristojnosti v skladu s točko b) 6. člena Uredbe 2017/1369/EU;
- za proizvode, zajete v delegiranih aktih, daje na voljo ali prikazuje druge nalepke, znake, simbole ali napise, ki niso v skladu z zahtevami iz Uredbe 2017/1369/EU in ustreznih delegiranih aktov v skladu s točko c) 6. člena Uredbe 2017/1369/EU;
- za proizvode, ki niso zajeti v delegiranih aktih ali ki niso povezani z energijo, zagotovi ali prikazuje nalepke, ki posnemajo nalepko, določeno Uredbi 2017/1369/EU in ustreznih delegiranih aktih v skladu s točkama d) in e) 6. člena Uredbe 2017/1369/EU;
- ne izvede pravnega postopka za uvedbo in prevrednotenje nalepk v skladu z 11. členom Uredbe 2017/1369/EU;
- ne izvede vseh ustreznih popravljalnih ali omejevalnih ukrepov v skladu z drugim odstavkom 9. člena Uredbe 2017/1369/EU glede vseh zadevnih izdelkov, katerih dostopnost je omogočil na trgu po vsej Evropski Uniji v skladu s četrtem odstavkom 9. člena Uredbe 2017/1369/EU.

(10) Z globo od 200 do 400 eurov se za prekršek kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki v zvezi z opravljanjem dejavnosti kot dobavitelj, distributer ali trgovec stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

V. PREDLOG, DA SE PREDLOG ZAKONA OBRAVNAVA PO NUJNEM OZIROMA SKRAJŠANEM POSTOPKU

/

VI. PRILOGE

- Osnutki podzakonskih aktov

PREDLOG

Besedilo členov

Na podlagi sedmega odstavka 10. člena Zakona o učinkoviti rabi energije (Uradni list RS, št.) Vlada Republike Slovenije izdaja

UREDBO

o spremembah in dopolnitvah Uredbe o zagotavljanju prihrankov energije

Vsebina uredbe bo določena naknadno ob upoštevanju naslednje predvidene strukture:

- i) Sprememba 3. člena
- j) Sprememba 4. člena
- k) Prehodne in končne določbe

OBRAZLOŽITEV

I. UVOD

1. Pravna podlaga: sedmi odstavek 10. člena v povezavi s trinajstim odstavkom 88. člena Zakona o učinkoviti rabi energije.

2. Rok za uskladitev uredbe s predlogom zakona: 1 leto od uveljavitve zakona

3. Splošna obrazložitev predloga uredbe: Z Uredbo o spremembah in dopolnitvah se bo dosedanja Uredba o zagotavljanju prihrankov energije (Uradni list RS, št. 96/14), ki je bila sprejeta na podlagi EZ-1 in katere veljavnost je predlog zakona podaljšal, uskladila s predlogom zakona.

4. Predstavitev presoje posledic za posamezna področja, če te niso mogle biti celovito predstavljene v predlogu zakona

II. VSEBINSKA OBRAZLOŽITEV PREDLAGANIH REŠITEV

Sprememba 3. člena uredbe je potrebna zaradi uskladitve kroga zavezancev za doseganje prihrankov s prvim in drugim odstavkom 10. člena predloga zakona. V primerjavi z dosedanjo ureditvijo predlog zakona iz kroga zavezancev izloča kategorijo dobaviteljev trdnih goriv, ki končnim odjemalcem dobavijo letno manj kot 100 MWh energije. Sprememba 4. člena je potrebna zaradi uskladitve uredbe s tretjim odstavkom 10. člena predloga zakona, ki za vse zavezance določa obvezen delež prihrankov v enaki višini.

PREDLOG

Besedilo členov

Na podlagi šestega odstavka 15. člena Zakona o učinkoviti rabi energije (Uradni list RS, št.) Vlada Republike Slovenije izdaja

UREDBO

O spremembah in dopolnitvah Uredbe upravljanju z energijo v javnem sektorju

Vsebina uredbe bo določena naknadno ob upoštevanju naslednje predvidene strukture:

- Dopolnitev 5. člena uredbe- Dopolnitev uredbe z novimi členi, ki bodo urejali:
 - Obveznost imenovanja energetskega managerja
 - Pogoji za energetskega managerja
 - Naloge energetskega managerja
- Prehodne in končne določbe

OBRAZLOŽITEV

I. UVOD

1. Pravna podlaga: šesti odstavek 15. člena v povezavi s trinajstim odstavkom 88. člena Zakona o učinkoviti rabi energije

2. Rok za uskladitev uredbe s predlogom zakona: 1 leto od uveljavitve zakona

3. Splošna obrazložitev predloga uredbe: Z Uredbo o spremembah in dopolnitvah se bo dosedanja Uredba o upravljanju z energijo v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 52/16), ki je bila sprejeta na podlagi EZ-1 in katere veljavnost je predlog zakona podaljšal, uskladila s predlogom zakona.

4. Predstavitev presoje posledic za posamezna področja, če te niso mogle biti celovito predstavljene v predlogu zakona

II. VSEBINSKA OBRAZLOŽITEV PREDLAGANIH REŠITEV

Dopolnitev 5. člena uredbe je potrebna zaradi uskladitve s predlogom zakon, ki sistem upravljanja z energijo v javnih stavbah nadgrajuje z določitvijo energetskih managerjev. Poleg tega predlog zakona vladi nalaga, da z uredbo podrobneje uredi naloge in pogoje, ki jih mora izpolnjevati odgovorna oseba za upravljanje z energijo, pri čemer mora upoštevati vrsto stavb in tehničnih stavbnih sistemov.

PREDLOG

Besedilo členov

Na podlagi 12. člena Zakona o učinkoviti rabi energije (Uradni list RS, št.) minister za infrastrukturo izdaja

PRAVILNIK

o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o metodah za določanje prihrankov energije

Vsebina pravilnika bo določena naknadno ob upoštevanju naslednje predvidene strukture:

- l) Sprememba 1. člena
- m) Dopolnitev 1.a člena
- n) Sprememba in dopolnitev priloge I: Metode za določanje prihrankov energije, rabe obnovljivih virov energije in zmanjšanja izpustov CO₂

OBRAZLOŽITEV

I. UVOD

1. Pravna podlaga: 12. člen Zakona o učinkoviti rabi energije

2. Splošna obrazložitev predloga pravilnika: S to spremembo in dopolnitvijo Pravilnika o metodah za določanje prihrankov energije (Uradni list RS, št. 67/15 in 14/17), ki je bil sprejet na podlagi EZ-1 in katerega veljavnost je predlog zakona podaljšal, se vsebina pravilnika usklajuje s predlogom zakona in Direktivo 2012/27/EU, ki je spremenjena z Direktivo 2018/2002/EU.

3. Predstavitev presoje posledic za posamezna področja, če te niso mogle biti celovito predstavljene v predlogu zakona

II. VSEBINSKA OBRAZLOŽITEV PREDLAGANIH REŠITEV

Sprememba 1. člena je potrebna zaradi uskladitve s predlogom zakona, ki pravilniku podaljšuje veljavnost. Od uveljavitve predloga zakona pravilnik velja in se uporablja za izvajanje 10. člena predloga zakona, zato da je treba namesto sklicevanja na 318. člen EZ-1 popraviti določbo s sklicem na 10. člen predloga zakona. 1.a člen pravilnika je potrebno dopolniti z upoštevanjem dejstva, da pravilnik delno prenaša vsebino Direktive 2012/27/EU, ki je bila spremenjena z Direktivo 2018/2002/EU. Priloga I k pravilniku v slovenski pravni red prenaša zahteve iz priloge V k Direktivi 2012/27/ES. Ker je bila ta priloga direktive spremenjena z Direktivo 2018/2002/EU je potrebno prilogo I k pravilniku uskladiti s spremenjenim evropskim predpisom.

PREDLOG

Besedilo členov

Na podlagi šestega odstavka 28. člena Zakona o učinkoviti rabi energije (Uradni list RS, št.) minister za infrastrukturo izdaja

PRAVILNIK

o strokovni oceni celotne učinkovitosti pri spremembah tehničnih stavbnih sistemov

Vsebina pravilnika bo določena naknadno ob upoštevanju naslednje predvidene strukture:

- I. Splošne določbe
 - Vsebina
 - Pomen izrazov
 - Pomen izrazov
 - Področje uporabe
- II. Zahteve za zagotavljanje učinkovitosti tehničnih stavbnih sistemov
 - I. Vrste dokumentacije
 - II. Način hranjenja dokumentacije
- IV. Prehodne in končne določbe

OBRAZLOŽITEV

I. UVOD

1. Pravna podlaga: šesti odstavek 28. člena Zakona o učinkoviti rabi energije
2. Rok za izdajo pravilnika, določen z zakonom: 1 leto od uveljavitve zakona
3. Splošna obrazložitev predloga pravilnika
4. Predstavitev presoje posledic za posamezna področja, če te niso mogle biti celovito predstavljene v predlogu zakona

II. VSEBINSKA OBRAZLOŽITEV PREDLAGANIH REŠITEV

Pravilnik bo podrobneje uredil zahteve za pravilno namestitev, ustrezno velikost, prilagoditev delovanja in za nadzor delovanja tehničnih stavbnih sistemov, vrsto ustrezne dokumentacije za izkazovanje učinkovitosti celotnega tehničnega stavbnega sistema in način njenega hranjenja, pri čemer se pri tem upošteva vrsto stavb, tehnologije in velikost tehničnega stavbnega sistema.

PREDLOG

Besedilo členov

Na podlagi desetega odstavka 35. člena Zakona o učinkoviti rabi energije (Uradni list RS, št.) minister za infrastrukturo izdaja

PRAVILNIK

o rednih pregledih klimatskih sistemov

Vsebina pravilnika bo določena naknadno ob upoštevanju naslednje predvidene strukture:

- I. Splošne določbe
 - Vsebina
 - Področje uporabe
 - Pomen izrazov
- II. Pregled klimatskega sistema
 - Namen in obseg pregleda
 - Pogostost pregledov
 - Metodologija pregleda
 - Priporočila o ukrepih
 - Vsebina poročila o pregledu
 - Obveznosti zavezanca
- IV. Izjeme od rednih pregledov
- V. Merila za določitev cene poročila o pregledu
- VI. Način vodenja registra poročil o pregledu
- IV. Prehodne in končne določbe

OBRAZLOŽITEV

I. UVOD

1. Pravna podlaga: deseti odstavek 35. člena Zakona o učinkoviti rabi energije
2. Rok za izdajo pravilnika, določen z zakonom: 1 leto od uveljavitve zakona
3. Splošna obrazložitev predloga pravilnika: S tem pravilnikom se nadomešča dosedanji Pravilnik o rednih pregledih klimatskih sistemov (Uradni list RS, št. 26/08), ki je bil sprejet še na podlagi Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 27/07 – uradno prečiščeno besedilo, 70/08, 22/10 in 10/12) in katerega uporaba je bila nato podaljšana z EZ-1.
4. Predstavitev presoje posledic za posamezna področja, če te niso mogle biti celovito predstavljene v predlogu zakona

II. VSEBINSKA OBRAZLOŽITEV PREDLAGANIH REŠITEV

Pravilnik bo podrobneje določil vsebino, način izvedbe, roke rednih pregledov in merila za določitev cene poročila o pregledu klimatskega sistema ter način vodenja registra poročil pregledov klimatskih sistemov predpiše minister.

PREDLOG

Besedilo členov

Na podlagi enajstega odstavka 36. člena Zakona o učinkoviti rabi energije (Uradni list RS, št.) minister za infrastrukturo izdaja

PRAVILNIK

o rednih pregledih ogrevalnih sistemov

Vsebina pravilnika bo določena naknadno ob upoštevanju naslednje predvidene strukture:

- III. Splošne določbe
 - Vsebina
 - Področje uporabe
 - Pomen izrazov
- IV. Pregled ogrevalnega sistema
 - Namen in obseg pregleda
 - Pogostost pregledov
 - Metodologija pregleda
 - Priporočila o ukrepih
 - Vsebina poročila o pregledu
 - Obveznosti zavezanca
- VII. Izjeme od rednih pregledov
- VIII. Merila za določitev cene poročila o pregledu
- IX. Način vodenja registra poročil o pregledu
- IV. Prehodne in končne določbe

OBRAZLOŽITEV

I. UVOD

1. Pravna podlaga: enajsti odstavek 36. člena Zakona o učinkoviti rabi energije
2. Rok za izdajo uredbe, določen z zakonom: 1 leto od uveljavitve zakona
3. Splošna obrazložitev predloga pravilnika
4. Predstavitev presoje posledic za posamezna področja, če te niso mogle biti celovito predstavljene v predlogu zakona

II. VSEBINSKA OBRAZLOŽITEV PREDLAGANIH REŠITEV

Pravilnik bo podrobneje določil pogostost izvajanja rednih pregledov ogrevalnih sistemov ali sistemov za kombinirano ogrevanje in prezračevanje, vsebino in način izvedbe pregledov, merila za določitev cene poročila o pregledu ogrevalnega sistema predpiše minister, pri čemer kot kriterij upošteva izhodno moč naprav. Minister predpiše tudi način vodenja registra in način poročanja v register.

PREDLOG

Besedilo členov

Na podlagi osmega odstavka 40. člena Zakona o učinkoviti rabi energije (Uradni list RS, št.) minister za infrastrukturo izdaja

PRAVILNIK

o usposabljanju, licencah in registru licenc neodvisnih strokovnjakov za redne preglede ogrevalnih sistemov

Vsebina pravilnika bo določena naknadno ob upoštevanju naslednje predvidene strukture:

- I. Splošne določbe
 - Vsebina
- II. Usposabljanje za neodvisne strokovnjake
 - Izvajalec usposabljanja
 - Pogoji za izvajalca usposabljanja
 - Program usposabljanja
 - Priprava in izvedba usposabljanja
- III. Preizkus znanja za neodvisne strokovnjake
 - Preizkus znanja
 - Izpitna komisija
 - Izločitev člana izpitne komisije
 - Obseg preizkusa znanja
 - Potek pisnega in ustnega dela preizkusa znanja
 - Ocena uspeha
 - Dokazilo o uspešno opravljenem preizkusu znanja
 - Zbirka dokumentov o kandidatu

- Pravica do ugovora
- Pristojbina za opravljanje preizkusa znanja
- IV. Licenca neodvisnega strokovnjaka
 - Vloga za izdajo licence
 - Odločba o izdaji licence
 - Neizpolnjevanje pogojev
 - Izkaznica neodvisnega strokovnjaka
 - Veljavnost licence
 - Odvzem licence
- V. Register licenc neodvisnih strokovnjakov
 - Vsebina registra
 - Način vodenja registra
 - Vpis v register
 - Zbirka listin
- IV. Prehodne in končne določbe

OBRAZLOŽITEV

I. UVOD

1. Pravna podlaga: osmi odstavek 40. člena Zakona o učinkoviti rabi energije
2. Rok za izdajo pravilnika, določen z zakonom: 1 leto od uveljavitve zakona
3. Splošna obrazložitev predloga pravilnika: S tem pravilnikom se bo uredilo področje licenc in usposabljanja za neodvisne strokovnjake za redne preglede ogrevalnih sistemov.
4. Predstavitev presoje posledic za posamezna področja, če te niso mogle biti celovito predstavljene v predlogu zakona

II. VSEBINSKA OBRAZLOŽITEV PREDLAGANIH REŠITEV

Pravilnik bo podrobneje določil program usposabljanja za neodvisne strokovnjake za redne preglede ogrevalnih sistemov, podrobnejše pogoje za organizacije, ki opravljajo usposabljanje neodvisnih strokovnjakov, obliko in vsebino licence neodvisnega strokovnjaka ter podrobnejšo vsebino in način vodenja registra licenc neodvisnih strokovnjakov.

PREDLOG

Besedilo členov

Na podlagi četrtega odstavka 51. člena in drugega odstavka 54. člena Zakona o učinkoviti rabi energije (Uradni list RS, št.) minister za infrastrukturo izdaja

PRAVILNIK

o spremembah in dopolnitvah Pravilnika izdelavi analize stroškov in koristi za uporabo sproizvodnje toplote in električne energije z visokim izkoristkom ter učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje

Vsebina pravilnika bo določena naknadno ob upoštevanju naslednje predvidene strukture:

- Dopolnitev 1. člena
- Dopolnitev 11. člena

OBRAZLOŽITEV

I. UVOD

1. Pravna podlaga: četrti odstavek 51. člena in drugi odstavek 54. člena Zakona o učinkoviti rabi energije.

2. Splošna obrazložitev predloga pravilnika: S to spremembo in dopolnitvijo Pravilnika o izdelavi analize stroškov in koristi za uporabo soproizvodnje toplote in električne energije z visokim izkoristkom ter učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje (Uradni list RS, št. 6/19), ki je bil sprejet na podlagi EZ-1 in katerega veljavnost je predlog zakona podaljšal, se bo pravilnik uskladil s spremembo priloge IX k Direktivi 2012/27/EU, ki je spremenjena z Direktivo 2018/2002/EU.

3. Predstavitev presoje posledic za posamezna področja, če te niso mogle biti celovito predstavljene v predlogu zakona

II. VSEBINSKA OBRAZLOŽITEV PREDLAGANIH REŠITEV

1. člen pravilnika je potrebno dopolniti z upoštevanjem dejstva, da pravilnik delno prenaša vsebino Direktive 2012/27/EU, ki je bila spremenjena z Direktivo 2018/2002/EU. Pravilnik v slovenski pravni red prenaša zahteve iz priloge IX. k Direktivi 2012/27/ES. Ker je bila ta priloga direktive spremenjena z Direktivo 2018/2002/EU je potrebno 11. člen pravilnika uskladiti s spremenjenim evropskim predpisom.